

Liahona

Generalkonferenstal

President Nelson uppmanar heliga att höra Herren

President Nelson framför tillkännagivande om återställelsen vid 200-årsjubileet

Kyrkan tar ny symbol i bruk som betonar Frälsarens centrala plats i sin kyrka

Nya generalauktoritetssjuttio och nytt generalpresidentskap för Unga män inröstade

Åtta nya tempel tillkännagivna

I denna avsikt, av Yongsung Kim

"Vi minns, vi minns alltid, att Kristus led och dog för våra synder, och vi firar den söndagen – den underbaraste av alla, Herrens dag – då han uppstod från de döda. Tack vare Jesu Kristi uppståndelse finns det en mening med återställelsen, en mening med våra jordiska liv och slutligen en mening med vår självaste existens."

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum, "Sprida budskapet om återställelsen och uppståndelsen", s. 113.

Innehållsförteckning maj 2020

Årgång 144 • Nummer 5

Lördagens förmiddagsmöte

- 6 Inledande budskap
Russell M. Nelson
- 8 Skall vi inte fortsätta i denna stora sak?
M. Russell Ballard
- 12 Säkerställa en rättfärdig dom
James R. Rasband
- 15 En särskilt ädel kallelse
Joy D. Jones
- 18 Minnen av avgörande andlig betydelse
Neil L. Andersen
- 23 Djupt in i våra hjärtan
Douglas D. Holmes
- 27 Er tros böner
Henry B. Eyring

Lördagens eftermiddagsmöte

- 30 Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän
Dallin H. Oaks
- 31 Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2019
Kevin R. Jergensen
- 32 Mormons boks framkomst
Ulisses Soares
- 36 Kom till Kristus – lev som en sista dagars helig
John A. McCune
- 38 Ett levande vittne om den levande Kristus
Gérald Caussé
- 41 Betänk Guds godhet och storhet
Dale G. Renlund
- 45 Mormons boks kraft i omvändelseprocessen
Benjamin M. Z. Tai
- 48 En god grund för den kommande tidsåldern
Gary E. Stevenson

Lördagens kvällsmöte

- 52 Hosianna och halleluja – den levande Jesus Kristus, själva hjärtat i återställelsen och påsken
Gerrit W. Gong
- 56 Hur prästadömet är till välsignelse för ungdomar
Laudy Ruth Kaouk

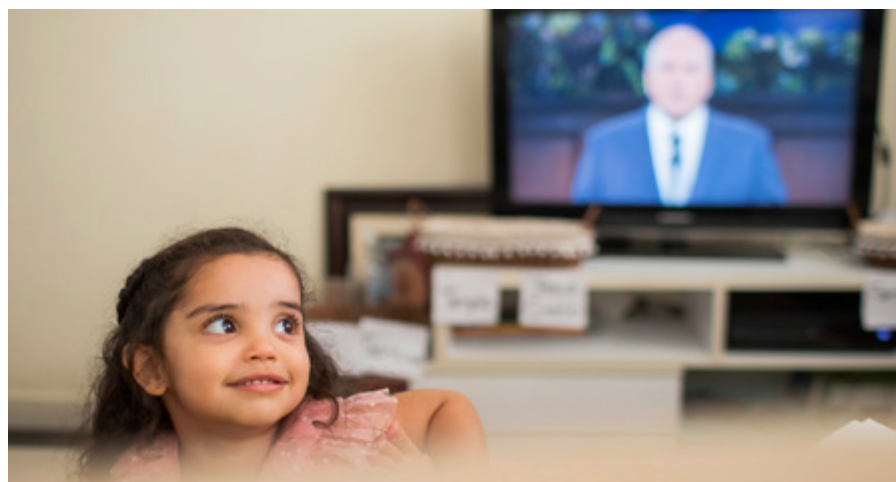
- 58 Hur prästadömet är till välsignelse för ungdomar
Enzo Serge Petelo
- 60 Enade i att åstadkomma Guds verk
Jean B. Bingham
- 66 Han går framför oss
Henry B. Eyring
- 69 Melkisedekska prästadömet och nycklarna
Dallin H. Oaks
- 72 Öppna himlarna för att få hjälp
Russell M. Nelson

Söndagens förmiddagsmöte

- 75 Profetiors uppfyllelse
Ronald A. Rasband
- 78 Så att de ser
Bonnie H. Cordon
- 81 Med fullkomligt klart hopp
Jeffrey R. Holland
- 84 "Låt bygga detta hus åt mitt namn"
David A. Bednar
- 88 Hör honom
Russell M. Nelson
- 92 Hosiannaropet
Russell M. Nelson

Söndagens eftermiddagsmöte

- 93 Den stora planen
Dallin H. Oaks
- 96 Välsignelsen av fortlöpande uppenbarelse till profeter och personlig uppenbarelse till vägledning i livet
Quentin L. Cook
- 101 Finna tillflykt undan livets stormar
Ricardo P. Giménez
- 104 Kom och känn dig hemma
Dieter F. Uchtdorf
- 107 De finaste hemmen
L. Whitney Clayton
- 110 Sprida budskapet om återställelsen och uppståndelsen
D. Todd Christofferson
- 114 Gå framåt i tro
Russell M. Nelson
- 64 Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
- 116 Statistisk rapport för år 2019
- 117 Kyrkonytt
- 127 *Kom och följ mig* – Hämta lärdom från generalkonferenstal

São Paulo, Brasilien

190:e årliga generalkonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 4 april 2020

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Richard J. Maynes
Avslutningsbön: Michelle Craig
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square*: "Awake and Arise", *Hymns*, nr 8; "Se, dagen gryr och mörkret flyr", *Psalmer*, nr 1, arr. Wilberg; "It Is Well with My Soul", Spafford och Bliss, arr. Wilberg; "Kom, Guds barn, från land och stad", *Psalmer*, nr 28; "O, hur skön var morgonstunden", *Psalmer*, nr 14; "Come, Thou Fount of Every Blessing", Robison/amerikansk folkmelodi, arr. Wilberg.

Lördagens eftermiddagsmöte, 4 april 2020

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Milton Camargo
Avslutningsbön: Äldste Rubén V. Alliaud
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square: "Se, högt på bergets krön", *Psalmer*, nr 4, arr. Wilberg; "När jag beder och studerar", *Psalmer*, nr 161, arr. Murphy; "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5, arr. Wilberg.

Lördagens kvällsmöte, 4 april 2020

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Kyle S. McKay
Avslutningsbön: Cristina B. Franco
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square: "Let Zion in Her Beauty Rise", *Hymns*, nr 41, arr. Kasen; "Led, milda ljus", *Psalmer*, nr 61, arr. Wilberg; "Jag är Guds lilla barn", *Psalmer*, nr 194; "Folk och nationer, hör himlens röst", *Hymns*, nr 181, arr. Wilberg.

Söndagens förmiddagsmöte, 5 april 2020

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Brook P. Hales
Avslutningsbön: Äldste Peter M. Johnson
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square: "Truth Eternal", *Hymns*, nr 4; "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38, arr. Wilberg; "Detta är min älskade Son", *Lilla stjärnan*, s. LS 4, arr. Cardon; "Kom, låt oss nu glädjas", *Psalmer*, nr 3; "Israel, nu Gud dig kallar", *Psalmer*, nr 8, arr. Wilberg; "Hosannahymnen/Den himmelska elden", Stephens och *Psalmer*, nr 2, arr. Stephens.

Söndagens eftermiddagsmöte, 5 april 2020

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Kevin R. Duncan

Avslutningsbön: Äldste Lynn G. Robbins
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square: "Pris åt den man", *Psalmer*, nr 16, arr. Wilberg; "The Day Dawn Is Breaking", *Hymns*, nr 52, arr. Murphy; "Han lever, min Förlossare", *Psalmer*, nr 83; "Tack, Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10, arr. Wilberg.

* Musiken för varje möte, under ledning av olika dirigenter och med olika organister, spelades in tidigare; avslutningspsalmen spelades in av The Tabernacle Choir at Temple Square och sex andra körer från Accra, Ghana; Mexico City, Mexiko; Seoul, Sydkorea; São Paulo, Brasilien; Frankfurt, Tyskland och Auckland, Nya Zeeland.

Konferenstal finns tillgängliga

För att få tillgång till konferenstal på internet på många språk, gå till conference.ChurchofJesusChrist.org och välj ett språk. Talen finns också i mobilappen Evangeliebiblioteket. Video- och ljudinspelningar på engelska finns i allmänhet på distributionscentren inom sex veckor efter konferensen. Information om tillgängliga

format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionsnedsättning finns på disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget

Framsida: Målning av första synen, av Dan Burr
Baksida: Fotografi, Mason Coberly

Konferensfoton

Fotografierna i Salt Lake City tagna av Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson och Leslie Nilsson. Övriga foton, Alexandre Borges, Mark Brunson, Nicolas Serey Bustamante, Annette Campbell, Karisa Creer, Cathie Frost, Alejandro Gutierrez, Natalia Hepworth, Korene Knight, Ashlee Larsen, Bruno Lima, Ashley Malili, Melanie Miza, Kendrick Navarro, Arteh Odjidja, Veronica Olson, Alaine Palmer, Melanie Porter, Jonas Rebicki, Mark Romesser, Elizabeth Thompson, Chung Ho Tsai, Emily Utykanski, Marco Vargas, Christopher Walker, Dave Ward, Jonathan Wing, Justin Wright.

West Jordan, Utah, USA

MAJ 2020 ÄRGÅNG 144 NR 5
LIAHONA 16720 180

Internationell officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktör: Randy D. Funk

Rådgivande: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Verkställande chef: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Tidskriftsassistenter: Camila Castrillón

Text och redigering: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Art director: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriella rättigheter: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Ammon Harris, Jane Ann Peters

Produktion: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrison A. Smith

Press: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Översättning: Översättningstjänst Mariatorget 1A 118 48

STOCKHOLM: Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@churchofjesuschrist.org

För prenumeration och priser utanför USA och Kanada, gå till store.churchofjesuschrist.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Terez Nilsson

Kromhult 202

241 65 Harlösa

Tfn: +46708-430416

E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för medlemsuppteckningar och statistik, Sveagatan 8A 441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress

sker genom att kontakta kundtjänsten.

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@churchofjesuschrist.org Internet:

store.churchofjesuschrist.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 90:00 som insättes på

bankgiro 5270-5092. Ange *Liahona* och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.churchofjesuschrist.org

org: via post till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt

Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@churchofjesuschrist.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislamska, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, khmer, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från *Liahona*

kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten

i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt

material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket.

Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E.

North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:

cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2020 Vol. 144 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus

Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT

84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus

applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty

days' notice required for change of address. Include address label

from a recent issue; old and new address *must* be included. Send

USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at

address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card

orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.

(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL

AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution

Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-

0368, USA.

Sandy, Utah, USA

Talarregister

Andersen, Neil L., 18
Ballard, M. Russell, 8
Bednar, David A., 84
Bingham, Jean B., 60
Caussé, Gérald, 38
Christofferson, D. Todd, 110
Clayton, L. Whitney, 107
Cook, Quentin L., 96
Cordon, Bonnie H., 78
Eyring, Henry B., 27, 66
Giménez, Ricardo P., 101
Gong, Gerrit W., 52
Holland, Jeffrey R., 81
Holmes, Douglas D., 23
Jergensen, Kevin R., 31
Jones, Joy D., 15
Kaouk, Laudy Ruth, 56
McCune, John A., 36
Nelson, Russell M., 6, 72, 88,
92, 114
Oaks, Dallin H., 30, 69, 93
Petelo, Enzo Serge, 58
Rasband, James R., 12
Rasband, Ronald A., 75
Renlund, Dale G., 41
Soares, Ulisses, 32
Stevenson, Gary E., 48
Tai, Benjamin M. Z., 45
Uchtdorf, Dieter F., 104

Ämnesregister

Adam och Eva, 60
Andlighet, 48, 107
Bön, 27, 72
Den första synen, 6, 8, 15, 18, 27,
69, 92
Den Helige Anden, 88, 96
Domen, 12, 69
Enighet, 23, 60
Exempel, 78, 110
Familjen, 69
Fasta, 72
Framgång, 107
Frid, 6, 12, 36
Frälsningsplanen, 69
Förberedelse, 6
Förbund, 84
Förföljelse, 8
Förrättningar, 69, 84
Försoningen, 12, 38, 41, 52, 56,
93, 101
Generositet, 41
Glädje, 101
Handlingsfrihet, 23, 69
Hemmet, 107
Hjälpföreningen, 60
Hopp, 81
Israels insamling, 66, 78
Jesus Kristus, 6, 12, 36, 38, 41,
45, 48, 52, 66, 72, 78, 81, 84,
88, 93, 101, 104, 110, 114
Joseph Smith, 6, 8, 15, 18, 27, 32,
58, 60, 66, 75, 84, 88, 96, 101,
104, 110
Kraft, 27
Kristi ljus, 78
Kunskap, 18, 104
Kvinnor, 15, 60
kyrkans ledare, 30
Kyrkans namn, 72
Kärlek, 18, 23, 36, 81, 110
Ledarskap, 23
Läkeedom, 12
Lärjungeskap, 104, 107
Martyrdöd, 8

Melkisedeksa prästadömet, 69
Missionsarbete, 27, 66, 75,
104, 110
Mormons bok, 12, 32, 38, 45, 110
Motgångar, 6, 8, 32, 36, 38, 56,
88, 93, 101, 107
Män, 60
Nycklar, 69
Nåd, 12
Omvändelse, 23, 45, 104
Patriarkaliska välsignelser, 56
Personlig tillväxt, 15, 45, 69
Personlig uppenbarelse, 18, 88, 96
Profeter, 1, 75, 88, 96
Profetia, 75
Prästadömet, 15, 58, 60, 66, 84
Prästadömsvälsignelser, 56
Påskan, 52
Relationer, 23
Rädsla, 6
Rättvisa, 12
Sanning, 69
Skrifterna, 88
Skriftstudier, 107
Släktforskning, 84, 88
Tacksamhet, 41
Tempel, 48, 56, 75, 88, 92, 114
Tempeltjänst, 52, 66, 81, 84, 114
Tro, 27, 48, 72, 101, 114
Uppenbarelse, 15, 23, 88, 96
Uppoffringar, 23, 110
Uppståndelse, 52, 93, 110
Vittnesbörd, 18, 32, 48
Vår himmelske Fader, 18, 41,
81, 88
Välsignelser, 58
Värdighet, 58
Ärsterställelsen, 8, 15, 27, 52, 60,
66, 75, 81, 88, 93, 110, 114
Äktenskap, 69
Ämbeten, 96

Höjdpunkter från den 190:e årliga generalkonferensen

President Russell M. Nelson hade ett tydligt budskap under generalkonferensen: "Hör honom."

"Vi ska söka, på alla sätt vi kan, efter att höra Jesus Kristus som talar till oss genom den Helige Andens kraft och hjälp", lärde president Nelson.

"Syftet med denna och alla generalkonferenser är att hjälpa oss att höra honom" (s. 7).

I en konferens med fokus på den första synen och återställelsen har vi fått lära oss att vi kan höra Herren, precis som Joseph Smith gjorde i den heliga lunden. Omgivna av den globala pandemins effekter som påverkar miljontals människor fick vi lära oss att höra honom för att få vägledning i våra svårigheter. När vi ser framåt mot en ljus framtid, både för kyrkan och för var och en av oss personligen, uppmanades vi att förnya våra ansträngningar att höra Herren och följa honom.

"Alla inspirerande beståndsdelar i den här generalkonferensen i april

2020", sa president Nelson, "kan sammanfattas i två gudomligt påbjudna ord: 'Hör honom.' Vi ber att ert fokus på vår himmelske Fader, som uttalade dessa ord, och på hans älskade Son Jesus Kristus ska stå främst i era minnen av allt som skett."

När du studerar budskapen från den här konferensen och försöker "höra, lyssna och ge akt på Frälsarens ord" upptäcker du att profetens löfte om "minskad fruktan och ökad tro" (s. 114) uppfylls i ditt liv.

- President Nelson introducerar en ny symbol för kyrkan på sidan 73.
- President Nelson introducerar ett tillkännagivande om återställelsen på sidan 91.
- President Nelson leder en världsomfattande högtidlig församling på sidan 92.
- President Nelson tillkännager åtta nya tempel på sidan 115.
- Lär dig mer om hur vi kan hjälpa andra så att de #HörHonom på [HearHim.ChurchofJesusChrist.org](https://www.hearhim.churchofjesuschrist.org). ■

BILDER I DET HÄR NUMRET

Vi försöker dokumentera varje generalkonferens genom bilderna vi publicerar. Varje konferens är unik, men bilderna i det här numret speglar några av de ovanliga omständigheter som den här konferensen erbjöd.

Förutom bilder från utsändningen hittar du foton av vackra Temple Square (men för ovanlighetens skull tomt på grund av covid-19 och ombyggnation) och målningar som skildrar evangeliets återställelse samt foton som medlemmar från hela världen har skickat in av hur de deltagit i konferensen.

AMANDA MAC VID MAMIN, AV WALTER RANE

Lördagens förmiddagsmöte | 4 April 2020

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Inledande budskap

Vi ska söka, på alla sätt vi kan, efter att höra Jesus Kristus som talar till oss genom den Helige Andens kraft och hjälp.

Mina älskade bröder och systrar, när vi välkomnar er till denna historiska generalkonferens i april 2020 i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga står jag, av orsaker ni känner till, inför en tom åhörarsal!

Jag anade inte, när jag lovade er under generalkonferensen i oktober 2019 att den här aprilkonferensen skulle bli "minnesvärd" och "oförglömlig", att jag skulle tala till en synlig publik på mindre än tio personer, vilket skulle göra den här konferensen

så minnesvärd och oförglömlig *för mig!* Men vetskapen om att ni deltar via elektronisk överföring, och körens vackra framförande av "It Is Well with My Soul", ger stor tröst till *min* själ.

Som ni vet har närvaron vid den här generalkonferensen strikt begränsats som en del av våra ansträngningar att vara goda globala medborgare och göra allt vi kan för att begränsa spridningen av covid-19. Detta virus har haft stor inverkan runtom i världen. Det har också förändrat våra möten,

vår missionsverksamhet och vår templetjänst under en tid.

Dagens restriktioner gäller ett elakartat virus, men livets personliga prövningar sträcker sig långt bortom denna pandemi. Framtida prövningar kan vara följden av en olycka, en naturkatastrof eller en oväntad personlig sorg.

Hur kan vi uthärda sådana prövningar? Herren har sagt till oss att "om ni är redo skall ni inte frukta".¹ Naturligtvis kan vi lagra egna förråd av mat, vatten och besparingar. Men lika viktigt är vårt behov att fylla våra personliga *andliga* förrådshus med tro, sanning och vittnesbörd.

Vår främsta strävan i livet är att förbereda oss för att möta vår Skapare. Vi gör det genom att dagligen sträva efter att bli mer som vår Frälsare Jesus Kristus.² Och *det* gör vi när vi dagligen omvänder oss och tar emot hans renande, helande och stärkande kraft. Då kan vi känna bestående frid och glädje, också under oroliga tider. Det

är just därför Herren har vädjat till oss att stå på heliga platser och inte låta oss rubbas.³

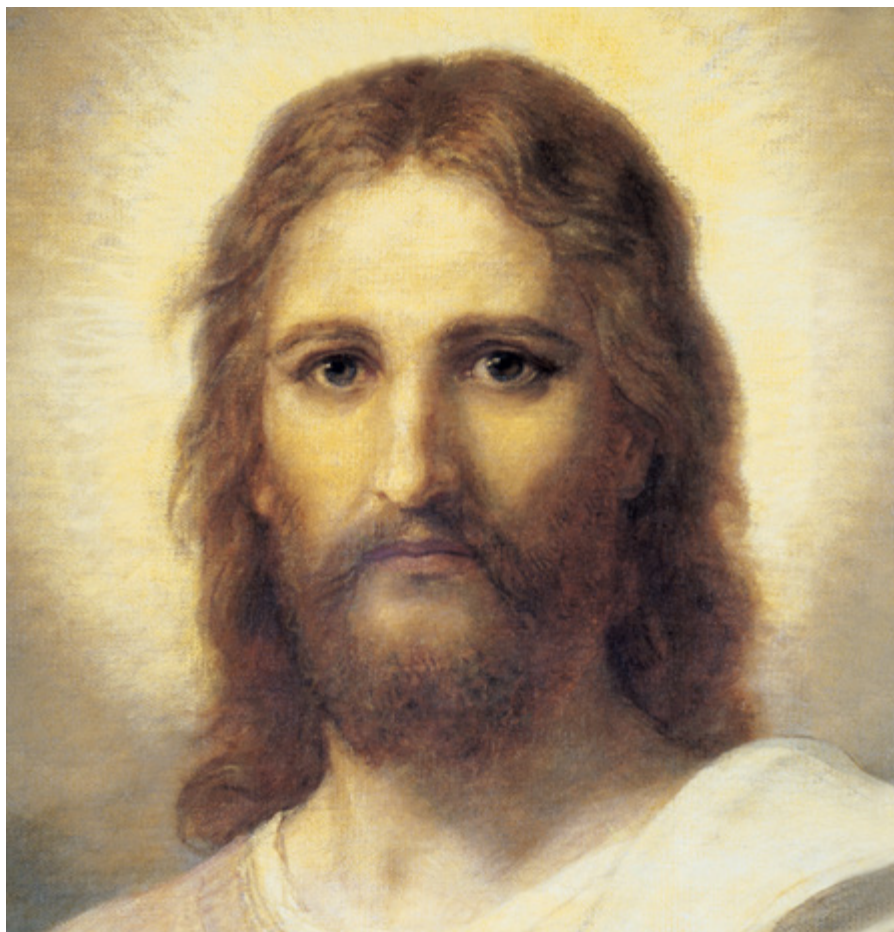
I år firar vi 200-årsminnet av en av de viktigaste händelserna i världshistorien – nämligen när Gud Fadern och hans älskade Son Jesus Kristus uppenbarade sig för Joseph Smith. Under denna förunderliga syn pekade Gud Fadern på Jesus Kristus och sa: "Denne är min älskade Son. Hör honom!"⁴

Den uppmaningen som gavs till Joseph gäller var och en av oss. Vi ska söka, på alla sätt vi kan, efter att höra Jesus Kristus som talar till oss genom den Helige Andens kraft och hjälp.

Syftet med denna och alla generalkonferenser är att hjälpa oss att höra honom. Vi har bett, och uppmanar er att be, om att Herrens Ande ska vara med oss i sådant rikt mått att ni kan höra de budskap som Frälsaren har just för er – budskap som ger frid till era själar. Budskap som helar era förkrossade hjärtan. Budskap som upplyser era sinnen. Budskap som hjälper er förstå vad ni ska göra när ni fortsätter framåt genom tider av tumult och prövningar.

Vi ber att den här konferensen ska vara minnesvärd och oförglömlig på grund av de budskap ni får höra, de unika tillkännagivanden som ska göras och de upplevelser som ni ombeds delta i.

Till exempel ska vi i slutet av söndagens förmiddagsmöte ha en världsomfattande högtidlig församling där jag leder er i det heliga hosiannaropet. Vi ber att detta ska bli en andlig höjdpunkt för er när vi globalt och unisont uttrycker vår djupa tacksamhet för Gud Fadern och hans älskade Son genom att prisa dem på detta unika sätt.

KRISTUS, AV HEINRICH HOFMANN

För detta heliga tillfälle använder vi rena vita näsdukar. Om ni inte har någon kan ni helt enkelt vinka med handen. I slutet av hosiannaropet sjunger alla tillsammans med kören "Den himmelska elden"⁵.

Mina kära bröder och systrar, den här konferensen blir magnifik. Det här året blir extraordinärt i det att vi fokuserar intensivt på Frälsaren och hans återställda evangelium. Den viktigaste bestående effekten av den här historiska konferensen är när våra hjärtan förändras och vi påbörjar en livslång strävan efter att höra honom.

Välkomna till generalkonferensen i april 2020! Jag vet att Gud vår

himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus är uppmärksamma på oss. De är med oss i allt som händer under dessa två härliga dagar när vi strävar efter att komma närmare dem och hedra dem. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 38:30.
2. Se 3 Ne. 27:27.
3. Se L&F 87:8.
4. JS-H 1:17.
5. *Psalmer*, nr 2.

Curitiba, Paraná, Brasilien

Äldste M. Russell Ballard
tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum

Skall vi inte fortsätta i denna stora sak?

Vi bör alltid minnas det pris Joseph och Hyrum Smith och så många andra trofasta män, kvinnor och barn betalade för att etablera kyrkan.

Tack så mycket, president Nelson, för den fina inledningen. Bröder och systrar, för 215 år sedan fick Joseph och Lucy Mack Smith en liten pojke i Vermont, i en region känd som New England i de nordöstra Förenta staterna.

Joseph och Lucy Mack trodde på Jesus Kristus, studerade skrifterna, bad uppriktigt och vandrade i tro på Gud.

De gav sin nyfödde son namnet Joseph Smith jr.

Om familjen Smith sa Brigham Young: "Herren hade ögonen på [Joseph Smith], och på hans far, och på hans fars far, och på deras förfäder ända tillbaka till Abraham, och från Abraham till syndaflo den, från floden till Enok, och från Enok till Adam. Han har följt denna släkt och detta blod då det har flutit från

sitt ursprung till födelsen av denne man. [Joseph Smith] förutordinerades i evigheten."¹

Joseph jr älskades av sin familj och stod särskilt nära sin äldre bror Hyrum som nästan var sex år gammal när Joseph föddes.

I oktober förra året satt jag vid eldstaden i familjen Smiths lilla hem i Sharon, Vermont där Joseph föddes. Jag kände Hyrums kärlek till Joseph och tänkte mig honom med sin lillebror i famnen, och hur han lärde honom gå.

Far och mor Smith upplevde personliga bakslag som tvingade familjen att flytta flera gånger innan de slutligen gav upp hoppet om New England och fattade det modiga beslutet att flytta längre västerut till delstaten New York.

Eftersom familjen var enig överlevde de dessa utmaningar och mötte tillsammans den överväldigande uppgiften att börja om på nytt på ett 40 hektar stort skogsområde i Manchester nära Palmyra i New York.

Jag tror inte de flesta av oss förstår de fysiska och känslomässiga utmaningar som familjen Smith ställdes inför under denna nystart – röja mark, plantera fruktträdgårdar och fält, bygga ett litet timmerhus och andra gårdshus, ta dagsverken och tillverka saker de kunde sälja i staden.

När familjen kom till västra New York brann området av religiös iver – något som kallas den andra stora väckelsen.

Under den här tiden då de religiösa parterna debatterade och stred fick Joseph en underbar syn, som i dag kallas "den första synen". Vi är välsignade att ha fyra förstahandsredogörelser som jag ska läsa ur.²

Buenos Aires, Argentina

Joseph skrev: "Under denna tid av stor [religiös] upphetsning väcktes mitt sinne till allvarlig begrundan och stor oro, men fastän jag hade djupa och starka känslor, höll jag mig ändå undan alla dessa grupper, även om jag gick till deras olika möten så ofta tillfälle gavs. ... Men så stor var förvirringen och stridigheterna bland de olika samfunden att det var omöjligt för en person så ung som jag, och med så liten erfarenhet av människor och ting som jag hade, att komma till en säker slutsats om vem som hade rätt och vem som hade fel."³

Joseph vände sig till Bibeln för att få svar på sina frågor och läste Jakobs brev 1:5: "Om någon av er brister i vishet ska han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan att kritisera, och han ska få."⁴

Han skrev: "Aldrig har något skriftställe gjort större intryck på en människas hjärta än vad detta den gången gjorde på mitt. Det tycktes med stor kraft tränga in i mitt hjärtas innersta känslor. Jag begrundade det om och om igen."⁵

Joseph kom att förstå att Bibeln inte innehöll svaret på livets alla frågor, utan snarare lärde män och kvinnor hur de kunde hitta svaren på sina frågor genom att kommunicera direkt med Gud genom bön.

Han tillade: "Så i enlighet med detta mitt beslut att be till Gud, drog jag mig undan till skogen för att försöka. Det var på morgonen en härlig, klar dag, tidigt på våren artonhundratjugo."⁶

Strax därpå, sa Joseph, "vilade [en ljuspelare] på mig [och jag] såg ... två personer, vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre:

[Joseph,] *denne är min älskade Son. Hör honom!*"⁷

Sedan talade Frälsaren och sa: "Joseph, min son, dina synder är dig förlåtna. Gå din väg, vandra på mina vägar och håll mina bud. Se, jag är härlighetens Herre. Jag blev korsfäst för världen för att alla som tror på mitt namn ska få evigt liv."⁸

Joseph tillade: "Så snart jag åter blev herre över mig själv så att jag kunde tala, frågade jag därför personerna som stod över mig i ljuset vilken av alla sekterna som var den rätta."⁹

Han skrev: "De berättade för mig att alla religiösa församlingar trodde på felaktiga läror och att ingen av dem var erkänd av Gud såsom hans kyrka och rike. Och [jag] fick samtidigt löftet att evangeliets fullhet framdeles skulle bli bekantgjord för mig."¹⁰

Joseph skrev också: "Jag såg många änglar i den synen."¹¹

Efter denna härliga syn skrev Joseph: "Min själ var fylld av kärlek, och i många dagar kände jag stor glädje. Herren var med mig."¹²

Han kom ut ur den heliga lunden och påbörjade sin förberedelse för att bli en Guds profet.

Joseph började också upptäcka vad forntida profeter fick uppleva – förkastelse, motstånd och förföljelse. Joseph mindes att han berättade om

det han sett och hört för en av de präster som varit aktiv i den religiösa väckelsen:

"Jag blev mycket förvånad över hans uppförande. Han behandlade inte bara det jag sade lättvindigt, utan med stort förakt, och sade att alltsammans kom från djävulen, att det inte fanns något sådant som syner och uppenbarelser i dessa dagar, att allt sådant hade upphört med apostlarna och att det aldrig skulle komma fler sådana.

Jag fann emellertid snart att min berättelse hade väckt en hel del fördomar mot mig bland religiösa bekännare och blev orsaken till stor förföljelse som fortsatte att öka, och ... detta var vanligt bland alla sekterna – alla gick samman för att förfölja mig."¹³

Tre år senare, år 1823, öppnades himlarna på nytt som en del av den fortsatta återställelsen av Jesu Kristi evangelium i den sista tiden. Joseph skrev att en ängel vid namn Moroni visade sig för honom och sa "att Gud hade ett verk för mig att utföra ... [och att] det fanns en bok förvarad, skriven på guldplåtar" som innehöll "det eviga evangeliets fullhet ... så som Frälsaren gav det till de forna invånarna [i Amerika]"¹⁴

Så småningom fick Joseph tag i, översatte och gav ut den forntida

uppteckning som i dag kallas Mormons bok.

Hans bror Hyrum som hade varit hans ständiga stöd, särskilt under hans smärtsamma och livshotande benoperation 1813, var ett av guldplåtarnas vittnen. Han var också en av de sex medlemmarna i Jesu Kristi kyrka när den organiserades 1830.

Under sin livstid mötte Joseph och Hyrum pöbelhopar och förföljelse tillsammans. De genomled till exempel de mest fruktansvärda omständigheter i Libertyfängelset i Missouri under fem månader den kalla vintern 1838–1839.

I april 1839 skrev Joseph till sin fru Emma och beskrev situationen i Libertyfängelset: "Jag tror det nu är ungefär fem månader och sex dagar sedan jag sattes under sträng bevakning dag och natt, inom murarna, gallren och de gnisslande järndörrarna, i ett ensamt mörkt och smutsigt fängelse. ... Hur som helst ska vi flyttas [häriifrån] och vi är glada för det. Oavsett vad som händer oss kan vi inte hamna i en värre håla än denna. ... Vi kommer aldrig att längta tillbaka till Liberty i Clay County i Missouri. Vi har fått så mycket av det att det räcker för evigt."¹⁵

Ställd inför förföljelse visade Hyrum tro på Herrens löften, bland annat att han kunde fly undan sina fiender om han valde att göra det. I en välsignelse Hyrum fick 1835 under Joseph Smiths händer lovade Herren honom: "Du ska ha makt att undfly dina fienders händer. De ska söka ditt liv med oförtröttlig iver, men du ska undfly dem. *Om det är din vilja, och om du önskar det, ska du ha makt att frivilligt lägga ner ditt liv för att förhärliga Gud.*"¹⁶

I juni 1844 ställdes Hyrum inför valet att leva eller lägga ner sitt liv

för att förhärliga Gud och "besegla sitt vittnesbörd med sitt blod" – sida vid sida med sin älskade bror Joseph.¹⁷

En vecka innan den ödesdigra resan till Carthage där de kallblodigt mördades av en beväpnad pöbelhop av fega män som målat sina ansikten för att undvika att bli igenkända skrev Joseph att "jag rådde min bror Hyrum att ta sin familj med sig på nästa ångbåt till Cincinnati".

Jag får fortfarande starka känslor när jag minns Hyrums svar: "Joseph, *jag kan inte lämna dig.*"¹⁸

Så Joseph och Hyrum färdades till Carthage där de blev martyrer för Kristi sak och namn.

Det officiella tillkännagivandet om martyrskapet fastställde följande: "Joseph Smith, Herrens profet och siare, har ... fört fram Mormons bok, som han översatte genom Guds gåva och kraft, och har varit redskapet till att ge ut den på två kontinenter. Han har sänt det eviga evangeliets fullhet, som boken innehåller, till jordens fyra hörn, har fört fram de uppenbarelser och befallningar som utgör denna bok, Läran och förbunden, och många andra dokument fyllda med visdom samt undervisning till människobarnens nytta. Han har samlat flera tusen sista dagars heliga, grundlagt en stor stad och lämnat efter sig ett rykte och namn som inte kan utplånas. ... Och liksom de flesta av Herrens smorda i forna dagar har [Joseph] beseglat sin

mission och sitt verk med sitt eget blod, och detsamma har hans bror Hyrum. *I livet var de inte söndrade och i döden var de inte åtskilda!*"¹⁹

Efter att Joseph och Hyrum hade dött martyrdöden fördes deras kroppar tillbaka till Nauvoo, tvättades och kläddes så att familjen Smith kunde se sina älskade. Deras kära mor mindes: "Jag hade länge samlat krafter, väckt all min själs energi och bett till Gud att stärka mig, men då jag kom in i rummet och såg mina mördade söner ligga framför mina ögon och hörde snyftningarna och suckarna från min familj och ropen från deras hustrurs, barns, bröders och systrars läppar blev det för mycket. Jag sjönk ihop och ropade förtvivlat till Herren: 'Min Gud, min Gud, varför har du övergivit denna familj?'"²⁰

I denna sorgens och lidandets ögonblick mindes hon att de sagt: "Mor, gråt inte över oss, vi har övervunnit världen genom kärlek."²¹

De hade verkligen övervunnit världen. Joseph och Hyrum Smith, liksom de trofasta heliga som beskrivs i Uppenbarelseboken, "[kom] ur den stora nöden. De har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod ... [och] står ... inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen ska slå upp sitt tält över dem.

De ska aldrig mer hungra och aldrig mer törsta, och varken solen eller någon annan hetta ska drabba dem,

för Lammet mitt på tronen ska vara deras herde. Han ska leda dem till livets vattenkällor, och Gud ska torka alla tårar från deras ögon."²²

När vi nu firar denna glädjefrika händelse, 200-årsminnet av den

första synen, bör vi alltid minnas det pris Joseph och Hyrum Smith och så många andra trofasta män, kvinnor och barn betalade för att etablera kyrkan så att du och jag kan åtnjuta alla de välsignelser och uppenbarade sanningar vi har i dag. Deras trofasthet bör aldrig glömmas!

Jag har ofta undrat varför Joseph och Hyrum och deras familjer måste lida så mycket. Det kan vara så att de kom att känna Gud genom sitt lidande på sätt som inte kunnat vara möjliga utan det. Genom det tänkte de på Getsemane och på Frälsarens kors. Som Paulus sa: "Ni har ju fått nåden att inte bara tro på Kristus utan också att lida för hans skull."²³

Innan sin död 1844 skrev Joseph ett mäktigt brev till de heliga. Det var en uppmaning till handling som hörs i kyrkan än i dag:

"Bröder [och systrar], *skall vi inte fortsätta i denna stora sak? Gå framåt och inte bakåt! Mod, bröder [och systrar], och framåt, framåt till seger! ...*

Låt oss därför som en kyrka och ett folk och som sista dagars heliga offra ett offer åt Herren i rättfärdighet."²⁴

När vi lyssnar till Anden under 200-årsjubileet den här helgen, fundera då på vilket offer du ska ge Herren i rättfärdighet i kommande dagar. Var modig – berätta det för någon du litar på och, viktigast av allt, ta dig tid att göra det!

Jag vet att Frälsaren gläds när vi ger honom ett offer från hjärtat i rättfärdighet, så som han gladdes åt det trofasta offer dessa anmärkningsvärda bröder, Joseph och Hyrum Smith, och alla andra trofasta heliga gjorde. Om detta vittnar jag allvarligt i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Brigham Young, i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 538; se även Brigham Young, "Remarks", *Deseret News*, 26 okt. 1859, s. 266.
2. Det finns fyra huvudsakliga redogörelser för den första synen som jag citerar från; se "Joseph Smith's Accounts of the First Vision", josephsmithpapers.org.
3. JS-H 1:8.
4. Se JS-H 01:11.
5. JS-H 1:12.
6. JS-H 1:14.
7. JS-H 1:17.
8. I Joseph Smith, "History, circa Summer 1832", s. 3, josephsmithpapers.org; standardiserad stavning, interpunktion och användande av stor begynnelsebokstav.
9. JS-H 1:18.
10. Joseph Smith, "Church History", *Times and Seasons*, 1 mars 1842, s. 707; se även josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, "Journal, 1835-1836", s. 24, josephsmithpapers.org.
12. Joseph Smith, "History, circa Summer 1832", s. 3, josephsmithpapers.org; standardiserad interpunktion och användande av stor begynnelsebokstav.
13. JS-H 1:21-22.
14. JS-H 1:33-34.
15. Joseph Smith, "Letter to Emma Smith, 4 April 1839", s. 1-2, josephsmithpapers.org; standardiserad stavning, interpunktion och användande av stor begynnelsebokstav.
16. Joseph Smith, i "Minute Book 1", s. 186, josephsmithpapers.org; betoning tillagd; standardiserad interpunktion.
17. Se L&F 136:39.
18. Joseph Smith, "History of Joseph Smith", *The Latter-day Saints' Millennial Star*, 19 apr. 1862, s. 248; betoning tillagd.
19. L&F 135:3; betoning tillagd.
20. Lucy Mack Smith, *History*, 1845, s. 312, josephsmithpapers.org; standardiserad stavning och interpunktion.
21. "Lucy Mack Smith, *History*, 1845", s. 313, josephsmithpapers.org.
22. Upp. 7:14-17.
23. Fil. 1:29.
24. L&F 128:22, 24, betoning tillagd.

JOSEPH OCH HYRUM SMITH VID FLOD, AV THEODORE S. GORICA

Äldste James R. Rasband
i de sjuttios kvarum

Säkerställa en rättfärdig dom

För att säkerställa en rättfärdig dom tar Frälsarens försoningsoffer bort okunskapens snår och de smärtsamma taggar som andra har orsakat.

Mormons bok undervisar om Kristi lära

I oktober förra året fick vi en uppmaning av president Russell M. Nelson om att begrunda hur annorlunda våra liv skulle vara om vår "kunskap från Mormons bok plötsligt skulle tas bort"¹. Jag har begrundat den här frågan, precis som många av er säkert har gjort. En tanke har dykt upp gång på gång: Utan Mormons bok och dess tydlighet om Kristi lära och hans försoningsoffer, var skulle jag finna frid?

Kristi lära – som består av de frälsande principerna och förrättningarna tro på Kristus, omvändelse, dop, den Helige Andens gåva och att hålla ut intill änden – undervisas otaliga gånger i alla återställens skrifter, men med särskild kraft i Mormons bok.² Läran börjar med tro på Kristus och varje beståndsdel av läran är beroende av tillit till hans försoningsoffer.

Som president Nelson har sagt: "Mormons bok ger den mest fullständiga och mest bemyndigade kunskapen om Jesu Kristi försoning som står att finna."³ Ju mer vi förstår om Frälsarens gudomliga gåva, ju

mer inser vi med våra förstånd och hjärtan⁴ sanningen i president Nelsons försäkran att "Mormons boks sanningar har *kraften* att hela, lugna, återställa, hjälpa, stärka, trösta och glädja själen".⁵

Frälsarens försoning tillfredsställer rättvisans alla krav

En central, fridgivande del av hur Mormons bok bidrar till vår förståelse av Frälsarens försoning är hur den undervisar om att Kristi barmhärtighetsoffer uppfyller rättvisans alla krav. Som Alma sa: "Därför sonar Gud själv världens synder för att genomföra barmhärtighetens

plan och tillfredsställa rättvisans krav, så att Gud kan vara en fullkomlig och rättvis Gud och även en barmhärtig Gud."⁶ Faderns barmhärtighetsplan⁷ – den som skrifterna också kallar lycksalighetsplanen⁸ eller frälsningsplanen⁹ – kunde inte genomföras om inte alla rättvisans krav uppfylldes.

Men vad är egentligen "rättvisans krav"? Tänk på Almas egen upplevelse. Kom ihåg att Alma som ung man gick omkring och försökte "förgöra kyrkan".¹⁰ Alma sa faktiskt till sin son att han "plågades av helvetets kval" eftersom han hade "mördat många av [Guds] barn" genom att leda "dem till undergång".¹¹

Alma förklarade för Helaman att han slutligen fick frid när hans "sinne grep tag" om hans fars undervisning "angående ... Jesus Kristus ... som skulle komma för att sona världens synder".¹² En ångerfull Alma vädjade om Kristi förbarmande¹³ och kände sedan glädje och lättnad när han insåg att Kristus hade sonat för hans synder och betalat allt det rättvisan krävde. Än en gång, vad skulle rättvisan ha krävt av Alma? Som Alma själv senare lärde: "Inget orent kan ärva Guds rike."¹⁴ En del av Almas lättnad måste därför vara att om inte barmhärtigheten hade medlat så skulle rättvisan ha hindrat honom från att återvända till sin himmelske Faders närhet.¹⁵

Frälsaren helar de sår som vi inte kan hela

Men gällde Almas glädje enbart honom själv – hur *han* kunde undvika straff och hur *han* kunde återvända till Fadern? Vi vet att Alma också vändades över dem som han hade lett bort från sanningen.¹⁶ Men

Alma kunde inte på egen hand hela eller återställa alla som han hade förlätt. Han kunde inte själv se till att de fick en rättvis möjlighet att lära sig om Kristi lära eller välsignas av dess glädjrika principer. Han kunde inte föra tillbaka dem som hade dött medan de fortfarande var förblindade av hans falska läror.

Som president Boyd K. Packer en gång sa: "Den tanke som räddade Alma ... är denna: Att återställa det du inte kan återställa, att hela det sår du inte kan hela, att laga det du krossat och inte kan laga är själva avsikten med Kristi försoning."¹⁷ Den glädjande sanning som Almas sinne "grep tag" i var inte endast att han själv kunde bli ren, utan att även de han hade skadat kunde bli botade och helade.

Frälsarens offer säkerställer en rättfärdig dom

Flera år innan Alma räddades av denna tröstande lära hade kung Benjamin undervisat om vidden av det helande som erbjöds genom Frälsarens frälsningsoffer. Kung Benjamin sa att "de glada budskapen om stor glädje" gavs till honom "av en ängel från Gud".¹⁸ Bland dessa glada budskap fanns sanningen att Kristus skulle lida och dö för våra synder och misstag för att säkerställa att "en *rättfärdig dom* skall kunna komma över människobarnen".¹⁹

Så vad fordrar egentligen en "rättfärdig dom"? I nästa vers förklarar kung Benjamin att för att säkerställa en rättfärdig dom sonade Frälsarens blod "även deras synder som har fallit till följd av Adams överträdelse" och deras "som har dött utan att känna till Guds vilja rörande dem eller som har syndat ovetande".²⁰ En

KRISTUS BER I GETSEMANE TRÄDGÅRD, AV HERMANN CLEMENTZ

rättfärdig dom krävde också, sa han, att "Kristi blod [sonar] små barns synder."²¹

Dessa skriftställen innehåller en underbar lära: Frälsarens försoningsoffer helar, som en fri gåva, dem som syndar i okunskap – dem som, med Jakobs ord, "ingen lag är given"²². Vår ansvarighet för vår synd beror på hur mycket ljus vi har fått och hänger på vår förmåga att utöva vår handlingsfrihet.²³ Vi har vetskap om denna helande och tröstande sanning endast tack vare Mormons bok och återställens andra skrifter.²⁴

Det är naturligtvis så att där en lag har givits, där vi känner till Guds vilja, är vi ansvariga. Som kung Benjamin betonade: "Men ve, ve den som vet att han gör uppror mot Gud! Ty frälsning kommer inte till någon sådan utom genom omvändelse och tro på Herren Jesus Kristus."²⁵

Dessa är också glada budskap i Kristi lära. Frälsaren helar och återställer inte bara dem som syndar i okunskap, utan erbjuder även läke-dom åt dem som syndar mot ljuset, på villkor att de omvänder sig och tror på honom.²⁶

Alma måste ha "gripit tag" i båda dessa sanningar. Skulle Alma verkligen ha känt det han beskrev

som intensiv glädje²⁷ om han trodde att Kristus räddade honom, men lämnade dem han hade lett bort från sanningen med eviga sår? Helt visst inte. För att Alma skulle kunna känna fullständig frid behövde de som han hade skadat också få möjligheten att bli hela.

Men hur skulle de – eller de vi kanske skadar – kunna bli hela? Trots att vi inte riktigt förstår den heliga process varigenom Frälsarens försoningsoffer helar och återställer, vet vi att för att kunna säkerställa en rättfärdig dom kommer Frälsaren att ta bort okunskapens snår och de smärtsamma taggar som andra har orsakat.²⁸ Härigenom ser han till att alla Guds barn får möjligheten att klarsynt kunna välja att följa honom och ta emot den stora lyckosalighetsplanen.²⁹

Frälsaren reparerar all skada som vi har orsakat

Det är dessa sanningar som måste ha gett Alma frid. Och det är dessa sanningar som bör ge oss frid också. Eftersom vi är naturliga män och kvinnor stöter vi alla in i varandra, och ibland krockar vi med varandra och orsakar skada. Som alla föräldrar kan intyga handlar smärtan vi förknippar med våra misstag

inte bara om rädslan för vår egen bestraffning, utan om rädslan att vi kanske har begränsat våra barns glädje eller på något sätt hindrat dem från att se och förstå sanningen. Det underbara löfte som ges genom Frälsarens försoningsoffer är att våra barn inte skuldbeläggs för våra misstag som föräldrar och att han lovar att hela dem.³⁰ Och även om de har syndat mot ljuset – som vi alla gör – är hans barmhärtighets armar utsträckta³¹ och han kommer att återlösa dem om de bara vill rikta blicken mot honom och leva.³²

Trots att Frälsaren har makt att reparera det vi inte kan, befäller han oss att göra allt i vår makt för att gottgöra våra misstag som en del av vår omvändelse.³³ Våra synder och misstag rubbar inte bara vår relation till Gud utan också våra relationer med andra. Ibland kan våra försök att hela och återställa vara något så enkelt som en ursäkt, men i andra fall kräver upprättelsen flera år av ödmjuka ansträngningar.³⁴ Men vad gäller många av våra synder och misstag kan vi helt enkelt inte hela dem vi har sårat fullt ut. Det underbara, fridgivande löftet i Mormons bok och det återställda evangeliet är att Frälsaren kommer att reparera all skada som vi har orsakat.³⁵ Och han reparerar oss också om vi kommer till honom med tro och omvänder oss från den skada vi har orsakat.³⁶ Han ger oss båda dessa gåvor eftersom han älskar oss alla med fullkomlig kärlek³⁷ och eftersom han har förbundit sig att säkerställa en rättfärdig dom som hedrar både rättvisa och barmhärtighet. Jag vittnar om att det här är sant, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Avslutande ord", *Liahona*, nov. 2019, s. 122.

2. Se 2 Ne. 31; 3 Ne. 11:28, 32, 35, 39–40; L&F 10:62–63, 67–70; 68:25; Mose 6: 52–54; 8:24; TA 1:4.
3. Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?" *Liahona*, nov. 2017, s. 62.
4. Se L&F 8:2–3.
5. Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?" s. 62.
6. Alma 42:15.
7. Se Alma 42:15.
8. Se Alma 42:8.
9. Se Alma 24:14; Mose 6:62.
10. Se Mosiah 27:8–10.
11. Alma 36:13, 14.
12. Alma 36:17, 18.
13. Se Alma 36:18.
14. Alma 40:26; se även 1 Ne. 15:34; Alma 7:21; 11:37; Hel. 8:25.
15. Se 3 Ne. 27:19; se även Alma 6:57.
16. Se Alma 36:14–17.
17. Se Boyd K. Packer, "Förlåtelsens strålände morgon", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 19–21.
18. Mosiah 3:2–3.
19. Mosiah 3:10; betoning tillagd.
20. Mosiah 3:11; se även 2 Ne. 9:26.
21. Mosiah 3:16; se även Mosiah 15:25; Moro. 8:11–12, 22.
22. 2 Ne. 9:25.
23. Se 2 Ne. 2:26–27; Hel. 14:29–30.
24. Se TA 1:2; se även L&F 45:54. För att utveckla läran om dop för de döda sa profeten Joseph Smith en gång: "Medan en del av mänskligheten dömer och fördömer den andra utan barmhärtighet, betraktar universums store Förälder hela människosläktet med faderlig omtanke och uppmärksamhet. Han ser dem som sina barn. [...] Han är en vis laggivare och ska döma alla människor, inte enligt människors inskränkthet. ... Han ska döma dem, inte enligt vad de inte har utan i enlighet med vad de har. De som har levt utan lag ska dömas utan lag, och de som har en lag ska dömas enligt den lagen. Vi behöver inte ifrågasätta den store Jehovas visdom och intelligens. Han ska utdela dom eller barmhärtighet till alla nationer enligt deras många förtjänster, deras medel att skaffa sig intelligens, de lagar enligt vilka de styrs, de möjligheter de fått att införskaffa rätta upplysningar och

hans outgrundliga planer rörande den mänskliga familjen. När Guds planer ska kungöras och framtidens förlåt dras åt sidan ska vi alla slutligen erkänna, att hela jordens domare gjort rätt" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 39, s. 401).

25. Mosiah 3:12; se även 2 Ne. 9:27.
26. Se Mosiah 3:12; Hel. 14:30; Moro. 8:10; L&F 101:78. Vissa personer kan vara ovetande om särskilda befallningar och bud, eller sakna förmågan att utöva sin handlingsfrihet under vissa omständigheter, men fortfarande hållas ansvariga i andra sammanhang på grund av det Kristi ljus de har (se 2 Ne. 9:25; Moro. 7:16–19). Frälsaren, som är vår domare och som säkerställer en rättfärdig dom kommer att särskilja dessa omständigheter (se Morm. 3:20; Mose 6:53–57). Och han har betalat priset för båda, den förra ovillkorligt och den senare med omvändelse som villkor.
27. Se Alma 36:21.
28. Se Mosiah 3:11; se även D. Todd Christofferson, "Återlösningen", *Liahona*, maj 2013, s. 110; Alma 7:11–12 ("Han skall ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar. ... Och han skall ta på sig deras skröpligheter"); Jes. 53:3–5 ("Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig"); 61:1–3 ("Herren har smort mig till att ... förbinda dem som har förkrossade hjärtan, ... att ge de sörjande i Sion huvudprydnad i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg"). Det är talande att Frälsaren citerade från dessa verser i Jesaja när han förkunnade att han var Messias: "I dag har det här stället i Skriften gått i uppfyllelse inför er som lyssnar" (se Luk. 4:16–21).
29. I andevärlden "predikas [evangeliet] för de okunniga, oomvända och upproriska

Provo, Utah, USA

Joy D. Jones
Primärs generalpresident

En särskilt ädel kallelse

Som troende kvinnor kan vi hämta sanna principer ur profeten Josephs upplevelser som ger oss insikt om hur vi kan ta emot egen uppenbarelse.

- så att de kan befrias från sin fångenskap och som en kärleksfull himmelsk Fader har i beredskap åt dem" (Dallin H. Oaks, "Förtrösta på Herren", *Liahona*, nov. 2019, s. 27). Se 1 Petr. 4:6; 2 Ne. 2:11–16; L&F 128:19; 137:7–9; 138:31–35.
30. Se Mose 6:54. President M. Russell Ballard undervisade om den här läran i fråga om självmord: "Endast Herren vet alla detaljer, och det är han som kommer att döma våra handlingar här på jorden. Och när han dömer oss, tror jag att han kommer att ta med allt i beräkningen: vår ärftliga och kemiska sammansättning, vårt själsliga tillstånd, vår intellektuella förmåga, de lärdomar vi mottagit, våra fäders tradition, vår hälsa och så vidare. Vi lär oss i skrifterna att Kristi blod försonar de människors synder 'som har dött utan att känna till Guds vilja rörande dem eller som har syndat ovetande' (Mosiah 3:11)" ("Självmord: vissa saker vet vi, andra inte", *Nordstjärnan*, mars 1988, s. 18).
31. Se Jakob 6:5; Mosiah 29:20; 3 Ne. 9:14; L&F 29:1.
32. Se Hel. 8:15.
33. Se 3 Mos. 6:4–5; Hes. 33:15–16; Hel. 5:17; L&F 58:42–43.
34. Det var den här sortens ansträngningar som Alma gjorde (se Alma 36:24).
35. President Boyd K. Packer undervisade kraftfullt om det här budet:
"Det finns tillfällen då man inte kan laga det man skadat. Skadan kanske skedde för länge sedan, eller den förfördelade vägrade ta emot din ånger. Skadan var kanske så stor att du inte kan gottgöra den, hur gärna du än vill.
Din omvändelse kan inte tas emot utan gottgörelse. Om du inte kan göra ogjort det du gjort, är du fast. Det är lätt att förstå hur hopplöst det känns och hur hjälplös man är och varför man kan vilja ge upp, alldeles som Alma upplevde det.
Hur allt kan ordnas vet vi inte. Det kanske inte kan ske i detta liv. Vi vet genom syner och ängladesök att Herrens tjänare fortsätter återlösningverket bortom slöjan.
Denna vetskap bör vara lika trösterik för de oskyldiga som för de skyldiga. Jag tänker på föräldrar som lider svåra kval på grund av sina vilsekomna barns misstag och håller på att förlora hoppet" ("Förlåtelsens strålände morgon", s. 20).
36. Se 3 Ne. 12:19; se även Matt. 6:12; 3 Ne. 13:11.
37. Se Joh. 15:12–13; 1 Joh. 4:18; Dieter F. Uchtdorf, "Den fullkomliga kärleken driver ut rädslan", *Liahona*, maj 2017, s. 104–107.

Jag är tacksam över att jag kan tala i dag om kvinnans fortsatta roller i återställelsen. Det är tydligt att kvinnan genom historien har haft en utmärkande plats i vår himmelske Faders plan. President Russell M. Nelson lär: "Det är omöjligt att mäta inflytandet som ... kvinnor har, inte bara på familjen utan också på Herrens kyrka, som hustrur, mödrar och mor- och farmödrar; som systrar, fastrar och mostrar; som lärare och ledare och framför allt som förebilder ochhängivna trons försvarare."¹

Under Hjälpföreningens första tid i Nauvoo för 178 år sedan gav profeten Joseph Smith systrarna rådet att leva upp till sina förmåner.²

Deras exempel kan lära oss något i dag. De följde enigt profetens röst och levde i orubblig tro på Jesus Kristus i det att de bidrog till att lägga den grund vi i dag står på. Systrar, nu är det vår tur. Herren har gett oss en gudomlig uppgift och våra trofasta, unika bidrag är avgörande.

President Spencer W. Kimball förklarade: "Att vara en rättfärdig kvinna i jordens slutskede, före vår Frälsares andra ankomst, är en särskilt ädel kallelse. Den rättfärdiga kvinnans styrka och inflytande i dag kan vara tiofaldigt mot vad det kan vara under lugnare tider."³

President Nelson har också enträget bett oss: "Jag väddar till

mina systrar i [kyrkan] ... att stiga fram! Inta er rättmätiga och behövda plats i hemmet, i samhället och i Guds rike – i större utsträckning än någonsin tidigare.”⁴

Jag hade nyligen förmånen att tillsammans med en grupp primärbarn träffa president Russell M. Nelson i rekonstruktionen av familjen Smiths hem i Palmyra i New York. Se hur vår älskade profet undervisar barnen om vad *de* kan göra för att stiga fram.

Syster Jones: ”Jag är nyfiken på om ni har några frågor som ni vill ställa till president Nelson. Ni sitter här med profeten. Finns det någonting som ni alltid har velat fråga en profet? Varsågod Pearl.”

Pearl: ”Är det svårt att vara profet? Har du typ mycket att göra?”

President Nelson: ”Visst är det svårt. Allt som har att göra med att bli mer som Frälsaren är svårt. När Gud till exempel ville ge de tio budorden till Mose, vart bad han Mose att gå? Upp på toppen av ett berg, till toppen av berget Sinai. Så Mose behövde ta sig hela vägen upp till toppen av det berget för att få de tio budorden. Vår himmelske Fader kunde ju ha sagt: ’Mose, om du börjar där så börjar jag här och så möts vi halvvägs.’ Men Herren älskar ansträngning, för ansträngning belönar oss med sådant man inte kan få på något annat sätt. Har ni till exempel haft pianolektioner?”

Barn: ”Ja.”

Pearl: ”Jag spelar fiol.”

President Nelson: ”Och brukar ni öva?”

Barn: ”Ja.”

President Nelson: ”Vad händer om man inte övar?”

Pearl: ”Man glömmet.”

President Nelson: ”Ja, och man blir inte bättre, eller hur? Så svaret är ja, Pearl. Det krävs ansträngning, massor med hårt arbete och studier och det tar aldrig slut. Det är bra! Det är bra, för vi går hela tiden framåt. Till och med i nästa liv kommer vi att gå framåt.”

President Nelsons svar till dessa dyrbara barn gäller var och en av oss. Herren älskar ansträngning, och ansträngning belönas. Vi fortsätter att försöka. Vi går alltid framåt så länge vi strävar efter att följa Herren.⁵ Han förväntar sig inte att vi ska vara fullkomliga i dag. Vi klättrar vidare på vårt eget Sinai berg. Precis som i forna dagar kräver vår resa i sanning ansträngning, hårt arbete och studier, men vår strävan att gå framåt ger eviga belöningar.⁶

Vad mer kan profeten Joseph Smith och den första synen lära oss om ansträngningar, hårt arbete och studier? Den första synen ger oss vägledning i *våra* unika fortsatta roller. Som troende kvinnor kan vi hämta sanna principer ur profeten Josefs upplevelser som ger oss insikt om hur vi kan ta emot egen uppenbarelse. Till exempel:

- Vi kämpar med stora svårigheter.
- Vi söker efter vishet i skrifterna för att veta hur vi ska handla.
- Vi visar tro på och tillit till Gud.
- Vi vädjar innerligt till Gud att hjälpa oss omintetgöra motståndarens inflytande.
- Vi berättar om våra hjärtans önsningar för Gud.
- Vi fokuserar på hur hans ljus vägleder våra val i livet och vilar på oss när vi vänder oss till honom.

- Vi inser att han känner var och en av oss vid namn och har unika roller för oss att fylla.⁷

Dessutom återställde Joseph Smith kunskapen om att vi har gudomlig potential och evigt värde. På grund av denna relation till vår himmelske Fader tror jag att han *förväntar sig* att vi tar emot uppenbarelse från honom.

Herren uppmanade Emma Smith att ”ta emot den Helige Anden”, ”lära mycket”, ”lägga åt sidan det som hör världen till och söka det som hör till en bättre värld” och ”[hålla] fast vid [sina] förbund” med Gud.⁸ Att lära är en väsentlig del av att gå framåt, särskilt eftersom den Helige Andens ständiga sällskap lär oss vad var och en av oss behöver lägga åt sidan – med andra ord det som kan *distrahera* oss eller *hindra* oss från att gå framåt.

President Nelson har sagt: ”Jag vädjar till er att öka er andliga kapacitet att ta emot uppenbarelse.”⁹ Vår profets ord är ständigt med mig när jag begrundar kvinnans förmåga att stiga fram. Han vädjar till oss, vilket visar hur viktigt det är. Han undervisar oss om hur vi kan överleva andligt i en värld genomsyrad av synd genom att ta emot och följa uppenbarelse.¹⁰ När vi gör detta, när vi hedrar och följer Herrens bud, har vi blivit lovade, precis som Emma Smith, ”en rättfärdighetens krona”¹¹. Profeten Joseph undervisade om vikten av att *veta* att vägen vi tar genom livet är godkänd av Gud. Utan den kunskapen blir vi ”trötta i sinnet och utmattade”¹².

Under den här konferensen får vi höra sanningar som inspirerar oss att förändra, förbättra och rena våra liv. Genom personlig uppenbarelse

kan vi undvika det som några kallar att "överväldigas av general-konferensen" – att gå därifrån fast beslutna att göra *allt* på en gång. Kvinnor har många roller, men det är omöjligt – och onödigt – att uppfylla alla på en gång. Anden hjälper oss avgöra vad vi ska fokusera på att göra i dag.¹³

Herrens kärleksfulla inflytande genom den Helige Anden hjälper oss att veta vad *han* skulle prioritera för att vi ska gå framåt. När vi följer personlig uppenbarelse leder det till att vi *personligen* går framåt.¹⁴ Vi lyssnar och handlar.¹⁵ Herren sa: "Be till Fadern i mitt namn, i tro och med tillit till att ni skall få, så skall ni få den Helige Anden som uppenbarar allt som är lämpligt."¹⁶ Vår fortsatta roll är att ta emot fortlöpande uppenbarelse.

När vi blir bättre på att göra detta kan vi få större kraft i våra personliga roller att tjäna och utföra frälsningens och upphöjelsens verk – att i sanning "lägga åt sidan det

som hör världen till och söka det som hör till en bättre värld"¹⁷. Vi kan då på ett mer effektivt sätt inspirera vårt uppväxande släkte till att göra detsamma.

Bröder och systrar, vi vill alla ha Guds kraft i våra liv.¹⁸ Det finns ett vackert ömsesidigt beroende mellan kvinnor och män i utförandet av Guds verk i dag. Vi får tillgång till prästadörets kraft genom förbund, först vid dopets vatten och sedan inom heliga tempels väggar.¹⁹ President Nelson lärde oss att "varje kvinna och varje man som sluter förbund med Gud och håller de förbunden, och som värdigt deltar i prästadörets förrättningar, har direkt tillgång till Guds kraft".²⁰

Jag erkänner i dag att jag, när jag var yngre, inte alltid insåg att *jag* som kvinna hade tillgång till prästadörets kraft genom mina förbund.²¹ Systrar, det är min bön att vi ska känna igen och omhulda prästadörets kraft när vi "håller fast vid våra förbund"²², tar till oss sanningen i

skrifterna och följer våra levande profeters ord.

Låt oss djärvt förkunna vår hängivenhet till vår himmelske Fader och vår Frälsare, "med orubblig tro på honom och med fullkomlig förtröstan på hans förtjänster som är mäktig att frälsa".²³ Låt oss med glädje fortsätta denna resa mot vår högsta andliga potential och hjälpa dem omkring oss att göra detsamma genom kärlek, tjänande, ledarskap och medkänsla.

Äldste James E. Talmage påminde oss kärleksfullt: "Jesus Kristus är kvinnans och kvinnlighetens största förkämpe."²⁴ I den slutliga analysen av kvinnans fortsatta roller i återställelsen, och för oss alla, vilken roll är mest framträdande? Jag vittnar om att det är att *höra* honom²⁵, att följa honom²⁶, att lita på honom²⁷ och att bli en förlängning av hans kärlek²⁸. Jag vet att han lever.²⁹ I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "En vädjan till mina systrar", *Liahona*, nov. 2015, s. 96.
2. Joseph Smith, i "Nauvoo Relief Society Minute Book", s. 38, josephsmithpapers.org.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* (2006), s. 219.
4. Se Russell M. Nelson: "En vädjan till mina systrar", s. 97.
5. Se L&F 58:26–28.
6. Se L&F 6:33.
7. Se JS-H 1:11–17.
8. L&F 25:8, 10, 13.
9. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 96.
10. Se 2 Ne. 9:39.
11. L&F 25:15.
12. *Lectures on Faith* (1985), s. 68.
13. Se L&F 42:61.
14. President Henry B. Eyring har sagt: "Om nu du och jag hade träffats på tu man hand (som jag önskar att vi kunde) och du kunde fråga mig vad du ville, så kan jag tänka mig att du skulle säga ungefär så här: 'Broder Eyring, jag har känt en del av det som du har beskrivit.

San Bernardo, Santiago, Chile

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kворum

Den Helige Anden har då och då berört mitt hjärta och sinne. Men jag behöver den hela tiden om jag inte ska vilseledas. Är det möjligt? Är det möjligt, och om det är det, vad måste jag då göra för att få den välsignelsen?

Jag börjar med första delen av frågan. Ja, det är möjligt. När jag behöver denna försäkran, det gör även jag emellanåt, så tänker jag på två bröder. Nephi och Lehi, och de andra Herrens tjänare som arbetade med dem, upplevde hårt motstånd. De arbetade i en värld som blev alltmer orättfärdig. De fick utstå hemska bedrägerier. Så jag fattar mod, och det kan du också, från orden i denna vers i Helaman. Vår försäkran finns inbakad i berättelsen om allt som hände under ett helt år, nästan som om författaren väntade sig det. Hör här:

’Och i det sjuttio och nionde året uppstod många stridigheter. Men det hände sig att Nephi och Lehi och många av deras bröder som hade kunskap om de sanna lärosatserna, eftersom de dagligen hade många uppenbarelser, predikade för folket så att de samma år fick slut på deras stridigheter’ [Helaman 11:23].

De hade många uppenbarelser dagligen. Så detta besvarar den första frågan åt oss. Ja, det är möjligt att åtnjuta den Helige Andens sällskap i sådan grad att man får många uppenbarelser dagligen. Det är inte lätt. Men det är möjligt. Det som krävs skiljer sig från person till person eftersom vi utgår från våra unika upplevelser i livet” (”Andens gåvor för svåra tider” [andligt möte i KUV:s regi vid Brigham Young University, 10 sep. 2006]; s. 3–4, speeches.byu.edu).

15. Se 2 Ne. 2:16.

16. L&F 18:18.

17. L&F 25:10.

18. Se L&F 121:26, 33, 41, 45–46.

19. Se L&F 84:19–21.

20. Russell M. Nelson, ”Andliga skatter”, *Liahona*, nov. 2019, s. 77.

21. Se Russell M. Nelson, ”Andliga skatter”, s. 76–79; Dallin H. Oaks, ”Prästadömetts nycklar och myndighet”, *Liahona*, maj 2014, s. 49–52; Henry B. Eyring, ”Kvinnor och evangelielärande i hemmet”, *Liahona*, nov. 2018, s. 58–60.

22. Se L&F 25:13.

23. 2 Ne. 31:19.

24. James E. Talmage, *Jesus Kristus*, (1964), s. 465.

25. Se JS–H 1:17.

26. Se Matt. 4:19–20.

27. Se Ords. 3:5–6; L&F 11:12.

28. Se Joh. 13:34; Moro. 7:47.

29. Se 2 Ne. 33:6; L&F 76:22.

Minnen av avgörande andlig betydelse

När personliga svårigheter eller förhållanden i världen som ligger bortom vår kontroll förmörkar vår väg, lyser de andligt avgörande minnena från livets bok upp vägen framför oss likt lysande stenar.

Arton år efter den första synen skrev profeten Joseph Smith en utförlig redogörelse för sin upplevelse. Han hade mött motstånd, förföljelse, trakasserier, hot samt brutala överfall.¹ Ändå fortsatte han djärvt att vittna om

sin första syn: ”Jag hade faktiskt sett ett ljus, och mitt i det ljuset såg jag två personer, och de talade verkligen till mig, och trots att man hatade och förföljde mig för att jag sade att jag hade sett en syn var det ändå sant. ... Jag

Salt Lake City, Utah, USA

visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det.”²

I sina svåra stunder tänkte Joseph tillbaka två decennier på vissheten att Gud älskade honom och de händelser som välkomnade den sedan länge förutsagda återställelsen. När Joseph såg tillbaka på sin andliga resa sa han: ”Jag klandrar inte någon som inte tror på min historia. Om jag inte hade upplevt det jag upplevt, skulle jag själv inte ha trott på den.”³

Men upplevelserna var verkliga och han glömde eller förnekade dem aldrig, utan bekräftade sitt vittnesbörd i tysthet då han begav sig mot Carthage. ”Jag går som ett lamm till slakt”, sa han, ”men jag är lugn som en sommarmorgon. Jag har ett gott samvete inför Gud och alla människor.”⁴

Dina andligt avgörande upplevelser

Det finns en lärdom för oss i profeten Josefs exempel. Tillsammans med den stillsamma vägledning vi får från den Helige Anden ger Gud oss alltemellanåt en mäktig och högst personlig försäkran om att han känner oss och älskar oss och att han väl-signar oss specifikt och öppet. Därefter påminner Frälsaren oss om dessa upplevelser i våra svåra stunder.

Tänk på ditt eget liv. Under åren har jag lyssnat till tusentals mycket andliga upplevelser från sista dagars heliga över hela världen, och de har bekräftat för mig bortom allt tvivel att Gud känner och älskar var och en av oss och att han är ivrig att ge sig till känna för oss. Dessa upplevelser kan komma vid avgörande tillfällen i livet eller vid vad som först kan tyckas vara obetydliga händelser, men de åtföljs alltid av en exceptionellt stark andlig bekräftelse på Guds kärlek.

När vi tänker på dessa erfarenheter av avgörande andlig betydelse får det

oss att falla på knä och förkunna lik-som profeten Joseph gjorde: ”Det jag tog emot kom från himlen. Jag vet det, och jag vet att Gud vet att jag vet det.”⁵

Fyra exempel

Tänk på dina minnen av avgörande andlig betydelse medan jag ger några exempel från andra.

För många år sedan bönföll en äldre stavspatriark med två sviktande hjärtklaffar dåvarande dr Russell M. Nelson att ingripa, trots att det på den tiden inte fanns någon kirurgisk lösning för den andra skadade hjärtklaffen. Dr Nelson gick till slut med på att utföra operationen. Här är president Nelsons ord:

”Efter att ha avhjälpt hindret i första klaffen, frilade vi den andra klaffen. Vi fann att den var hel, men att den var så uttänjd att den inte längre fungerade som den skulle. Medan vi undersökte klaffen hörde jag klart och tydligt inom mig dessa ord: *Minska kransens omkrets*. Jag framförde budskapet till min assistent. ’Klaffsegmentet duger om vi på ett effektivt sätt kan minska kransen till dess normala storlek.’

Men hur? ... Då fick jag i mitt inre se en skarp bild som visade hur

Dr. Russell M. Nelson

styggen skulle placeras – med ett veck här och ett veck där. ... Jag minns fortfarande denna mentala bild – komplett med prickade linjer där suturerna skulle sättas. Ingreppet fullbordades enligt den schematiska teckningen i mitt inre. Vi testade klaffen och fann att läckaget minskat avsevärt. Min assistent sa: ’Det är ett mirakel.’⁶ Patriarken levde i många år.

Dr Nelson hade blivit vägledd. Och han visste att Gud visste att han visste att han hade blivit vägledd.

Kathy och jag träffade Beatrice Magré första gången i Frankrike för 30 år sedan. Nyligen berättade Beatrice för mig om en upplevelse som hade stor inverkan på hennes andliga liv strax efter hennes dop som tonåring. Här är hennes ord:

”Ungdomarna i vår gren hade åkt med sina ledare till stranden i Lacanau, en och en halv timme från Bordeaux.

Innan vi återvände hem bestämde sig en av ledarna för att ta ett sista dopp och dök ner i vågorna med glasögonen på. När han kom upp till ytan var hans glasögon borta. ... De hade försvunnit i havet.

Förlusten av glasögonen skulle hindra honom från att köra sin bil. Vi skulle vara strandsatta långt hemifrån.

Beatrice Magré

En syster fylld av tro föreslog att vi skulle be.

Jag muttrade att en bön knappast skulle åstadkomma något och kände mig illa till mods när jag anslöt mig till gruppen och vi bad en gemensam offentlig bön där vi stod i det midjedjupa grumliga vattnet.

När bönen var slut sträckte jag ut mina armar för att stänka vatten på alla. När jag svepte handen över havsytan fanns hans glasögon plötsligt i min hand. En mäktig känsla av att Gud faktiskt hör våra böner genom-borrade min själ.⁷

Fyrtiofem år senare mindes hon det som om det hade hänt i går. Beatrice hade blivit välsignad och hon visste att Gud visste att hon visste att hon hade blivit välsignad.

President Nelsons och syster Magrës upplevelser var väldigt olika, men de fick båda ett oförglömligt andligt avgörande minne av Guds kärlek inpräntat i sina hjärtan.

Dessa avgörande händelser äger ofta rum när vi lär oss om det återställda evangeliet eller berättar om evangeliet för andra.

Bilden är tagen i São Paulo i Brasilien år 2004. Floripes Luzia Damasio i Ipatinga stav i Brasilien var 114

Syster Floripes Luzia Damasio med äldste Andersen.

år gammal. När hon talade om sin omvändelse berättade syster Damasio för mig att missionärerna i hennes by hade gett en prästadömsvälsignelse till en svårt sjuk bebis som mirakulöst återhämtade sig. Hon ville veta mer. När hon bad om deras budskap fick hon ett oförnekligt vittnesbörd genom Anden som bekräftade att Joseph Smith var en Guds profet. Vid 103 års ålder döptes hon och vid 104 fick hon sin begåvning. Varje år därefter gjorde hon den 14 timmar långa bussresan för att tillbringa en vecka i templet. Syster Damasio hade fått en gudomlig bekräftelse och hon visste att Gud visste att hon visste att vittnesbördet var sant.

Här är ett andligt minne från min första mission i Frankrike för 48 år sedan.

När min kamrat och jag knackade dörr gav vi en Mormons bok till en äldre kvinna. När vi återvände vi till kvinnans lägenhet omkring en vecka senare öppnade hon dörren. Innan vi hunnit säga någonting kände jag en påtaglig andlig kraft. De intensiva känslorna fortsatte när madame Alice Audubert bjöd in oss och berättade att hon hade läst Mormons bok och visste att den var sann. När vi lämnade

Äldste Andersen döper Alice Audubert.

hennes lägenhet den dagen bad jag: Himmelske Fader, hjälp mig så att jag aldrig glömmer vad jag just har känt. Det har jag aldrig gjort.

Vid ett till synes ordinärt ögonblick, vid en dörr lik hundratals andra dörrar, hade jag känt himlens krafter. Och jag visste att Gud visste att jag visste att himlens fönster hade öppnats.

Skräddarsydd och obestridliga

Dessa ögonblick av avgörande andlig betydelse kommer vid olika tidpunkter och på olika sätt, anpassade efter var och en av oss.

Tänk på dina favoritexempel i skrifterna. De som lyssnade till aposteln Petrus kände att det "högg ... till i hjärtat på dem"⁸. Den lamanitiska kvinnan Abish trodde på "en märkvärdig syn som hennes far hade haft"⁹. Och en röst kom till Enos sinne.¹⁰

Min vän Clayton Christensen beskrev en upplevelse han hade då han under intensiv bön läste Mormons bok: "Plötsligt kände jag i rummet en härlig, varm, kärleksfull ande som omgav mig och genomträngde min själ och svepte in mig i en kärleksfull känsla som jag inte hade trott att jag kunde känna, [och dessa känslor fortsatte kväll efter kväll]."¹¹

Det finns tillfällen då andliga känslor tränger in i våra hjärtan likt eld och upplyser vår själ. Joseph Smith förklarade att vi ibland "plötsligt [får] vissa tankar och idéer" och ibland kan "den rena intelligensen strömma till [oss]"¹².

President Dallin H. Oaks gav följande svar till en uppriktig man som hävdade att han aldrig hade haft någon sådan upplevelse: "Kanske har dina böner besvarats om och om

igen, men du har haft dina förväntningar fästa vid ett så stort tecken eller en så hög röst att du tror att du inte har fått något svar.”¹³ Frälsaren själv talade om den stora tron hos ett folk som ”[välsignades] med eld och med den Helige Anden ... [men] de visste det inte”¹⁴.

Hur hör du honom?

Vi har nyligen fått höra president Russell M. Nelson säga: [Jag ber] dig att tänka djupt och ofta på den här viktiga frågan: Hur hör *du* honom? Jag inbjuder dig också att agera för att höra honom bättre och oftare.”¹⁵ Han upprepade den inbjudan denna förmiddag.

Vi hör honom i våra böner, i våra hem, i skrifterna, i våra psalmer, när vi värdigt tar del av sakramentet, när vi förkunnar vår tro, när vi tjänar andra samt när vi besöker templet med andra troende. Stunder av avgörande andlig betydelse kommer när vi i en anda av bön lyssnar till generalkonferensen och när vi håller buden bättre. Och barn, dessa upplevelser är för er också. Kom ihåg att Jesus ”undervisade och betjänade mängdens barn ... och [barnen]

talade stora och förunderliga ting”¹⁶. Herren sa:

”[Denna kunskap är given] till er genom min Ande, ... och utan min kraft skulle ni inte kunna ha [den].

Därför kan ni vittna om att ni har hört min röst och känner till mina ord.”¹⁷

Vi kan ”höra honom” tack vare den välsignelse som Frälsarens ojämförliga försoning är.

Även om vi inte kan välja tidpunkten för att ta emot dessa avgörande ögonblick så har president Henry B. Eyring gett följande råd om att förbereda oss: ”I kväll, och i morgon kväll kanske du ber och begrundar och ställer frågorna: Skickade Gud ett budskap bara till mig? Har jag sett Guds hand röra vid mitt

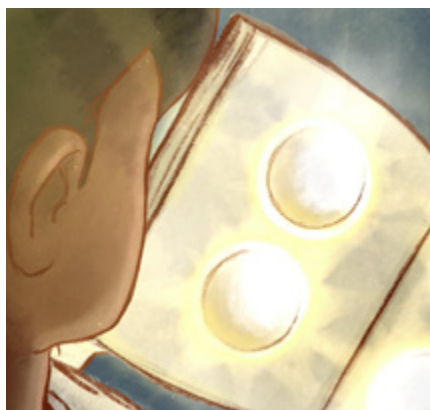
eller [min familjs] liv?”¹⁸ Tro, lydnad, ödmjukhet och ett ärligt uppsåt öppnar himlens fönster.¹⁹

En illustration

Du kan se på dina andliga minnen så här. Med ständig bön, beslutssamhet att hålla våra förbund samt den Helige Andens gåva hittar vi rätt väg genom livet. När personliga svårigheter, tvivel eller modfärdighet förmörkar vår väg, eller när världens förhållanden bortom vår kontroll får oss att undra över framtiden, lyser de andligt avgörande minnena från livets bok upp vägen framför oss likt lysande stenar och försäkrar oss om att Gud känner oss, älskar oss och har sänt sin Son Jesus Kristus för att hjälpa oss återvända hem. Och när

Genom bön, förbundstrohet och den Helige Anden får vi hjälp att navigera genom livet.

Andliga minnen är som lysande stenar som gör vägen framför oss ljusare.

Vi delar vår tro och våra minnen med de vilna för att vända dem till Frälsaren.

någon lägger undan sina avgörande minnen och är vilsen och förvirrad, vänder vi dem mot Frälsaren genom att dela vår tro och våra minnen med dem och hjälper dem återupptäcka de dyrbara andliga ögonblick som de en gång värdesatte.

Vissa upplevelser är så heliga att vi vaktar dem i vårt andliga minne och inte berättar om dem.²⁰

”Änglar talar genom den Helige Andens kraft. Därför talar de Kristi ord.”²¹

”Änglar [har inte] upphört att betjäna människobarnen.

Ty se, de lyder under [Kristus] för att verka enligt hans befallnings ord och för att visa sig för dem som har stor tro och ståndaktigt sinne i varje form av gudaktighet.”²²

Och ”Hjälparen, den Helige Ande ... ska lära er allt och påminna er om allt.”²³

Omfamna dina heliga minnen. Tro på dem. Skriv ner dem. Dela dem med din familj. Lita på att de kommer till dig från din himmelske Fader och hans älskade Son.²⁴ Låt dem skänka tålmod åt dina tvivel och förståelse åt dina svårigheter.²⁵ Jag lovar dig att när du villigt erkänner och omsorgsfullt uppskattar de andligt avgörande händelserna i ditt liv så ska du få mer och mer. Vår himmelske Fader känner dig och älskar dig!

Jesus är Kristus, hans evangelium har återställts, och jag vittnar om att när vi förblir trofasta blir vi hans för evigt. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), s. 150–53; se även Joseph Smith, ”History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]”, s. 205–209, josephsmithpapers.org; *Saints*, 1:365–366.
2. JS–H 1:25.

3. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 519.

4. L&F 135:4

5. Jag har alltid varit imponerad av orden i Joseph Smith – Historien: ”Jag hade sett en syn. Jag visste det, och jag visste att Gud visste det.” (JS–H 1:25). Han skulle bli tvungen att stå inför Gud och erkänna att dessa händelser i den heliga lunden faktiskt utspelade sig i hans liv och att hans liv aldrig kunde bli sig likt igen på grund av det. För omkring 25 år sedan hörde jag för första gången en variation på den här frasen av äldste Neal A. Maxwell. Han gav följande exempel: ”För länge sedan i maj 1945 hade jag ett sådant ögonblick på ön Okinawa vid arton års ålder. Det var definitivt inte fråga om något hjältemod från min sida, utan snarare en välsignelse till mig och andra under det att vår position besköts av japanskt artilleri. Efter att upprepade gånger ha skjutit för långt lyckades fiendens artilleri sikta in sig på oss. De borde då ha gett eld, men ett gudomligt svar på åtminstone en rädd, självisk bön kom. Beskjutningen upphörde. ... Jag hade blivit välsignad, och jag visste att Gud visste att jag visste” (”Becoming a Disciple”, *Ensign*, juni 1996, s. 19).

Äldste Maxwell tillade inte bara att han visste, och inte bara att Gud visste, utan att Gud visste att han visste att han hade blivit välsignad. Symboliskt sett höjer detta, i mina ögon, ansvarighetsutkrävandet en nivå. Vid vissa tillfällen låter vår himmelske Fader en välsignelse vi får åtföljas av en intensiv andlig bekräftelse på att himlen ingrep för vår skull. Vi kan inte förneka det. Det förblir hos oss, och om vi är ärliga och trofasta så kommer det att forma våra liv under de kommande åren. ”Jag hade blivit välsignad och jag visste att Gud visste att jag visste att jag hade blivit välsignad.”

6. Russell M. Nelson, ”Bönens ljuva kraft”, *Liahona*, maj 2003, s. 8–9.

7. Personlig berättelse som Beatrice Magré delade med äldste Andersen den 29 okt. 2019; uppföljande e-postmeddelande den 24 jan. 2020.

8. Apg. 2:37.

9. Alma 19:16.

10. Se Enos 1:5.

11. Clayton M. Christensen, ”Den mest användbara lärdomen”, *Liahona*, jan. 2009, s. 23–24.

12. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 131.

13. Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), s. 116.

14. 3 Ne. 9:20.

15. Russell M. Nelson, ”#HörHonom: President Nelson inbjuder oss att höra Herrens röst” (video), <https://www.facebook.com/JesuKristiKyrkaSverige>, 16 mars 2020.

16. 3 Ne. 26:14.

17. L&F 18:35–36. Känslor åtföljer alltid andlig kunskap. ”Ni är snara att göra ont, men sena att komma ihåg Herren er Gud. Ni har sett en ängel, och han talade till er. Ja, ni har hört hans röst tid efter annan, och han har talat till er med mild och stilla röst, men ni var så känslolösa att ni inte kunde förnimma hans ord” (1 Ne. 17:45).

18. Henry B. Eyring, ”O, kommen ihåg, kommen ihåg”, *Liahona*, nov. 2007, s. 69.

19. Se 2 Ne. 31:13; Moro. 10:4. President Dallin H. Oaks besökte vår mission i Bordeaux i Frankrike år 1991. Han förklarade för missionärerna att ett ärligt uppsåt innebär att personen som ber säger ungefär så här till Herren: ”Jag frågar inte av nyfikenhet, utan med uppriktigt avsikt att handla efter svaret på min bön. Om du vill ge mig det här svaret ska jag vidta åtgärder för att förändra mitt liv. Jag ska agera.”

20. ”Det är många givet att känna till Guds hemligheter, men de har fått sträng befallning att de inte skall avslöja annat än den del av hans ord som han ger till människobarnen enligt den lydnad och flit som de visar honom” (Alma 12:9).

Äldste Neal A. Maxwell sa: ”Det krävs inspiration för att veta när man ska berätta om [andliga upplevelser]. Jag minns att president Marion G. Romney, i en kombination av slagfärdighet och visdom, sa: ”Vi skulle ha fler andliga upplevelser om vi inte pratade om dem så mycket” (”Called to Serve” [andakt vid Brigham Young University, 27 mars 1994], speeches.byu.edu).

21. 2 Ne. 32:3.

22. Moro. 7:29–30.

23. Joh. 14:26.

24. Melkisedekska prästadömet välsignelser är tillgängliga för alla. Under veckan före konferensen, när jag var klar med mitt tal, kände jag mig andligt dragen till en bok med titeln *Divine Signatures: The Confirming Hand of God* (2010), skriven av Gerald N. Lund som verkade som generalauktoritetssjuttio från 2002 till 2008. Till min förtjusning var broder Lunds ord ett härligt andra vittne om principerna jag har tagit upp i det här konferenstalet och kan uppskattas av alla som vill studera mer om andligt avgörande minnen.

25. Ett av president Thomas S. Monsons favoritcitater kommer från den skotska poeten James Barrie: ”Gud gav oss minnen, så att vi kan ha junirosor i vårt livs december” (se Thomas S. Monson, ”Glöm inte att tacka”, *Liahona*, jan. 1999, s. 22). Detsamma gäller våra andliga minnen. De kanske är till mest nytta i de kalla, svåra stunderna i våra liv då vi behöver de där andliga ”juniminnena”.

Douglas D. Holmes
nyligen avlöst som förste rådgivare i Unga mäns
generalpresidentskap

Djupt in i våra hjärtan

*Herren försöker hjälpa oss – var och en av oss –
att få evangeliet att nå djupare in i våra hjärtan.*

Systrar och bröder, vilken underbar tid vi lever i. När vi nu firar återställensens begynnelse är det också lämpligt att fira den pågående återställelsen som vi får bevittna. Jag gläds med er åt att leva i den här tiden.¹ Herren fortsätter, genom sina profeter, att lägga allt på plats som behövs för att hjälpa oss förbereda oss för att ta emot honom.²

En av dessa behövlige saker är det nya programmet för barn och ungdomar. Många av er känner till det här programmets betoning på målsättning, nya emblem för tillhörighet och FSY-konferenser. Men vi får inte låta dessa ta vårt fokus från principerna som programmet är byggt på och deras syfte: att se till att Jesu Kristi evangelium når djupt in i hjärtat hos våra barn och ungdomar.³

Jag tror att när vi lär oss förstå principerna ser vi det här som mer än ett program för medlemmar i ålderna 8 till 18 år. Vi ser då hur Herren försöker hjälpa oss – var och en av oss – att få evangeliet att nå djupare in i våra hjärtan. Min bön är att den Helige Anden ska hjälpa oss att lära tillsammans.

Relationer – "Var med dem"⁴

Första principen är relationer. Eftersom de utgör en sådan naturlig del av Jesu Kristi Kyrka, glömmet vi ibland vikten av relationer i vår pågående

resa mot Kristus. Vi förväntas inte hitta eller vandra på förbundsstigen ensamma. Vi behöver kärlek och stöd från föräldrar, andra familjemedlemmar, vänner och ledare som också går på stigen.

Sådana relationer kräver tid. Tid att vara tillsammans. Tid att skratta, leka, lära och tjäna tillsammans. Tid att värdesätta varandras intressen och utmaningar. Tid att vara öppna och ärliga mot varandra i vår strävan att bli bättre tillsammans. Dessa relationer är ett av huvudsyftena med att samlas som familjer, kворum, klasser och

församlingar. De utgör grunden till effektivt tjänande.⁵

Äldste Dale G. Renlund gav oss en nyckel till att utveckla de här relationerna när han sa: "För att tjäna andra väl i kyrkan måste vi se dem ... genom vår himmelske Faders ögon. Först då kan vi börja förstå en själs sanna värde. Först då kan vi förnimma den kärlek vår himmelske Fader känner för alla sina barn."⁶

Att se andra som Gud ser dem är en gåva. Jag uppmanar var och en av oss att söka den gåvan. När våra ögon blir öppnade så att vi ser⁷ kan vi också hjälpa andra se sig själva som Gud ser dem.⁸ President Henry B. Eyring betonade kraften i detta när han sa: "Det som har störst betydelse är vad [andra] lär sig av [dig] om vilka de verkligen är och vad de faktiskt kan bli. Min gissning är att de inte lär sig det så mycket av föreläsningar. De lär sig det genom *känslor* av vem du är, vilka du tror att de är och vad du tror att de kan bli."⁹ En av de största gåvorna vi kan ge är att hjälpa andra

förstå sin sanna identitet och sitt sanna syfte.¹⁰ När vi ser andra och oss själva som Gud ser oss binds våra hjärtan samman ”i enighet och i kärlek”¹¹.

Med ständigt växande sekulära krafter som drar i oss, behöver vi den styrka som kommer av kärleksfulla relationer. Så när vi planerar aktiviteter, möten och andra sammankomster, låt oss då komma ihåg att ett gemensamt syfte med dessa sammankomster är att bygga kärleksfulla relationer som förenar oss och förmår Jesu Kristi evangelium att nå djupare in i våra hjärtan.¹²

Uppenbarelse, handlingsfrihet och omvändelse – ”Sätt dem i kontakt med himlen”¹³

Självklart räcker det inte med att bara vara förenade. Det finns många grupper och organisationer som förenas kring ett antal olika saker. Men den förening som vi söker är att bli ett i Kristus, att förena oss med honom.¹⁴ ”För att kunna sätta våra hjärtan i kontakt med himlen behöver vi personliga andliga upplevelser, som äldste Andersen just talade till oss om så väl.¹⁵ Dessa upplevelser får vi när den Helige Anden överför Guds ord och kärlek till våra sinnen och hjärtan.¹⁶

Sådan uppenbarelse kommer genom skrifterna, särskilt Mormons bok; genom inspirerade ord från levande profeter och andra trofasta lärjungar samt genom den milda, stilla röst.¹⁷ De här orden är mer än bläck

på ett papper, ljudvågor i våra öron, tankar i våra sinnen och känslor i våra hjärtan. Guds ord är andlig kraft.¹⁸ Det är sanning och ljus.¹⁹ Det är så vi hör honom! Ordet väcker och ökar vår tro på Kristus och ger näring åt en önskan inom oss att bli mer som Frälsaren – det vill säga att omvända oss och vandra på förbundsstigen.²⁰

I april förra året hjälpte president Russell M. Nelson oss förstå omvändelsens centrala roll i denna resa kantad av uppenbarelse.²¹ Han sa: ”När vi väljer att omvända oss väljer vi att förändras! Vi låter Frälsaren förvandla oss till den bästa versionen av oss själva. ... Vi [väljer] att bli mer som Jesus Kristus!”²² Denna förändringsprocess, som stimuleras av Guds ord, är hur vi kommer i kontakt med himlen.

Det som ligger till grund för president Nelsons uppmaning till omvändelse är handlingsfrihetens princip. Vi måste själva *välja* att omvända oss. Evangeliet kan inte tvingas in i våra hjärtan. Som äldste Renlund har sagt: ”Vår himmelske Faders ändamål med föräldraskap är inte att få sina barn att *göra* det som är rätt. Det är att få sina barn att *välja* att göra det som är rätt.”²³

I de program som ersattes av programmet Barn och ungdomar fanns det över 500 olika krav man måste uppnå för att kunna ta emot olika utmärkelser.²⁴ I dag finns det i princip bara ett. Det är en inbjudan att *välja* att bli mer lik Frälsaren. Vi gör det genom att ta emot Guds ord genom den Helige

Anden och låta Kristus förändra oss till den bästa versionen av oss själva.

Det innebär långt mer än en övning i målsättning eller självutveckling. Mål är bara ett redskap som hjälper oss att komma i kontakt med himlen genom uppenbarelse, handlingsfrihet och omvändelse – att komma till Kristus och ta emot hans evangelium djupare i våra hjärtan.

Engagemang och uppoffringar – ”Låt dem leda”²⁵

Slutligen, för att förmå Jesu Kristi evangelium att nå djupt in i våra hjärtan behöver vi engagera oss i det – ge vår tid och våra talanger till det, göra uppoffringar för det.²⁶ Vi vill alla leva ett meningsfullt liv och det gäller i synnerhet det uppväxande släktet. De vill ha en sak att kämpa för.

Jesu Kristi evangelium erbjuder den största saken i världen. President Ezra Taft Benson sa: ”Vi är befallda av Gud att föra ut evangeliet till hela världen. Det är den sak som måste förena oss i dag. Endast evangeliet kan rädda världen från dess katastrofala självförstörelse. Endast evangeliet kan förena människor av alla raser och nationaliteter så att de kan leva i fred. Endast evangeliet ger glädje, lycka och frälsning åt mänskligheten.”²⁷

Äldste David A. Bednar har lovat: ”När vi ger ungdomarna ökad kraft genom att uppmana och tillåta dem att agera, kommer kyrkan att gå framåt på mirakulösa sätt.”²⁸ Alltför ofta har vi missat att uppmana och tillåta ungdomarna att göra uppoffringar för denna stora Kristi sak. Äldste Neal A. Maxwell sa: ”Om [våra] ungdomar är alltför understimulerade [av Guds verk] blir de mer sannolikt överväldigade av världen.”²⁹

Programmet Barn och ungdomar fokuserar på att ge ungdomarna

ökad kraft. De väljer själva sina mål. Presidentskap i kvorum och klasser tilldelas sina rätta roller. Församlingens ungdomsråd, precis som församlingens rådet, fokuserar på frälsning och upphöjelse.³⁰ Och kvorum och klasser inleder sina möten med att rådgöra om hur de ska utföra det verk Herren har givit dem.³¹

President Nelson har sagt följande till kyrkans ungdomar: "Om ni väljer det, om ni vill ... kan [ni] vara en stor del av något stort, något storslaget, något majestätiskt! [...] Ni är bland de allra bästa som Herren *någonsin* sänt till denna jord. Ni har förmågan att vara klokare och visare och ha större inverkan på världen än någon tidigare generation!"³² Vid ett annat tillfälle sa president Nelson till ungdomarna: "Jag har fullt förtroende för er. Jag älskar er och det gör också Herren. Vi är hans folk, gemensamt engagerade i hans heliga verk."³³ Ungdomar, känner ni vilket förtroende president Nelson har för er och hur viktiga ni är i det här verket?

Föräldrar och vuxna ledare, jag uppmanar er att se ungdomarna som president Nelson ser dem. När ungdomarna känner er kärlek och ert förtroende, när ni uppmuntrar och undervisar dem om att leda – och

sedan håller er ur vägen – kommer ni att förundras över deras insikter, förmågor och förpliktelse mot evangeliet.³⁴ De kommer att känna glädjen i att välja engagemang och uppoffringar för Kristi sak. Evangeliet kommer att nå djupare in i deras hjärtan och verket kommer att gå framåt på mirakulösa sätt.

Löfte och vittnesbörd

Jag lovar att när vi fokuserar på de här principerna – relationer, uppenbarelse, handlingsfrihet, omvändelse och uppoffringar – kommer Jesu Kristi evangelium att nå djupare in i allas våra hjärtan. Vi får se återställelsen framåtskrida mot sitt yttersta syfte – Israels återlösning och upprättandet av Sion³⁵, där Kristus ska regera som kungarnas Kung.

Jag vittnar om att Gud fortsätter göra allt som är nödvändigt för att förbereda sitt folk för den dagen. Må vi se hans hand i det här förunderliga verket där vi alla strävar efter att "[komma] till Kristus och bli fullkomnade i honom"³⁶. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 45:12. President Nelson har sagt: "Tänk bara på hur spännande och bråttom det är: varenda profet från och med

Adam har sett vår tid. Och alla profeter har talat om *vår* tid, när Israel skulle samlas in och världen skulle förberedas för Frälsarens andra ankomst. Tänk på det! Av alla människor som någonsin levt på planeten jorden är *vi* just de som får ta del i denna slutliga, storslagna insamling. Hur spännande är inte det! ("Israels hopp" [världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018],

HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org).

Äldste Jeffrey R. Holland har sagt: "Vilken underbar tid att leva i!"

Jesu Kristi evangelium är den tryggaste, den säkraste, den mest pålitliga och den mest givande sanningen på jorden och i himlen, i tid och i evighet. ... Ingenting – inte något, inte någon, inget inflytande – kan hindra den här kyrkan från att uppfylla sitt uppdrag och förverkliga sin bestämmelse som förkunnats före världens grundläggning. ... Det finns ingen anledning att vara rädd eller ängslig för framtiden.

I motsats till alla andra tidsåldrar före oss ska den här tidsutdelningen inte uppleva ett institutionellt avfall. Den ska inte se en förlust av prästadömetts nycklar. Den ska inte erfara att uppenbarelsen från den Allsmäktige Guden upphör. ... Vilken dag att leva i! ...

Som ni märker är jag optimistisk beträffande de sista dagarna. ... Tro. Res er upp. Var trofasta. Och gör det mesta av den härliga dag vi lever i!" (Facebookinlägg, 27 maj 2015; se även "Var inte rädd, tro endast" [tal till lärare inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 6 feb. 2015], [broadcasts.ChurchofJesusChrist.org](https://www.broadcasts.churchofjesuschrist.org)).

2. Se Joh. 1:12.

3. Strax efter att vi kallats som Unga mäns generalpresidentskap pratade president Henry B. Eyring med oss om de unika utmaningar och möjligheter som kyrkans ungdomar ställs inför i dag. Han rådde oss att fokusera på de ting som kan förmå Jesu Kristi evangelium att nå djupt in i deras hjärtan. Det rådet har varit ett ledljus för oss som Unga mäns presidentskap.

4. Se "Be with Them", [ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quotums/my-calling/leader-instruction/be-with-them](https://www.churchofjesuschrist.org/callings/aaronic-priesthood-quotums/my-calling/leader-instruction/be-with-them).

5. Se Mosiah 18:25; Moro. 6:5.

6. Se Dale G. Renlund, "Genom Guds ögon", *Liahona*, nov. 2015, s. 94; se även Mose 1:4–6.

President Monson lärde: "Vi har ansvaret att se andra, inte som de är utan som de kan bli. Jag vill vädja till er att tänka på dem på det sättet" ("Se andra sådana som de kan bli", *Liahona*, nov. 2012, s. 70).

Äldste Neal A. Maxwell lärde: "Alltför ofta gör en ung människas utvärdiga *ovilja att anpassa sig* till kyrkans normer, eller hans till synes konfronterande frågor eller de tvivel han uttrycker, att han snabbt blir stämplad. Följden kan bli att han fjärrar sig och ibland tar avstånd från kyrkan. Äkta kärlek tycker inte om stämplor!" ("Unto the Rising Generation", *Ensign*, apr. 1985, s. 9).

Bluffdale, Utah, USA

7. Se 2 Kung. 6:17.
8. När Stephen L. Richards var medlem i första presidentskapet sa han: "Den högsta formen av urskilning är den som ser och uppdragar för andra deras bättre natur, det medfödda goda de har inom sig" (i Conference Report, apr. 1950, s. 162; i David A. Bednar, "Snar att uppfatta", *Liahona*, dec. 2006, s. 19). Se även 2 Kung. 6:17.
9. Henry B. Eyring, "Teaching Is a Moral Act" (tal vid Brigham Young University, 27 aug. 1991), s. 3, speeches.byu.edu; betoning tillagd; se även Henry B. Eyring, "Hjälp dem sikta högt", *Liahona*, nov. 2012, s. 60–67.
10. Se Mose 1:3–6.
11. Mosiah 18:21; se även Mose 7:18.
12. "Unga män som har starka, positiva relationer med en aktiv [sista dagars heliga] familj, jämnåriga och ledare som hjälper dem utveckla en relation med sin himmelske Fader, kommer mest sannolikt att hålla sig aktiva. Specifika delar av program – såsom söndagens studiekurs, aktivitetsprogram [för unga män], förväntningar på personliga prestationer ... har kanske inte så stor inverkan utan de här relationerna. ... Den viktiga frågan är inte hur fullständigt specifika delar av programmen genomförs, utan hur de bidrar till positiva relationer som stärker deras religiösa identitet som [sista dagars heliga] unga män" ("Be with Them", ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quotums/my-calling/leader-instruction/be-with-them).
13. Se "Connect Them with Heaven", ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quotums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
14. Se Joh. 15:1–5; 17:11; Fil. 4:13; 1 Joh. 2:6; Jakob 1:7; Omni 1:26; Moro. 10:32.
15. Skrifterna är fulla av exempel på det här; här är bara två av dem: 1 Ne. 2:16; Enos 1:1–4.
16. Se Luk. 24:32; 2 Ne. 33:1–2; Jakob 3:2; Moro. 8:26; L&F 8:2–3.
17. Se 2 Tim. 3:15–16; L&F 68:3–4; 88:66; 113:10.
18. Se 1 Tess. 1:5; Alma 26:13; 31:5; Hel. 3:29; 5:17; L&F 21:4–6; 42:61; 43:8–10; 50:17–22; 68:4.
19. Se Joh. 6:63; 17:17; Alma 5:7; L&F 84:43–45; 88:66; 93:36.
20. Se Joh. 15:3; 1 Petr. 1:23; Mosiah 1:5; Alma 5:7, 11–13; 32:28, 41–42; 36:26; 62:45; Hel. 14:13.
21. Se 2 Ne. 31:19; 32:3, 5.
22. Russell M. Nelson, "Vi kan göra bättre och bli bättre", *Liahona*, maj 2019, s. 67.
23. Dale G. Renlund, "Välj i dag", *Liahona*, nov. 2018, s. 104.
24. Den här siffran inkluderar scoutprogrammets krav, vilka tills nyligen utgjorde en del av kyrkans aktivitetsprogram för pojkar och unga män, främst i USA och Kanada. I områden där man inte deltog i scouting var antalet krav över 200. Dessutom var de olika aktivitetsprogrammen för pojkar, flickor, unga män och unga kvinnor upplagda på olika sätt, vilket gjorde hela upplevelsen mer komplex för familjerna.
25. Se "Let Them Lead", ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quotums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
26. Se Omni 1:26; 3 Ne. 9:20; 12:19; L&F 64:34. "En religion som inte fordrar att allt ska uppoffras har aldrig kraft till att frambringa den tro som är nödvändig för att erhålla liv och frälsning" (*Lectures on Faith* [1985], s. 69).
27. Se Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 167; i *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2019), s. 2; se även Russell M. Nelson, "Israels hopp", HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
28. Möte med äldste David A. Bednar; se även "2020 Temple and Family History Leadership Instruction", 27 feb. 2020, ChurchofJesusChrist.org/family-history.
29. Neal A. Maxwell, "Unto the Rising Generation", s. 11. Äldste Maxwell fortsatte: "Rent funktionsmässigt, hur många presidentskap för diakoners och lärars kvorum finns det inte som bara består i att kalla de unga männen att uppsända en bön eller dela ut sakramentet? Bröder, de är verkligen speciella andar, och de kan göra betydelsefulla saker om de får en chans!"
30. Se *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga 2.2*, ChurchofJesusChrist.org.
31. Det finns flera resurser i Evangeliebiblioteket för att hjälpa ungdomarna leda, till exempel "Quorum and Class Presidency Resources" [Resurser för kvorum- och klasspresidentskap], "Hur man använder *Kom och följ mig – för aronska prästadömetts kvorum och Unga kvinnors klasser*" och resurser för Unga kvinnor och aronska prästadömetts kvorum under "Ward Callings" [Församlingsämbeten].
32. Russell M. Nelson, "Israels hopp", HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org. Under samma andakt sa president Nelson: "Vår himmelske Fader har reserverat många av sina ädlaste andar – man kan säga det bästa teamet – till den här slutfasen. Dessa ädla andar – dessa de finaste spelarna, dessa hjältar – är ni!"
33. Russell M. Nelson, inledande ord i "Barn och ungdomar: Personligt med äldste Gerrit W. Gong", 17 nov. 2019, broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
34. President Nelson har sagt: "Vi behöver låta de unga leda, särskilt de som är kallade och avskilda att verka i klass- och kvorumpresidentskap. Prästadömetts myndighet har delegerats till dem. De kommer att lära sig hur de kan ta emot inspiration för att leda klassen eller kvorumet" (i "Videopresentation av programmet Barn och ungdomar", 29 sep. 2019, ChurchofJesusChrist.org). Äldste Quentin L. Cook har sagt: "Våra ungdomar ombes att ta på sig större enskilt ansvar vid en tidigare ålder – utan att föräldrar eller ledare tar över det som ungdomarna själva kan göra" ("Justeringar för att stärka ungdomar", *Liahona*, nov. 2019, s. 40).
35. President George Q. Cannon lärde: "Gud har sparat andar till den här tidsutdelningen som har modet och beslutsamheten att möta världen och den ondes alla krafter, synliga och osynliga, för att förkunna evangeliet och försvara sanningen och befästa och bygga upp vår Guds Sion utan frukten för följderna. Han har sänt dessa andar i vår generation för att lägga grunden till ett Sion som aldrig mer ska raderas, samt uppressa ett släkte som är rättfärdigt och som hedrar Gud, och gör det på bästa sätt, och är honom lydiga under alla omständigheter" ("Remarks", *Deseret News*, 31 maj 1866, s. 203); se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 184.
36. Moro. 10:32.

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Er tros böner

Om vi ber i tro kan vi bli en viktig del i Herrens verk när han förbereder världen för sin andra ankomst.

Äldste Maynes bön vid inledningen av det här första generalkonferensmötet håller på att besvaras. Vi har alla fått inspiration genom de underbara talen och den vackra musiken. President Russell M. Nelsons löfte om att den här konferensen blir storartad och minnesvärd håller redan på att uppfyllas.

President Nelson har utnämnt det här året till "ett jubileumsår då vi firar att det var 200 år sedan Gud Fadern och hans älskade Son Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith i en syn". President Nelson uppmanade oss att göra upp en personlig plan för hur vi ska förbereda oss för den här historiska konferensen, ett jubileum som han sa skulle bli "en milsten i kyrkans historia, och din del är avgörande"¹.

Precis som jag, kanske du hörde hans budskap och frågade dig: På vilket sätt är min del avgörande? Kanske läste du och bad om händelserna i återställelsen. Kanske du mer än någonsin förr läste redogörelserna om de där speciella tillfällena när Gud Fadern presenterade sin älskade Son. Kanske läste du om de tillfällen då Frälsaren talade till vår himmelske Faders barn. Jag gjorde i alla fall allt detta och mer.

I min läsning hittade jag sådant som handlade om Guds prästadöme

och öppnandet av evangelieutdelningar. Det var ödmjukande att inse att min förberedelse inför den här konferensen var en milsten i min personliga livsberättelse. Jag upplevde förändringar i hjärtat. Jag kände en ny tacksamhet. Jag kände mig fylld av glädje inför utsikten att inbjudas att delta i det här firandet av den pågående återställelsen.

Jag föreställer mig att andra, tack vare noggrann förberedelse känner sig gladare, mer optimistiska och mer beslutsamma att tjäna varhelst Herren behöver dem.

De överjordiska händelser vi firar var början på den omprofeterade sista tidsutdelningen, i vilken Herren förbereder sin kyrka och sitt folk, de som bär hans namn, att ta emot honom. Som en del av våra förberedelser för hans ankomst lyfter han oss var och en så att vi kan ta oss an andliga utmaningar och möjligheter som aldrig tidigare skådats i världens historia.

I september 1840 förkunnade profeten Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet följande: "Herrens verk i dessa sista dagar är oändligt stort och nästan större än dödliga kan fatta. Dess härlighet trotsar all beskrivning och dess storhet är oöverträfflig. Det är detta tema som har upplivat profeter och rättfärdiga människor från världens skapelse

genom varje efterföljande generation till den innevarande tiden. Det är verkligen tidernas fullhets utdelning, då allt som är i Jesus Kristus, vare sig det är i himlen eller på jorden, ska samlas i honom, och då allt ska återställas, som alla de heliga profeterna sagt sedan världens begynnelse. I det ska ske den härliga uppfyllelsen av de löften som givits till fäderna, då manifestationerna av den högstes makt ska vara storartade, härliga och ädla."

De fortsatte: "Vi känner att vi vill fortsätta och förena våra krafter och bygga upp riket och upprätta prästadömet i dess fullhet och härlighet. Det verk som ska åstadkommas i den sista tiden är oerhört betydelsefullt och ska ta i anspråk de heligas energi,

Mixco, Guatemala

skicklighet, talanger och förmåga, så att riket kan rulla fram i den härlighet och det majestät som beskrivs av profeten [Daniel]. [Se Dan. 2:34–35, 44–45.] Det kommer följaktligen att krävas att de heliga koncentrerar sina ansträngningar för att åstadkomma gärningar av sådan storhet och sådant majestät.”²

Många av detaljerna i det som vi ska göra och när vi ska göra det under återställsens framåtskridande har ännu inte uppenbarats. Ändå hade första presidentskapet redan på den tiden kunskap om bredden och djupet av det verk som Herren framlagt för oss. Här är några exempel på vad vi vet ska äga rum:

Genom sina heliga erbjuder Herren ”varje nation, släkte, tungomål och folk”³ sitt evangeliums gåva. Teknik och underverk fortsätter att ha sin roll – liksom enskilda ”människofiskare”⁴ som tjänar med kraft och tilltagande tro.

Vi som ett folk blir mer eniga mitt bland växande konflikter. Vi kommer

att samlas in med den andliga styrka som finns hos grupper och familjer som är fyllda av evangeliets ljus.

Till och med en klentrogen värld kommer att se Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga för vad den är och inse att Guds kraft vilar över den. Trofasta och modiga lärjungar tar oförskräckt, ödmjukt och öppet på sig Kristi namn i sina dagliga liv.

Men hur kan då var och en av oss delta i detta så stora och majestätiska verk? President Nelson har lärt oss hur vi får större andlig kraft. När vi ser omvändelse som en glädjefylld möjlighet tack vare vår växande tro på att Jesus är Kristus, när vi förstår och tror på att vår himmelske Fader hör alla våra böner, när vi strävar efter att lyda och leva efter buden, växer vi i vår förmåga att ta emot fortlöpande uppenbarelse. Den Helige Anden kan bli vår ständige ledsagare. En känsla av ljus förblir hos oss när världen omkring oss blir allt mörkare.

Joseph Smith är ett föredöme i att tillväxa i sådan andlig kraft. Han

visade oss att trons bön är nyckeln till uppenbarelse från Gud. Han bad i tro på att Gud Fadern skulle besvara hans bön. Han bad i tro på att han endast genom Jesus Kristus kunde bli befriad från skulden han kände över sina synder. Och han bad i tro på att han behövde finna Jesu Kristi sanna kyrka för att få denna förlåtelse.

Under hela sin profetiska verksamhet använde Joseph Smith trons böner för att erhålla fortlöpande uppenbarelse. När vi ställs inför dagens utmaningar och de som ännu ska komma, behöver vi också tillämpa samma mönster. President Brigham Young sa: ”Jag känner inte till någon annan väg för de sista dagars heliga än att låta varje andetag praktiskt taget bli en bön till Gud om vägledning för hans folk.”⁵

Dessa ord i sakramentsbönerna bör då beskriva vårt dagliga liv: ”Alltid minnas honom.” Med ”honom” avses Jesus Kristus. De nästföljande orden ”samt hålla de bud som han har givit dem” vittnar om vad det innebär att minnas honom.⁶ När vi alltid minns Jesus Kristus kan vi i tyst bön fråga oss: Vad vill han att jag ska göra?

En sådan bön, uppsänd i tro på Jesus Kristus, inledde den här sista tidsutdelningen. Och den är avgörande för den roll vi var och en kommer att ha i dess fortsatta framåtskridande. Jag har, liksom ni, funnit underbara exempel på sådana böner.

Det första exemplet är Joseph Smith. Som med tron hos ett barn frågade han vad Herren ville att han skulle göra. Svaret han fick ändrade världshistorien.

För mig finns det en mycket viktig lärdom i Josephs reaktion på Satans attack när Joseph knäböjde för att be.

Jag vet av erfarenhet att Satan och hans tjänare försöker få oss att känna

att vi inte ska be. När Joseph Smith ansträngde sig av all sin kraft att be Gud rädda honom från den makt som försökte binda honom, blev hans bön om hjälp besvarad och vår himmelske Fader och Jesus Kristus visade sig.

Satans försök att förhindra återställensens början var så intensivt eftersom Josephs bön var så viktig. Du och jag har något mindre roller i den pågående återställelsen. Ändå försöker återställensens fiende hindra oss från att be. Det exempel som Josephs tro och beslutsamhet är kan stärka oss i vårt eget beslut. Det här är en av många anledningar till att jag i mina böner uttrycker tacksamhet till min himmelske Fader för profeten Joseph.

Enos i Mormons bok är ännu en förebild för min tros böner när jag försöker göra min del i den pågående återställelsen. Vilken roll du än har, kan du göra honom till din personliga mentor.

Liksom Joseph bad Enos i tro. Han beskrev sin upplevelse så här: "Och min själ hungrade, och jag föll på knä inför min Skapare och ropade till honom i mäktig bön och vädjan för min egen själ. Och hela dagen lång ropade jag till honom, ja, och när kvällen kom höjde jag fortfarande min röst så högt att den nådde himlarna.

Och det kom en röst till mig som sade: Enos, dina synder är dig förlåtna, och du skall bli välsignad.

Och jag, Enos, visste att Gud inte kunde ljuga, varför min skuld var utplånad.

Och jag sade: Herre, hur kan det ske?

Och han sade till mig: Tack vare din tro på Kristus som du aldrig förut har hört eller sett. Och många år skall förflyta innan han

uppenbarar sig i köttet. Stå därför upp, din tro har helat dig."⁷

Den lärdom som hjälpt mig finns i dessa ord: "Tack vare din tro på Kristus som du aldrig förut har hört eller sett."

Joseph hade tro nog på Kristus till att gå in i lunden och också för att be om befrielse från Satans makt. Han hade ännu inte sett Fadern och Sonen, men han bad i tro av hela sitt hjärta.

Enos upplevelse har givit mig samma värdefulla lärdom. När jag ber i tro har jag Frälsaren som min förespråkare hos Fadern och jag kan känna att mina böner når himlen. Svar kommer. Välsignelser tas emot. Det finns frid och glädje även i svåra tider.

Jag minns hur jag som den nyaste medlemmen i de tolv apostlarnas kворum knäböjde i bön med äldste David B. Haight. Han var i ungefär samma ålder som jag är nu, och hade svårigheter som jag nu själv upplever. Jag minns hans röst när han bad. Jag öppnade inte ögonen för att se efter, men det lät som om han log. Han talade med vår himmelske Fader med glädje i rösten.

Jag kan för mitt inre höra hans glädje när han sa: "I Jesu Kristi namn." Det lät för mig som om äldste Haight kände att Frälsaren i den stunden bekräftade budskapet i hans bön till Fadern. Och jag var säker på att den skulle tas emot med ett leende.

Vår förmåga att ge vårt viktiga bidrag till den underbara pågående återställelsen ökar allteftersom vi växer i vår tro på Jesus Kristus som vår Frälsare och på vår himmelske Fader som vår Fader. Om vi ber i tro kan vi bli en viktig del i Herrens verk när han förbereder världen för sin andra ankomst. Min bön är att vi alla ska finna glädje i det verk han uppmanar var och en av oss att utföra.

Jag vittnar om att Jesus Kristus lever. Det här är hans kyrka och rike på jorden. Joseph Smith är återställensens profet. President Russell M. Nelson är Herrens profet på jorden i dag. Han innehar alla prästadömetts nycklar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "President Nelson uppmanar till att sprida det återställda evangeliet – i år är det 200 år sedan den första synen ägde rum", 20 jan. 2020, nyheter.jesukristikyrka.org
2. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 506.
3. Mosiah 15:28.
4. Matt. 4:19.
5. *Discourses of Brigham Young*, utv. av John A. Widtsoe (1954), s. 43–44.
6. L&F 20:77.
7. Enos 1:4–8.

Sandy, Utah, USA

Framlagd av president Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän

Bröder och systrar, jag framlägger nu för er kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän för ert stöd genom röstning.

Vi ber er visa hur ni röstar på det vanliga sättet oavsett var ni befinner er. Om någon är emot något av förslagen som de framläggs ber vi er kontakta er stavsresident.

Det är föreslaget att vi stödjer Russell Marion Nelson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Dallin Harris Oaks som förste

rådgivare i första presidentskapet och Henry Bennion Eyring som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om någon, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer Dallin H. Oaks som president för de tolv apostlarnas kворum och M. Russell Ballard som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det är föreslaget att vi stödjer

följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kворum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong och Ulisses Soares.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stödjer rådgivarna i första presidentskapet samt de tolv apostlarnas kворum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visas det på samma sätt.

Det är föreslaget att vi avlöser följande som områdessjuttio: äldsterna Jorge T. Becerra, Mark S. Bryce, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Adeyinka A. Ojediran och Moisés Villanueva.

De som med oss vill visa sin uppskattning för deras utmärkta tjänande kan visa det.

Det är föreslaget att vi med tack avlöser unga mäns generalpresidentskap: Stephen W. Owen som president, Douglas D. Holmes som förste rådgivare och M. Joseph Brough som andre rådgivare.

Alla som vill instämma i vårt tack till dessa bröder för deras utmärkta tjänande, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som generalauktoritets-sjuttio: Jorge T. Becerra, Matthew S. Holland, William K. Jackson, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Thierry K. Mutombo, Adeyinka A. Ojediran, Ciro Schmeil och Moisés Villanueva.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Det är föreslaget att vi stödjer följande som områdessjuttio:

Curitiba, Paraná, Brasilien

Jay D. Andersen, Faapito Auapaau, Frederick K. Balli jr, Kevin W. Birch, John W. Boswell III, J. Francisco Bühner, Suchat Chaichana, Matthew R. Clarke, L. Guido Cristobal, Edmarc R. Dumas, Carlos A. Gabaldón, M. Andrew Galt IV, Clark G. Gilbert, Leonard D. Greer, Vladislav Y. Gornostaev, D. Martin Goury, Richard I. Heaton, Broc C. Hiatt, David H. Huntsman, Norman C. Insong, Daniel Kabason, Federico M. Kähnlein, Jeffrey J. Kerr, Youngjoon Kwon, David G. LaFrance, Ricardo C. Leite, Marcelo Louza, Jose G. Manarin, Jeremiah J. Morgan, Mark A. Mortensen, Eduardo F. Ortega, Nathan D. Pace, Michael M. Packer, Omar I. Palacios, Jorge W. Pérez, Kyrilo Pokhylko, Sergio A. Poncio, Arthur Rascon, Miguel A. Reynoso, Gustavo G. Rezende, Robert G. Rivarola, Tonga J. Sai, Luciano Sankari, Rosendo Santos, Henry Savstrom, J. Matthew Scott, James E. Slaughter, Robert T. Smith, Ricardo A. Spencer, Colin C. Stauffer, David C. Stewart, Jared W. Stone, Arlen M. Tumaliuan, Martin J. Turvey, Yan C. Vega, Paul B. Whippy, Chad R. Wilkinson och Dow R. Wilson.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som nytt generalpresidentskap för unga män: Steven J. Lund som president, Ahmad Saleem Corbitt som förste rådgivare och Bradley Ray Wilcox som andre rådgivare.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer övriga generalauktoriteter, områdes-sjuttio och generalämbetsmän som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Vi ber åter dem som är emot något av förslagen att kontakta sina stavspremierer.

Vi tackar er för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledare. ■

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2019

Framlagd av Kevin R. Jergensen

Verkställande direktör, Kyrkans revisionsavdelning

Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Kära bröder: Som föreskrivet genom uppenbarelse och upptecknat i kapitel 120 i Läran och förbunden, auktoriseras utbetalningar ur kyrkans fonder av rådet för tiondemedlens användning, vilket utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kворum och presiderande biskopsrådet. Kyrkans enheter fördelar medel enligt godkända budgetar, riktlinjer och praxis.

Kyrkans revisionsavdelning, som består av auktoriserade yrkesmän och är fristående från alla andra avdelningar i kyrkan, har ansvaret att utföra revisioner för att uppnå godtagbar säkerhet beträffande inkomna bidrag, utförda utbetalningar och skyddande av kyrkans medel.

På grundval av genomförda revisioner anser kyrkans revisionsavdelning att intäkter och utgifter samt kyrkans tillgångar för året 2019 i allt väsentligt har bokförts och förvaltats enligt kyrkans godkända budgetar, riktlinjer, och revisionspraxis. Kyrkan följer själv de råd som ges till medlemmar om att leva inom sina tillgångar, undvika skulder och spara för framtida behov.

Högaktningsfullt,

Kyrkans revisionsavdelning

Kevin R. Jergensen

Verkställande direktör ■

Äldste Ulisses Soares
i de tolv apostlarnas kvorum

Mormons boks framkomst

Historiska fakta och särskilda vittnen om Mormons bok vittnar om att dess framkomst verkligen var mirakulös.

När han vid ett tillfälle hade ett möte med kyrkans äldster sa profeten Joseph Smith: "Ta bort Mormons bok och uppenbarelserna, och var är då vår religion? Vi har ingen."¹ Mina kära bröder och systrar, efter den första synen är Mormons boks mirakulösa framkomst den andra grundläggande milstolpen i den pågående återställelsen av Jesu Kristi evangelium i denna tidsutdelning. Mormons bok vittnar om Guds kärlek till sina barn, om Herren Jesu

Kristi osjälviska och gudomliga försoningsoffer och om hans krönande verksamhet bland nephiterna kort efter sin uppståndelse.² Den vittnar också om att återstoden av Israels hus ska bli ett genom hans verk i vår tid och att de inte är förskjutna för evigt.³

När vi studerar denna heliga skrifts framkomst i vår tid inser vi att hela företaget var mirakulöst – från det att profeten Joseph tog emot guldplåtarna av en helig ängel till det

att den översattes genom "Guds gåva och kraft"⁴, bevarades och publicerades genom Herrens hand.

Mormons boks framkomst började långt innan Joseph Smith tog emot guldplåtarna av ängeln Moronis händer. Forttida profeter profeterade om denna heliga boks framkomst i vår tid.⁵ Jesaja talade om en förseglad bok, om att människor, när den kom fram, skulle tvista om Guds ord. Denna omständighet skulle utgöra ramen inom vilken Gud kunde genomföra sitt "underbara och förunderliga" verk som skulle få "de visas vishet" att förgås och "de förståndigas förstånd [att] förmörkas", medan de ödmjuka skulle få "allt större glädje i HERREN [och] de fattigaste bland människor ska fröjda sig i Israels Helige."⁶ Hesekiel talade om hur Juda stav (Bibeln) och Efraims stav (Mormons bok) skulle förenas till ett. Både Hesekiel (i Gamla testamentet) och Lehi (i Mormons bok) antydde att de skulle "växa samman" för att vederlägga falska läror och bilägga stridigheter, upprätta fred och bringa oss till kunskap om förbunden.⁷

På kvällen den 21 september 1823, tre och ett halvt år efter att ha upplevt den första synen, fick Joseph tre gånger besök av ängeln Moroni, nephiternas siste profet i det forntida Amerika, till följd av sina uppriktiga böner. Under deras samtal, som varade hela natten, sa Moroni till Joseph att Gud hade ett förunderligt verk för honom att utföra – att översätta och för världen publicera de inspirerade orden från forntida profeter på den amerikanska kontinenten.⁸ Nästa dag begav Joseph sig till platsen, inte långt från hans hem, där plåtarna hade grävts ner av Moroni i slutet av dennes liv, århundraden tidigare. Där såg Joseph Moroni igen, som

Bountiful, Utah, USA

uppmnade honom att förbereda sig för att ta emot plåtarna i framtiden.

Under fyra års tid därefter, den 22 september varje år, fick Joseph ytterligare undervisning av Moroni om hur Herrens rike skulle styras i de sista dagarna. Josephs förberedelser inbegrep besök av Guds änglar varigenom majestätet och härligheten i de händelser som skulle äga rum i den här utdelningen framlades.⁹

Hans giftermål med Emma Hale 1827 var en del av den förberedelsen. Hon spelade en viktig roll i att hjälpa profeten under hela hans liv och verksamhet. Faktum är att Emma i september 1827 följde med Joseph till kullen där plåtarna låg gömda, och hon väntade på honom medan ängeln Moroni lämnade över uppteckningen i Josephs händer. Joseph fick löfte om att plåtarna skulle beskyddas om han ägnade alla sina krafter åt att bevara dem tills de skulle återlämnas i Moronis händer.¹⁰

Mina kära medarbetare i evangeliet, många av vår tids upptäckter från forna tider görs under en arkeologisk utgrävning eller av en tillfällighet under ett byggprojekt. Men Joseph Smith blev vägledad till plåtarna av en ängel. Det resultatet var i sig ett underverk.

Översättningen av Mormons bok var också ett underverk. Den här heliga uppteckningen "översattes" inte på det traditionella sättet varigenom de lärda översatte forntida texter – genom att lära sig ett forntida språk. Vi bör se processen mer som en "uppenbarelse" med hjälp av fysiska redskap som tillhandahölls av Herren, i stället för en "översättning" av någon med kunskap om språk. Joseph Smith förkunnade att han genom Guds gåva och kraft

ILLUSTRATION JOSHUA DENNIS

"översatte ... Mormons bok från [hieroglyfer], ett skriftspråk som fallit i glömska i världen, och i detta underbara skeende måste [han] ensam, en olärd yngling, bekämpa världslig visdom och arton århundradens samlade okunnighet med en ny uppenbarelse".¹¹ Herrens hjälp under översättningen av plåtarna – eller uppenbarelse, så att säga – framgår också tydligt när man beaktar den mirakulöst korta tid som Joseph Smith behövde för att översätta dem.¹²

Josephs skrivare vittnade om att Guds kraft var uppenbar medan de arbetade på översättningen av Mormons bok. Oliver Cowdery sa en gång: "Det var dagar som jag aldrig skall glömma – att sitta under ljudet av en röst, dikterad genom himmelsk inspiration, väckte den största tacksamhet i mitt bröst! Dag efter dag fortsatte jag oavbrutet att skriva det

som kom från hans mun, när han ... översatte ... 'Mormons bok'.¹³

Historiska källor visar att från det ögonblick då Joseph fick plåtarna år 1827 gjordes försök att stjäla dem från honom. Han sa att "de ihärdigaste ansträngningar [gjordes] för att ta [plåtarna] ifrån [honom]" och att "varje tänkbar list användes i detta syfte".¹⁴ Till slut blev Joseph och Emma tvungna att flytta från Manchester i New York till Harmony i Pennsylvania för att hitta en säker plats där översättningsarbetet kunde fortsätta, långt från pöbelhopar och människor som ville stjäla plåtarna.¹⁵ Som en historiker konstaterar: "Sålunda avslutades den första svåra fasen av Josephs förvalterskap över plåtarna. ... Men uppteckningen var i säkerhet, och i sin kamp för att bevara den hade Joseph utan tvekan lärt sig mycket om Guds och människors vägar som skulle vara till stor nytta i framtiden."¹⁶

Medan Joseph översatte Mormons bok fick han veta att Herren skulle välja ut vittnen som skulle få se plåtarna.¹⁷ Det här är en del av det som Herren själv fastställde när han sa: "Varje sak ska avgöras efter två eller tre vittens ord."¹⁸ Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris – några av Josephs första medarbetare under etablerandet av Guds underbara verk i den här utdelningen – var de första vittnena som kallades att på ett särskilt sätt vittna om Mormons bok för världen. De vittnade om att en ängel som kommit från Herrens närhet hade visat dem den forntida uppteckningen och att de hade sett tecknen som var inristade på plåtarna. De vittnade också om att de hade hört Guds röst från himlen förkunna att den forntida uppteckningen hade översatts genom Guds gåva och kraft. Sedan hade de befallts att vittna om den för hela världen.¹⁹

Herren kallade mirakulöst ytterligare åtta vittnen att se guldplåtarna med egna ögon och vara särskilda vittnen om Mormons boks sanning och gudomlighet för världen. De vittnade om att de hade sett och noga undersökt plåtarna och dessas inristade tecken. Trots motgångar, förföljelser och alla slags svårigheter, och fastän några av dem senare vacklade i sin tro, förnekade dessa elva utvalda vittnen om Mormons bok aldrig sina vittnesbörd om att de hade sett plåtarna. Joseph Smith var inte längre ensam om att känna till Moronis besök och guldplåtarna.

Lucy Mack Smith skrev att hennes son kom hem överlycklig efter att vittnena hade fått se plåtarna. Joseph sa till sina föräldrar: "Det känns som om jag befriats från en börda som nästan var för tung för mig att bära,

och min själ gläds över att jag inte längre behöver vara helt ensam i världen."²⁰

Joseph Smith ställdes inför stort motstånd när Mormons bok skulle tryckas efter att översättningen var klar. Han lyckades övertala en boktryckare vid namn Egbert B. Grandin i Palmyra i New York att trycka den först när Martin Harris genom stor tro och uppoffring in-tecknat sin gård som säkerhet för tryckkostnaderna. Delvis på grund av det fortsatta motståndet efter att Mormons bok publicerats sålde Martin Harris i enlighet därmed drygt 61 hektar av sin gård för att betala av publiceringskostnaderna. Genom en uppenbarelse till Joseph Smith uppmanade Herren Martin Harris att inte ha begärelse till sin egendom utan betala tryckkostnaderna för boken som "innehåller sanningen och Guds ord"²¹. I mars 1830 publicerades de första 5 000 exemplaren av Mormons bok, och i dag har över 180 miljoner exemplar tryckts på över hundra språk.

Historiska fakta och särskilda vittnen om Mormons bok vittnar om att dess framkomst verkligen var mirakulös. Men kraften i den här boken är inte bara baserad på dess förunderliga historia utan på dess enastående budskap som har förändrat oräkneliga människor – däribland mig!

Jag läste hela Mormons bok för första gången som ung seminarieelev. Som mina lärare rekommenderat började jag med att läsa de inledande sidorna. Löftet i Mormons boks första sidor genljuder fortfarande i mitt sinne: "Begrunda [i ditt] hjärta ... och ... fråga Gud [i tro] ... i Kristi namn om boken är sann. De som följer denna väg ... får ett vittnesbörd om dess sannhet och gudomlighet genom den Helige Andens kraft."²²

Med det löftet i åtanke, och en uppriktig strävan att få veta mer om dess sanning och i en anda av bön studerade jag Mormons bok bit för bit alltmedan jag fullgjorde seminarielektionerna varje vecka. Jag minns som om det var i går den varma känsla som gradvis började svälla i min själ och fylla mitt hjärta, upplysa mitt förstånd och bli mer och mer behaglig, så som Alma beskrev det när han predikade Guds ord för sitt folk.²³ Den känslan blev så småningom kunskap som slog rot i mitt hjärta och blev grunden till mitt vittnesbörd om de viktiga händelser och lärdomar som finns i denna heliga bok.

Genom dessa och andra dyrbara personliga upplevelser blev Mormons bok sannerligen den slutsten som uppehåller min tro på Jesus Kristus och mitt vittnesbörd om läran i hans evangelium. Den blev en av de pelare som vittnar för mig om Kristi gudomliga försoningsoffer. Den blev en livslång sköld mot motståndarens försök att försvaga min tro och ingjuta otro i mitt sinne, och den ger mig mod att djärvt förkunna mitt vittnesbörd om Frälsaren för världen.

Mina kära vänner, mitt vittnesbörd om Mormons bok kom rad på rad²⁴ som ett underverk till mitt hjärta. Än i dag fortsätter det här vittnesbördet att växa allteftersom jag med uppriktig hjärta fortsätter att till fullo lära mig förstå Guds ord som det står nedtecknat i denna utomordentliga bok.

Jag uppmanar alla som hör min röst i dag att vara delaktiga i den underbara framkomsten av Mormons bok i ert eget liv. Jag lovar er att ni, när ni med en bön i hjärtat ihärdigt studerar dess ord, kan ta del av dess löften och rika välsignelser. På nytt bekräftar jag löftet som ekar genom

dess sidor, att om ni ”frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna ... [och] frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, skall han [i barmhärtighet] uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft.”²⁵

Jag kan försäkra dig om att han ger dig svaret på ett mycket personligt sätt, liksom han har gjort för mig och många andra runtom i världen. Din upplevelse blir lika underbar och helig för dig som Joseph Smiths upplevelser var för honom, liksom för de första vittnena och för alla som har sökt få ett vittnesbörd om denna heliga boks integritet och tillförlitlighet.

Jag vittnar om att Mormons bok verkligen är Guds ord. Jag vittnar om att denna heliga uppteckning ”förklarar evangeliets lärosatser, redogör för frälsningsplanen och visar människan vad hon måste göra för att få frid i detta liv och evig frälsning i livet härefter”.²⁶ Jag vittnar om att Mormons bok är Guds redskap för att genomföra Israels insamling i vår tid och att hjälpa människor lära känna hans Son Jesus Kristus. Jag vittnar om att Gud lever och älskar oss och att hans son Jesus Kristus är världens Frälsare, hörnstenen i vår religion. Jag säger detta i vår Återlösares, vår Mästares och vår Herres, Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Joseph Smith, i ”Minute Book 1”, s. 44, josephsmithpapers.org; även i kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City; stor begynnelsebokstav standardiserad.
2. Se 3 Ne. 11–26.
3. Se Hes. 37:21–28; 1 Ne. 13:34–41; 3 Ne. 20:46; 21:1–11; titelbladet till Mormons bok.
4. Inledningen till Mormons bok.
5. Se Upp. 14:6–7; 1 Ne. 19:21.
6. Jes. 29:14, 19; se även v. 11–13.
7. Se Hes. 37:16–17; 2 Ne. 3:12.
8. Se JS–H 1:27–47; se även L&F 27:5;

- Joseph Smith, ”History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]”, s. 5, josephsmithpapers.org.
9. Se JS–H 1:54; se även Joseph Smith, ”Church History”, *Times and Seasons*, 1 mar. 1842 s. 707, josephsmithpapers.org.
 10. Se JS–H 1:59; *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 57–59.
 11. Joseph Smith, ”History, 1838–1856, volume E-1 [1 July 1843–30 April 1844]”, 1775, josephsmithpapers.org; även i kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City; interpunktion standardiserad. Se även Joseph Smith, ”Letter to James Arlington Bennet, 13 November 1843”, s. 1, josephsmithpapers.org; även i kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City.
 12. Se John W. Welch, ”Timing the Translation of the Book of Mormon: ’Days [and Hours] Never to Be Forgotten’”, *BYU Studies*, vol. 57, nr 4 (2018), s. 11–50.
 13. Oliver Cowdery, citeras i JS–H 1:71,

- fotnot; se även *Latter Day Saints’ Messenger and Advocate*, okt. 1834, s. 14.
14. JS–H 1:60.
 15. Se JS–H 1:60–62.
 16. Andrew H. Hedges, ”All My Endeavors to Preserve Them’: Protecting the Plates in Palmyra, 22 September–December 1827”, *Journal of Book of Mormon Studies*, vol. 8, nr 2 (1999), s. 23.
 17. Se 2 Ne. 27:12–14; Eth. 5:1–3.
 18. Matt. 18:16.
 19. Se ”Tre vittnens vittnesbörd”, Mormons bok.
 20. Joseph Smith, i Lucy Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1880); se även ”Lucy Mack Smith, History, 1845”, s. 154, josephsmithpapers.org.
 21. L&F 19:26.
 22. Inledningen till Mormons bok; se även Moro. 10:3–5.
 23. Se Alma 32:41–43.
 24. Se 2 Ne. 28:30.
 25. Moro. 10:4.
 26. Inledningen till Mormons bok.

Olmué, Marga Marga, Chile

Äldste John A. McCune
i de sjuttios kvorum

Kom till Kristus – lev som en sista dagars helig

Vi kan göra svåra saker och hjälpa andra göra detsamma, för vi vet vem vi kan anförtro oss åt.

Tack, äldste Soares, för ditt kraftfulla och profetiska vittnesbörd om Mormons bok. Nyligen hade jag den unika möjligheten att hålla i en sida av Mormons boks originalmanuskript. På den här sidan upptecknades dessa djärva ord från Nephi för första gången i den här tidsutdelningen: "Och det hände sig att jag, Nephi, sade till min far: Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem."¹

När jag höll i den där sidan fylldes jag av djup uppskattning för allt som utförts av den 23-åriga Joseph Smith, som översatte Mormons bok genom "Guds gåva och kraft"². Jag kände också uppskattning för orden från den unge Nephi som hade ombetts att utföra något mycket svårt – att hämta mässingsplåtarna från Laban.

Nephi visste att om han fortsatte inrikta sig på Herren så skulle han lyckas med att fullfölja det som Herren hade befallt honom. Han hade Frälsaren i fokus under hela sitt liv fastän han utsattes för frestelser, fysiska prövningar och även svek från några i sin närmaste familj.

Nephi visste vem han kunde anförtro sig åt.³ Kort efter att ha utropat "O, jag arma människa! Ja, mitt hjärta sörjer för mitt köttsskull"⁴, sa Nephi: "Min Gud har varit mitt stöd. Han har lett mig genom mina lidanden i vildmarken, och han har bevarat mig på det stora djupets vatten."⁵

Som Kristi efterföljare blir vi inte besparade utmaningar eller svårigheter. Det krävs ofta att vi gör svåra saker som, om vi försökte göra dem själva, skulle vara överväldigande och kanske omöjliga. När vi följer

Frälsarens inbjudan "kom till mig"⁶ ger han oss det stöd, den tröst och den frid som är nödvändig, precis som han gjorde för Nephi och Joseph. Även i vår djupaste bedrövelse kan vi känna hans kärleksvarma omfamning när vi litar på honom och accepterar hans vilja. Vi får känna den glädje som är förbehållen hans trofasta lärjungar, för "Kristus [är] glädje"⁷.

År 2014, när jag verkade som heltidsmissionär, ställdes jag och min familj inför något oväntat. När vår yngste son åkte nerför en brant backe på longboard ramlade han och ådrog sig en livshotande hjärnskada. Alltmedan hans situation förvärrades tog sjukvårdspersonal snabbt in honom för en akut operation.

Vår familj knäböjde i ett för övrigt tomt sjukhusrum och utgöt våra hjärtan till Gud. I detta förvirrande och smärtsamma ögonblick fylldes vi av vår himmelske Faders kärlek och frid.

Vi visste inte vad framtiden hade i beredskap eller om vi skulle få se vår son vid liv igen. Men vi visste

Millcreek, Utah, USA

med all säkerhet att hans liv var i Guds händer och att resultaten, ur ett evigt perspektiv, skulle bli till hans och vårt bästa. Genom Andens gåva var vi helt redo att acceptera resultatet.

Det var inte lätt! Olyckan orsakade en två månader lång sjukhusvistelse medan vi presiderade över 400 heltidsmissionärer. Vår son tappade en stor del av sitt minne. Hans återhämtning inbegrep långa och svåra behandlingar hos sjukgymnast, talterapeut och arbetsterapeut. En del utmaningar kvarstår, men med tiden har vi bevittnat ett underverk.

Vi förstår tydligt att inte alla prövningar vi ställs inför ger det resultat vi önskar. Men när vi inriktar oss på Kristus känner vi frid och ser Guds underverk, vilka de än är, i hans tid och på hans sätt.

Det kommer stunder när vi inte kan se hur en nuvarande situation skulle kunna sluta väl och vi säger kanske som Nephi: "Mitt hjärta sörjer för mitt kötts skull."⁸ Det kanske kommer tider när det enda hoppet vi har *är* i Jesus Kristus. Vilken ynnest att kunna ha det hoppet och den tilliten till honom. Kristus är den som alltid håller sina löften. Hans vila försäkras alla som kommer till honom.⁹

Våra ledare är ytterst angelägna om att alla ska känna friden och trösten som kommer när vi litar och fokuserar på Frälsaren Jesus Kristus.

Vår levande profet, president Russell M. Nelson, har delgett oss Herrens vision för världen och för medlemmarna i Kristi kyrka: "Vårt budskap till världen är enkelt och uppriktigt: Vi inbjuder alla Guds barn på båda sidor om slöjan att *komma till Frälsaren*, ta emot det heliga templets välsignelser, nå

bestående glädje och bli berättigade till evigt liv."¹⁰

Denna inbjudan att "komma till Kristus" är av *särskild* betydelse för sista dagars heliga.¹¹ Som medlemmar i Frälsarens kyrka har vi ingått förbund med honom och har blivit hans andligen födda söner och döttrar.¹² Vi har också fått möjlighet att arbeta med Herren för att inbjuda andra att komma till honom.

När vi arbetar med Kristus bör våra mest fokuserade ansträngningar inriktas på vårt eget hem. Det kommer tider när familjemedlemmar och nära vänner ställs inför utmaningar. Röster från världen, och kanske deras egna önskningar, kan få dem att ifrågasätta sanningen. Vi bör göra allt vi kan för att hjälpa dem känna både Frälsarens kärlek och vår kärlek. Jag påminns om skriftstället som har inspirerat vår psalm "Älska varandra", som lär oss att "om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina lärjungar"¹³.

I vår kärlek till dem som ifrågasätter sanningen kan fienden till all glädje försöka få oss att känna att

vi sviker dem vi älskar om *vi själva* fortsätter att leva efter evangeliets fullhet och undervisa om dess sanningar.

Vår förmåga att hjälpa andra att komma till Kristus eller återvända till Kristus avgörs till stor del av det föredöme vi utgör genom vår egen beslutsamhet att hålla oss kvar på förbundsstigen.

Om vår uppriktiga önskan är att rädda dem vi älskar, måste vi själva stå fast grundade med Kristus genom att hålla fast vid hans kyrka och hans evangeliums fullhet.

För att återgå till Nephis berättelse vet vi att Nephis benägenhet att lita på Herren kom från hans föräldrars tendens att lita på Herren och deras föredöme i att hålla förbunden. Detta skildras på ett vackert sätt i Lehis syn om livets träd. Efter att ha tagit del av trädets söta och glädjefrivande frukt "såg [Lehi sig] om för att kanske även upptäcka [sin] familj".¹⁴ Han såg Sariah, Sam och Nephi "och de stod som om de inte visste varthän de skulle gå".¹⁵ Lehi sa sedan: "Jag vinkade åt dem, och jag sade också till dem med hög röst att de skulle komma till mig och äta av frukten."¹⁶ Observera att Lehi inte lämnade livets träd. Han stannade andligt sett kvar hos Herren och uppmanade sin familj att komma dit där *han* var för att äta av frukten.

Motståndaren lockar vissa att lämna glädjen i evangeliet genom att göra skillnad på Kristi lärdomar och hans kyrka. Han vill få oss att tro att vi kan stå stadigt på förbundsstigen på egen hand, genom vår egen andlighet, oberoende av Herrens kyrka.

I vår tid återställdes Kristi kyrka för att hjälpa Kristi förbundsborn

Biskop Gérald Caussé
presiderande biskop

att stanna kvar på hans förbundsstig.

I Läran och förbunden läser vi:
”Se, detta är min lära: Den som omvänder sig och *kommer till mig*, han *är* min kyrka.”¹⁷

Genom Kristi kyrka stärks vi genom upplevelser vi har som en gemenskap av heliga. Vi hör hans röst genom hans profeter, siare och uppenbarare. Viktigast av allt: Genom hans kyrka får vi Kristi försonings alla nödvändiga välsignelser som bara kan förverkligas om vi tar del av heliga förrättningar.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Kristi kyrka på jorden, återställd i dessa dagar till förmån för alla Guds barn.

Jag vittnar om att när vi kommer till Kristus och lever som sista dagars heliga blir vi välsignade med ett större mått av hans kärlek, hans glädje och hans frid. Liksom Nephi kan vi göra svåra saker och hjälpa andra göra detsamma, för vi vet vem vi kan anförtro oss åt.¹⁸ Kristus är vårt ljus, vårt liv och vår frälsning.¹⁹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 1 Ne. 3:7.
2. Titelbladet till Mormons bok; se även inledningen till Mormons bok.
3. Se 2 Ne. 4:19.
4. 2 Ne. 4:17.
5. 2 Ne. 4:20.
6. Matt. 11:28.
7. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
8. 2 Ne. 4:17.
9. Se Matt. 11:28–30.
10. Russell M. Nelson, ”Låt oss sträva fram”, *Liahona*, maj 2018, s. 119; betoning tillagd.
11. Se L&F 20:59.
12. Se Mosiah 5:7.
13. Joh. 13:35; se även ”Älska varandra”, *Psalmer*, nr 198.
14. 1 Ne. 8:13.
15. 1 Ne. 8:14.
16. 1 Ne. 8:15.
17. L&F 10:67; betoning tillagd.
18. Se 2 Ne. 4:19.
19. Se Ps. 27:1.

Ett levande vittne om den levande Kristus

Huvudbudskapet i Mormons bok är att återställa den sanna kunskapen om den oundgängliga roll som Jesus Kristus har i mänsklighetens frälsning och upphöjelse.

En solig vårdag 2017 var öppet hus för Paris tempel i Frankrike i full gång när en man med sorgsen min gick fram till en av guiderna. Han sa att han bodde bredvid templet och medgav att han hade varit en aktiv motståndare mot att det skulle

byggas. Han berättade att en dag när han tittade ut genom lägenhetsfönstret såg han en stor kran sänka en staty av Jesus från himlen och mjukt placera den på tempelområdet. Mannen sa att den upplevelsen helt förändrade hans känslor gentemot kyrkan. Han insåg att vi var efterföljare till Jesus Kristus och vädjade om förlåtelse för den tidigare skada han kunde ha orsakat.

Kristusstatyn som pryder området vid Paris tempel och andra platser som tillhör kyrkan vittnar om vår kärlek till Frälsaren. Den ursprungliga marmorstatyn är ett verk av den danske konstnären Bertel Thorvaldsen som skulpterade den år 1820 – samma år som den första synen inträffade. Statyn står i skarp kontrast mot de flesta andra konstverk från den tiden, som till stor del porträtterade den lidande Kristus på korset. Thorvaldsens verk visar den levande Kristus som vann seger över döden och med öppna armar inbjuder oss alla att komma till honom. Endast märkena efter

Sandy, Utah, USA

spikarna i hans händer och fötter och såret i hans sida vittnar om den obeskrivliga smärta han genomled för att frälsa alla människor.

Kanske en anledning till att vi som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga älskar den här statyn är att den påminner oss om beskrivningen i Mormons bok av Frälsarens besök på den amerikanska kontinenten:

”Och se, de såg en man stiga ned från himlen. Och han var klädd i en vit mantel, och han kom ned och stod mitt ibland dem. ...

Och det hände sig att han sträckte fram sin hand och talade till folket och sade:

Se, jag är Jesus Kristus ...

och jag har druckit ur den bittra kalk som Fadern har givit mig och har förhärligat Fadern genom att ta på mig världens synder.”¹

Sedan inbjöd han varje man, kvinna och barn att komma fram och sticka sina händer i hans sida och känna märkena efter spikarna i hans händer och fötter och därigenom få ett personligt vittnesbörd om att

han verkligen var den sedan länge väntade Messias.²

Denna enastående scen är höjdpunkten i Mormons bok. Helheten av evangeliets ”goda nyheter” ryms i den här bilden av Frälsaren som kärleksfullt sträcker ut ”barmhärtighetens armar”³ och inbjuder var och en att komma till honom och ta emot hans försonings välsignelser.

Huvudbudskapet i Mormons bok är att återställa den sanna kunskapen om den oundgängliga roll som Jesus Kristus har i mänsklighetens frälsning och upphöjelse. Det här temat genomsyrar boken från inledningen till de sista orden i det sista kapitlet. Under århundraden av avfall och andlig förvirring gick den djupare innebörden av det Kristus gjorde i Getsemane och på Golgata förlorad eller korrumpades. Hur glad måste Joseph Smith inte ha blivit när han, medan han översatte 1 Nephi, upptäckte följande underbara löfte: ”Dessa sista uppteckningar [Mormons bok] ... skall fastslå sanningen hos de första [Bibeln] ... och skall tillkännage de tydliga och dyrbara

stycken som har tagits bort från dem, och skall tillkännage för alla släkter, tungomål och folk att Guds Lamm är den evige Faderns Son och världens Frälsare och att alla människor måste komma till honom, annars kan de inte bli frälsta.”⁴

Tydliga och dyrbara sanningar om Frälsarens försoning genljuder i hela Mormons bok. Allteftersom jag tar upp flera av dessa sanningar uppmanar jag dig att reflektera över hur de har förändrat eller kan förändra ditt liv.

1. Jesu Kristi försoning är en gåva som är gratis och erbjuds *alla* som *har* levat, som lever *nu* och som *kommer* att leva på jorden.⁵
2. Förutom att bära bördan av våra synder tog Kristus på sig våra sorger, svagheter, lidanden och sjukdomar, och alla bedrävelser som är en del av människans dödliga tillstånd. Det finns ingen vanda, ingen smärta eller sorg som han inte har lidit för oss.⁶
3. Frälsarens försoningsoffer gör att vi kan vi övervinna de negativa följderna av Adams fall, inklusive den fysiska döden. Tack vare Kristus får alla Guds barn som har fötts här på jorden, oavsett hur rättfärdiga de är, uppleva andens förening med kroppen genom uppståndelsens kraft⁷ och återvända till honom för att ”dömas ... efter sina gärningar”⁸.
4. Däremot krävs det att vi är flitiga⁹ i att följa ”Kristi lära”¹⁰ om vi ska kunna ta emot Frälsarens försonings alla välsignelser. I sin dröm såg Lehi ”en trång och smal stig”¹¹ som ledde till livets träd. Dess frukt, som representerar Guds kärlek uttryckt genom Kristi försonings utsökta välsignelser, ”är högst

dyrbar och ... begärlig ... [och] den största av alla Guds gåvor".¹² För att få tillgång till den här frukten måste vi utöva tro på Jesus Kristus, omvända oss, hörsamma Guds ord¹³, ta emot nödvändiga förrättningar och hålla heliga förbund ända till slutet av våra liv¹⁴.

5. Genom sin försoning tvättar Jesus Kristus inte bara bort våra synder utan ger också en *möjliggörande* kraft genom vilken hans lärjungar kan "[lägga] av den naturliga människan"¹⁵, framåtskrida "rad på rad"¹⁶ och bli mer heliga¹⁷ så att de en dag kan bli fullkomliga varelser i Kristi avbild¹⁸, värdiga att återigen bo hos Gud¹⁹ och ärva alla himmelrikets välsignelser²⁰.

En annan trösterik sanning i Mormons bok är att Herrens försoning, fastän oändlig och universellt omfattande, är en anmärkningsvärt personlig och intim gåva, individuellt anpassad till var och en.²¹ På samma sätt som Jesus inbjöd var och en av de nephitiska lärjungarna att känna på hans sår, dog han för var och en av oss personligen, som om du eller jag var den enda människan på jorden. Han ger oss en personlig inbjudan att komma till honom och dra nytta av hans försonings underbara välsignelser.²²

Kristi försonings personliga karaktär blir ännu mer verklig när

vi betraktar enastående mäns och kvinnors exempel i Mormons bok. Bland dem har vi Enos, Alma, Zeezrom, kung Lamoni och hans hustru samt kung Benjamins folk. Deras omvändelseberättelser och livfulla vittnesbörd utgör levande bevis på hur våra hjärtan kan förändras och våra liv förvandlas genom Herrens oändliga godhet och barmhärtighet.²³

Profeten Alma ställde denna brännande fråga till sitt folk. Han sa: "Om ni har upplevt en hjärtats förändring, och om ni har känt er manade att sjunga sången om den återlösande kärleken, så vill jag fråga: Har ni den känslan *nu*?"²⁴ Den här frågan är viktig i dag, för som Herrens lärjungar bör hans återlösande kraft åtfölja oss, motivera oss och förändra oss varje dag.

Almas fråga kan också omformuleras så här: När kände du senast det underbara inflytandet från Frälsarens försoning i ditt liv? Detta händer när du känner en intensiv och ljuvlig glädje²⁵ komma över dig som vittnar för ditt innersta om att dina synder är förlättna, eller när plågsamma prövningar plötsligt blir lättare att bära, eller när ditt hjärta mjuknar och du kan ge uttryck för att du har förlåtit någon som har sårat dig. Eller det kan vara varje gång du märker att din förmåga att älska och tjäna andra har växt, eller att helgelseprocessen gör dig till en annan

människa, formad efter Frälsarens exempel.²⁶

Jag vittnar om att alla de här upplevelserna är verkliga och är bevis på att livet kan förändras genom tro på Jesus Kristus och hans försoning. Mormons bok tydliggör och utvidgar vår kunskap om den här himmelska gåvan. När du studerar den här boken hör du rösten från den levande Kristus inbjuda dig att komma till honom. Jag lovar att om du tackar ja till denna inbjudan och formar ditt liv efter hans exempel, får du del av hans återlösande inflytande i ditt liv. Genom den Helige Andens kraft förvandlar Frälsaren dig dag för dag "fram till den fullkomliga dagen"²⁷ när du, som han förkunnade, får "se mitt ansikte och veta att jag är"²⁸. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 3 Ne. 11:8–11.
2. Se 3 Ne. 11:14–15.
3. Alma 5:33.
4. 1 Ne. 13:40.
5. Se 2 Ne. 9:21; 26:24–27; Mosiah 3:13.
6. Se Alma 7:11–12.
7. Se 2 Ne. 10:25.
8. Mosiah 3:24; se även 2 Ne. 2:4, 10, 26; 9:6–7, 12–13, 15, 22; Mosiah 3:12; 16:7–8; Alma 11:41–44; 42:6–8, 23; Hel. 14:16; Morm. 9:12.
9. Se 2 Ne. 9:21; Mosiah 3:12; Hel. 5:11; 14:18.
10. 2 Ne. 31:21; se även 3 Ne. 27:20–21.
11. 1 Ne. 8:20.
12. 1 Ne. 15:36.
13. Se 1 Ne. 15:24.
14. Se 2 Ne. 31.
15. Mosiah 3:19.
16. 2 Ne. 28:30.
17. Se Mosiah 3:19.
18. Se 3 Ne. 27:27; Moro. 10:32–33.
19. Se 2 Ne. 2:8; Mosiah 2:41.
20. Se Alma 11:37.
21. Se 2 Ne. 9:21.
22. Se Omni 1:26; Alma 5:33; Moro. 10:32–33.
23. Se Enos 1; Mosiah 5; Alma 12; 18–19; 36.
24. Alma 5:26; betoning tillagd.
25. Se Alma 36:21.
26. Se Mosiah 3:19.
27. L&F 50:24.
28. L&F 93:1.

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kvorum

Betänk Guds godhet och storhet

Jag uppmanar dig att varje dag minnas vår himmelske Faders och Jesu Kristi storhet och vad de har gjort för dig.

I alla tider, även – och särskilt – i svåra tider, har profeter uppmanat oss att komma ihåg Guds storhet och att tänka på vad han har gjort för oss som individer, som familjer och som ett folk.¹ Det här rådet finner vi i alla skrifter men det är särskilt tydligt i Mormons bok. Titelbladet förklarar att ett av Mormons boks syften är att ”visa återstoden av Israels hus vilka stora ting Herren gjort för deras fäder”². Mormons boks avslut innefattar Moronis vädjan: ”Se, jag vill uppmana er att när ni läser dessa uppteckningar, ... att ... ni då kommer ihåg hur barmhärtig Herren har varit mot människobarnen, ... och begrundar det i era hjärtan.”³

Profeternas ständiga vädjan om att reflektera över Guds godhet är slående.⁴ Vår himmelske Fader vill att vi ska minnas hans och hans älskade Sons godhet, inte för deras egna nöjes skull utan på grund av det inflytande en sådan erinran har på oss. Genom att tänka på deras välvilja blir vårt perspektiv och vår insikt större. Genom att begrunda deras barmhärtighet blir vi mer ödmjuka, bedjande och ståndaktiga.

En gripande upplevelse med en före detta patient visar hur tacksamhet för generositet och medlidande kan förändra oss. År 1987 blev jag bekant med Thomas Nielson, en enastående man som behövde en hjärtrtransplantation. Han var 63 år och bodde i Logan i Utah. Efter sin militärtjänst under andra världskriget gifte han sig med Donna Wilkes i Logans tempel. Han blev en handlingskraftig och framgångsrik murare. På äldre dar hade han särskilt uppskattat att få arbeta tillsammans med sitt äldsta barnbarn Jonathan under skolloven. De två utvecklade ett särskilt band, delvis för att Tom såg mycket av sig själv i Jonathan.

Tom tyckte det var frustrerande att vänta på ett hjärta från en donator. Han var inte en särskilt tålmodig man.

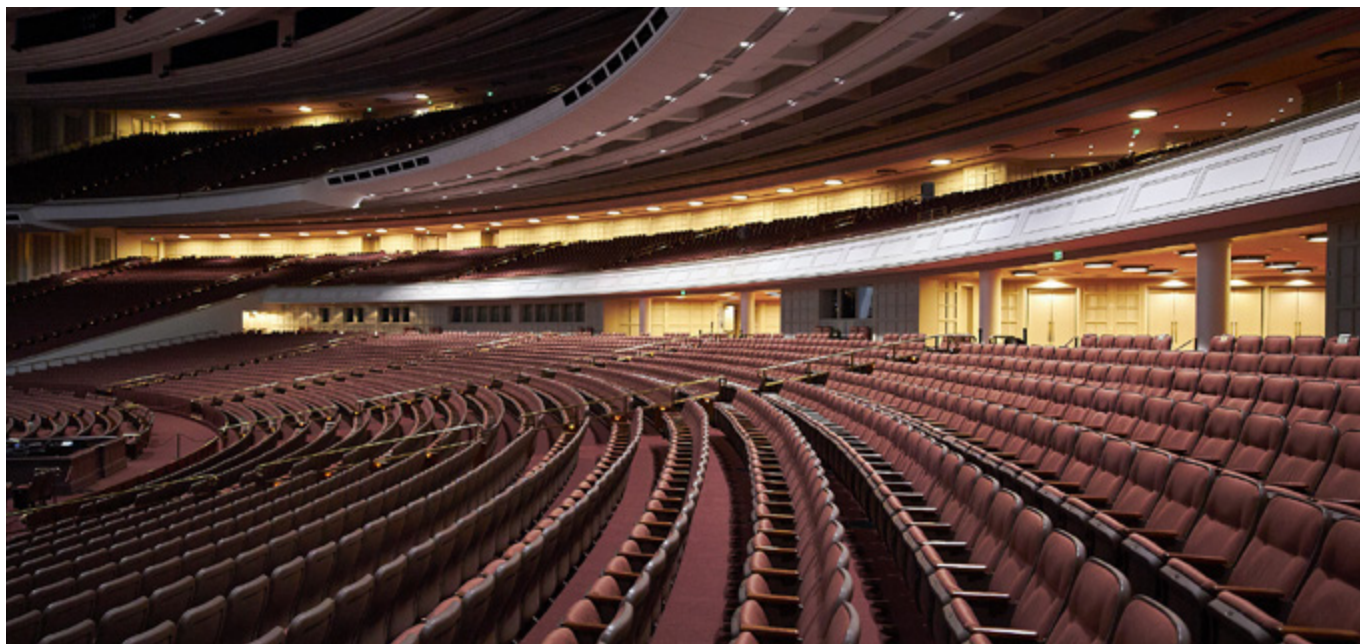
Han hade alltid kunnat sätta och uppnå mål genom hårt arbete och ren beslutsamhet. Tom, som hade det jobbigt med sitt sviktande hjärta och med att livet hade satts på paus, frågade mig ibland vad jag gjorde för att snabba på processen. Skämtsamt föreslog han några vägar jag kunde ta för att ett hjärta skulle bli tillgängligt åt honom lite snabbare.

En glädjefylld men ändå fruktansvärd dag blev ett idealiskt donatorhjärta tillgängligt för Tom. Storleken och blodgruppen stämde överens och donatorn var ung, bara 16 år gammal. Donatorhjärtat tillhörde Jonathan, Toms älskade barnbarn. Tidigare samma dag hade Jonathan blivit dödligt skadad när bilen han åkte i blev träffad av ett förbipasserande tåg.

När jag besökte Tom och Donna på sjukhuset var de helt ifrån sig. Det är svårt att föreställa sig vad de gick igenom, med vetskapen om att Toms liv kunde förlängas genom deras barnbarns hjärta. Till en början vägrade de ens överväga att ta emot hjärtat som erbjöds av Jonathans sörjande föräldrar, deras dotter och svärson. Tom och Donna visste dock

Provo, Utah, USA

att Jonathan var hjärndöd och de kom till insikt om att deras böner om ett donatorhjärta åt Tom inte hade orsakat Jonathans olycka. Nej, Jonathans hjärta var en gåva som kunde vara till välsignelse för Tom i denna nödens stund. De insåg att något gott skulle kunna komma av den här tragedin och de valde att gå vidare med det.

Transplantationen gick bra. Efteråt var Tom en ny människa. Förändringen gick bortom förbättrad hälsa eller till och med tacksamhet. Han berättade för mig att han varje morgon tänkte på Jonathan, på sin dotter och svärson, på gåvan han hade fått och på vad gåvan varit förenad med. Även om hans naturligt goda humör och mod fortfarande var märkbara lade jag märke till att Tom var mer allvarlig, eftertänksam och godhjärtad.

Tom levde i ytterligare 13 år efter transplantationen, år som han annars aldrig skulle ha fått. I hans dödsruna stod det att de här åren hade låtit honom beröra sin familjs och andras liv med generositet och kärlek. Han var privat välgörare och ett föredöme i optimism och beslutsamhet.

I likhet med Tom har var och en av oss fått gåvor som vi inte kunde skaffa själva, gåvor från vår

himmelske Fader och hans älskade Son, däribland återlösning genom Jesu Kristi försoningsoffer.⁵ Vi har fått liv i den här världen och vi kommer att få fysiskt liv i den tillkommande världen, samt evig frälsning och upphöjelse – om vi väljer det – allt tack vare vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Varje gång vi använder, drar nytta av eller ens tänker på de här gåvorna, borde vi begrunda givarnas offer, generositet och barmhärtighet. Vördnad för givarna åstadkommer mer än att bara göra oss tacksamma. Att reflektera över deras gåvor kan och bör förändra oss.

En anmärkningsvärd förvandling var den som Alma den yngre genomgick. När Alma ”gick omkring och gjorde uppror mot Gud”⁶ visade sig en ängel. ”Så som med åskans röst”⁷ tillrättavisade ängeln Alma för att han förföljt kyrkan och ”[stulit] människornas hjärtan”⁸. Ängeln lade till denna uppmaning: ”Gå, och kom ihåg dina faders fångenskap ... och kom ihåg hur stora ting [Gud] har gjort för dem.”⁹

Av alla tänkbara uppmaningar var det detta som ängeln betonade.

Alma omvände sig och kom ihåg. Senare upprepade han ängeln uppmaning för sin son Helaman. Alma sa: ”Jag vill att du skall göra som jag har gjort och komma ihåg våra faders fångenskap. Ty de var i träldom, och ingen kunde befria dem utom Abrahams ... och Isaks ... och Jakobs Gud, och han befriade dem förvisso i deras lidanden.”¹⁰ Alma tillade: ”Jag sätter min lit till honom.”¹¹ Alma förstod att vi, genom att komma ihåg vår befrielse från fångenskap och stöd under ”prövningar och besvärligheter av alla de slag”, lär känna Gud och inser hur säkra hans löften är.¹²

Få av oss får uppleva något så dramatiskt som Alma, men vår

San Bernardo, Santiago, Chile

förvandling kan vara lika djupgående. Frälsaren lovade för länge sedan:

”Jag ska ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag ska ta bort stenhjärtat ... och ge er ett hjärta av kött.

Jag ska låta min Ande komma in i er ...

och ni ska vara mitt folk och jag ska vara er Gud.”¹³

Den uppståndne Frälsaren berättade för nephiterna hur den här förändringen börjar. Han identifierade en avgörande del i vår himmelske Faders plan med orden:

”Och min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset skulle kunna *dra* alla människor till mig ...

Och av denna anledning har jag blivit upplyft. Därför skall jag enligt Faderns makt *dra* alla människor till mig.”¹⁴

Vad krävs för att du ska dras till Frälsaren? Begrunda hur Jesus Kristus underkastade sig Faderns vilja, hans seger över döden, hur han tog på sig dina synder och misstag, hur han fick makt av Fadern att medla för dig, samt hans fullkomliga återlösning för dig.¹⁵ Är inte dessa saker tillräckliga för att dra dig till honom? Det är de för mig. Jesus Kristus ”står med öppna armar med hopp om och villighet att hela, förlåta, rena, stärka, förädla och helga [dig och mig]”.¹⁶

De här sanningarna borde ge oss ett nytt hjärta och förmå oss att välja att följa vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Ändå kan också nya hjärtan vara benägna att irra iväg, vara benägna att lämna den Gud vi älskar.¹⁷ För att bekämpa den här tendensen behöver vi dagligen tänka på de gåvor vi har fått och på vad de

var förenade med. Kung Benjamin gav följande råd: ”[Jag önskar] att ni skall komma ihåg och alltid hålla i minnet Guds storhet ... och hans godhet och tålmodighet mot er.”¹⁸ Om vi gör det kvalificerar vi oss för enastående himmelska välsignelser.

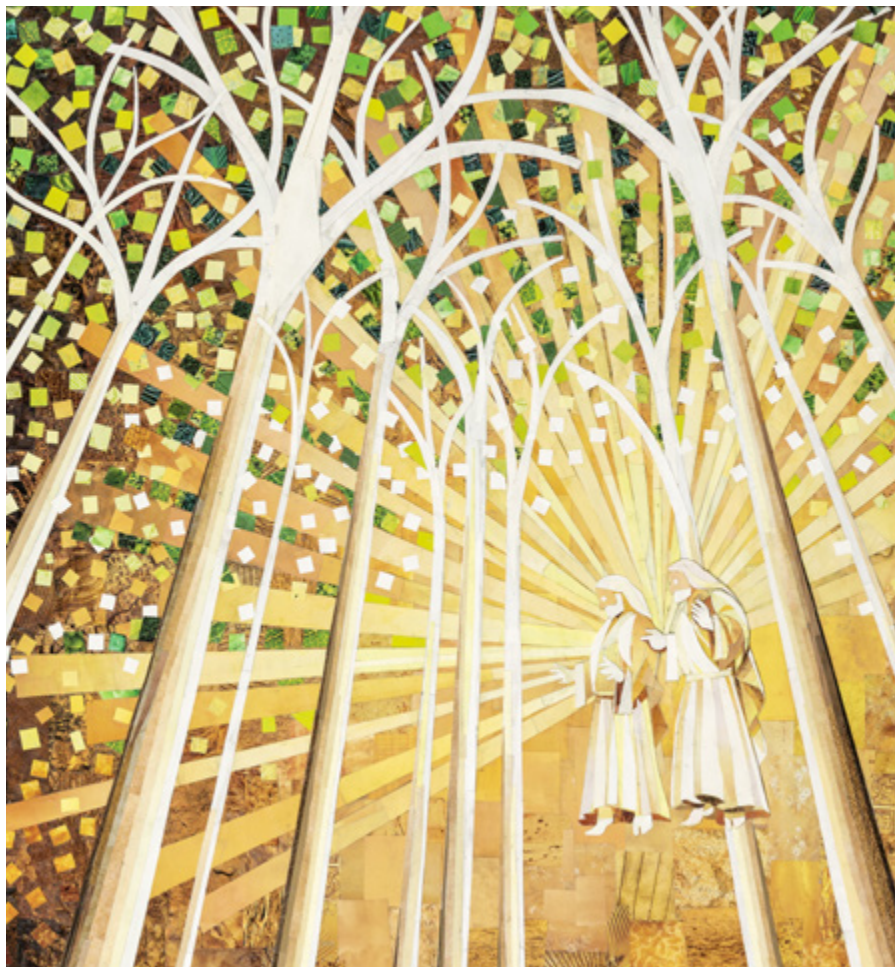
Att reflektera över Guds godhet och nåd hjälper oss att bli mer andligt mottagliga. Och i sin tur låter ökad andlig känslighet oss komma till insikt om sanningen om allting genom den Helige Andens kraft.¹⁹ Det inkluderar ett vittnesbörd om att Mormons bok är sann, vetskap om att Jesus är Kristus, vår personlige Frälsare och Återlösare, samt att acceptera att hans evangelium har återställts i denna sista tid.²⁰

När vi kommer ihåg vår himmelske Faders och Jesu Kristi storhet och vad de har gjort för oss tar vi inget av det för givet, precis som Tom inte tog Jonathans hjärta för givet. På ett glädjefyllt och vördnadsfullt sätt mindes Tom dagligen den tragedi som hade förlängt hans liv. I den översvallande glädjen över vetskapen om att vi kan bli frälsta och upphöjda måste vi komma ihåg att frälsning och upphöjelse kom till ett högt pris.²¹ Vi kan vara vördnadsfullt glädjefyllda när vi inser att vi är fördömda utan Jesus Kristus, men att vi tillsammans med

honom kan få den största gåva vår himmelske Fader kan ge.²² Ja, denna vördnad låter oss åtnjuta löftet om evigt liv i den här världen och att slutligen få ”evigt liv ... ja, odödlig härlighet” i den kommande världen.²³

När vi tänker på vår himmelske Faders och Jesu Kristi godhet växer vår tillit till dem. Våra böner förändras eftersom vi vet att Gud är vår Fader och att vi är hans barn. Vi försöker inte ändra hans vilja, utan rätta vår egen vilja efter hans och utverka de välsignelser han är villig att ge oss, på villkor att vi ber om dem.²⁴ Vi längtar efter att vara ödmjukare, renare, ståndaktigare, mer kristuslika.²⁵ De här förändringarna meriterar oss för ytterligare välsignelser från himlen.

Genom att erkänna att varje god sak kommer från Jesus Kristus sprider vi vår tro mer effektivt till andra.²⁶ Vi kommer att ha mod när vi ställs inför till synes omöjliga uppgifter och omständigheter.²⁷ Vi kommer att stärka vår beslutsamhet att hålla de förbund vi har ingått om att följa Frälsaren.²⁸ Vi kommer att fyllas av Guds kärlek, vilja hjälpa dem som står i behov utan att döma dem, älska våra barn och fostra dem i rättfärdighet, behålla våra synders förlåtelse och alltid glädjas.²⁹ Dessa är de

enastående frukterna av att minnas Guds godhet och nåd.

I kontrast till det varnade Frälsaren: "Och i intet förtörnar människan Gud, eller mot ingen är hans vrede upptänd, utom mot dem som inte erkänner hans hand i allt."³⁰ Jag tror inte att Gud blir förolämpad när vi glömmet honom. Snarare tror jag att han blir djupt besviken. Han vet att vi har berövat oss själva möjligheten att närma oss honom genom att minnas honom och hans godhet. Då går vi miste om att han närmar sig oss, samt de specifika välsignelser han har utlovat.³¹

Jag uppmanar dig att varje dag minnas vår himmelske Faders och Jesu Kristi storhet och vad de har gjort för dig. Låt din begrundan av deras godhet binda ditt irrande hjärta ännu fastare till dem.³² Begrunda deras medkänsla, och du blir välsignad med ökad andlig

känslighet och blir mer kristuslik. Att begrunda deras empati hjälper dig att "håll[a] ut intill änden" tills du "tas ... emot i himlen" för att "vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka".³³

Vår himmelske Fader sa om sin älskade Son: "Hör honom!"³⁴ När du agerar enligt de orden och lyssnar till honom, kom då ihåg – glädjefyllt och vördnadsfullt – att Frälsaren älskar att återställa det som du inte kan återställa, han älskar att hela de sår du inte kan hela, han älskar att laga det som är ohjälpligt trasigt³⁵, han kompenserar alla orättvisor du utsatts för³⁶ och han älskar att varaktigt hela förkrossade hjärtan³⁷.

När jag har reflekterat över gåvorna från vår himmelske Fader och Jesus Kristus har jag fått erfara deras oändliga kärlek och deras ofattbara medkänsla för alla vår himmelske Faders barn.³⁸ Denna kunskap har

förändrat mig och den kommer att förändra dig med. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se till exempel Abr. 2:16; 2 Mos. 13:3; Jos. 4:6–9; 1 Sam. 7:11–12.
2. Titelbladet till Mormons bok.
3. Moro. 10:3.
4. Se till exempel 5 Mos. 6:12; 11:18; Jos. 4:21–24; 1 Sam. 7:12; Rom. 2:4; 11:22; 2 Ne. 9:10; 33:14; Jakob 1:7; Mosiah 5:3; 25:10; 27:22; Alma 34:4; Hel. 12:2; 3 Ne. 4:33; 18:11–12; Morm. 2:13; L&F 133:52; 138:2.
5. Se Jes. 53:3–12; Luk. 22:44; Joh. 3:16; Gal. 2:20; Mosiah 3:5–11; Alma 7:10–13; L&F 19:16–19.
6. Mosiah 27:11.
7. Mosiah 27:11.
8. Mosiah 27:9; se även v. 13.
9. Mosiah 27:16.
10. Alma 36:2.
11. Alma 36:27.
12. Se Alma 36:27–29.
13. Hes. 36:26–28.
14. 3 Ne. 27:14–15; betoning tillagd. Se även Joh. 12:32; 2 Ne. 26:24.
15. Se Mosiah 15:7–9; Upp. 21:4.
16. Russell M. Nelson, "Vi kan göra bättre och bli bättre", *Liahona*, maj 2019, s. 67.
17. Se "Come, Thou Fount of Every Blessing", *Hymns* (1948), nr 70.
18. Mosiah 4:11; se även Alma 36:2, 28–29; Eth. 7:27; 10:2; Moro. 9:25.
19. Se Moro. 10:4–5.
20. Se titelbladet och inledningen till Mormons bok.
21. Se L&F 19:18–19.
22. Se L&F 14:7.
23. Mose 6:59; se även Alma 36:28.
24. Se HFS, "Bön".
25. Se "Mer helighet giv mig", *Psalmer*, nr 77.
26. Se Filem. 1:6.
27. Se 1 Sam. 17:37; 1 Ne. 4:2.
28. Se Alma 5:6, 13, 26–28.
29. Se Mosiah 4:11–26.
30. L&F 59:21.
31. Se L&F 88:63–64.
32. Se "Come Thou Fount of Every Blessing".
33. Mosiah 2:41.
34. Se Matt. 17:5; Mark. 9:7; Luk. 9:35; 3 Ne. 11:7; JS-H 1:17.
35. Se Boyd K. Packer, "Förlåtelsens strålande morgon", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 19–21.
36. Se Upp. 21:4.
37. Se Ps. 147:3.
38. Se 2 Ne. 26:33.

Äldste Benjamin M. Z. Tai
i de sjuttios kvorum

Mormons boks kraft i omvändelseprocessen

Mormons bok ger andlig näring, ordinerar en handlingsplan och ger oss kontakt med den Helige Anden.

Efter att ha sett rapporten från en hälsoundersökning nyligen insåg jag att jag behövde göra några justeringar i min livsstil. För att hjälpa mig ordinerade läkaren en kost- och motionsplan som, om jag valde att följa den, skulle förvandla mig till en friskare människa.

Om vi alla skulle genomgå en andlig hälsoundersökning, vad skulle vi då få veta om oss själva? Vilka justeringar skulle vår andlige läkare ordinera? För att vi ska bli de personer som vi behöver vara, är det nödvändigt att vi vet vad vi ska göra och gör det vi vet.

Jesu Kristus är den store Läkaren.¹ Genom sin försoning förbinder han våra sår, tar på sig våra skröpligheter och helar våra krossade hjärtan.² Genom hans nåd kan vår svaghet göras stark.³ Han inbjuder oss att följa honom⁴ genom att lära av honom, lyssna till hans ord och vandra i hans Andes ödmjukhet.⁵ Han har lovat att hjälpa oss⁶ i denna livslånga process av omvändelse, som förvandlar oss och ger oss evig glädje.⁷

Frälsaren har gett oss Mormons bok som ett kraftfullt verktyg till hjälp

för omvändelse. Mormons bok ger andlig näring, ordinerar en handlingsplan och ger oss kontakt med den Helige Anden. Den är skriven för oss⁸, den innehåller Guds ord i all tydlighet⁹ och den berättar om vår identitet, vårt syfte och vår bestämmelse.¹⁰ Tillsammans med Bibeln vittnar Mormons bok om Jesus Kristus¹¹ och undervisar om hur vi kan veta sanningen och bli som han.

Broder Saw Polo var 58 år gammal när han blev introducerad till Jesu Kristi återställda evangelium. När jag träffade honom hade han verkat som grenspresident i flera år, men jag fick veta att han aldrig hade läst Mormons bok eftersom den ännu inte fanns på hans modersmål burmesiska. När jag frågade honom hur han visste att boken var sann utan att ha läst

den, svarade han att han hade studerat bilderboken *Berättelser ur Mormons bok* varje dag genom att titta på bilderna och använda en ordbok för att översätta de engelska orden, och att noggrant anteckna vad han lärde sig. Han förklarade: "Varje gång jag studerade, bad jag om det jag lärde mig och jag kände då frid och glädje, mitt sinne blev klart och hjärtat blev mjukt. Jag kände den Helige Anden vittna för mig att det var sant. Jag vet att Mormons bok är Guds ord."

Precis som broder Saw Polo kan var och en av oss studera Mormons bok i enlighet med våra omständigheter. När vi önskar tro och begrundar dess lärdomar i hjärtat kan vi fråga Gud i tro om dessa lärdomar är sanna.¹² Om vi är uppriktiga i vår önskan att veta och har verkligt uppsåt att handla kommer han att

Bountiful, Utah, USA

besvara oss i hjärtat genom den Helige Anden. Det är genom den Helige Andens kraft som vi kan få veta sanningen om allting.¹³ När vi får ett gudomligt vittnesbörd om Mormons bok får vi också veta genom samma kraft att Jesus Kristus är världens Frälsare, att Joseph Smith är hans profet och att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är hans återställda kyrka.¹⁴

När jag var ung och precis skulle påbörja mitt tjänande som missionär, gick jag ombord på ett flyg till Australien. Med känslor av ensamhet, oro och otillräcklighet, men fast beslutet att tjäna, var jag i desperat behov av bekräftelse på att det jag trodde på var sant. Jag bad och läste skrifterna intensivt, men under flygresans gång ökade mitt tvivel på mig själv och mitt fysiska tillstånd försämrades. När jag hade kämpat i

flera timmar kom en flygvärd nerför gången och stannade vid mitt säte. Han tog Mormons bok, som jag läste, ur mina händer. Han tittade på omslaget och sa: "Det där är en bra bok!" och sedan gav han mig boken igen och fortsatte gå. Jag såg honom aldrig mer.

Med hans ord ekade i mina öron hörde och kände jag tydligt i mitt hjärta: "Jag är här och jag vet var du är. Gör bara ditt bästa, för jag tar hand om resten." På det flyget över Stilla havet fick jag ett personligt vittnesbörd, genom mina studier i Mormons bok och den Helige Andens maningar, om att min Frälsare visste vem jag var och att evangeliet var sant.

Äldste David A. Bednar har sagt: "Att veta att evangeliet är sant är kärnan i ett vittnesbörd. Att konsekvent hålla sig till evangeliet är kärnan i omvändelse."¹⁵ Omvändelse kräver att vi är "ordets görare, inte bara dess hörare"¹⁶. Herrens handlingsplan för oss – Kristi lära – lärs tydligast ut i Mormons bok.¹⁷ Den omfattar följande:

- För det första, att *utöva* tro på Jesus Kristus genom att *lita* på honom, *hålla* hans bud och *veta* att han hjälper oss.¹⁸
- För det andra, att *omvända* oss dagligen från våra tillkortakommanden och att *uppleva* glädje och frid när han förlåter oss.¹⁹ Omvändelse kräver att vi *förlåter* andra²⁰

och hjälper oss att fortsätta framåt. Frälsaren har lovat att förlåta oss närhelst vi omvänder oss.²¹

- För det tredje, att *ingå och hålla* förbundet med Gud genom förrettningar som till exempel dopet. Detta håller oss kvar på förbundsstigen som leder till honom.²²
- För det fjärde, att *ta emot* den Helige Andens gåva. Denna gåva ger oss det ständiga sällskapet av någon som helgar, tröstar och vägleder oss.²³
- För det femte, att *hålla ut* intill änden genom att *sträva framåt* med ståndaktighet medan vi dagligen *mättar* oss med Kristi ord.²⁴ När vi mättar oss med Mormons bok och håller fast vid dess lära kan vi övervinna frestelser och få vägledning och skydd hela livet.²⁵

Genom att konsekvent tillämpa Kristi lära i våra liv övervinner vi den tröghet som hindrar förändring och den rädsla som stoppar handling. Vi får personlig uppenbarelse, för den Helige Anden "visar ... er allt vad ni bör göra"²⁶ och "Kristi ord skall *tillkännage* för er allt ni bör göra"²⁷.

I 20 år hade broder Huang Jungcong problem med alkohol, cigaretter och tvångsmässigt hasardspel. När Jesus Kristus och hans återställda evangelium presenterades för broder Huang ville han förändras för sin unga familjs skull. Hans största

utmaning var rökningen. Han var stor kedjerökare och hade misslyckats flera gånger med att sluta. En dag fastnade följande ord från Mormons bok i hans tankar: ”Med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt.”²⁸ Även om tidigare försök hade misslyckats kände han att han kanske kunde förändras med hjälp från sin himmelske Fader och Jesus Kristus.

Heltidsmissionärerna förenade sin tro med hans och gav honom en handlingsplan med praktiska avledningsstrategier, tillsammans med en stor dos bön och studier av Guds ord. Med uppriktighet och ärligt uppsåt agerade broder Huang med trofast beslutsamhet och insåg att ju mer han fokuserade på de nya vanorna han ville utveckla, såsom att studera Mormons bok, desto mindre fokuserade han på de ovanor han ville bli av med.

När han tänkte tillbaka på sin upplevelse för 15 år sedan sa han: ”Jag minns inte exakt när jag slutade röka, men när jag verkligen försökte varje dag att göra de saker jag visste jag behövde göra för att inbjuda Herrens Ande i mitt liv och sedan fortsatte göra dem, kände jag mig inte längre dragen till cigaretter och har inte varit det sedan dess.” Genom att tillämpa Mormons boks lärdomar har broder Huangs liv förvandlats och han har blivit en bättre make och far.

President Russell M. Nelson har lovat: ”Om ni under bön studerar Mormons bok *varje dag* fattar ni bättre beslut – *varje dag*. Jag lovar att när ni begrundar det ni studerar, ska himlens fönster öppnas, och ni ska få svar på era egna frågor och få vägledning i era egna liv. Jag lovar att när ni dagligen fördjupar er i Mormons bok, så ska ni få skydd mot dagens ondska, till och med mot pornografins

New York City, New York, USA

överväldigande plåga och andra missbruk som dövar sinnet.”²⁹

Kära vänner, Mormons bok är Guds ord och vi kommer närmare honom om vi studerar den.³⁰ När vi prövar dess ord får vi ett vittnesbörd om dess äkthet.³¹ När vi ständigt lever enligt dess lärdomar kommer vi inte längre att ha ”någon benägenhet att göra ont”³². Vårt hjärta, vår uppsyn och vår natur kommer att förvandlas till att bli mer som Frälsarens.³³ Jag bär mitt fasta vittnesbörd om att Jesus är Kristus, vår Frälsare, Återlösare och vän. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Mark. 2:17.
2. Se Ps. 147:3; Jes. 53:4; Matt. 8:17.
3. Se 2 Ne. 25:23; Jakob 4:7; Eth. 12:27.
4. Se Matt. 19:21; Mark. 10:21; Luk. 18:22; 2 Ne. 31:10.
5. Se L&F 19:23.
6. Se Jes. 41:10.
7. Se Mosiah 2:41; 3:19; 5:2.
8. Se 2 Ne. 25:8, 21–22; Morm. 7:1; 8:35.
9. Se 2 Ne. 25:7; 31:2–3.
10. Se 2 Ne. 2:25; Alma 40.

11. Se Jes. 29:4, 11–18; Hes. 37:16–21; 2 Kor. 13:1; 1 Ne. 13:38–42; 2 Ne. 3:12; 25:26.
12. Se Alma 32:26–43.
13. Se Moro. 10:3–5.
14. Se inledningen till Mormons bok.
15. David A. Bednar, ”Omvänd till Herren”, *Liahona*, nov. 2012, s. 109.
16. Jak. 1:22.
17. Se 2 Ne. 31; 3 Ne. 11:31–40; 27:13–22.
18. Se 1 Ne. 3:7; Moro. 7:33.
19. Se Mosiah 4:3.
20. Se Matt. 18:21–35; Mark. 11:25–26; Luk. 6:37; 3 Ne. 13:14–15; L&F 64:10; 82:1.
21. Se Mosiah 26:30; Moro. 6:8.
22. Se 2 Ne. 31:17–18.
23. Se 1 Ne. 10:19; 2 Ne. 33:1; 3 Ne. 11:32; 28:11; Moro. 6:4.
24. Se 2 Ne. 31:20.
25. Se 1 Ne. 15:24.
26. 2 Ne. 32:5; betoning tillagd.
27. 2 Ne. 32:3; betoning tillagd.
28. Moro. 10:4.
29. Russell M. Nelson, ”Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?” *Liahona*, nov. 2017, s. 62–63.
30. Profeten Joseph Smith sa om Mormons bok att ”en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok” (inledningen till Mormons bok).
31. Se Jakob 6:7; Alma 32:26–43.
32. Alma 19:33.
33. Se 2 Kor. 5:17; Mosiah 3:19; 5:2; Alma 5:14, 19.

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kворum

En god grund för den kommande tidsåldern

Må vi under kommande år låta de förbättringar som gjorts i Salt Lake-templet beröra och inspirera oss.

Salt Lake-templets historia

Följ med tillbaka till en varm eftermiddag den 24 juli 1847, vid två-tiden. Efter en strapatsrik 111 dagar lång resa med 148 medlemmar i kyrkan som utgjorde det första kompaniet att färdas västerut gick Brigham Young, då president för de tolv apostlarnas kворum och sjuk och svag av fläcktyfus, ner i Saltsjödalen.

Två dagar senare, medan Brigham Young fortfarande hämtade sig från sjukdomen, ledde han flera medlemmar i de tolv apostlarnas kворum och andra på en utforskningsexpedition. William Clayton skrev: "Lite mer än en kilometer norr om lägret kom vi fram till en vacker slätt som var plan och lutade behagligt åt väster."¹

När Brigham Young undersökte platsen tillsammans med gruppen stannade han plötsligt, slog ner käppen i marken och utropade: "Här ska vår Guds tempel stå!" En av de medföljande var äldste Wilford Woodruff, som sa att detta uttalande "genomborrade [honom] som en blix", och han körde ner en gren i marken för att markera platsen där president Young slog i käppen. Man utvalde 16 hektar för templet och beslöt att staden skulle läggas ut "i en

fyrkant i riktningen norr till söder och öster till väster" med templet i mitten.²

Under generalkonferensen i april 1851 röstade kyrkans medlemmar enhälligt för att bygga ett tempel "åt Herrens namn"³. Två år senare, den 14 februari 1853, invigdes platsen av Heber C. Kimball i en ceremoni för

allmänheten där flera tusen heliga närvarade, och första spadtaget togs för grunden till Salt Lake-templet. Några månader senare, den 6 april, lades de massiva hörnstenarna till templet, och de invigdes med avancerade ceremonier som innefattade en fanvakt, orkestrar och en parad som leddes av kyrkans ledare och gick från det gamla tabernaklet till tempelplatsen, där tal och böner gavs vid var och en av de fyra stenarna.⁴

Vid första spadtagsceremonin mindes president Young att han hade sett en syn när de undersökte dalen, och sa: "Jag visste [då] lika väl som jag vet i dag att detta var den mark på vilken vi skulle uppresa ett tempel – jag såg det framför mig."⁵

Tio år senare gav Brigham Young följande profetiska insikt vid generalkonferensen i oktober 1863: "Jag vill se [detta] tempel byggt på ett sådant

sätt att det står under hela tusenårsriket. Detta är inte det enda tempel vi ska bygga. Hundratals tempel ska byggas och invigas åt Herren. Detta tempel ska bli känt som det första templet som de sista dagars heliga byggde i bergen. ... Jag vill att templet ... ska stå som ett stolt monument över tron, ihärdigheten och fliten hos Guds heliga bland bergen.”⁶

När jag ser tillbaka på denna korta historia känner jag vördnad för Brigham Youngs siarskap – för det första, att han såg till att Salt Lake-templet, så långt som möjligt och med de byggnadstekniker som var tillgängliga då och där, byggdes så att det skulle stå genom tusenårsriket och, för det andra, att han profeterade om tillväxten av tempel över hela världen tills de kunde räknas i hundratals.

Renovering av Salt Lake-templet

Liksom Brigham Young ser vår profet i dag till Salt Lake-templet och alla andra tempel med stor omsorg. Genom alla år har första presidentskapet då och då rådgjort med presiderande biskopsrådet för att tillse att Salt Lake-templets grund är solid. När jag tjänade i presiderande biskopsrådet genomförde vi på första

”Här ska vår Guds tempel stå!” förkunnade president Brigham Young.

Renoveringen av Salt Lake-templet bidrar till att uppfylla Brigham Youngs önskan att se templet stå under hela tusenårsriket.

presidentskapets begäran en genomgång av hela Salt Lake-templet, inklusive en bedömning av den senaste utvecklingen inom konstruktion för jordbävningssäkerhet.

Här kommer delar av rapporten vi därefter skickade till första presidentskapet: ”När Salt Lake-templet ritades och byggdes användes de bästa ingenjörer, hantverkare, byggmaterial, inredning och andra resurser som då fanns tillgängliga. Sedan templet invigdes 1893 har det stått stadigt och varit en ledlyft av tro [och] hopp och ett ljus för folket. Stora ansträngningar har gjorts för att driva, rengöra och vidmakthålla templet i gott skick. Granitfasaden och de inre

golvbjälkarna och stödreglarna är i gott skick. Nya studier visar att den plats Brigham Young valde för templet har mycket god jord och utmärkta kompressionsegenskaper.”⁷

Rapportens slutsats var att normala reparationer och förbättringar behövdes för att förnya och uppdatera templet, inklusive området runt templet, föråldrade el- och VVS-system och dopavdelningen. Men vi rekommenderade också att man gjorde en genomgående jordbävningssäkring från tempelgrunden och uppåt.

Tempelgrunden

Som ni kanske minns var president Brigham Young själv mycket involverad i detaljkonstruktionen av den ursprungliga tempelgrunden, som har tjänat templet väl sedan det stod klart för 127 år sedan. Det nyligen föreslagna uppgraderingspaketet för templets jordbävningssäkerhet skulle använda tekniken seismisk isolering, vilken inte ens fanns i fantasin då det byggdes. Den anses vara den senaste, mest aktuella ingenjörstekniken för skydd mot jordbävningar.

Den här tekniken som nyligen utvecklats börjar i templets grund

Första spadtaget för grunden till Salt Lake-templet togs 1853.

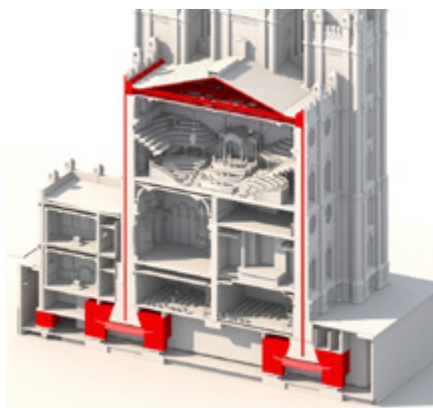

och ger robust skydd mot jordbävningsskador. Den stärker templet så att det kan stå stadigt trots att det i marken och omgivningen pågår seismisk aktivitet.

Den tempelrenovering där den här tekniken skulle användas kungjordes av första presidentskapet förra året. Under presiderande biskopsrådets ledning började bygget för några månader sedan, i januari 2020. Det beräknas vara klart om ungefär fyra år.

Säkra din personliga grund

När jag tänker på de nästkommande fyra åren i detta vackra, ädla, upphöjda och vördnadsbjudande

Den föreslagna jordbävningssäkring av Salt Lake-templet anses vara den mest aktuella ingenjörstekniken för skydd mot jordbävningar.

tempels liv ser jag det som en tid av *förnyelse* snarare än stängning! På samma sätt kan vi fråga oss: "Hur kan den här omfattande förnyelsen av Salt Lake-templet inspirera oss att genomgå en egen andlig *förnyelse, rekonstruktion, pånyttfödelse, revitalisering eller restaurering*?"

En introspektiv titt kan visa att vi och våra familjer också skulle gagnas av behövligt underhåll och renoveringsarbete, ja, till och med av att jordbävningssäkras! Vi kan börja processen genom att fråga:

"Hur ser min grund ut?"

Av vad består de tjocka väggar och stabila, starka hörnstenar som utgör min grund, på vilken mitt vittnesbörd vilar?

Vilka är de grundläggande delarna i min andliga och känslomässiga karaktär som gör mig och min familj ståndaktiga och orubbliga, så att vi kan stå emot de skakande och tumultartade seismiska händelser som säkert sker i våra liv?"

Sådana händelser är i likhet med jordbävningar ofta svåra att förutse och har olika intensitet – vi brottas med frågor eller tvivel, vi möter lidande eller motgångar, vi försöker hantera känslor som sårats av kyrkans ledare, medlemmar, lära eller riktlinjer. Det bästa försvaret mot

detta ligger i vår andliga grund.

Vilka kan de andliga hörnstenarna i våra egna och våra familjers liv vara? De kan vara de enkla och dyrbara principerna för att leva enligt evangeliet – familjebön, skriftstudier inklusive studier i Mormons bok, tempelbesök och evangelielärande genom *Kom och följ mig* samt hemafton. Andra resurser som stärker vår andliga grund kan vara Trosartiklarna, tillkännagivandet om familjen och "Den levande Kristus".

För mig tjänar principerna som inkluderas i de frågor som ställs då vi får en tempelrekommendation som en stark bas för en andlig grund – särskilt de fyra första frågorna. Jag ser dem som andliga hörnstenar.

Vi är naturligtvis bekanta med dessa frågor, eftersom president Russell M. Nelson läste upp dem för oss under förra generalkonferensen.

1. Tror du på och har du ett vittnesbörd om Gud den evige Fadern, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden?
2. Har du ett vittnesbörd om Jesu Kristi försoning och om hans mission som din Frälsare och Återlösare?
3. Har du ett vittnesbörd om återställelsen av Jesu Kristi evangelium?
4. Stöder du presidenten för Jesu

Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som profeten, siaren och uppenbararen, och som den enda person på jorden som har myndighet att använda alla prästadörets nycklar?⁸

Förstår ni hur ni kan se dessa frågor som viktiga delar av er personliga grund som hjälper er att bygga och förstärka den? Paulus undervisade efesierna om en kyrka som var uppbyggd ”på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv. I honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren.”⁹

Ett av de största glädjeämnen i mitt liv är att bli bekant med och inspirerad av kyrkans medlemmar världen över som är levande exempel i fråga om tro på Jesus Kristus och hans evangelium. De har en stark personlig grund som gör att de klarar av seismisk aktivitet med hjälp av stadig insikt, trots sorg och smärta.

För att visa detta på ett mer personligt plan: Jag talade nyligen vid begravningen för en vacker, livlig ung hustru och mor (som även var vår vän). Hon var en tuff fotbollsspelare i division ett när hon träffade och gifte sig med sin man, som läste till tandläkare. De välsignades med en vacker, brådmogen dotter. Hon kämpade modigt mot olika sorters cancer under sex svåra år. Trots den ständigt närvarande känslomässiga och fysiska plåga hon upplevde litade hon på sin himmelske Fader och citerades ofta brett av sina följare på sociala medier för sitt berömda uttryck: ”Gud finns i detaljerna.”

I ett av sina inlägg på sociala medier skrev hon att någon hade frågat: ”Hur kan du fortfarande ha

tro med all sorg omkring dig?” Hon svarade bestämt med dessa ord: ”Eftersom tro är det som tar mig genom de mörka tiderna. Att ha tro innebär inte att inget ont ska hända. Genom min tro kan jag lita på att ljuset kommer tillbaka. Och det ljuset blir ännu starkare därför att jag har vandrat genom mörkret. Trots allt mörker jag har sett under åren har jag ändå sett mycket mer ljus. Jag har sett underverk. Jag har känt änglar. Jag har vetat att min himmelske Fader har burit mig. Jag hade inte upplevt något av det om livet hade varit lätt. Framtiden i det här livet må vara okänd, men inte min tro. Om jag väljer att inte ha tro väljer jag att bara vandra i mörker. För utan tro finns bara mörker kvar.”¹⁰

Hennes orubbliga vittnesbörd om tro på Herren Jesus Kristus – i hennes ord och i hennes handlingar – inspirerade andra. Trots att hennes kropp var *svag* lyfte hon andra så att de blev *starkare*.

Jag tänker på otaliga andra medlemmar i kyrkan, krigare som denna syster, som varje dag vandrar i tro och strävar efter att vara sanna och oförfärad lärjungar till Frälsaren Jesus Kristus. De lär av Kristus. De predikar om Kristus. De strävar att efterlikna honom. Oavsett om de under sina liv möter stadig eller skakig mark vet de att deras andliga grund är stark och orubblig.

Dessa är de hängivna själar som förstår den djupa meningen i psalmtexten ”en grundval blev lagd, innan jorden var till” och ”dig Herren bevarar”¹¹. Jag är omåttligt tacksam över att vandra bland dem som har förberett en andlig grund värdig namnet *heliga* och som är starka och stadiga nog att kunna tåla livets tumult.

Jag tror inte vi kan överskatta vikten av en sådan fast grund i våra liv. Även våra primärbarn lär sig det när de sjunger om den här sanningen:

*Den vise på klippan byggde sitt hus, och regnet öste ned. ... Fast regnet kommer huset står kvar. Det motstår regn och storm.*¹²

Skrifterna förstärker denna grundläggande lära. Frälsaren lärde folket i Amerika:

”Och om ni alltid gör detta är ni välsignade, eftersom ni är *byggda på min klippa*.

Men de bland er som gör mer eller mindre än detta är *inte byggda på min klippa* utan är byggda på en grund av sand. Och när regnet faller och översvämningarna kommer och vindarna blåser och störtar sig mot dem faller de.”¹³

Kyrkans ledare hoppas innerligt att den omfattande renoweringen av Salt Lake-templet bidrar till att uppfylla Brigham Youngs profetiska önskan att se templet ”byggt på ett sådant sätt att det står under hela tusenårsriket”. Må vi under kommande år låta de förbättringar som gjorts i Salt Lake-templet beröra och

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kvorum

inspirera oss, enskilt och även som familjer, så att vi också – metaforiskt sett – kan ”byggas på ett sådant sätt att vi står under hela tusenårsriket”.

Det gör vi när vi uppfyller aposteln Paulus uppmaning att ”[samla] ... åt [oss] en skatt som är *en god grund för den kommande tidsåldern*, så att [vi] vinner det verkliga livet”¹⁴. Det är min innerliga bön att vår andliga grundval må vara säker och stadig, att vårt vittnesbörd om Jesu Kristi försoning och om hans roll som vår Frälsare och Återlösare blir vår egen hörnsten. Jag vittnar om honom i hans namn, Jesus Kristus, amen. ■

SLUTNOTER

1. William Claytons dagbok, 26 juli 1847, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City, Utah, USA.
2. Se ”At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon”, *Deseret Evening News*, 30 aug. 1897, s. 5; ”Pioneers’ Day”, *Deseret Evening News*, 26 juli 1880, s. 2; Wilford Woodruffs dagbok, 28 juli 1847, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City.
3. ”Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851”, *Deseret News*, 19 apr. 1851, s. 241.
4. Se ”The Temple”, *Deseret News*, 19 feb. 1853, s. 130; ”Minutes of the General Conference”, *Deseret News*, 16 apr. 1853, s. 146; ”Minutes of the General Conference”, *Deseret News*, 30 apr. 1853, s. 150.
5. ”Address by President Brigham Young”, *Millennial Star*, 22 apr. 1854, s. 241.
6. ”Remarks by President Brigham Young”, *Deseret News*, 14 okt. 1863, s. 97.
7. Presiderande biskopsrådets presentation för första presidentskapet om Salt Lake-templet, okt. 2015.
8. Se Russell M. Nelson, ”Avslutande ord”, *Liahona*, nov. 2019, s. 121.
9. Ef. 2:20–21.
10. Inlägg på sociala medier av Kim Olsen White.
11. ”En grundval blev lagd”, *Psalmer*, nr 38.
12. ”Den vise och den dumme mannen”, *Barnens sångbok*, s. 132; betoningen i originalet togs bort här.
13. 3 Ne. 18:12–13; betoning tillagd.
14. 1 Tim. 6:19; betoning tillagd.

Hosianna och halleluja – den levande Jesus Kristus, själva hjärtat i återställelsen och påsken

I denna tid för hosianna och halleluja, sjung halleluja – för han ska regera i evigheters evighet!

Kära bröder och systrar, med hosianna och halleluja firar vi den levande Jesus Kristus i denna den pågående återställens och påskens tid. Med fullkomlig kärlek försäkrar Frälsaren oss: ”Ni ska ha frid i mig. I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen.”¹

För några år sedan när syster Gong och jag träffade en förtjusande familj, tog deras dotter Ivy blygt fram sitt fiolfodral. Hon lyfte ut stråken, spände och hartsade den. Sedan lade hon tillbaka stråken i fodralet, neg och satte sig. Som nybörjare på fiol hade hon precis delat med sig av allt hon visste om fiolen. Nu, några år senare, kan Ivy spela vackert.

Under det här jordelivet är vi alla lite som Ivy och

hennes fiol. Vi börjar från början. Med övning och ihärdighet växer vi och blir bättre. Med tiden hjälper moralisk handlingsfrihet och jordiska erfarenheter oss att bli mer som vår Frälsare när vi arbetar tillsammans med honom i hans vingård² och följer hans förbundsstig.

Minneshögtider, såsom det här 200-årsjubileet, belyser återställens mönster.³ I vårt firande av den pågående återställelsen av Jesu Kristi evangelium förbereder vi oss också

Oslo, Norge

för påsken. I båda fallen gläds vi över Jesu Kristi återkomst. Han lever – inte bara då, utan nu. Inte bara för vissa, utan för alla. Han kom och kommer ännu för att läka brustna hjärtan, befria de fångna, ge de blinda synen åter och ge de förtryckta frihet.⁴ Det innebär var och en av oss. Hans förlösande löften gäller, oavsett vårt förflutna, nuet, eller oro för framtiden.

I morgon är det palmsöndagen. Palmer är en traditionell helig symbol för att uttrycka glädje i Herren, som i *Kristi segerrika intåg i Jerusalem*, där ”folk i stora skaror ... tog ... palmlblad och gick ut för att möta honom”.⁵ (Ni kanske tycker det är intressant att veta att originalet av denna målning av Harry Anderson hänger på president Russell M. Nelsons kontor, precis bakom skrivbordet.) I Uppenbarelseboken är de som prisar Gud och Lammet ”klädda i vita kläder och [har] palmlblad i sina händer”.⁶ Tillsammans med ”rättfärdighetens mantel” och ”härlighetens kronor” är även palmer nämnda i invigningsbönen för Kirtlands tempel.⁷

Naturligtvis sträcker sig innebörden av palmsöndagen långt bortom folkhoppar som hälsar Jesus med palmer. På palmsöndagen kom Jesus in i Jerusalem på ett sätt som de trogna kände igen som en uppfyllelse av profetior. Liksom Sakarja⁸ och psalmisten profetiskt hade förutsagt, red vår Herre in i Jerusalem på ett åsneföl medan folkskarorna ropade: ”Hosianna i höjden!”⁹ Hosianna betyder ”var snäll och fräls oss”.¹⁰ Då liksom nu jublar vi: ”Välsignad är han som kommer i HERRENS namn!”¹¹

En vecka efter palmsöndagen är det påsksöndagen. President Russell M. Nelson lär att Jesus Kristus ”kom för att betala en skuld som inte var hans eftersom vi var skyldiga en skuld

KRISTI SEGERRIKA INTÅG I JERUSALEM, AV HARRY ANDERSON

vi inte kunde betala”.¹² Ja, genom Kristi försoning kan alla Guds barn ”frälsas ... genom lydnad mot evangeliets lagar och förordningar”.¹³ På påsken sjunger vi halleluja. ”Halleluja” betyder ”prisa Herren Jehova”.¹⁴ Hallelujakören i Händels *Messias* är ett älskat påskbudskap om att han är ”herrarnas Herre och kungarnas Kung”.¹⁵

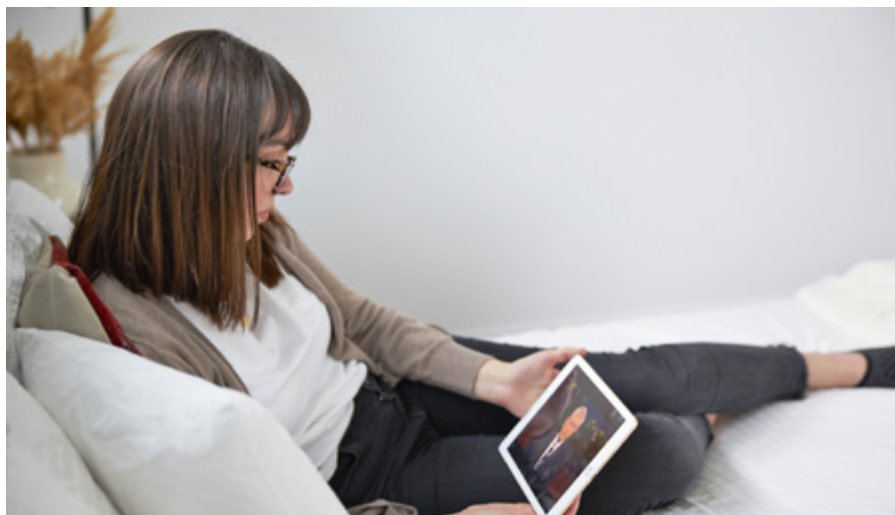
De heliga händelserna mellan palmsöndagen och påsksöndagen utgör berättelsen om hosianna och halleluja. Hosianna är vår vädjan om att Gud ska frälsa oss. Halleluja uttrycker vårt pris till Herren för hoppet om frälsning och upphöjelse. I orden hosianna och halleluja erkänner vi den levande Jesus Kristus som själva hjärtat i påsken och i återställelsen i de sista dagarna.

Återställelsen i de sista dagarna började med en teofani när Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus bokstavligen visade sig för den unge

profeten Joseph Smith. Profeten Joseph sa: ”Om ni kunde få skåda in i himlen under endast fem minuter, skulle ni få veta mer än om ni hade läst allt som någonsin skrivits om det ämnet”.¹⁶ Eftersom himlarna återigen är öppna känner vi och ”tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden”.¹⁷

På påsksöndagen den 3 april 1836, under återställsens första dagar, visade sig den levande Jesus Kristus efter att Kirtlands tempel invigts. De som såg honom där vittnade om honom med de kompletterande kontrasterna eld och vatten: ”Hans ögon var som en *eldslåga*, håret på hans huvud var vitt som *ren snö*, hans ansikte lyste *klarare än solen*, och hans röst var som ljudet av *väldiga vattens brus*, ja, Jehovas röst”.¹⁸

Vi det tillfället förkunnade Frälsaren: ”Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev dödad. Jag är er förespråkare

West Jordan, Utah, USA

inför Fadern.¹⁹ Återigen kompletterande kontraster – förste och siste, levande och dödad. Han är Alfa och Omega, begynnelsen och änden²⁰, vår tros upphovsman och fullkomnare²¹.

Efter att Jesus Kristus hade visat sig kom även Mose, Elias och Elia. Genom gudomlig ledning återställde dessa stora, forna profeter prästdömet nycklar och myndighet. På så vis har ”denna tidsutdelnings nycklar överlämnats”²² inom hans återställda kyrka för att välsigna alla Guds barn.

När Elia kom till Kirtlands tempel uppfylldes även Malakis profetia i Gamla testamentet om att Elia skulle återvända ”innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda”.²³ I och med att Elia gjorde det sammanföll hans besök, inte alls av en slump, med den judiska påskhögtiden varvid man enligt traditionen vördnadsfullt väntar på Elias återkomst.

Många rättrogna judiska familjer dukar åt Elia vid sitt bord på påsken. Många fyller en bägare till bredden för att inbjuda och välkomna honom. Och somliga skickar under påskmål-tiden ett barn till dörren, som ibland står på glänt, för att se om Elia är utanför och väntar på att bli bjuden att stiga in.²⁴

För att uppfylla profetian, och som en del av den utlovade återställelsen av allt²⁵, kom Elia som utlovat på påsken och i början av den judiska påskhögtiden. Han förde med sig

besejlingsmyndigheten till att binda samman familjer på jorden och i himlen. Som Moroni sa till profeten Joseph ska Elia ”inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder. Om det inte vore så”, fortsatte Moroni, ”skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd vid [Herrens] ankomst.”²⁶ Elias ande, ett uttryck för den Helige Anden, drar oss till våra generationer – tidigare, nuvarande och framtida – i våra släktlinjer, vår historia och vår tempeltjänst.

Låt oss kort upprepa vad påskhögtiden symboliserar. Den judiska påskhögtiden påminner om Israels barns befrielse från 400 år av slaveri. Andra Moseboken berättar om hur befrielsen kom efter plågor med grodor, mygg, flugor, död boskap, bölder, blåsor, hagel och eld, gräshoppor och tjockt mörker. Den sista plågan var ett hot om att landets förstfödda skulle dödas, dock inte i Israels hus – om dessa hushåll strök blodet från ett felfritt, förstfött lamm på sina dörrposter.²⁷

Dödsängeln gick förbi de hus som var märkta med lammets symboliska blod.²⁸ Detta att ängeln ”gick förbi” representerar Jesu Kristi slutliga seger över döden. Guds Lamms sonande blod ger i sanning vår gode Herde makten att samla sitt folk från alla platser och omständigheter till tryggheten i sin fälla på båda sidor av slöjan.

Mormons bok beskriver ”Kristi makt och uppståndelse”²⁹ – själva essensen i påsken – som två återställelser.

För det första innefattar uppståndelsen den fysiska återställelsen av vår ”rätta och fullkomliga form”, ”varje lem och led”, ”ja, inte ens ett huvudhår skall gå förlorat”.³⁰ Det här löftet ger hopp till dem som har förlorat lemmar, dem som har förlorat förmågan att se, höra eller gå, eller dem som trott sig vara förlorade till obehaglig sjukdom, psykisk ohälsa eller andra begränsningar. Han finner oss. Han botar oss.

Ett andra löfte som påsken och vår Herres försoning ger är att ”allt [andligen ska] återställas till sin rätta ordning.”³¹ Denna andliga återställelse återspeglar våra gärningar och önskingar. Som bröd över vattnet³² återställer den ”det som är gott”, ”rättfärdigt”, ”rättvist” och ”barmhärtigt”³³. Inte undra på att profeten Alma använder ordet *återställa* 22 gånger³⁴ när han ger oss uppmaningen ”handla rättvist, döm rättfärdigt och gör ständigt gott”.³⁵

Eftersom ”Gud själv [sonar] världens synder”³⁶ kan Herrens försoning hela inte bara det som var, utan också det som kan bli. Eftersom han känner våra smärtor, bedrövelser, sjukdomar och ”frestelser av alla slag”³⁷ kan han i barmhärtighet bistå oss i enlighet med våra skröpligheter³⁸. Eftersom Gud är ”en fullkomlig och rättvis Gud och även en barmhärtig Gud” kan barmhärtighetens plan ”tillfredsställa rättvisans krav”.³⁹ Vi omvänder oss och gör allt vi kan. Han omsluter oss för evigt med sin ”kärleks armar”.⁴⁰

I dag firar vi återställelse och uppståndelse. Jag gläds med er åt den pågående återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet. Som i början för 200 år sedan den här våren fortsätter

nu ljus och uppenbarelse att komma fram genom Herrens levande profet och hans kyrka som bär hans namn – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga – samt genom personlig uppenbarelse och inspiration genom den Helige Andens gudomliga gåva.

Med er denna påsk vittnar jag om Gud, vår himmelske Fader, och hans älskade Son, den levande Jesus Kristus. Dödliga människor korsfästes i grymhet och uppstod senare. Men bara den levande Jesus Kristus i sin fullkomliga, uppståndna form bär fortfarande märkena efter korsfästelsen i sina händer, fötter och sin sida. Bara han kan säga: "Jag har inristat dig på mina handflator."⁴¹ Bara han kan säga: "Jag är den som lyftes upp. Jag är Jesus som korsfästes. Jag är Guds Son."⁴²

Liksom lilla Ivy och hennes fiol är vi i vissa avseenden fortfarande nybörjare. Sannerligen, "vad ögat inte sett och örat inte hört och människans hjärta inte anat, det har Gud berett åt dem som älskar honom".⁴³ I dessa tider kan vi lära oss mycket om Guds godhet och vår gudomliga potential för att Guds kärlek ska växa i oss när vi söker honom och når ut till varandra. På nya sätt och nya platser kan vi göra och bli, rad på rad, vänlighet på vänlighet, enskilt och tillsammans.

Kära bröder och systrar överallt, när vi träffas och lär oss tillsammans fyller er tro och godhet mig med en känsla av evangeliskt äventyr och tacksamhet. Era vittnesbörd och era evangeliesor berikar mitt vittnesbörd och min evangelieser. Era bekymmer och glädjeämnena, er kärlek till Guds hushåll och de heligas gemenskap samt er efterlevnad av er kunskap om återställd sanning och ljus ökar min fullhet av det återställda evangeliet, med den levande Jesus Kristus i själva

dess hjärta. Tillsammans litat vi på att "i köld, i sol [blir] Herre[n] hos mig kvar".⁴⁴ Tillsammans vet vi att vi bland våra bördor och vår oro kan räkna våra många välsignelser.⁴⁵ I de dagliga detaljerna och med små och enkla medel kan vi se mycket stort utträttas i våra liv.⁴⁶

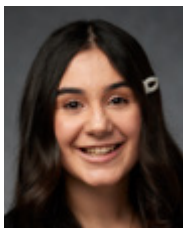
"Och det skall ske att de rättfärdiga skall samlas från alla nationer och komma till Sion sjungande den eviga glädjens sånger."⁴⁷ I denna tid för hosianna och halleluja, sjung hall-eluja – för han ska regera i evigheters evighet! Ropa hosianna till Gud och Lammet! I Jesu Kristi heliga och helgade namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Joh. 16:33.
2. Se Jakob 5.
3. Som skrifterna förutsagt uppvisar människans historia perioder eller cykler av andligt förfall som vi kallar apostasi eller avfall, samt perioder med förnyat ljus som vi kallar andlig återställelse: se exempelvis 2 Tess. 2:3.
4. Se Luk. 4:18.
5. Joh. 12:12–13; se även Matt. 21:8–9; Mark. 11:8–10.
6. Upp. 7:9.
7. Se L&F 109:76.
8. Se Sak. 9:9.
9. Matt. 21:9.
10. Se HFS, "Hosianna". Ända sedan Gamla testamentets tid har man viftat med palmblad samtidigt som man har ropat: "O, HERRE, fräls!" Ps. 118:25 innehåller hela den traditionella messianska vädjan som lyder: "O, HERRE, fräls! O, HERRE, ge framgång!"
11. Ps. 118:26; se även 3 Ne. 11:17.
12. Russell M. Nelson i *Handel's*

Messiah: Debtor's Prison (video), ChurchofJesusChrist.org/media-library.

13. TA 1:3.
14. Se Bible Dictionary, "Hallelujah".
15. Georg Friedrich Händel, *Messiah*, red. T. Tertius Noble (1912), s. viii; se även Upp. 17:14.
16. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 415.
17. TA 1:1.
18. L&F 110:3; betoning tillagd.
19. L&F 110:4.
20. Se Upp. 1:8; 3 Ne. 9:18; L&F 19:1; 38:1; 45:7.
21. Se Hebr. 12:2; Moro. 6:4.
22. L&F 110:16.
23. Mal. 4:5.
24. Se Stephen D. Ricks, "The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover", *BYU Studies*, vol. 23, nr 4 (1986), s. 483–486, byustudies.byu.edu.
25. Se L&F 86:10; se även Apg. 3:19–21.
26. JS–H 1:39; på senare år har många ansett att det possessiva "sina" är av betydelse.
27. Se 2 Mos. 7–12.
28. Se 2 Mos. 12:23.
29. Alma 41:2.
30. Alma 40:23.
31. Alma 41:4.
32. Se Pred. 11:1.
33. Alma 41:13.
34. Ordet *återställa* i olika former återkommer 22 gånger i Alma 40:22–24 och i Alma 41 och betonar både fysisk och andlig återställelse.
35. Alma 41:14.
36. Alma 42:15.
37. Alma 7:11.
38. Se Alma 7:12.
39. Alma 42:15.
40. 2 Nephi 1:15.
41. 1 Ne. 21:16; se även Jes. 49:16.
42. L&F 45:52.
43. 1 Kor. 2:9.
44. Se "Bliv kvar hos mig", *Psalmer*, nr 100.
45. Se "Räkna Guds gåvor", *Psalmer*, nr 167.
46. Se Alma 37:6.
47. L&F 45:71.

Laudy Ruth Kaouk
Medlem i Slate Canyons 14:e församling (spansktalande),
Provo stav, Utah, USA

Hur prästadömet är till välsignelse för ungdomar

*Genom prästadömet kan vi bli upplyfta.
Prästadömet för in ljus i vår värld.*

Jag är tacksam över att vara här. När jag fick veta att jag skulle få tillfälle att tala till er i dag blev jag väldigt glad, men kände mig samtidigt väldigt ödmjuk. Jag har tänkt mycket på vad jag skulle kunna berätta, och jag hoppas att Anden talar till er direkt genom mitt budskap.

I Mormons bok ger Lehi var och en av sina söner en välsignelse innan han går bort, och det hjälper dem se sina styrkor och sin eviga potential. Jag är yngst av åtta barn och det senaste året har jag för första gången varit det enda barnet som bor hemma. Att inte ha mina syskon i närheten och att inte alltid ha någon att prata med har varit svårt för mig. Det har funnits kvällar när jag har känt mig väldigt ensam. Jag är tacksam för mina föräldrar som har gjort sitt bästa för att hjälpa mig. Ett exempel på det är när min pappa erbjöd sig att ge mig en prästadömsvälsignelse till tröst under en särskilt svår tid. Efter välsignelsen förändrades saker inte genast, men jag kunde känna frid och kärlek från min himmelske Fader och från min pappa. Jag känner mig välsignad att ha en värdig pappa som kan ge prästadömsvälsignelser när jag behöver dem och som hjälper

mig se mina styrkor och min eviga potential, som Lehi gjorde när han välsignade sina barn.

Oavsett dina omständigheter kan du alltid få tillgång till prästadömsvälsignelser. Genom familjemedlemmar, vänner, stödbröder, prästadömsledare och en himmelsk Fader som aldrig sviker dig kan du få prästadömet välsignelser. Äldste Neil L. Andersen har sagt: "Prästadömet välsignelser är oändligt mycket större än den som ombeds överlämna gåvan. ... Om vi är värdiga berikar prästadömet förrättningar våra liv."¹

Tveka inte att be om en välsignelse när du behöver extra vägledning.

Det är i våra svåraste stunder som vi behöver Andens hjälp som mest. Ingen är fullkomlig, och vi upplever alla svårigheter. Vissa av oss kanske lider av ångest, depression, beroende eller känslor av otillräcklighet. Prästadömsvälsignelser kan hjälpa oss övervinna dessa svårigheter och få frid när vi går framåt mot framtiden. Jag hoppas att vi försöker leva så att vi är värdiga dessa välsignelser.

Ett annat sätt prästadömet välsignar oss på är genom patriarkaliska välsignelser. Jag har lärt mig vända mig till min patriarkaliska välsignelse när jag är ledsen eller ensam. Min välsignelse hjälper mig se min potential och den plan Gud har för mig. Den tröstar mig och hjälper mig se bortom mitt jordiska perspektiv. Den påminner mig om mina gåvor och välsignelserna jag får om jag lever värdigt. Den hjälper mig också att minnas och känna frid över att Gud ger mig svar och öppnar dörrar för mig precis det ögonblick jag behöver det som mest.

Vår patriarkaliska välsignelse förbereder oss för att bo hos vår himmelske Fader igen. Jag vet att patriarkaliska välsignelser kommer från Gud och hjälper oss vända svaghet

São Paulo, Brasilien

till styrka. De är inte spådomar – de här välsignelserna säger det vi behöver höra. De är som en Liahona för var och en av oss. När vi sätter Gud främst och har tro på honom leder han oss genom vår vildmark.

Precis som Gud välsignade Joseph Smith med prästadömet så att evangeliet kunde återställas kan vi få evangeliets välsignelser i våra liv genom prästadömet. Varje vecka får vi privilegiet och möjligheten att ta sakramentet. Genom den här prästadömsförrättningen kan vi alltid ha Anden hos oss, vilket kan rena oss. Om du känner behovet av att avlägsna något ur livet, ta kontakt med en ledare du litar på som kan hjälpa dig in på rätt väg. Våra ledare kan hjälpa oss få tillgång till Jesu Kristi försonings fulla kraft.

Tack vare prästadömet kan vi också få tempelförrättningarnas välsignelser. Så länge jag har kunnat besöka templet har jag satt som mål och prioriterat att gå dit regelbundet. Genom att ta mig tid och göra de uppoffringar som behövs för att vara närmare min himmelske Fader i hans heliga hus har jag blivit välsignad med att få uppenbarelse och mening som verkligen har hjälpt mig i livet.

Genom prästadömet kan vi bli upplyfta. Prästadömet för in ljus i vår värld. Äldste Robert D. Hales sa: "Utan prästadömet kraft 'skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd' (se L&F 2:1–3). Det skulle inte finnas något ljus eller något hopp – bara mörker."²

Gud hejar på oss. Han vill att vi ska återvända till honom. Han känner oss personligen. Han känner dig. Han älskar oss. Han är alltid medveten om oss och välsignar oss även när vi inte tror vi förtjänar det. Han vet vad vi

behöver och när vi behöver det.

"Be och ni ska få. Sök och ni ska finna. Bulta och dörren ska öppnas för er.

För var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar ska dörren öppnas" (Matt. 7:7–8).

Om du inte redan har ett vittnesbörd om prästadömet uppmanar jag dig att be och fråga för att själv känna

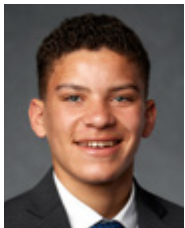
dess kraft, och sedan läsa skrifterna för att höra Guds ord. Jag vet att om vi anstränger oss för att uppleva Guds prästadöms kraft i våra liv blir vi välsignade. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Neil L. Andersen, "Prästadömet kraft", *Liahona*, nov. 2013, s. 92.
2. Robert D. Hales, "Välsignelser genom prästadömet", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 33.

JAG FÖRTJÄNAR ER, MINA MEDTJÄNARE, AV LINDA CURLEY CHRISTENSEN OCH MICHAEL MALIM

Enzo Serge Petelo
Medlem i Meadow Woods församling
i Edgemonts stav i Provo, Utah

Hur prästadömet är till välsignelse för ungdomar

Vi får möjlighet att betjäna likt änglar, att predika evangeliet på jordens alla kontinenter och att hjälpa själar komma till Kristus.

Bröder och systrar, jag är verkligen tacksam över att få tala till er den här historiska kvällen om prästadömet heliga gåva och den förunderliga kraft det har att välsigna ungdomarna i den här tidsutdelningen. Det är min bön att Anden, trots mina tillkortakommanden, ska hjälpa mig undervisa om sanning.

Första presidentskapet har påmint bärare av aronska prästadömet: "Du lever i en tid som är full av stora möjligheter och utmaningar – en tid när prästadömet har återställts. Du har myndighet att utföra aronska prästadömet förrättningar. När du under bön och värdigt utövar den myndigheten välsignar du storligen människorna runt omkring dig."¹ Som unga män i kyrkan påminns vi också om att vi är "älskade [söner] till Gud, och han har ett verk för [oss] att utföra"², och vi medverkar i hans verk "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39).

Prästadömet är myndigheten att utföra förrättningarna och förbunden i Frälsarens evangelium för dem som är värdiga att ta emot dem. Genom

dessa prästadömsförrättningar och heliga förbund frambringas Frälsarens försonings fullständiga välsignelser, som hjälper oss att nå vår gudomliga bestämmelse.

Joseph Smith var en ung man som kallades av Gud att återställa Jesu Kristi evangelium, och i det syftet fick han prästadömet, som han använde för att välsigna hela människosläktet. Läran och förbunden 135 belyser många av de välsignelser som Joseph gav ungdomarna i den här utdelningen. Vi läser: "Joseph Smith ... har med undantag endast

av Jesus gjort mer för människornas frälsning i den här världen än någon annan människa som någonsin levt i den. ... Han [har] fört fram Mormons bok, ... sänt det eviga evangeliets fullhet ... till jordens fyra hörn, har fört fram de uppenbarelser och befallningar som utgör ... Läran och förbunden, ... samlat flera tusen sista dagars heliga ... och lämnat efter sig ett rykte och namn som inte kan utplånas" (L&F 135:3).

För att effektivt kunna tjäna som Joseph gjorde måste vi vara värdiga att använda Herrens prästadömes kraft. När Joseph och Oliver Cowdery översatte Mormons bok ville de döpa sig, men de saknade myndighet. Den 15 maj 1829 föll de på knä i bön och fick besök av Johannes Döparen som gav dem aronska prästadömet nycklar och myndighet med orden: "I Messias namn förlämnar jag er, mina medtjänare, Arons prästadöme, som innehar nycklarna till änglars betjäning och till omvändelsens evangelium och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse" (L&F 13:1).

Vi får möjlighet att betjäna likt änglar, att predika evangeliet på jordens alla kontinenter och att hjälpa

Eagle Mountain, Utah, USA

själar komma till Kristus. I och med detta tjänande blir vi medtjänare till Johannes Döparen, Moroni, Joseph Smith, president Russell M. Nelson och andra flitiga Herrens tjänare.

Vårt tjänande i och med hans prästadöme för samman dem som vigt sitt liv åt att noggrant följa och efterleva Herrens lärdomar, något som jag personligen vet kan vara svårt när vi ställs inför ungdomens utmaningar. Men genom att förena oss med dessa Herrens medtjänare när vi utför hans verk får vi styrka att klara av motståndarens frestelser och bedrägerier. Du kan vara en ledstjärna för alla dem som är osäkra på sig själva. Ljuset inom dig strålar då så klart att alla du möter kan bli välsignade bara genom att befinna sig i ditt sällskap. Det kan ibland vara svårt att ge erkännande åt våra andliga medtjänare, men jag är tacksam för att jag vet att jag är medlem i ett trofast prästadsömskvorum som jag kan arbeta tillsammans med för att komma närmare Kristus.

Tillsammans med vänner och familj är den Helige Anden en av våra mest lojala och pålitliga följeslagare. Men för att ständigt kunna ha hans sällskap måste vi se till att befinna oss i situationer och platser där han vill vara. Det kan börja i vårt eget hem, i vår strävan att göra hemmet till en helig plats genom att ägna oss åt dagliga skriftstudier och böner med familjen och, ännu viktigare, åt personliga skriftstudier och böner.

Tidigare i år fick jag en spännande men ändå ödmjukande möjlighet att hjälpa min lillasyster Oceane att gå framåt på förbundsstigen när hon tackade ja till inbjudan att döpas och uppfylla ett av de föreskrivna kraven för att få komma in i det celesti-ala riket. Hon sköt upp sitt dop en

månad tills jag ordinerades till präst, för att ge mig förmånen att utföra förrättningen medan våra andra syst-rar också hade förmånen att verka på uppdrag av prästadömet som vittnen. När vi stod där på varsin sida av dopbassängen och gjorde oss redo att gå ner i vattnet såg jag hennes upprymdhet, eftersom jag kände samma sak. Och jag kände mig enig med henne när jag såg henne fatta rätt beslut. Den här möjligheten att utöva prästadömet krävde att jag var mer omsorgsfull och mindre lättvindig i att följa evangeliet. För att förbereda mig besökte jag templet varje dag den veckan, med stöd av min mamma, mormor och syster, för att utföra dop för de döda.

Den upplevelsen lärde mig mycket om prästadömet och hur jag värdigt kan utöva det. Jag vet att alla prästadsömsbärare kan känna likadant som jag gjorde om vi följer Nephis föredöme i att "gå och göra" (se 1 Ne. 3:7). Vi kan inte sitta överksamma och vänta oss att Herren ska använda oss i sitt stora verk. Vi får inte vänta på att de som behöver vår hjälp ska söka upp oss – det är vår plikt som prästadsömsbärare att efterlikna och stå som vittnen om Gud. Om vi

fattar beslut som hindrar vårt eviga framåtskridande måste vi ändra på oss nu. Satan gör sitt bästa för att hålla oss i ett köttsligt tillstånd där vi söker enkla njutningar. Men jag vet att om vi anstränger oss, hittar dem som vill stötta oss, och omvänder oss varje dag, blir resultatet otroliga välsignelser, och våra liv förändras allteftersom vi strävar framåt på förbundsstigen.

Jag vet att det här är Jesu Kristi sanna kyrka, han som är vår Frälsare och som har delegerat prästadsömetts nycklar till sina apostlar, som använder prästadömet för att leda oss i dessa svåra tider och för att förbereda världen för hans ankomst.

Jag vet att Joseph Smith var återställelsens profet och att president Russell M. Nelson är vår levande profet i dag. Jag uppmanar oss alla att studera de här stora prästadsömsbärarnas liv och försöka förbättra oss dagligen så att vi kan vara redo att möta vår Skapare. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Första presidentskapet, i *Min plikt mot Gud* (häfte, 2010), s. 5.
2. Temat för aronska prästadsömetts kvorum, i *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 10.1.2, JesuKristiKyrka.org.

Jean B. Bingham
Hjälpföreningens generalpresident

Enade i att åstadkomma Guds verk

Det effektivaste sättet att uppfylla vår gudomliga potential är att arbeta tillsammans, välsignade genom prästadörets makt och myndighet.

Kära bröder och systrar, det är en fröjd att få vara med er. Var ni än lyssnar skickar jag kramar till mina systrar och hjärtliga handskakningar till mina bröder. Vi är enade i Herrans verk.

När vi tänker på Adam och Eva gäller ofta vår första tanke deras idylliska liv i Edens lustgård. Jag tänker mig att vädret alltid var perfekt – inte för varmt och inte för kallt – och att riktiga mängder läckra frukter och grönsaker växte inom räckhåll så att de kunde äta närhelst de ville. Eftersom det var en ny värld för dem fanns det mycket att upptäcka, så varje dag var intressant när de interagerade med djurlivet och utforskade sina vackra omgivningar. De gavs också bud att lyda och hade olika sätt att närma sig dessa instruktioner, vilket i början orsakade viss oro och förvirring.¹ Men när de fattade beslut som förändrade deras liv för alltid lärde de sig arbeta tillsammans och blev förenade i att åstadkomma Guds syften för dem – och för alla hans barn.

Tänk er nu samma par i dödligheten. De fick arbeta för sin mat,

vissa av djuren såg *dem* som mat, och de stod inför svåra utmaningar som endast kunde övervinnas när de rådgjorde och bad tillsammans. Jag tänker mig att de åtminstone några gånger hade skilda åsikter om hur de skulle närma sig dessa utmaningar. Men genom fallet hade de lärt sig att det var nödvändigt att handla i enighet och kärlek. I den undervisning de fick från gudomliga källor fick de lära sig frälsningsplanen och Jesu Kristi evangeliums principer som gör att planen fungerar. Eftersom de förstod att deras jordiska syfte och eviga mål var desamma fann de tillfredsställelse och framgång i att lära

sig arbeta i kärlek och rättfärdighet tillsammans.

När Adam och Eva fick barn lärde de sin familj det de hade fått lära sig av himmelska budbärare. De fokuserade på att hjälpa sina barn att också förstå och omfamna dessa principer som skulle göra dem lyckliga i det här livet men också förbereda att återvända till sina himmelska föräldrar efter att ha förökat sina förmågor och visat sin lydnad mot Gud. Under processen lärde sig Adam och Eva att uppskatta sina olika styrkor och stöttade varandra i sitt evigt betydelsefulla arbete.²

Medan århundraden och sedan årtusenden kom och gick, fördunklades klarheten över mäns och kvinnors inspirerade bidrag och ömsesidiga beroende av desinformation och missförstånd. Under den tid som gått från den underbara begynnelsen i Edens lustgård till vår tid har motståndaren lyckats riktigt bra i sin målsättning att söndra män och kvinnor i sina försök att erövra våra själar. Lucifer vet att om han kan skada enigheten män och kvinnor känner, om han kan göra oss förvirrade över vårt gudomliga värde och våra förbundsansvar, lyckas han förstöra familjer, som är evighetens grundläggande enheter.

Satan hetsar oss till jämförelser för att skapa känslor av överlägsenhet eller underlägsenhet, och döljer den eviga sanningen att mäns och kvinnors inneboende skillnader är gudagivna och värderas lika. Han har försökt förringa kvinnors bidrag både till familjen och i det civila samhället, och på så sätt minskat deras upplyftande goda inverkan. Hans mål har varit att nära en maktkamp snarare än ett hyllande av mäns och kvinnors unika bidrag som

kompletterar varandra och bidrar till enighet.

Så genom åren och världen över, har den fullständiga kunskapen om kvinnors och mäns gudomliga, ömsesidigt beroende men ändå olika, bidrag och ansvar till stor del försvunnit. Kvinnor i många samhällen underordnades männen snarare än att vara jämbördiga partners, och deras aktiviteter begränsades starkt. Andliga framsteg minskade till en rännil under dessa mörka tider. Endast lite andligt ljus kunde genomborra sinnen och hjärtan som stöpts i dominansens traditioner.

Och sedan strålade det återställda evangeliets ljus "klarare än solen"³ när Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus visade sig för pojken Joseph Smith tidigt på våren år 1820 i det helgade skogsområdet i norra New York. Den händelsen var början på en nutida flod av uppenbarelse från himlen. En av de första beståndsdelarna i Kristi ursprungliga kyrka som återställdes var Guds prästadömes myndighet. Medan återställelsen fortsatte utvecklades började män och kvinnor på nytt inse vikten av och potentialen i att arbeta som partners, bemyndigade och ledda i detta heliga verk av honom.

År 1842, då kvinnorna i den unga kyrkan ville bilda en officiell grupp för att hjälpa till med verket, kände president Joseph Smith sig inspirerad

att organisera dem "under prästadömet efter prästadömet mönster".⁴ Han sa: "Jag vrider nu om nyckeln för er i Guds namn. ... Detta är början till bättre dagar."⁵ Och sedan denna nyckel vreds om har kvinnors utbildningsmässiga, politiska och ekonomiska möjligheter börjat expandera gradvis över hela världen.⁶

Denna nya kyrkoorganisation för kvinnor, som fick namnet Hjälpföreningen, skilde sig från andra kvinnoorganisationer på den tiden eftersom den grundades av en profet som agerade med prästadömet myndighet för att ge kvinnorna myndighet, heliga ansvar och officiella ställningar inom kyrkans organisation, inte vid sidan av den.⁷

Från profeten Joseph Smiths dagar till våra har den fortgående återställelsen av allting bringat upplysning om nödvändigheten av prästadömet myndighet och makt i att hjälpa både män och kvinnor utföra sina gudomligt tilldelade ansvar. Nyligen har vi undervisats om att kvinnor

som avskiljs under ledning av någon som har prästadömet nycklar verkar med *prästadömet myndighet* i sina ämbeten.⁸

I oktober 2019 lärde president Russell M. Nelson att kvinnor som begåvats i templet har *prästadömet kraft* i sina liv och hem när de håller de heliga förbund de ingått med Gud.⁹ Han förklarade att "himlarna är precis lika öppna för *kvinnor* som har begåvats med prästadömet kraft som för män som bär prästadömet." Och han uppmanade varje syster att "rikligt dra nytta av Frälsarens kraft till att hjälpa era familjer och andra ni älskar".¹⁰

Så vad innebär det för dig och mig? Hur förändras våra liv av att vi förstår prästadömet myndighet och kraft? En av nycklarna är att förstå att när kvinnor och män arbetar tillsammans åstadkommer vi mycket mer än vi gör när vi arbetar var för sig.¹¹ Vi har kompletterande, inte konkurrerande, roller. Även om kvinnor inte ordinerats till ett ämbete inom prästadömet

Syracuse, Utah, USA

välsignas kvinnor, som nämnts tidigare, med prästadömet kraft när de håller sina förbund, och de verkar med prästadömet myndighet när de avskiljs till ett ämbete.

En vacker augustidag hade jag förmånen att sätta mig ner med president Russell M. Nelson i Joseph och Emma Smiths rekonstruerade hem i Harmony i Pennsylvania, nära platsen där det aronska prästadömet återställdes i vår tid. Under vårt samtal pratade president Nelson om den viktiga roll kvinnor spelat i återställelsen.

President Nelson: ”En av de viktigaste aspekter jag blir påmind om när jag kommer till den här platsen för prästadömet återställelse är den viktiga roll som kvinnor har spelat i återställelsen.

När Joseph först började översätta Mormons bok, vem skrev då? Han skrev lite själv, men inte mycket. Emma ryckte in.

Och sedan tänker jag på hur Joseph gick in i skogen för att be nära deras hem i Palmyra, New York. Vart gick han? Han gick till den heliga lunden. Varför gick han dit? För att det var dit hans mamma gick när hon ville be.

Det är bara två av de kvinnor som spelade nyckelroller i prästadömet återställelse och i kyrkans återställelse. Utan tvekan kan vi säga att våra fruar är precis lika viktiga i dag som de var då. Naturligtvis är de det.”

Liksom Emma och Lucy och Joseph är vi som mest effektiva när vi är villiga att lära av varandra och är eniga i vårt mål att bli Jesu Kristi lärjungar och hjälpa andra längs samma stig.

Vi har lärt att ”prästadömet väl-signar Guds barns liv på otaliga sätt. ... Sista dagars heliga kvinnor och

män går framåt med prästadömet kraft och myndighet i sina ämbeten i kyrkan, i templets förrättningar, i familjerelationerna och genom individuellt tjänande i det tysta. Detta ömsesidiga beroende mellan män och kvinnor i att utföra Guds arbete genom hans kraft är centralt i Jesu Kristi evangelium, som återställdes genom profeten Joseph Smith.”¹²

Enighet är nödvändigt för det gudomliga verk som vi har förmånen och kallet att utföra, men det sker inte av sig självt. Det krävs ansträngning och tid att verkligen rådgöra med varandra – att lyssna på varandra, förstå andras synpunkter och delge erfarenheter – men det resulterar i fler inspirerade beslut. Både i hemmet och i våra ansvar i kyrkan är det effektivaste sättet att uppfylla vår gudomliga potential att arbeta tillsammans, välsignade genom prästadömet myndighet i våra olika men kompletterande roller.

Hur ser detta partnerskap ut i förbundskvinnors liv i dag? Låt mig ge ett exempel.

Alison och John hade ett unikt partnerskap. De tävlade på tandemcykel, i långa och korta lopp. För att

tävla framgångsrikt på detta fordon måste de två vara i harmoni. De måste luta sig åt samma håll vid rätt tidpunkt. Den ene får inte dominera den andre, utan de måste kommunicera tydligt och göra sin del, var och en. Piloten, den främre cyklisten, har kontroll över när de ska bromsa och när de ska stå upp. Stokern, den bakre cyklisten, måste vara uppmärksam på vad som sker och vara redo att ge extra kraft om de hamnar efter lite eller ta det lugnare om de kommer för nära andra cyklister. De måste stötta varandra för att gå framåt och nå sitt mål.

Alison förklarar: ”I början sa den av oss som var pilot ’stå’ när vi behövde stå och ’bromsa’ när vi behövde sluta trampa. Efter ett tag lärde sig stokern att märka när piloten skulle till att stå eller bromsa, och ingen behövde säga något. Vi lärde oss att vara i samklang med varandra och märkte när den ena kämpade, och [då] försökte den andra att kompensera. Det handlar egentligen om tillit och att arbeta tillsammans.”¹³

John och Alison var eniga, inte bara när de cyklade, utan de var

Provo, Utah, USA

rättmätiga och behövda plats¹⁷ som partners snarare än att tro att de måste göra allt själva eller bli tillsagda vad de ska göra.¹⁸

Att se kvinnor som viktiga deltagare handlar inte om att skapa jämlikhet utan om att förstå doktri-

eniga i sitt äktenskap också. Båda brydde sig mer om den andres lycka än sin egen, båda letade efter det goda i varandra och arbetade på att övervinna det mindre goda i sig själva. De turades om att leda och turades om att ge mer när den andra parten hade det svårt. Båda värdesatte den andres bidrag och fann bättre svar på sina utmaningar när de slog ihop sina talanger och resurser. De är verkligen bundna vid varandra genom kristuslik kärlek.

Det är livsviktigt att vi blir mer i samklang med det gudomliga samarbetsmönstret i denna tid då ”jag först”-budskap omger oss. Kvinnor har distinkta, gudomliga gåvor¹⁴ och ges unika ansvar, men dessa är inte mer – eller mindre – viktiga än mäns gåvor och ansvar. *Alla* är ämnade och behövs för att genomföra vår himmelske Faders gudomliga plan att ge vart och ett av hans barn de bästa möjligheterna att uppfylla sin gudomliga potential.

I dag behöver vi att ”kvinnor som har modet och visionen som vår moder Eva hade¹⁵ går ihop med sina bröder för att föra själar till Kristus.¹⁶ Män behöver vara sanna partners snarare än att anta att de ensamma bär ansvaret eller vara ”låtsaspartners” medan kvinnorna gör det mesta av arbetet. Kvinnor måste vara villiga att ”stiga fram [och] inta [sin]

när sanning. Snarare än att grunda ett program för att få det att hända kan vi arbeta aktivt för att värdesätta kvinnor på Guds sätt: som nödvändiga partners i frälsnings- och upphöjelseverket.

Är vi redo? Ska vi sträva efter att övervinna kulturella fördomar och i stället omfamna gudomliga mönster och vanor baserade på grundläggande lära? President Russell M. Nelson uppmanar oss att gå ”arm i arm ... i detta heliga arbete ... [för att] förbereda världen för Herrens andra ankomst”.¹⁹ När vi gör det lär vi oss att värdera varje individs bidrag och att öka den effektivitet med vilken vi uppfyller våra gudomliga roller. Vi kommer att känna större glädje än vi någonsin har upplevt.

Må var och en av oss välja att bli enade på Herrens inspirerade sätt för att hjälpa hans verk gå framåt. I vår älskade Frälsares, Jesu Kristi, namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 1 Mos. 3:1–18; Mose 4:1–19.
2. Se Mose 5:1–12. De här verserna undervisar om Adam och Evas sanna partnerskap: de fick barn tillsammans (v. 2), de arbetade tillsammans för att försörja sig och sin familj (v. 1), de bad tillsammans (v. 4), lydde Guds bud och offrade tillsammans (v. 5); de lärde sig (v. 4, 6–11) och undervisade sina barn om Jesu Kristi evangelium tillsammans (v. 12).
3. JS–H 1:16.
4. Joseph Smith, i Sarah M. Kimball, ”Auto-biography”, *Woman's Exponent*,

1 sep. 1883, s. 51; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 446.

5. Joseph Smith, i ”Nauvoo Relief Society Minute Book”, s. 40, josephsmithpapers.org.
6. Se George Albert Smith, ”Address to the Members of the Relief Society”, *Relief Society Magazine*, dec. 1945, s. 717.
7. Se John Taylor, i Nauvoo Relief Society Minutes, 17 mar. 1842, finns på churchhistorianspress.org. Enligt Eliza R. Snow lärde Joseph Smith också att kvinnor hade varit formellt organiserade under tidigare utdelningar (se Eliza R. Snow, ”Female Relief Society”, *Deseret News*, 22 apr. 1868, s. 81; *Dötrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* [2011], s. 1–7).
8. Se Dallin H. Oaks, ”Prästadömetts nycklar och myndighet”, *Liahona*, maj 2014, s. 49–52.
9. Se Russell M. Nelson, ”Andliga skatter”, *Liahona*, nov. 2019, s. 78, 79.
10. Russell M. Nelson, ”Andliga skatter”, s. 77.
11. ”Men det återställda evangeliet lär ut den eviga tanken att man och hustru är *ömsesidigt beroende* av varandra. De är jämbördiga. De är kompanjoner” (Bruce C. Hafen och Marie K. Hafen, ”Ta er över trösklarna och bli likvärdiga kompanjoner”, *Liahona*, aug. 2007, s. 28).
12. Uppsatser om evangelieämnena, ”Joseph Smiths lärdomar om prästadömet, templet och kvinnor”, topics.ChurchofJesusChrist.org.
13. Personligt brev.
14. Se Russell M. Nelson, ”En vädjan till mina systrar”, *Liahona*, nov. 2015, s. 95–97.
15. Se Russell M. Nelson: ”En vädjan till mina systrar”, s. 97.
16. Se *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 1.4, ChurchofJesusChrist.org.
17. Se Russell M. Nelson: ”En vädjan till mina systrar”, s. 97.
18. ”Mina kära systrar, vilket ämbete ni än har, vilka era omständigheter än är, behöver vi era intryck, era insikter och er inspiration. Vi behöver att ni höjer er röst och gör er röst hörd under församlingens och stavens råd. Vi behöver att varje gift syster talar som ’en *aktiv och jämställd* partner’ när ni tillsammans med er man leder er familj. Giftna eller ogiftna, ni systrar har fått utpräglade förmågor och en särskild intuition av Gud. Vi bröder kan inte kopiera ert unika inflytande. ... Vi behöver er styrka!” (Russell M. Nelson: ”En vädjan till mina systrar”, s. 97).
19. Se Russell M. Nelson: ”En vädjan till mina systrar”, s. 97.

Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Dallin H. Oaks
förste rådgivare

Russell M. Nelson
president

Henry B. Eyring
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE SJUTTIO PRESIDENTSKAP

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO

(i alfabetisk ordning)

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

forste rådgivare	presiderande biskop	andre rådgivare

GENERALÄMBETSMÄN

forsta rådgivare	president	andra rådgivare	forste rådgivare	president	andre rådgivare

UNGA KVINNOR

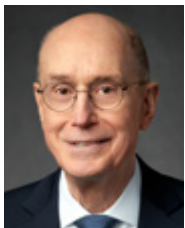
forsta rådgivare	president	andra rådgivare

SÖNDAGSSKOLAN

forste rådgivare	president	andre rådgivare

HJÄLPFÖRENINGEN

forsta rådgivare	president	andra rådgivare

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Han går framför oss

Herren leder återställelsen av sitt evangelium och sin kyrka. Han har fullkomlig kunskap om framtiden. Han uppmanar dig att delta i verket.

Mina kära bröder och systrar, jag är tacksam över att få vara med er under den här generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. När president Russell M. Nelson uppmanade oss att begrunda hur Herrens återställelse av sin kyrka i den här sista tidsutdelningen har välsignat oss och dem vi älskar, lovade han att vår upplevelse inte bara skulle bli minnesvärd, utan även oförglömlig.

Min upplevelse har varit minnesvärd, och det har säkert också er. Huruvida den blir oförglömlig beror på var och en av oss. Det är viktigt för mig eftersom den upplevelsen av att förbereda mig för den här konferensen har förändrat mig på ett sätt jag vill ska bestå. Låt mig förklara.

Min förberedelse tog mig till uppteckningen av en händelse under återställelsen. Jag hade läst

om händelsen många gånger, men för mig hade den alltid varit en redogörelse för ett viktigt möte som Joseph Smith, återställelsens profet, hade. Men den här gången såg jag i berättelsen hur Herren leder oss, sina lärjungar, i sin kyrka. Jag såg vad det innebär för oss dödliga att ledas av världens Frälsare, Skaparen – som vet allt i det förflutna, nutiden och framtiden. Han undervisar oss steg för steg och leder oss, men tvingar oss aldrig.

Mötet jag beskriver var en vändpunkt i återställelsen. Det var ett möte på sabbatsdagen den 3 april 1836 i Kirtlands tempel i Ohio, sju dagar efter att det invigts. Joseph Smith beskrev den här enastående stunden i världshistorien på ett enkelt sätt. En stor del av hans uppteckning är nedtecknad i Läran och förbunden kapitel 110:

”På eftermiddagen biträdde jag de andra presidenterna vid utdelningen av Herrens måltid till församlingen, sedan vi tagit emot den av de tolv vars förmån det var att tjänstgöra vid det heliga bordet denna dag. Efter det att jag hade betjänat mina bröder drog jag mig tillbaka till talarstolen, där förhängena var sänkta, och i sällskap med Oliver Cowdery böjde jag mig i högtidlig och tyst bön. Sedan vi rest oss upp från bönen öppnade sig följande syn för oss båda.”¹

”Slöjan togs bort från våra sinnen och vårt förstånds ögon öppnades.

Vi såg Herren stående på talarstolens bröstvärn framför oss, och under hans fötter var ett golv belagt med rent guld, till färgen likt bärnsten.

Hans ögon var som en eldslåga, håret på hans huvud var vitt som ren snö, hans ansikte lyste klarare än solen, och hans röst var som ljudet av väldiga vattens brus, ja, Jehovas röst, som sade:

JESU KRISTUS UPPENBARAR SIG FÖR PROFETEN JOSEPH SMITH OCH OLIVER COWDERY, AV WALTER RANE

Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev dödad. Jag är er förespråkare inför Fadern.

Se, era synder är er förlåtna. Ni är rena inför mig, lyft därför upp era huvuden och gläd er.

Låt era bröders hjärtan glädja sig och låt hela mitt folks hjärtan fröjda sig, de som av all sin kraft har byggt detta hus åt mitt namn.

Ty se, jag har godtagit detta hus och mitt namn skall vara här, och jag skall i barmhärtighet uppenbara mig för mitt folk i detta hus.

Ja, jag skall visa mig för mina tjänare och tala till dem med min egen röst om mitt folk håller mina bud och inte vanhelgar detta heliga hus.

Ja, tusendens och tiotusendens hjärtan skall storligen glädja sig till följd av de välsignelser som skall utgjas och den begåvning varmed mina tjänare har blivit begåvade i detta hus.

Och ryktet om detta hus skall sprida sig till främmande länder, och detta är början på välsignelsen

som skall utgjas över mitt folks huvuden. Ske alltså. Amen.

Sedan denna syn var förbi öppnades himlarna åter för oss och Mose visade sig för oss och överlämnade åt oss nycklarna till Israels insamling från jordens fyra hörn och till att föra de tio stammarna från landet i norr.

Därefter visade sig Elias och överlämnade Abrahams evangeliums tidsutdelning och sade att i oss och vår avkomma skulle alla släktled efter oss bli välsignade.

Sedan denna syn var förbi bröt ännu en stor och härlig syn fram för oss, ty profeten Elia som togs upp till himlen utan att smaka döden stod framför oss och sade:

Se, tiden är till fullo kommen om vilken Malakis mun talade, han som vittnade att han [Elia] skulle sändas innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer

för att vända fädernas hjärtan till barnen och barnens till fäderna, så att inte hela jorden slås med en förbannelse.

Därför har denna tidsutdelnings nycklar överlämnats i era händer, och härigenom kan ni veta att Herrens stora och fruktansvärda dag är nära, ja, står vid dörren."²

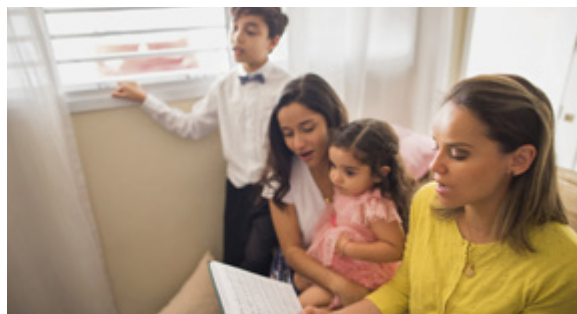
Jag hade läst den redogörelsen många gånger. Den Helige Anden hade bekräftat för mig att den var sann. Men när jag studerade och förberedde mig för den här konferensen började jag tydligare se Herrens makt att i detalj leda sina lärjungar i sitt verk.

Sju år innan Mose gav Joseph nycklarna till Israels insamling i Kirtlands tempel lärde Joseph sig av Titelbladet

till Mormons bok att dess syfte var att "visa återstoden av Israels hus ... att de skall få kunskap om Herrens förbund, att de inte är förskjutna för evigt". År 1831 sa Herren till Joseph att Israels insamling skulle börja i Kirtland: "Och därifrån [Kirtland] skall alla som jag vill, gå ut bland alla nationer ... ty Israel skall frälsas, och jag skall leda dem."³

Även om missionsarbete behövdes för att samla Israel inspirerade Herren sina ledare att säga följande till de tolv, som blev några av våra tidiga missionärer: "Kom ihåg att ni inte ska gå till andra nationer förrän ni har mottagit er begåvning."⁴

Det verkar som att Kirtlands tempel var viktigt i Herrens stegvisa plan av åtminstone två anledningar: För det första väntade Mose tills templet var färdigt innan han återställde nycklarna till Israels insamling. För det andra lärde president Joseph Fielding Smith att "Herren [befallde] de heliga att bygga ett tempel [Kirtlands tempel] i vilket han kunde uppenbara myndighetsnycklarna samt begåva och bereda apostlarna till att beskära hans vingård för sista gången".⁵ Även om tempelbegåvningen som vi känner till den i dag inte administrerades i Kirtlands tempel började inledande tempelförrättningar, som uppfyllelse

São Paulo, Brasilien

av profetia, introduceras där tillsammans med ett utgutande av andliga manifestationer som beväpnade dem som kallats som missionärer med "kraft från höjden"⁶, vilket ledde till en stor insamling genom missionsverksamheten.

Efter att nycklarna till Israels insamling överlämnats till Joseph inspirerade Herren profeten att sända ut medlemmar i de tolv kvorum som missionärer. När jag studerade blev det tydligt för mig att Herren i detalj hade förberett vägen för att de tolv skulle gå ut som missionärer utomlands där människor förberetts att tro och stötta dem. Med tiden skulle tusentals genom dem föras in i Herrens återställda kyrka.

Enligt våra uppteckningar döptes uppskattningsvis mellan 7 500 och 8 000 under de tolv två missioner till de brittiska öarna. Detta lade grunden för missionsarbetet i Europa. I slutet av 1800-talet hade cirka 90 000 personer samlats i Amerika, varav de flesta kom från de brittiska öarna eller Skandinavien.⁷ Herren hade inspirerat Joseph och dessa trofasta missionärer som arbetade för att åstadkomma en skörd som just då måste ha verkat vara bortom deras förmåga. Men Herren, fullkomligt förutseende och förberedd, gjorde det möjligt.

Ni minns säkert det till synes enkla och nästan poetiska språket i kapitel 110 i Läran och förbunden:

"Se, tiden är till fullo kommen om vilken Malakis mun talade, han som

vittnade att han [Elia] skulle sändas innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer

för att vända fädernas hjärtan till barnen och barnens till fäderna, så att inte hela jorden slås med en förbannelse.

Därför har denna tidsutdelnings nycklar överlämnats i era händer, och härigenom kan ni veta att Herrens stora och fruktansvärda dag är nära, ja, står vid dörren."⁸

Jag vittnar om att Herren såg långt in i framtiden och på vilket sätt han skulle leda oss att hjälpa honom åstadkomma sina syften i de sista dagarna.

När jag tjänade i presiderande biskopsrådet för många år sedan fick jag ansvaret att övervaka den grupp som utvecklade det vi gav namnet FamilySearch. Jag är nogna med att säga att jag "övervakade" dess skapelse snarare än att jag "ledde" den. Många lysande människor lämnade sina yrken och kom för att bygga det Herren ville ha.

Första presidentskapet hade satt som mål att minska antalet dubblade förrättningar. Deras största problem var att vi inte kunde veta om en persons förrättningar redan hade utförts. I åratal – eller vad som verkade vara åratal – frågade första presidentskapet mig: "När blir det klart?"

Med bön, flit och personliga uppoffringar från personer med stor kapacitet utfördes uppgiften. Det kom steg för steg. Den första

uppgiften var att göra FamilySearch användarvänligt för dem som inte var vana vid datorer. Fler förändringar kom och jag vet att de fortsätter komma, för närhelst vi löser ett inspirerat problem öppnar vi dörren för ytterligare uppenbarelse för framsteg som är minst lika viktiga men som ännu inte har setts. Även i dag håller FamilySearch på att bli det Herren behöver för en del av återställelsen – och inte bara för att undvika dubblade förrättningar.

Herren lät oss göra förbättringar för att hjälpa andra bekanta sig med och älska sina förfäder, och utföra deras tempelförrättningar. Nu, vilket Herren säkert visste skulle ske, blir ungdomar datamentorer för sina föräldrar och församlingsmedlemmar. Alla har funnit stor glädje i detta tjänande.

Elias ande förändrar hjärtat hos unga och gamla, barn och föräldrar, barnbarn och far- och morföräldrar. Templen kommer snart återigen att med glädje schemalägga tillfällen att utföra dop och andra heliga förrättningar. Önskan att tjäna våra förfäder och bandet mellan föräldrar och barn stärks.

Herren såg allt i förväg. Han planerade för det, stegvis, så som han gjort med andra förändringar i sin kyrka. Han har upprest och förberett trofasta människor som väljer att göra svåra saker väl. Han har alltid varit kärleksfullt tålmodig genom att hjälpa oss att lära oss "rad på rad, bud på bud, lite här och lite där".⁹ Han står fast vid tidsplanen och ordningsföljden för sina avsikter, men ser till att uppoffringar ofta för med sig välsignelser som vi inte förutsåg.

Jag avslutar med att uttrycka min tacksamhet till Herren som

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

inspirerade president Nelson att uppmana mig att göra en uppoffring för att förbereda mig för den här konferensen. Varje timme och varje bön under min förberedelse har fört med sig en välsignelse.

Jag uppmanar alla som hör detta budskap eller läser dessa ord att ha tro på att Herren leder återställelsen av sitt evangelium och sin kyrka. Han går framför oss. Han har fullkomlig kunskap om framtiden. Han uppmanar dig att delta i verket. Han är med dig i det. Han har en plan på plats för ditt tjänande. Och när du gör uppoffringar kommer du att känna glädje medan du hjälper andra att stå redo vid hans ankomst.

Jag vittnar för er om att Gud Fadern lever. Jesus är Kristus. Det här är hans kyrka. Han känner och älskar dig. Han vägleder dig. Han har berett vägen för dig. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 110, kapitelöverskriften; se även Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume B-1 [1 September 1834–2 November 1838]", 3 apr. 1836, s. 727, josephsmithpapers.org.
2. L&F 110:1–16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations* (2012), s. 276; L&F 38:33.
4. Gavs i den apostoliska uppmaningen från Oliver Cowdery, i "Minute Book 1", 21 feb. 1835, s. 162, josephsmithpapers.org.
5. Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie (1977), 2:201–202.
6. L&F 38:32.
7. Se James B. Allen, Ronald K. Esplin och David J. Whittaker, *Men With a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837–1841* (1992), s. 53, 302; Brandon S. Plewe, red., *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History* (2012), s. 104.
8. L&F 110:14–16.
9. 2 Ne. 28:30.

Melkisedekska prästadömet och nycklarna

I kyrkan utövas prästadömet under ledning av en prästadömsledare som innehar nycklarna till det prästadömet.

Jag har valt att tala ytterligare om Guds prästadöme, ett ämne som redan berörts av tre talare som undervisade oss om hur kvinnor, unga kvinnor och unga män välsignas genom prästadömet.

Prästadömet är en gudomlig kraft och myndighet som förvaltas för att användas i Guds verk till nytta för alla hans barn. *Prästadömet* är inte de som har ordinerats till ett prästadömsämbete eller de som utövar dess myndighet. Män som bär prästadömet är inte prästadömet. Vi bör inte tala om ordinerade män som *prästadömet*, för det korrekta är att tala om dem som *bärare* av prästadömet.

Prästadömet kraft finns både i kyrkan och i familjen som organisation. Men prästadömet kraft och prästadömet myndighet fungerar inte på samma sätt i familjen som i kyrkan. Allt i enlighet med de principer som Herren har fastställt. Syftet med Guds plan är att leda hans barn till evigt liv. Jordiska familjer är oundgängliga i den planen. Kyrkan finns till

för att förse oss med den lära, den myndighet och de förrättningar som

Provo, Utah, USA

är nödvändiga för att föreviga familjere-
lationerna. Alltså har familjen som
organisation och Jesu Kristi kyrka ett
ömsesidigt stärkande förhållande.
Prästadömet välsignelser – såsom
evangeliets fullhet, och förrättningar
som dop, konfirmation, mottagandet
av den Helige Andens gåva, tempel-
begåvningen och vigsel för evigheten
– är lika tillgängliga för både män
och kvinnor.¹

Det prästadöme vi talar om här
är det melkisedekska prästadömet,
som återställdes i början av evan-
geliets återställelse. Joseph Smith
och Oliver Cowdery ordinerades av
Petrus, Jakob och Johannes, som
förkunnade sig vara ”innehavare
av rikets och tidernas fullbordans
utdelnings nycklar” (L&F 128:20).
Dessa seniorapostlar tog emot den
här myndigheten från Frälsaren
själv. Alla andra myndigheter och
ämbeten i prästadömet är bihang
till det melkisedekska prästadömet
(se L&F 107:5), för det ”innehar
rätten att presidera och har makt
och myndighet över alla ämbeten
i kyrkan i världens alla tidsåldrar”
(L&F 107:8).

I kyrkan utövas det högre prästa-
dömet myndighet, det melkise-
dekska prästadömet, och det lägre
eller aronska prästadömet mynd-
ighet under ledning av en prästa-
dömsledare, såsom en biskop eller
president som innehåller nycklarna till
det prästadömet. För att förstå hur
prästadömet myndighet utövas i
kyrkan måste vi förstå principen om
prästadömsnycklar.

Det melkisedekska prästadö-
ets nycklar till riket förlänades av
Petrus, Jakob och Johannes, men
detta fullbordade inte återställelsen
av prästadömet nycklar. Vissa av
prästadömet nycklar kom senare.

Omedelbart efter invigningen av det
första templet i den här tidsutdel-
ningen i Kirtland i Ohio, återställde
tre profeter – Mose, Elias och Elia –
”denna tidsutdelnings nycklar”, bland
dem nycklarna till Israels insamling
och arbetet i Herrens tempel (se
L&F 110), som president Eyring just
beskrev så övertygande.

Det mest bekanta exemplet på
nycklarnas funktion är utförandet av
prästadömet förrättningar. En för-
rättning är en högtidlig handling som
ger uttryck för ingåendet av förbund
och utlovandet av välsignelser. I
kyrkan utförs alla förrättningar under
bemyndigandet av den prästadöms-
ledare som innehåller nycklarna till den
förrättningen.

En förrättning utförs vanligtvis
av personer som har ordinerats till
ett ämbete i prästadömet under
ledning av någon som innehåller
prästadömet nycklar. Exempelvis
förrättas sakramentet av innehav-
arna av olika ämbeten i aronska
prästadömet i kraft av nycklar och
ledning av biskopen, som inne-
har aronska prästadömet nycklar.
Samma princip gör sig gällande när
kvinnor utför prästadömsförrät-
ningar i templet. Även om kvinnor
inte har prästadömsämbeten utför

de heliga tempelförrättningar under
bemyndigande av tempelpresidenten,
som innehåller nycklarna till templet
förrättningar.

Ännu ett exempel på prästa-
dömsmyndighet under ledning av
en som innehåller nycklar är de mäns
och kvinnors undervisning vilka har
kallats att undervisa om evangeliet,
antingen i klasser i sina hemförsam-
lingar eller på missionsfältet. Andra
exempel är de som innehåller posi-
tioner som ledare i församlingen och
utövar prästadömsmyndighet i sina
ledarskap i kraft av sina ämbeten
och under avskiljning och ledning
av de prästadömsledare som innehåller
nycklarna i församlingen eller staven.
Det är så här prästadömet myndig-
het och kraft utövas och åtnjuts i Jesu
Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.²

Prästadömet myndighet utövas
och dess välsignelser infrias även
i sista dagars heligas familjer. Med
familjer menar jag en prästadöms-
bärande man och en kvinna som är
gifta och deras barn. Jag menar också
de relationer som skiljer sig från de
idealiska relationerna, till exempel
sådana som uppkommit genom
dödsfall eller skilsmässa.

Principen att prästadömsmynd-
ighet endast kan utövas under

ledning av en som innehar nycklarna till uppgiften är grundläggande i kyrkan, men det här gäller inte i familjen. Exempelvis är det fadern som presiderar och utövar prästadömet i sin familj i kraft av det prästadömes myndighet som han bär. Han behöver inte få ledning eller godkännande av någon som innehar prästadömsnycklar för att kunna utföra sina olika uppgifter i familjen. Dessa innefattar att ge råd och anvisningar till familjemedlemmar, hålla i familjemöten, ge prästadömsvälsignelser till sin fru och sina barn och ge välsignelser för att bota familjemedlemmar eller andra.³ Kyrkans ledare undervisar familjemedlemmar men styr inte över utövandet av prästadömsmyndighet i familjen.

Samma princip gäller när en far är frånvarande och en mor är familjens ledare. Hon presiderar i sitt hem och är den som ska nedkalla prästadömet kraft och välsignelser över sin familj genom sin begåvning och besegling i templet. Även om hon inte har bemyndigats att ge de prästadömsvälsignelser som endast kan ges genom någon som innehar ett visst ämbete i prästadömet, kan hon utföra alla andra uppgifter som tillfaller familjens ledare. När hon gör det utövar hon prästadömet kraft till förmån för de barn hon presiderar över i sin ledarskapsställning i familjen.⁴

Om fäder ärade sitt prästadöme i den egna familjen, skulle det främja kyrkans uppdrag lika mycket som något annat de kan göra. Fäder som bär melkisedekska prästadömet bör utöva sin myndighet ”genom överbevisning, genom långmodighet, genom mildhet och ödmjukhet och genom uppriktig kärlek” (L&F 121:41). Den här höga nivån på utövandet av all prästadömsmyndighet är synnerligen

viktig i familjen. Prästadömsbärare ska också hålla buden så att de har prästadömet kraft att ge välsignelser till sina familjemedlemmar. De bör utveckla kärleksfulla familjerelationer så att familjemedlemmarna gärna vill be dem om välsignelser. Och föräldrar bör uppmuntra till fler prästadömsvälsignelser i familjen.⁵

Under dessa konferensmöten då vi en kort stund tar skydd från våra jordiska bekymmer med den förödande pandemin, har vi fått undervisning om storslagna principer för evigheten. Jag uppmuntrar var och en av oss att ha en ”odelad” blick för att ta emot dessa evighetens sanningar så att våra kroppar blir fyllda av ljus (se 3 Ne. 13:22).

I sin predikan till mängden som det står om i Bibeln och Mormons bok, lärde Frälsaren att dödliga kroppar kan vara fyllda av ljus eller fyllda av mörker. Självklart vill vi vara fyllda av ljus, och vår Frälsare lärde oss hur vi kan göra det möjligt. Vi bör lyssna till budskap om evighetens sanningar. Som exempel använde han ögat, genom vilket vi tar in ljus i kroppen. Om ögats blick är ”odelad” – med andra ord, om vi koncentrerar oss på att ta emot ljus och kunskap av evigt slag – ”blir hela din kropp fylld av ljus” (3 Ne. 13:22). Men om vår ”blick är ond” – det vill säga om vi söker efter ondskan och tar in det i vår kropp – varnade han oss för att ”hela din kropp [blir] fylld av

mörker” (v. 23). Med andra ord beror ljuset eller mörkret i våra kroppar på hur vi ser – eller tar emot – de eviga sanningar vi undervisas om.

Vi bör följa Frälsarens uppmaning att söka och be om att förstå evighetens sanningar. Han lovar att vår Fader i himlen är villig att undervisa alla om de sanningar de söker (se 3 Ne. 14:8). Om vi önskar detta och har en ”odelad” blick för att ta emot dem, lovar Frälsaren att evighetens sanningar ”skall öppnas” för oss (3 Ne. 14:7–8).

Satan, å andra sidan, är angelägen om att förvirra våra tankar eller leda oss vilse i viktiga frågor, såsom hur Guds prästadöme verkar. Frälsaren varnade för sådana ”falska profeter som kommer till er i fårakläder men i sitt inre är rovlystna vargar” (3 Ne. 14:15). Han gav oss det här provet för att hjälpa oss välja sanningen bland olika lärdomar som kan förvirra oss: ”På deras frukt skall ni känna igen dem”, lärde han (3 Ne. 14:16). ”Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett fördärvat träd bära god frukt” (v. 18). Därför bör vi se på följderna – frukterna – av principer som lärs ut och profeterna som lär ut dem. Det är det bästa svaret på många av de invändningar vi hör mot kyrkan och dess lärdomar, trosutövning och ledarskap. Använd provet som Frälsaren undervisade om. Se på frukterna – följderna.

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

När vi tänker på frukterna av evangeliet och Jesu Kristi återställda kyrka, fröjdar vi oss över hur kyrkan, under dess levande medlemmars livstider, har vuxit från lokala församlingar i Klippiga bergen till att majoriteten av dess 16 miljoner medlemmar lever i andra nationer än i USA. Med den tillväxten har vi känt en ökning av kyrkans förmåga att stödja dess medlemmar. Vi stödjer genom att hålla buden, uppfylla ansvaret att predika det återställda evangeliet, samla Israel och bygga tempel runtom i världen.

Vi leds genom en profet, president Russell M. Nelson, vars ledarskap Herren har använt för att uppnå de framsteg vi känt under mer än två år av hans ledarskap. Vi har nu förmånen att höra från president Nelson, som ska undervisa oss om hur vi främjar vårt framåtskridande i denna Jesu Kristi återställda kyrka i denna utmanande tid.

Jag vittnar om att dessa ting är sanna och förenar mig med er i bön för vår profet, som vi ska få höra från närmast, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Dallin H. Oaks, "Prästadömetts myndighet i familjen och i kyrkan", *Liahona*, nov. 2005, s. 24–27.
2. Se Russell M. Nelson, "Andliga skatter", *Liahona*, nov 2019, s. 76–79; Dallin H. Oaks, "Prästadömetts myndighet i familjen och i kyrkan", *Liahona*, nov. 2005, s. 24–27; Dallin H. Oaks, "Prästadömetts nycklar och myndighet", *Liahona*, maj 2014, s. 49–52.
3. Se Dallin H. Oaks, "Prästadömetts makt", *Liahona*, maj 2018, s. 65–68.
4. Se Russell M. Nelson, "Andliga skatter", s. 76–79.
5. Se Russell M. Nelson, "Tjåna med Guds kraft och myndighet", *Liahona*, maj 2018, s. 68–75; Dallin H. Oaks, "Prästadömetts makt", s. 65–68.

Öppna himlarna för att få hjälp

Låt oss sätta vår tro på Jesus Kristus i handling!

Vilket unikt och underbart möte det här har varit! Tack, kära Laudy och Enzo. Ni representerade kyrkans fantastiska unga kvinnor och unga män så väldigt väl.

Mina kära bröder och systrar, vi har hört mycket i dag om kyrkans återställelse – samma kyrka som vår Frälsare Jesus Kristus grundade under sin jordiska verksamhet. Denna återställelse började för 200 år sedan nu i vår, då Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus visade sig för den unge Joseph Smith.

Tio år efter denna enastående syn kallades profeten Joseph Smith och fem andra att vara de första medlemmarna i Herrens återställda kyrka.

Från denna lilla grupp som samlades den 6 april 1830 har en global organisation med över 16 miljoner medlemmar vuxit fram. Det goda denna kyrka åstadkommer världen över för att lindra mänskligt lidande och upplyfta mänskligheten är vida känt. Men dess främsta syfte är att hjälpa män, kvinnor och barn att följa Herren Jesus Kristus, lyda hans bud och göra sig värdiga den största av alla välsignelser: evigt liv tillsammans med Gud och dem de älskar.¹

När vi nu firar minnet av den händelse som inleddes 1820 är det

viktigt att komma ihåg att även om vi vördar Joseph Smith som en Guds profet är detta inte Joseph Smiths kyrka, och inte heller Mormons kyrka. Det här är Jesu Kristi kyrka. Han fastställde precis vad hans kyrka skulle kallas: "Ty så skall min kyrka kallas i de sista dagarna, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga."²

Jag har tidigare talat om en välbehövlig kursändring i hur vi benämner kyrkan.³ Sedan dess har mycket gjorts för att åstadkomma denna ändring. Jag känner stor tacksamhet till president M. Russell Ballard och hela de tolv apostlarnas kворum som har gjort så mycket för att leda dessa ansträngningar samt de ansträngningar som gäller ett annat initiativ jag ska kungöra i kväll.

Kyrkans ledare och avdelningar, relaterade enheter och miljontals medlemmar – och andra – använder nu kyrkans rätta namn. Kyrkans officiella stilguide har anpassats. Kyrkans huvudsakliga webbplats heter nu JesuKristiKyrka.org. E-postadresser, domännamn och kanaler på sociala medier har uppdaterats. Vår älskade kör heter nu "The Tabernacle Choir at Temple Square".

Vi har gjort dessa extraordinära ansträngningar för att när vi utelämnar Herrens namn från *hans* kyrka tar vi oavsiktligt bort *honom* som det centrala i vår gudskyrkan och i våra liv. När vi tar på oss Frälsarens namn vid dopet förpliktar vi oss att bära vittne, genom våra ord, tankar och handlingar, om att Jesus är Kristus.⁴

Jag har tidigare lovat er att om vi ”gör vårt bästa för att återställa det rätta namnet på Herrens kyrka” skulle han ”utgjuta sin kraft och välsignelser över de sista dagarnas

heligas huvuden, på ett sätt som vi aldrig tidigare har sett”⁵. Jag förnyar detta löfte i dag.

För att hjälpa oss minnas honom och för att identifiera Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som *Herrens kyrka* har vi glädjen att presentera en symbol som ska beteckna Jesu Kristi centrala plats i hans kyrka.

Den här symbolen innefattar kyrkans namn inom en hörnsten. Jesus Kristus är hörnstenen.⁶

I mitten av symbolen finns en representation av Thorvaldsens marmorstaty *Kristus*. Den avbildar den

uppståndne, *levande* Herren som sträcker sig ut för att omfamna alla som kommer till honom.

Jesus Kristus står symboliskt under ett valv. Valvet påminner oss om när den uppståndne Frälsaren kom ut ur graven den tredje dagen efter sin korsfästelse.

Den här symbolen bör kännas bekant för många, eftersom vi länge har kopplat det återställda evangeliet till den *levande*, uppståndne Kristus.

Symbolen kommer nu att användas som visuellt kännetecken för officiell litteratur, nyheter och evenemang i kyrkan.⁷ Den kommer att påminna alla om att detta är Frälsarens kyrka och att allt vi gör, som medlemmar i hans kyrka, kretsar runt Jesus Kristus och hans evangelium.

Mina kära bröder och systrar, det är påsöndagen i morgon, som äldste Gong så värtaligt har undervisat om. Då går vi in i den särskilda vecka som kulminerar i påsken. Som Jesu Kristi efterföljare som lever i en tid då covid-19-pandemin har satt hela världen i oordning, låt oss inte bara tala om Kristus eller predika om Kristus eller använda en symbol som representerar Kristus.

Låt oss sätta vår tro på Jesus Kristus i handling!

Som ni vet åtlyder kyrkans medlemmar fastelagen en dag varje månad.

Läran om fasta är urtida. Den följdes av bibliska hjältar från de allra första dagarna. Mose, David, Esra, Nehemja, Ester, Jesaja, Daniel, Joel och många andra fastade och predikade om fasta.⁸ Genom Jesajas skrifter sa Herren: ”*Detta* är den fasta jag vill ha: Lossa orättfärdiga bojar, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok!”⁹

Aposteln Paulus uppmanade de heliga i Korint att ägna sig åt fasta och bön.¹⁰ Frälsaren själv förkunnade att vissa saker inte försvinner *utom* genom bön och fasta.¹¹

Jag sa nyligen i en video på sociala medier: "Som läkare och kirurg känner jag stor beundran för sjukvårdspersonal, forskare och alla som arbetar dygnet runt för att begränsa spridningen av covid-19."¹²

Som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och en Jesu Kristi apostel *vet* jag att Gud "har all makt, all visdom och all insikt. Han förstår allting och han är en barmhärtig varelse, ja till frälsning för dem som omvänder sig och tror på hans namn."¹³

Så under tider av djup bedrövelse, som när sjukdomar når pandemiska proportioner, är det mest naturligt för oss att vädja till vår himmelske Fader och hans Son – den store läkaren – att visa sin förunderliga makt att välsigna jordens befolkning.

I mitt videobudskap bad jag alla att fasta tillsammans söndagen den 29 mars 2020. Många av er har sett videon och varit med i fastan. Några kanske inte har det. Nu behöver vi fortfarande hjälp från himlen.

London, England

Så i kväll, mina kära bröder och systrar, i Mosiahs söners anda, de som hängav sig åt mycket fasta och bön¹⁴, och som en del av vår generalkonferens i april 2020 ber jag om ytterligare en världsomspännande fasta. För alla de vars hälsa tillåter det: låt oss fasta, be och förena vår tro igen. Låt oss vädja i bön om lättnad från denna globala pandemi.

Jag inbjuder *alla*, även dem som inte tillhör vår tro, att fasta och be på långfredagen, den 10 april, om att den här pandemin må komma under kontroll, vårdpersonal skyddas, ekonomin stärkas och livet normaliseras.

Hur fastar vi? Två måltider eller 24 timmar är brukligt. Men du bör besluta vad som innebär ett offer för dig, och minnas det stora offer som Frälsaren gjorde för din skull. Låt oss förenas i vädjan om helande över hela världen.

Långfredagen vore ju den *perfekta* dagen för vår himmelske Fader och hans Son att höra oss!

Kära bröder och systrar, jag vill uttrycka min djupa kärlek till er och mitt vittnesbörd om gudomligheten i det verk vi är engagerade i. Detta *är* Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Han är dess överhuvud och vägleder allt vi gör. Jag vet att han besvarar sitt folks vädjanden. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 14:7.
2. L&F 115:4.
3. Se Russell M. Nelson, "Kyrkans rätta namn", *Liahona*, nov. 2018, s. 87–89.
4. Se Russell M. Nelson, "Kyrkans rätta namn", s. 88.
5. Russell M. Nelson, "Kyrkans rätta namn", s. 89.
6. Se Ef. 2:20.
7. För att respektera dess heliga natur och bevara juridiskt skydd får kyrkans officiella symbol endast användas enligt godkännande från första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum. Ytterligare information kan fås via kyrkans kontor för immateriella rättigheter på cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.
8. Se 2 Mos. 34:28; 2 Sam. 12:16; Esra 10:6; Neh. 1:4; Est. 4:16; Jes. 58:3; Dan. 9:3; Joel 2:12.
9. Jes. 58:6; betoning tillagd.
10. Se 1 Kor. 7:5.
11. Se fotnot till Matt. 17:20; betoning tillagd; se även Mark 9:29.
12. "Profet inbjuder alla till bön och fasta för Covid-19", 26 mars 2020, nyheter. JesuKristiKyrka.org.
13. Alma 26:35.
14. Se Alma 17:3.

Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kvorum

Profetiors uppfyllelse

De profetior som har uppfyllts genom återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet är många.

Mina kära bröder och systrar, det är en ära att få tala vid den här historiska generalkonferensen som firar minnet av Joseph Smiths första syn av Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus, i vad som utan tvekan är en helig lund. Den synen var en storslagen början på evangeliets återställelse och allt det som hände därefter, från Mormons bok till återkomsten av prästadömet myndighet och nycklar, bildandet av Herrens sanna kyrka, Guds tempel och profeter och apostlar som leder verket i dessa sista dagar.

I en gudomlig avsikt profeterade Guds profeter fordom, när den Helige Anden manade dem därtill, om återställelsen och om det som skulle ske i vår tid, den sista tidsutdelningen och tidernas fullbordan. Verket självt sporrade de forntida siarnas själar.¹ Genom tidens släktled förutsa, drömde, föreställde sig och profeterade de om framtiden för Guds rike på jorden, något som Jesaja kallade "ett underbart och förunderligt verk".²

De profetior som har uppfyllts genom återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet, däribland Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, är många. Men i dag ska jag bara belysa några av mina favoriter. Dessa blev jag undervisad om av mina kära primärlärare och när jag satt i min änglalika mors knä.

Daniel, som avvärjde lejon med hjälp av sin tro på Herren Jesus Kristus och genom ingripandet från Guds tjänande änglar, var en av dem som såg vår tid i en syn. När Daniel tolkade en dröm åt Babels kung Nebukadnessar profeterade han att Herrens kyrka skulle resa sig i de sista dagarna som en liten sten som "revs loss från berget, men inte av människohänder".³ "Inte av människohänder" betyder att Herrens kyrka genom gudomligt ingripande ska öka i storlek tills den uppfyller hela jorden för att "aldrig i evighet ... gå under ... [utan] bestå för evigt".⁴

Det vittnar starkt om att Daniels ord uppfylls när medlemmar i kyrkan över hela världen tittar och lyssnar på konferensen i dag.

Den hängivne aposteln Petrus beskrev "tider ... då allt ... återupprättas ... från urminnes tid".⁵ Aposteln Paulus skrev att Gud när tiden var inne skulle "sammanfatta allt ... i Kristus", "där hörnstenen är Kristus Jesus själv".⁶ Jag upplevde de profetiorna så tydligt när jag deltog i invigningen av Roms tempel. Alla profeterna och apostlarna var där och bar vittnesbörd om Jesus Kristus, världens Återlösare, precis som Petrus och Paulus hade gjort. Kyrkan är ett levande exempel på den återupprättelsen, bröder och systrar, och våra medlemmar vittnar om de gudomliga uppenbarelserna från en svunnen tid.

Josef i Egypten profeterade följande om de sista dagarna: "En siare skall Herren Gud uppresa som skall vara en utvald siare för min livsfrukt."⁸ "Ty han skall utföra [Herrens] verk."⁹ Joseph Smith, återställelsens profet, var den siaren.

Johannes Uppenbararen profeterade om att en av den Allsmäktiges änglar skulle föra samman viktiga delar av återställelsen med följande ord: "Och jag såg en annan ängel flyga uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för jordens invånare, för alla folk och

North Salt Lake, Utah, USA

stammar och språk och länder.”¹⁰ Moroni var den ängeln. Han såg vår tid som det står nedtecknat i Mormons bok. Under upprepade besök förberedde han Joseph Smith för dennes uppgift, som bland annat innebar att översätta Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi testamente.

Andra profeter förutså vår tid. Malaki talade om att Elia skulle ”vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder”¹¹. Elia har kommit, vilket har resulterat i att vi i dag har 168 tempel över hela jordens yta. Varje tempel betjänar värdiga medlemmar som ingår heliga förbund och tar emot heliga förrättningar för sig själva och för sina avlidna förfäder. Detta heliga arbete som Malaki beskrev har ”en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse”¹².

Vi lever i den tiden som det har profeterats om. Vi är det folk som har fått i uppdrag att förbereda för Jesu Kristi andra ankomst. Vi ska samla Guds barn, de som vill höra och omfamna det eviga evangeliets sanningar, förbund och löften. President Nelson kallar det ”den största utmaningen, *det största* uppdraget och *det största* verket på jorden i dag”¹³. Om det underverket vittnar jag.

På uppdrag av president Russell M. Nelson invigde jag i februari i år Durban tempel i Sydafrika. Det

var en dag jag ska minnas i resten av mitt liv. Jag var med medlemmar som har kommit till evangeliet på det sätt som Jeremia profeterade om för länge sedan: ”En från varje stad och två från varje släkt”.¹⁴ Jesu Kristi lära förenar oss alla – över hela världen – som söner och döttrar till Gud, som bröder och systrar i evangeliet. Oavsett hur vi ser ut eller klär oss är vi ett folk med en Fader i himlen, vars plan från begynnelsen var och är att hans familj ska återförenas genom att ingå och hålla heliga tempelförbund.

För en liten samling prästadömsbärare i en skolbyggnad i Kirtland, Ohio 1834 profeterade profeten Joseph: ”Det är bara en liten grupp prästadömsbärare här i kväll, men denna kyrka kommer att uppfylla Nord- och Sydamerika – den kommer att uppfylla jorden.”¹⁵

De senaste åren har jag rest över hela världen för att träffa kyrkans medlemmar. Mina bröder i de tolv kворum har haft liknande uppdrag. Men vem kan hålla jämna steg med vår käre profet president Nelsons schema, vars resor under hans första två år som president för kyrkan har tagit honom till de heliga i 32 länder och territorier i USA¹⁶ för att vittna om den levande Kristus.

Jag minns när jag fick min missionskallelse som ung man. Jag ville

tjäna i Tyskland som min far, bror och sväger hade gjort. Utan att vänta på att någon skulle komma hem skyndade jag mig till brevlådan och öppnade kallelsen. Jag läste att jag hade kallats till Östra Förenta staternas mission med huvudkontor i New York. Jag var besviken, så jag gick in och öppnade mina skrifter för att få tröst. Jag började läsa i Läran och förbunden: ”Se och ge akt, jag har många människor på denna plats i områdena runt omkring, och en vid dörr skall öppnas i områdena runt omkring i denna östra del av landet.”¹⁷ Den profetian, som gavs till profeten Joseph Smith 1833, blev en uppenbarelse för mig. Jag visste då att jag hade kallats till precis den mission som Herren ville att jag skulle tjäna i. Jag undervisade om återställelsen och dess dramatiska inledning då vår Fader i himlen talade till Joseph Smith och sa: ”Denne är min älskade Son. Hör honom!”¹⁸

Av stor vikt för hela kyrkan är Jesajas profetia, som uttalades över 700 år före Jesu Kristi födelse: ”Det ska ske i den yttersta tiden att berget med HERRENS hus ska stå fast grundat och vara högst bland bergen. ... Alla [folk] ska strömma dit.”¹⁹

I dag föreställer jag mig miljontals av våra medlemmar och vänner som på elektronisk väg har anslutit sig till det här mötet via tv, internet

och på annat sätt. Vi sitter ner som om vi var tillsammans ”högst bland bergen”²⁰. Det var Brigham Young som uttalade de profetiska orden: ”Det här är rätt plats.”²¹ De heliga, varav några var mina pionjärfäder, arbetade på att upprätta Sion i Klippiga bergen ”genom hans vilja och behag som befäller över jordens folk”²².

Jag står i dag på den heliga marken som har dragit till sig miljontals besökare. År 2002 var Salt Lake City värd för de olympiska spelen. The Tabernacle Choir sjöng på invigningsceremonierna och kyrkan bjöd på många konserter och program för gäster och deltagare från många, många nationer. Jag kommer alltid att minnas synen av templet i

bakgrunden på kvällsnyheterna som sändes över hela världen.

Genom åren har presidenter från USA, kungar, domare, premiärministrar, ambassadörer och representanter från många länder kommit till Salt Lake City och träffat våra ledare. President Nelson har varit värd för ledare från National Association for the Advancement of Colored People, en amerikansk organisation för lika rättigheter utan rasdiskriminering. Jag minns hur jag stod sida vid sida med dessa vänner och ledare när president Nelson tillsammans med dem manade till större respekt och etnisk samhörighet i världen.²³

Många fler har kommit till Temple Square och rådgjort med kyrkans ledare. Förra året till exempel, för att bara nämna några få, välkomnade vi FN:s 68:e konferens om civilsamhället, en global sammankomst och den första i sitt slag utanför New York. Vi har träffat Vietnams kommitté för religiösa angelägenheter och ambassadörer från Kuba, Filippinerna, Argentina, Rumänien, Sudan, Qatar och Saudiarabien. Vi har också tagit emot generalsekretären för Muslimska världsförbundet.

Det jag beskriver är en uppfyllelse av Jesajas profetia att folk i de sista dagarna ska strömma till ”berget med HERRENS hus”²⁴. Det stora Salt

Lake-templet står i centrum för dess majestät och härlighet.

Det är inte landskapet som har lockat folk, även om det ligger vackert här. Det är uttrycket av en gudstjänst som är ren som syns i andan, tillväxten, godheten och generositeten hos Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och dess folk; att vi älskar så som Gud älskar; att vi är hängivna ett högre ändamål, det som Joseph Smith kallade ”Kristi sak”²⁵.

Vi vet inte när Frälsaren kommer tillbaka, men det här vet vi. Vi måste vara förberedda i hjärta och sinne, värdiga att ta emot honom och hedrade att få vara en del av allt det som förutsades för så länge sedan.

Jag vittnar om att president Russell M. Nelson är Herrens profet på jorden, och vid hans sida står apostlar kallade av Gud, understödda som profeter, siare och uppenbarare. Och, mina kära bröder och systrar, återställelsen fortsätter.

Jag vill nu avsluta med Joseph Smiths profetia, ord som jag vittnar om är sanna: ”Ingen gudlös hand kan hindra verket från att framåtskrida. Förföljelser må rasa, pöbelhopar må samlas, arméer må förena sig, förtalet må nedsvärta, men Guds sanning ska gå fram kraftfullt, ädelt och oförskräckt, tills den genomträngt varje kontinent, förkunnats i varje trakt, täckt varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter har utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat.”²⁶ Jag vittnar om att dessa profetior genom Joseph Smith håller på att uppfyllas.

Jag lovar att när ni följer de inspirerade råden från vår käre profet president Russell M. Nelson, hans rådgivare, apostlarna och andra ledare i kyrkan, och när ni hörsammar de forntida profeter som förutsa vår tid,

Provo, Utah, USA

Bonnie H. Cordon
Unga kvinnors generalpresident

fylls ni djupt i hjärta och själ av återställens anda och verk. Jag lovar att ni får se Guds hand i era liv, höra hans maningar och känna hans kärlek. I Jesu Kristi namn och med tacksamhet för återställens av hans evangelium och hans kyrka, som är bevis på hans ojämförliga kärlek, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 508.
2. 2 Ne. 27:26; se även Jes. 29:14.
3. Dan. 2:45, se även L&F 65:2.
4. Dan. 2:44.
5. Apg. 3:21.
6. Ef. 1:10.
7. Ef. 2:20.
8. 2 Ne. 3:6.
9. 2 Ne. 3:8.
10. Upp. 14:6.
11. Mal. 4:6.
12. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145.
13. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
14. Jer. 3:14.
15. Joseph Smith, i *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff* (2004) s. 25–26.
16. Se Valerie Johnson, "President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?" *Church News*, 13 jan. 2020, thechurchnews.com.
17. L&F 100:3.
18. JS–H 1:17.
19. Jes. 2:2; se även Mika 4:1–2.
20. Jes. 2:2.
21. Orden "det här är rätt plats" tillskrevs Brigham Young av Wilford Woodruff när denne talade vid ett pionjärdagsfirande i juli 1880 (se "Pioneers' Day", *Deseret Evening News*, 26 juli 1880, s. 2).
22. Brigham Young, 31 mars 1861, Historian's Office reports of speeches, 1845–1885, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City, Utah, USA.
23. Se "First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony", 17 maj 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
24. Jes. 2:2; se även Mika 4:1–2.
25. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 350.
26. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 141.

Så att de ser

Titta efter och be om tillfällen att låta ditt ljus lysa så att andra kan se vägen till Jesus Kristus.

Bröder och systrar, våra hjärtan har välsignats och förnyats av Anden som vi har känt under konferensen.

För två hundra år sedan vilade en ljuspelare på en ung man i en skogslund. I det ljuset såg Joseph Smith Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. Deras ljus fördrev det andliga mörker som täckte jorden, och pekade ut vägen framåt för Joseph Smith – och för oss alla. Tack vare ljuset som uppenbarades den dagen kan vi ta emot fullheten av de välsignelser som finns tillgängliga genom vår Frälsare Jesu Kristi försoning.

Tack vare återställens av hans evangelium kan vi fyllas av vår Frälsares ljus. Det ljuset är dock inte ämnat för bara dig och mig. Jesu Kristi kallelse till oss löd: "Låt därför ert ljus så lysa för detta folk så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader som är i himlen."¹ Jag har kommit att älska orden "så att de ser". Det är en pockande uppmaning från Herren att mer medvetet hjälpa andra se stigen och därigenom komma till Kristus.

När jag var tio år gammal hade vår familj äran att få besök av äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum i samband med ett uppdrag han hade i min hemstad.

Mot slutet av dagen satte vår familj och familjen Perry sig ner i vårt vardagsrum för att avnjuta min mammas goda äppelpaj medan äldste Perry berättade om heliga runtom i världen. Jag var som trollbunden.

Det började bli sent när mamma ropade in mig i köket och ställde en enkel fråga: "Bonnie, matade du hönsen?"

Mitt hjärta sjönk – det hade jag inte gjort. Jag ville ju inte lämna en Herrans apostels sällskap, så jag föreslog att hönsen kunde fasta till morgonen därpå.

Provo, Utah, USA

Brigham City, Utah, USA

Mamma svarade med ett bestämt "nej". Precis då kom äldste Perry in i köket och med sin djupa entusiastiska stämma frågade han: "Hörde jag att någon behöver mata hönsen? Får min son och jag vara med?"

Åh vilken fröjd det nu blev att få mata hönsen! Jag sprang för att hämta vår stora gula ficklampa. Muntert visade jag vägen där jag skuttade fram på den vältrampade stigen till hönsburen. Med ficklampan dansande i min hand tog vi oss över majsfället och passerade genom en veteåker.

När jag kom till det lilla bevattningsdiket som korsade stigen hoppade jag instinktivt över det som så många kvällar förr. Jag var helt omedveten om äldste Perrys svårighet att följa mig på den mörka, okända stigen. Mitt dansande ljus hjälpte honom inte att se diket. Utan stadig belysning trampade han rakt ner i vattnet och upplät ett högljutt stön. I panik vände jag mig om, bara

för att se min nye vän dra upp sin dyblöta fot ur diket och skaka av vattnet från sin tunga lädersko.

Med en genomblöt och plaskande sko hjälpte äldste Perry mig att mata hönsen. När vi var färdiga anvisade han mig kärleksfullt: "Bonnie, jag behöver se stigen. Ljuset behöver lysa där jag går."

Jag lyste med mitt ljus men inte på ett sådant sätt att det hjälpte äldste Perry. Men när jag nu visste att han behövde mitt ljus för att tryggt ta sig fram på stigen, riktade jag ficklampan precis framför hans fötter och vi kunde återvända hem med tillförsikt.

Mina kära syskon, i många år har jag begrundat den princip jag lärde mig av äldste Perry. Herrens uppmaning att låta vårt ljus lysa handlar inte bara om att planlöst vifta med en ljusstråle och i allmänhet göra världen ljusare. Den handlar om att rikta vårt ljus så att andra kan se vägen till Kristus. Det handlar om att samlas Israel *på den här sidan om slöjan* – hjälpa andra se nästa

steg framåt genom att ingå och hålla förbund med Gud.²

Frälsaren vittnade: "Se, jag är ljuset. Jag har givit er ett föredöme."³ Låt oss se på ett av hans exempel.

Kvinnan vid brunnen var en samarier som inte kände till Jesus Kristus och som av många sågs som utstött i sitt eget samhälle. Jesus träffade henne och inledde ett samtal. Han talade med henne om vatten. Han ledde henne sedan till större ljus genom att förkunna att han själv var "levande vatten"⁴.

Kristus var medkännande och medveten om henne och hennes behov. Han mötte kvinnan där hon var och började genom att prata om något bekant och vanligt. Om han hade slutat där skulle det ha varit ett positivt möte. Men det hade inte fått till följd att hon gick in i staden för att förkunna: "Kom så får ni se. ... Han kanske är Messias?"⁵ Under samtalet upptäckte hon gradvis Jesus Kristus, och trots sitt förflutna blev hon ett ljusets redskap som lyste upp vägen så att andra kunde se.⁶

Låt oss nu titta på två personer som följde Frälsarens exempel i att dela med sig av ljus. Nyligen blev min vän Kevin placerad bredvid en företagsledare under en middag. Han undrade vad de skulle prata om i två timmar. Kevin följde en maning och sa: "Berätta om din släkt. Var kommer de ifrån?"

Den gode mannen visste inte så mycket om sina rötter så Kevin tog upp sin telefon och sa: "Jag har en app som är till hjälp för att hitta släktingar. Låt oss se vad vi kan hitta."

Efter ett långt samtal frågade Kevins nya vän: "Varför är familjen så viktig i er kyrka?"

Kevin svarade enkelt: "Vi tror att vi fortsätter leva efter att vi har dött. Om vi hittar våra förfäder och tar

deras namn till en helig plats som kallas tempel, kan vi utföra vigselförrettningar som håller samman våra släktingar även efter döden.”⁷

Kevin började med något som han och hans nye vän hade gemensamt. Han hittade sedan en möjlighet att vittna om Frälsarens ljus och kärlek.

Den andra berättelsen handlar om Ella som spelade basket i ett collegelag. Hennes exempel började med att hon fick sin missionskallelse medan hon var på skolan. Hon valde att öppna kallelsen inför hela sitt lag. De visste nästan ingenting om Jesu Kristi kyrka och förstod inte Ellas önskan att få verka som missionär. Hon bad flera gånger om att få veta hur hon skulle förklara sin missionskallelse på ett sätt så att lagkamraterna skulle förstå. Svaret hon fick?

”Jag gjorde en PowerPoint”, sa Ella, ”eftersom jag bara är så cool”. Hon berättade för dem om möjligheten att verka i en av över 400 missioner och kanske lära sig ett nytt språk. Hon framhävde de tusentals missionärer

som redan verkar. Ella avslutade med en bild av Frälsaren och det här korta vittnesbördet: ”Basket är något av det allra viktigaste i mitt liv. Jag flyttade till andra sidan landet och lämnade min familj för att spela för den här tränaren och i det här laget. De enda två sakerna som är viktigare för mig än basket är min tro och min familj.”⁸

Om du nu tänker: ”Det var ju bra 1 000-wattsexempel, men jag är en 20-wattslampa”, ska du komma ihåg att Frälsaren vittnade: ”Se, jag är det ljus som ni skall hålla upp.”⁹ Han påminner oss om att han står för ljuset om vi bara pekar ut honom för andra.

Du och jag har tillräckligt med ljus att dela med oss av *just nu*. Vi kan lysa upp nästa steg för att hjälpa någon närma sig Jesus Kristus, och sedan nästa steg, och nästa.

Fråga dig själv vem som behöver det ljus som du har för att finna stigen de behöver men inte kan se?

Mina kära vänner, varför är det så viktigt att vi låter vårt ljus lysa? Herren

har sagt oss att ”det finns ännu många på jorden ... som endast hålls borta från sanningen för att de inte vet var de skall finna den”¹⁰. Vi kan hjälpa till. Vi kan medvetet låta vårt ljus lysa så att andra kan se. Vi kan framföra en inbjudan.¹¹ Vi kan vandra med dem som tar ett steg mot Frälsaren, oavsett hur stapplande det är. Vi kan samla Israel.

Jag vittnar om att Herren förstärker varje liten ansträngning. Den Helige Anden manar oss så att vi vet vad vi ska säga och göra. Sådana försök kan kräva att vi kliver utanför vår bekvämlighetszon, men vi kan vara säkra på att Herren hjälper oss att låta vårt ljus lysa.

Jag är så tacksam för Frälsarens ljus som fortsätter leda den här kyrkan genom uppenbarelse.

Jag uppmanar oss alla att följa Jesu Kristi exempel och vara medkännande med och medvetna om människorna omkring oss. Titta efter och be om tillfällen att låta ditt ljus lysa så att andra kan se vägen till Jesus Kristus. Hans löfte är mäktigt: ”Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.”¹² Jag vittnar om att vår Frälsare Jesus Kristus är vägen, sanningen, livet, ljuset och kärleken i världen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 3 Ne. 12:16.
2. Se Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
3. 3 Ne. 18:16.
4. Se Joh. 4:9–30.
5. Joh. 4:29.
6. Se Robert och Marie Lund, ”Frälsarens respekt för kvinnan”, Liahona, mars 2015, s. 32–37.
7. Personlig korrespondens.
8. Personlig korrespondens.
9. 3 Ne. 18:24.
10. L&F 123:12.
11. Se Dieter F. Uchtdorf, ”Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat”, Liahona, maj 2019, s. 15–18.
12. Joh. 8:12.

Äldste Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas kворum

Med fullkomligt klart hopp

Eftersom återställelsen bekräftade den grundläggande sanningen att Gud verkligen är verksam i denna värld kan vi känna hopp, vi bör känna hopp, även när vi står inför ytterst oöverstigliga hinder.

I oktober i fjol bad president Russell M. Nelson oss att blicka *framåt* mot konferensen i april 2020 genom att på vårt eget sätt blicka *bakåt* för att se Guds majestätiska hand i återställelsen av Jesu Kristi evangelium. Syster Holland och jag tog den profetiska inbjudan på allvar. Vi föreställde oss att vi levde på tidigt 1800-tal och såg på dåtidens religiösa trosuppfattningar. Med den bilden i sinnet frågade vi oss själva: "Vad saknas? Vad önskar vi att vi hade? Vad *hoppas* vi att Gud ska ge oss som svar på vår andliga längtan?"

Provo, Utah, USA

En sak vi insåg var att vi för två århundraden sedan innerligt skulle ha hoppats på en återställning av en sannare bild av Gud än de flesta hade på den tiden, dold som han ofta tycktes vara bakom århundraden av oriktigheter och missuppfattningar. För att citera William Ellery Channing, en förgrundsfigur inom religionen på den tiden, skulle vi ha sökt efter "Guds faderliga natur", vilken Channing ansåg vara "kristendomens första lära".¹ En sådan lära skulle ha visat att Gud är en omtänksam Fader i himlen snarare än en barsk domare som delar ut sträng rättvisa eller en frånvarande godsägare som en gång i tiden varit engagerad i jordiska frågor men som nu är helt upptagen på andra platser i universum.

Ja, vår förhoppning år 1820 skulle

ha varit att finna att Gud talade och ledde i nutiden lika öppet som förr, en sann Far i ordets kärleksfullaste bemärkelse. Han skulle verkligen *inte* ha varit en kall, egenmäktig envåldshärskare som förutbestämde några utvalda få till frälsningen och sedan överlämnade resten av den mänskliga familjen åt fördömmelse. Nej, han skulle vara den vars varje handling, enligt gudomligt tillkännagivande, skulle göra "det som är till nytta för världen, ty han älskar världen"² och alla dess invånare. Den kärleken skulle vara den yttersta anledningen till att han skickade Jesus Kristus, sin enfödde Son, till jorden³.

På tal om Jesus, om vi hade levt i början av 1800-talet skulle vi med stor bestörtning ha insett att tvivel över Frälsarens liv och uppståndelse hade börjat få betydande fäste inom kristendomen. Så vi skulle ha hoppats på att bevis skulle läggas fram inför världen som bekräftade Bibelns vittnesbörd om att Jesus *är* Kristus, Guds bokstavliga Son, Alfa och Omega och den enda Frälsaren den här världen någonsin kommer att ha. Vi skulle innerligt ha hoppats på att ytterligare helig skrift skulle komma fram, något som kunde utgöra ett andra vittne om Jesus Kristus och som skulle utöka och utveckla vår kunskap om hans mirakulösa födelse, förunderliga verksamhet, försonande offer och ärorika uppståndelse. Ett sådant dokument skulle sannerligen vara "rättfärdighet ned[sänd] från himlen, och sanning ... [frambringad] ur jorden".⁴

Utifrån dåtidens kristna värld skulle vi ha hoppats på att finna någon som bemyndigats av Gud med sann präst dömsmyndighet som kunde döpa oss, förläna den Helige Andens gåva och utföra alla evangeliets förrättningar som är nödvändiga för upphöjelse.

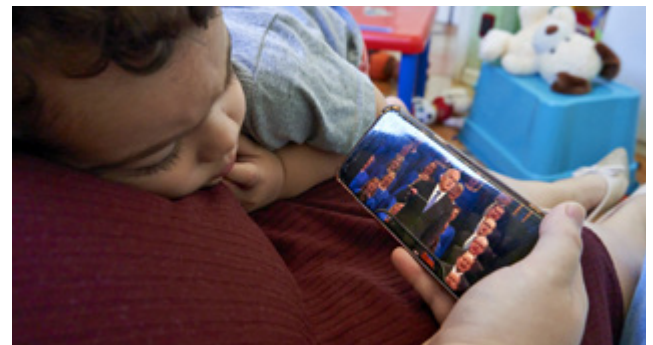
År 1820 skulle vi ha hoppats på att få se uppfyllelsen av talande löften av Jesaja, Mika och andra forntida profeter om återkomsten av Herrens majestätiska hus.⁵ Vi skulle ha varit överlyckliga över att få se heliga tempels härlighet återupprättas – med Anden, förrättningarna, kraften och myndigheten att undervisa om eviga sanningar, hela personliga sår och binda familjer samman för evigt. Jag skulle ha sökt överallt efter att finna någon som var bemyndigad att säga till mig och min älskade Patricia att vårt äktenskap i en sådan omgivning beseglades för tid och all evighet, att aldrig behöva höra eller leva under den hemska förbannelsen ”tills döden skiljer er åt”. Jag vet att det ”i [vår] Fars hus finns många rum”⁶, men personligen anser jag att om jag skulle ha förmånen att få ärva ett av dem så skulle det inte vara mer än ett förfallet skjul om Pat och våra barn inte var där för att dela det arvet med mig. Och för våra förfäder, varav en del levde och

dog utan att ens höra talas om Jesus Kristus, skulle vi ha hoppats på att den ytterst rättvisa och nådiga bibliska principen skulle återställas: att de levande fick utföra frälsande förrättningar å sina döda förfäders vägnar.⁷ Jag kan inte föreställa mig en princip som på ett bättre sätt visar en kärleksfull Guds omsorg om vart och ett av sina jordiska barn, oavsett när de levde eller var de dog.

Ja, vår 1820-lista över förhoppningar tar inte slut där, men återställensens kanske viktigaste budskap är att sådana förhoppningar *inte* skulle ha varit förgäves. Med början i den heliga lunden och fortsättningsvis i dag förverkligas dessa hopp och blir, som aposteln Paulus och andra lärde, trygga och säkra

ankare för själen⁸. Det som en gång var en förhoppning är i dag en del av historien.

Vi kan därför blicka bakåt på 200 år av Guds godhet mot världen. Men vad ser vi om vi blickar framåt? Vi har fortfarande förhoppningar som ännu *inte* har uppfyllts. I denna stund utkämpar vi ett allomfattande krig mot covid-19, en bister påminnelse om att ett virus⁹ som är 1 000 gånger mindre än ett sandkorn¹⁰ kan få ner hela befolkningar och globala ekonomier på knä. Vi ber för dem som har förlorat nära och kära till denna nutida farsot och för alla som är smittade eller i riskgrupper. Vi ber definitivt för dem som ger sådan storslagen hälsovård. När vi har bekämpat detta – och det kommer vi att göra – må vi vara lika fast beslutna att befria världen från hungerns virus, att befria samhällen och nationer från fattigdomens virus. Må vi hoppas på skolor där elever får undervisning – utan rädsla för att bli skjutna – och på att varje Guds barn ska få gåvan att känna sitt värde utan att dras ner av *några* fördomar på grund av ras, etnicitet eller religion. Bakom allt detta finns vårt obevekliga hopp om större hängivenhet mot de två allra största buden: att älska Gud genom att följa hans anvisningar och att älska vår nästa genom att visa

Taboão de Serra, São Paulo, Brasilien

vänlighet och medkänsla, tålmod och förlåtelse.¹¹ Dessa två gudagivna direktiv är fortfarande – och kommer alltid att vara – vårt enda säkra hopp om att ge våra barn en bättre värld än den de har i dag.¹²

Förutom dessa globala önskningar har många bland åhörarna i dag innerliga personliga förhoppningar, hopp om att äktenskapet ska förbättras, eller ibland bara ett hopp om äktenskap, hopp om att ett beroende ska övervinnas, hopp om att ett vilsegånget barn ska komma tillbaka, hopp om att fysisk och känslomässig smärta av många slag ska upphöra. Eftersom återställelsen bekräftade den grundläggande sanningen att Gud verkligen är verksam i denna värld *kan* vi känna hopp, vi *bör* känna hopp, även när vi står inför ytterst oöverstigliga hinder. Det är det som skrifterna beskriver när Abraham, där hoppet var ute hoppades ändå¹³ – med andra ord att han trodde trots alla anledningar till att *inte* tro – att han och Sara skulle få ett eget barn när det tycktes vara fullständigt omöjligt. Så, jag frågar: Om så många av våra 1820 års förhoppningar kunde börja gå i uppfyllelse med en glimt av gudomligt ljus till en liten gosse som knäböjde bland träden i staten New York, varför skulle vi då inte hoppas på att rättfärdiga önskningar och kristuslik längtan fortfarande förunderligt och mirakulöst kan besvaras av hoppets Gud? Vi behöver alla tro på att det som vi rättfärdigt önskar oss en dag på något sätt kan bli vårt.

Bröder och systrar, vi känner till vilka en del av de religiösa bristerna i början av 1800-talet var. Vidare känner vi till en del av dagens religiösa tillkortakommanden som fortfarande inte mättar hungern eller hoppet hos en del. Vi vet att olika slag av denna missnöjdhet leder en del bort från traditionella

religiösa samfund. Vi vet också, som en frustrerad författare skrev, att "många [av dagens] religiösa ledare inte tycks ha en aning" om hur de bör bemöta denna slags nedgång, utan svarar med "en tunn välling av terapeutisk deism, billig skenverksamhet, noga förtäckt irrlära [och ibland helt enkelt] oinspirerat nonsens"¹⁴ – och allt detta när världen behöver så mycket mer, när det uppväxande släktet förtjänar så mycket mer och när Jesus på sin tid erbjöd så mycket mer. Som Kristi lärjungar kan vi i vår tid vara så mycket mer än de forntida israeliterna som jämrade sa: "Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute."¹⁵ Ja, om vi slutligen förlorar hoppet förlorar vi det sista som upprätthåller oss. Det var över själva porten till helvetet som Dante skrev en varning till alla som vandrade genom hans *Divina Commedia*: "Lämna allt hopp", sa han, "ni som går över tröskeln"¹⁶. När hoppet är ute har vi i sanning bara kvar flammorna från infernot som rasar omkring oss.

Så när vi har ryggen mot väggen och, som det står i psalmen, "då allting annat sviker och bedrar"¹⁷ har vi bland våra mest outhärliga dygder denna dyrbara gåva av hopp oupplösligt förankrad i vår tro på Gud och vår kärlek till andra.

När vi under detta 200-årsjubileum blickar tillbaka för att se allt vi har fått oss givet och gläds över att så många förhoppningar uppfyllts, lägger jag min röst till det en vacker

ung återvänd systemmissionär sa i Johannesburg för bara några månader sedan: "[Vi] har inte kommit så här långt bara för att stanna här."¹⁸

Med rötterna i ett av de mest inspirerande avskedstalen som någonsin nedtecknats i skrifterna säger jag med profeten Nephi och denna unga syster:

Mina älskade bröder och systrar, sedan ni fått återställens första frukter "vill jag fråga er om allt är gjort. Se, jag säger er: Nej. ...

Ni [måste] sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, *med fullkomligt klart hopp* och kärlek till Gud och till alla människor. ... Om ni [gör detta], se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv."¹⁹

Jag tackar, mina bröder och systrar, för allt vi har fått oss givet i denna sista och största av alla tidsutdelningar, Jesu Kristi återställda evangeliums tidsutdelning. Gåvorna som flödar från det evangeliet betyder allt för mig – allt – så för att försöka tacka min Fader i himlen för dem har jag "löften att hålla och långt att gå innan jag får sova, långt att gå innan jag får sova."²⁰ Må vi sträva framåt med kärlek i hjärtat och vandra med "fullkomligt klart hopp"²¹ som lyser upp vägen av helig förväntan som vi nu har vandrat i 200 år. Jag vittnar om att framtiden kommer att vara lika fylld av underverk och stora välsignelser som det förgångna har varit. Vi har all anledning att hoppas på välsignelser

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kvorum

som är ännu större än de vi redan fått, för detta är den Allsmäktige Gudens verk, detta är den fortsatta uppenbarelsekyrka, detta är Kristi obegränsade nåds och välviljas evangelium. Jag vittnar om alla dessa sanningar och så mycket därtill i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "The Essence of the Christian Religion", i *The Works of William E. Channing* (1888), s. 1004.
2. 2 Ne. 26:24.
3. Se Joh. 3:16–17.
4. Mose 7:62.
5. Se Jes. 2:1–3; Hes. 37:26; Mika 4:1–3; Mal. 3:1.
6. Joh. 14:2.
7. Se 1 Kor. 15:29; L&F 128:15–17.
8. Se Hebr. 6:19; Eth. 12:4.
9. Se Na Zhu och andra, "A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019", *New England Journal of Medicine*, 20 feb. 2020, s. 727–733.
10. Se "Examination and Description of Soil Profiles", i *Soil Survey Manual*, C. Ditzler, K. Scheffe och H. C. Monger, red. (2017), nrcs.usda.gov.
11. Se Matt. 22:36–40; Mark. 12:29–33; se även 3 Mos. 19:18; 5 Mos. 6:1–6.
12. Se Eth. 12:4.
13. Se Rom. 4:18.
14. R. J. Snell, "Quiet Hope: A New Year's Resolution", *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute*, 31 dec. 2019, thepublicdiscourse.com.
15. Hes. 37:11.
16. Det här är en av flera översättningar av det här uttrycket (Dante Alighieri, "Helvetet", i *Den gudomliga komedin*, övers. av Ingvar Björkeson [2006], Sång III, rad 9). Men en mer bokstavig översättning är "Överge allt hopp, ni som här inträder".
17. "Bliv kvar hos mig", *Psalmer*, nr 100.
18. Judith Mahlangu (multistavskonferens i närheten av Johannesburg, Sydafrika, 10 nov. 2019), i Sydney Walker, "Elder Holland Visits Southeast Africa during 'Remarkable Time of Growth'" *Church News*, 27 nov. 2019, thechurchnews.com.
19. Se 2 Ne. 31:19–20; betoning tillagd.
20. "Stopping by Woods on a Snowy Evening", rad 14–16, i *The Poetry of Robert Frost: The Collected Poems*, red. Edward Connery Lathem (1969), s. 225.
21. 2 Ne. 31:20.

"Låt bygga detta hus åt mitt namn" (L&F 124:40)

De förbund som tas emot och de förrättningar som utförs i templen är nödvändiga för att helga våra hjärtan och för Guds söners och döttrars slutliga upphöjelse.

I den heliga lunden för 200 år sedan såg och talade den unge Joseph Smith med Gud den evige Fadern och hans Son Jesus Kristus. Av dem fick Joseph kännedom om gudomens sanna natur och om fortlöpande uppenbarelse, då denna gudomliga syn inledde "tidernas fullbordans utdelning"¹ i de sista dagarna.

Omkring tre år senare, som svar på en innerlig bön kvällen den 21 september 1823, fylldes Josefs sovrum med ljus tills det "var ljusare än mitt på dagen"².

En person uppenbarade sig vid hans säng, kallade den unge pojken vid namn och förkunnade att "han var en budbärare sänd från Guds närhet ... och att hans namn var Moroni".³ Han gav Joseph instruktioner om

Mormons boks framkomst.

Och sedan citerade Moroni ur Malaki i Gamla testamentet, men med en liten avvikelse från ordalydelsen i vår Bibel:

"Se, jag skall uppenbara prästdömet för er genom profeten Elias hand, innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. ...

Och han skall inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder. Om det inte

Rexburg, Idaho, USA

vore så, skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd vid hans ankomst.”⁴

En viktig sak var att Moronis undervisning till Joseph Smith om Elias mission ledde till att tempeltjänsten och släktforskningsarbetet i den sista tiden påbörjades och blev en nyckel till att återställa ”allt som Gud från urminnes tid har förkunnat genom sina heliga profeters mun”.⁵

Jag ber om den Helige Andens hjälp när vi tillsammans lär oss om de förbund, förrättningar och välsignelser som är tillgängliga för oss i templet i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.

Elias återkomst

Jag börjar med att ställa en grundläggande fråga: Varför var Elias återkomst viktig?

”Vi får veta av nutida uppenbarelse att Elia innehade melkisedekska prästadörets beseglingsmakt”⁶ och ”var den siste profeten som gjorde detta intill Jesu tid”⁷.

Profeten Joseph Smith förklarade att ”Elias ande, makt och kallelse är att inneha makt att hålla nycklarna till ... *melkisedekska prästadörets fullhet* ... och att ta emot ... alla förrättningar, som hör till Guds rike, ja, till att vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna, även de som är i himlen”.⁸

Denna heliga myndighet att besegla är nödvändig så att ”allt som du binder på jorden ska vara bundet i himlen, och allt som du löser på jorden ska vara löst i himlen”.⁹

Joseph förklarade vidare: ”Hur ska Gud komma till detta släktes räddning? Han ska sända profeten Elia ... Elia ska uppenbara förbunden som beseglar fädernas hjärtan till barnen och barnens till fäderna.”¹⁰

ELIA ÅTERSTÄLLER NYCKLARNA TILL PRÄSTADÖRETS BESEGLINGSMAKT, AV ROBERT T. BARRETT

Elia uppenbarade sig tillsammans med Mose på förklaringsberget och förlänade Petrus, Jakob och Johannes den här myndigheten.¹¹ Elia uppenbarade sig också tillsammans med Mose och Elias den 3 april 1836 i templet i Kirtland och förlänade Joseph Smith och Oliver Cowdery samma prästadömsnycklar.¹²

Elias återställelse av beseglingsmyndigheten 1836 var nödvändig för att bereda världen för Frälsarens andra ankomst och ledde till ett kraftigt ökat och världsomfattande intresse för släktforskning.

Förändra, vända och rena hjärtan

Ordet *hjärta* används mer än 1 000 gånger i standardverken. Detta enkla men betydelsefulla ord är ofta ett uttryck för en persons innersta känslor. Våra hjärtan – summan av våra önsknings och begär, vår tillgivenhet, våra avsikter, våra motiv och vår inställning – definierar vilka

vi är och avgör vad vi blir. Och Herrens verk går ut på att förändra, vända och rena hjärtan genom evangeliets förbund och prästadörets förrättningar.

Vi bygger inte och går inte in i heliga tempel bara för att få en minnesvärd upplevelse för egen eller familjens del. Snarare är de förbund som tas emot och de förrättningar som utförs i templet nödvändiga för att helga våra hjärtan och för Guds söners och döttrars slutliga upphöjelse.

Att inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna – Abraham, Isak och Jakob – och därigenom vända barnens hjärtan till sina egna fäder, och att släktforska och utföra ställföreträdande tempelförrättningar, är ett arbete som välsignar individer på båda sidor om slöjan. När vi verkar med iver i det här heliga arbetet lyder vi buden att älska och tjäna Gud och vår nästa.¹³ Och sådant osjälviskt tjänande hjälper

oss verkligen att höra honom¹⁴ och komma till Frälsaren¹⁵.

De allra heligaste förbunden och prästadömsförrättningar kan endast tas emot i ett tempel – Herrens hus. Allt vi lär oss och allt vi gör i templet betonar Jesu Kristi gudomlighet och hans roll i vår himmelske Faders stora lycksalighetsplan.

Inifrån och ut

President Ezra Taft Benson beskrev ett viktigt mönster som Återlösaren använder sig av för ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan”.¹⁶ Han sa: ”Herren arbetar inifrån och ut. Världen arbetar utifrån och in. Världen vill ta bort människorna ur slummen. Kristus tar bort slummen ur människorna, och sedan tar de sig själva ur slummen. Världen vill forma människorna genom att förändra deras omgivning. Kristus förändrar människorna, som sedan förändrar sin omgivning. Världen vill forma det mänskliga beteendet, men Kristus kan förändra människans natur.”¹⁷

Förbund och prästadömsförrättningar är av största vikt i den pågående processen av pånyttfödelse och förvandling – de är de medel genom vilka Herren arbetar med var och en av oss *inifrån och ut*. Förbund som

orubbligt hedras, alltid ihågkoms och skrivs ”med den levande Gudens Ande ... på tavlor av kött i [våra] hjärtan”¹⁸ ger mening och förvissning om välsignelser i dödligheten och för evigheten. Förrättningar som vi värdigt tar emot och ständigt minns öppnar de heliga kanaler genom vilka gudaktighetens kraft kan flöda in i våra liv.

Vi kommer inte till templet för att gömma oss från eller undfly världens ondska. Snarare kommer vi till templet för att besegra onskans värld. När vi inbjuder ”gudaktighetens kraft”¹⁹ till våra liv genom att ta emot prästadömsförrättningar och ingå och hålla heliga förbund, välsignas vi med styrka bortom vår egen²⁰ att övervinna dödlighetens frestelser och utmaningar och att göra gott och bli goda.

Ryktet om detta hus skall sprida sig

Det första templet i den här tidsutdelningen byggdes i Kirtland i Ohio och invigdes den 27 mars 1836.

I en uppenbarelse till profeten Joseph Smith en vecka efter invigningen förkunnade Herren:

”Låt hela mitt folks hjärtan fröjda sig, de som av all sin kraft har byggt detta hus åt mitt namn. ...

Ja, tusendens och tiotusendens hjärtan skall storligen glädja sig till

följd av de välsignelser som skall utgjutas och den begåvning varmed mina tjänare har blivit begåvade i detta hus.

Och ryktet om detta hus skall sprida sig till främmande länder, och detta är början på välsignelsen som skall utgjutas över mitt folks huvuden.”²¹

Jag ber er lägga märke till orden *tusendens och tiotusendens hjärtan skall storligen glädja sig och ryktet om detta hus skall sprida sig till främmande länder*. Det här var en förbluffande förkunnelse i april 1836 när kyrkan endast hade ett relativt litet antal medlemmar och ett enda tempel.

I dag, år 2020, har vi 168 tempel i verksamhet. Ytterligare 49 tempel är under uppförande eller har tillkännagetts. Herrens hus håller på att byggas på ”havets öar”²² och i länder och på platser där många tidigare ansåg det osannolikt att det skulle vara berättigat att uppföra ett tempel.

Begåvningsceremonin erbjuds för närvarande på 88 språk och kommer att tillgängliggöras på många fler språk allteftersom tempel byggs för att välsigna ännu fler av Guds barn. Under de kommande 15 åren kommer antalet språk på vilka tempelförrättningar erbjuds sannolikt att fördubblas.

I år kommer vi att ta första spadtaget till och påbörja byggnationen av 18 tempel. Det ska jämföras med att det tog 150 år att bygga de första 18 templen, från det att kyrkan organiserades 1830 till invigningen av templet i Tokyo i Japan av president Spencer W. Kimball 1980.

Tänk på det påskyndande av tempeltjänst som har skett bara under president Russell M. Nelsons livstid. När president Nelson föddes den 9 september 1924 hade kyrkan 6 tempel i verksamhet.

När han ordinerades till apostel den 7 april 1984, 60 år senare, fanns det 26 tempel i verksamhet – en utökning med 20 tempel på 60 år.

När president Nelson inröstades som kyrkans president fanns det 159 tempel i verksamhet, en ökning med 133 tempel på de 34 år under vilka han verkade som medlem i de tolv apostlarnas kворum.

Sedan president Nelson blev kyrkans president den 14 januari 2018 har han tillkännaggett 35 nya tempel.

96 procent av de befintliga templen har invigts under president Nelsons livstid – 84 procent av dem har invigts sedan han ordinerades till apostel.

Fokusera alltid på det som betyder mest

Som medlemmar i Herrens återställda kyrka förundras vi alla över den ständigt ökande takten i hans verk i den sista tiden. Och fler tempel är på väg.

Brigham Young profeterade: ”För att detta arbete ska kunna utföras måste det inte bara finnas ett tempel utan tusentals tempel, och tusentals och tiotusentals män och kvinnor ska komma till dessa tempel och utföra förrättningar för människor som har levat så långt tillbaka som Herren ska uppenbara.”²³

Det är inte svårt att förstå att varje nytt tempel är en källa till stor glädje och en anledning att uttrycka tacksamhet till Herren. Dock bör vår uppmärksamhet främst riktas mot de förbund och förrättningar som kan förändra våra hjärtan och fördjupa vår hängivenhet mot Frälsaren och inte bara riktas mot byggnadens belägenhet och skönhet.

De grundläggande förpliktelser som vilar på oss som medlemmar i Herrens återställda kyrka är 1) att höra honom²⁴ och att låta våra egna hjärtan förändras genom förbund och förrättningar, och 2) att med glädje uppfylla det gudagivna ansvaret att erbjuda templets välsignelser till hela människosläktet på båda sidor om slöjan. Med Herrens vägledning och hjälp kommer vi i sanning att uppfylla dessa heliga plikter.

Uppbyggandet av Sion

Profeten Joseph Smith förkunnade:

”Uppbyggandet av Sion är en sak som har intresserat Guds folk i varje tidsålder. Det är ett ämne som profeter, präster och kungar har stannat inför med särskild glädje och fröjd. De har sett framåt med glädjefull förväntan till den dag vi lever i, och eldade av himmelsk och fröjdefull förväntan har de sjungit och skrivit och profeterat om denna vår dag, med de har gått bort utan att ha sett den. [...] Det har givits oss att se, delta i och hjälpa till med att rulla fram de sista dagarnas härlighet.”²⁵

”Det himmelska prästadömet kommer att förena sig med det jordiska för att förverkliga dessa storslagna avsikter, ... ett verk som Gud och änglar med glädje betraktat under många släktled, som sporrade de forntida patriarkernas och profeteras själar, ett verk som är bestämt till att åstadkomma mörkrets makters förstörelse, jordens förnyelse, Guds härlighet och den mänskliga familjens frälsning.”²⁶

Jag vittnar om att Fadern och Sonen uppenbarade sig för Joseph Smith, och att Elia återställde beseglingsmyndigheten. Heliga tempelförbund och -förrättningar kan stärka oss och rena våra hjärtan när vi ”Hör honom!”²⁷ och tar emot gudaktighetens kraft i våra liv. Och jag vittnar om att detta verk i den sista tiden kommer att förgöra alla mörkrets krafter och frambringa hela människosläktets frälsning. Jag vittnar med glädje om dessa sanningar i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. KJV Eph. 1:10; se även L&F112:30.
2. JS–H 1:30.
3. JS–H 1:33.
4. JS–H 1:38–39.
5. Apg. 3:21.
6. Bible Dictionary, ”Elijah”.
7. HFS, ”Elia”.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 309; betoning tillagd.
9. Matt. 16:19; se även Matt. 18:18; Hel. 10:7; L&F 124:93; 132:46.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 311.
11. Se Matt. 17:3.
12. Se L&F 110:13–16.
13. Se Matt. 22:34–40.
14. Se JS–H 1:17.
15. Se Omni 1:26; Moro. 10:30, 32.
16. Mose 1:39.
17. Ezra Taft Benson, ”Födda av Gud”, *Nordstjärnan*, Nr 2 1986, s. 5.
18. Se 2 Kor. 3:3.
19. Se L&F 84:20–21.
20. Se ”Lär mig att följa dig”, *Psalmer*, nr 150.
21. L&F 110:6, 9–10.
22. 2 Ne. 29:7.
23. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 310.
24. Se JS–H 1:17.
25. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 184.
26. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 508.
27. JS–H 1:17.

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Hör honom

Vår Fader vet att när vi omges av osäkerhet och fruktan finns det inget som kan hjälpa oss mer än att höra hans Son.

Mina kära bröder och systrar, jag är så tacksam för att vi med teknikens hjälp har kunnat mötas och tillbe denna söndagsmorgon. Vad välsignade vi är att veta att Jesu Kristi kyrka har återställts till jorden!

Under de senaste veckorna har de flesta av oss upplevt störningar i våra liv. Jordbävningar, bränder, översvämningar, sjukdomar och deras följder har avbrutit rutiner och orsakat brist på mat, stapelvaror och besparingar.

Mitt i allt detta berömmar vi er och tackar er för att ni väljer att höra Herrens ord under denna oroliga tid genom att samlas med oss för generalkonferensen. Det ökande mörker som följer på svårigheter gör att Jesu Kristi ljus lyser ständigt klarare. Tänk bara på det goda var och en av oss kan göra i denna tid av global oro. Er kärlek till och tro på Frälsaren kan mycket väl bli en katalysator för att någon upptäcker återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet.

Under de senaste två åren har syster Nelson och jag träffat tusentals av er i hela världen. Vi har samlats med er på utomhusarenor och i konferenssalar på hotell. På varje plats har jag känt att jag stod i Herrens utvaldas närvaro och att

jag såg Israels insamling ske framför mina ögon.

Vi lever i den tid som ”våra förfäder med ivrig förväntan har sett fram emot”¹. Vi sitter på första parkett och kan *bevittna i levande livet* det profeten Nephi såg *endast i en syn*: att Guds Lamms kraft skulle falla ”över Herrens förbundsfolk som var spritt över hela jordens yta, och de var beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet”.²

Ni, mina bröder och systrar, är bland de män, kvinnor och barn som Nephi såg. Tänk på det!

Oavsett var ni bor eller vilka era omständigheter är, är Herren Jesus

Kristus *er* Frälsare och Guds profet Joseph Smith är *er* profet. Han förutordinerades innan jorden grundlades till att vara profeten för denna sista tidsutdelning, då ”inget skall undanhållas”³ de heliga. Uppenbarelse fortsätter flöda från Herren under den pågående återställelsen.

Vad innebär det för just dig att Jesu Kristi evangelium har återställts till jorden?

Det innebär att du och din familj kan beseglas tillsammans för evigt! Det innebär att du, eftersom du har döpts av någon som har myndighet från Jesus Kristus och har konfirmerats som medlem i hans kyrka, kan åtnjuta den Helige Andens ständiga sällskap. Han leder och skyddar dig. Det innebär att du aldrig lämnas utan tröst eller utan möjlighet till att få hjälp av Guds kraft. Det innebär att prästadömetts kraft kan välsigna dig när du tar emot nödvändiga förrättningar och ingår förbund med Gud och håller dem. Vilket ankare för själen dessa sanningar är, särskilt i dessa tider då det stormar.

Mormons bok är en krönika över två stora civilisationers klassiska uppgång och fall. Deras historia visar hur

New York City, New York, USA

lätt det är för en majoritet av folket att glömma Gud, förkasta varningar från Herrens profeter och söka makt, popularitet och köttets begär.⁴ Gång på gång har tidigare profeter förkunnat "stora och förunderliga ting för folket, vilka de inte trodde på".⁵

Det är likadant i vår tid. Genom åren har stora och förunderliga ting hörts från invigda talarstolar över hela jorden. Men ändå tar de flesta *inte* till sig dessa sanningar – antingen för att de inte vet var de ska finna dem⁶ eller för att de lyssnar på dem som inte har hela sanningen eller för att de har förkastat sanningen för att i stället söka det som hör världen till.

Motståndaren är listig. I tusentals år har han fått gott att se ont ut och ont att se gott ut.⁷ Hans budskap brukar vara högljudda, djärva och skrytsamma.

Men budskap från vår himmelske Fader är slående annorlunda. Han kommunicerar enkelt, stilla och med sådan förbluffande tydlighet att vi inte kan missförstå honom.⁸

Varje gång han till exempel har presenterat sin enfödde Son för dödliga på jorden har han gjort det med anmärkningsvärt få ord. På förklaringsberget sa Gud till Petrus, Jakob och Johannes: "Han är min älskade Son. Lyssna till honom."⁹ Hans ord till nephiterna i det forntida landet Ymnighet var: "Se min älskade Son, i vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhärligat mitt namn – hör honom."¹⁰ Och till Joseph Smith, i den djupa förkunnelse som öppnade den här tidsutdelningen, sa Gud helt enkelt: "Denne är min älskade Son. Hör honom!"¹¹

Mina kära bröder och systrar, begrunda det faktum att vid dessa tre tillfällen jag just nämnt, precis innan Fadern presenterade sin Son,

KRISTUS VISAR SIG PÅ VÄSTRA HALVKLOTET, AV ARNOLD FRIBERG

befann sig de berörda människorna i ett tillstånd av rädsla och, i viss grad, desperation.

Apostlarna blev rädda när de såg Jesus Kristus omges av ett moln på förklaringsberget.

Nephiterna var rädda eftersom de hade genomlevt förstörelse och mörker i flera dagar.

Joseph Smith greps av en mörkrets makt precis innan himlarna öppnades.

Vår Fader vet att när vi omges av osäkerhet och fruktan finns det inget som kan hjälpa oss mer än att höra hans Son.

För när vi försöker höra – verkligen höra – hans Son leds vi till kunskap om vad vi ska göra i alla omständigheter.

Det allra första ordet i Läran och förbunden är *hör*¹². Det innebär att lyssna med beslutsamhet att lyda¹³. Att höra innebär att "höra honom" – att *höra* vad Frälsaren säger och sedan att *ge akt på* hans ord. I dessa två ord – "hör honom" – ger Gud oss ett mönster för framgång, lycka och glädje i livet. Vi ska *höra* Herrens ord, *lyssna* till dem och *ge akt på* det han har sagt till oss!

I vår strävan att vara Jesu Kristi lärjungar behöver våra ansträngningar att *höra honom* bli mer och mer avsiktliga. Det krävs medveten och konsekvent ansträngning för att fylla det dagliga livet med hans ord, lärdomar och sanningar.

Vi kan helt enkelt inte lita på information vi snubblar över på sociala medier. Med miljarder ord på nätet och i en värld genomsyrad av reklam, ständigt infiltrerad av motståndarens högljudda och skändliga ansträngningar, vart *kan* vi gå för att höra honom?

Vi kan gå till skrifterna. De undervisar om Jesus Kristus och hans evangelium, vidden av hans försoning och vår Faders stora lycksalighets- och återlösningsplan. Att vi dagligen fördjupar oss i Guds ord är absolut nödvändigt för andlig överlevnad, särskilt i dessa dagar av allt större kaos. När vi mättar oss med Kristi ord dagligen talar Kristi ord om för oss hur vi bör reagera på svårigheter vi aldrig trodde vi skulle möta.

Vi kan också *höra honom* i templet. Herrens hus *är* ett hus för lärdom.

Där undervisar Herren oss på sitt eget sätt. Där undervisar varje förrättning om Frälsaren. Där lär vi oss hur man gläntar på förlåten och kommunicerar tydligare med himlen. Där lär vi oss hur man tillrättavisar motståndaren och nedkallar Herrens prästadömskraft för att stärka sig själv och dem man älskar. Så angelägna var och en av oss borde vara att söka skydd där.

När de tillfälliga restriktionerna på grund av covid-19 tas bort ber jag att du schemalägger regelbunden tid att tillbe och tjäna i templet. Varje minut av den tiden välsignar dig och din familj på ett sätt som *inget* annat kan. Ta dig tid att begrunda det du hör och känner när du är där. Be Herren lära dig hur du öppnar himlarna till välsignelse för dig och dem du älskar och tjänar.

Även om det just nu inte går att tillbe i templet ber jag dig att ägna dig mer åt släktforskning, både genom att forska i din släkt och genom att indexera. Jag lovar att när du tillbringar mer tid i templet och åt släktforskning ökar och förbättrar du din förmåga att höra honom.

Vi *hör honom* också tydligare när vi förfinar vår förmåga att känna igen den Helige Andens viskningar. Det har aldrig varit viktigare att du vet hur Anden talar till dig än just nu. I gudomen är det den Helige Anden som är budbäraren. Han sänder tankar till ditt sinne som Fadern och Sonen vill att du ska ta emot. Han är Hjälparen. Han för in en känsla av frid i ditt hjärta. Han vittnar om sanningen och bekräftar det som är sant när du hör och läser Herrens ord.

Jag förnyar min vädjan om att du må göra *vad som än krävs* för att öka din andliga kapacitet att ta emot personlig uppenbarelse.

När du gör det hjälper det dig veta hur du ska gå vidare i livet, vad du

ska göra i dessa kristider och hur du känner igen och undviker motståndarens frestelser och bedrägerier.

Och, slutligen, vi *hör honom* när vi ger akt på profeters, siars och uppenbarares ord. Jesu Kristi ordinerade apostlar vittnar alltid om honom. De visar vägen medan vi tar oss igenom den hjärtskärande labyrinten av jordelivets upplevelser.

Vad sker när du mer avsiktligt hör, lyssnar till och ger akt på vad Frälsaren har sagt och det han nu säger genom sina profeter? Jag lovar att du välsignas med ytterligare kraft att hantera frestelser, svårigheter och svagheter. Jag utlovar underverk i ditt äktenskap, dina familjerelationer och ditt dagliga arbete. Och jag lovar att din kapacitet för att känna glädje ökar även om turbulensen i ditt liv ökar.

Denna generalkonferens i april 2020 är vårt tillfälle att minnas en händelse som förändrade världen. När vi såg fram emot detta 200-årsjubileum av Joseph Smiths

första syn funderade första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd på vad *vi* skulle kunna göra för att på ett lämpligt sätt hedra denna unika händelse.

Den teofanin inledde återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet och påbörjade tidernas fullbordans utdelning.

Vi undrade om vi skulle resa ett monument. Men när vi tänkte på den unika historiska och internationella inverkan den första synen har haft, kände vi oss manade att skapa ett monument som inte bestod av granit eller sten, utan av ord – ord som utgjorde ett högtidligt och heligt tillkännagivande – och som inte skulle skrivas på ”tavlor av sten” utan snarare skulle inristas på ”tavlor av kött” i våra hjärtan.¹⁴

Sedan kyrkan organiserades har endast fem tillkännagivanden gjorts, varav det senaste var ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, som framlades av president Gordon B. Hinckley 1995.

När vi nu begrundar denna betydelsefulla tid i världshistorien och det uppdrag Herren gett oss att samla det skingrade Israel som förberedelse för Jesu Kristi andra ankomst gör vi, första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd, följande tillkännagivande. Dess titel är: "Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet." Det har skrivits av första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det är daterat april 2020. För att förbereda för i dag har jag i förväg spelat in detta tillkännagivande i den heliga lunden, där Joseph Smith först såg Fadern och Sonen.

"Vi tillkännager högtidligen att Gud älskar sina barn i varje nation på jorden. Gud Fadern har gett oss sin älskade Sons Jesu Kristi gudomliga födelse, ojämförliga liv och oändliga försoningsoffer. Genom Faderns makt uppstod Jesus och vann seger över döden. Han är vår Frälsare, vårt Föredöme och vår Återlösare.

För 200 år sedan, på en vacker vårmorgon 1820, gick den unge Joseph Smith, som ville veta vilken kyrka han skulle ansluta sig till, in i skogen nära sitt hem i norra New York, USA för att be. Han hade frågor angående sin själs frälsning och litade på att Gud skulle leda honom.

Vi förkunnar i ödmjukhet att som svar på Josephs bön visade sig Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus för honom och inledde återupprättelsen av allt (se Apg. 3:21) liksom Bibeln förutsagt. I denna syn fick han veta att Kristi nytestamentliga kyrka försvann från jorden efter de ursprungliga apostlarnas död. Joseph skulle ha en nyckelroll i dess återkomst.

Vi förkunnar att himmelska

Elk Ridge, Utah, USA

budbärare under Faderns och Sonens ledning kom för att undervisa Joseph och återupprätta Jesu Kristi kyrka. Den uppståndne Johannes Döparen återställde myndigheten att döpa genom nedsänkning till syndernas förlåtelse. Tre av de ursprungliga tolv apostlarna – Petrus, Jakob och Johannes – återställde apostlaskapet och nycklar till prästadömsmyndighet. Det kom också andra, däribland Elia som återställde myndigheten att besegla familjer tillsammans för alltid i eviga relationer bortom döden.

Vi vittnar också om att Joseph Smith gavs Guds gåva och kraft att översätta en forntida uppteckning – Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus. Denna heliga boks sidor innefattar en redogörelse för Jesu Kristi personliga verksamhet bland folket på det västra halvklotet strax efter sin uppståndelse. Den undervisar om livets syfte och förklarar Kristi lära, som är central i detta syfte. Som helig skrift tillsammans med Bibeln vittnar Mormons bok om att alla människor är söner och döttrar till en kärleksfull Fader i himlen, att han har en gudomlig plan för våra liv och att hans Son Jesus Kristus talar i dag likaväl som i forna dagar.

Vi förkunnar att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, som organiserades den 6 april 1830, är Kristi

nytestamentliga kyrka som återställt. Denna kyrka är förankrad i sin hörnstens Jesu Kristi fullkomliga liv och i hans oändliga försoning och bokstavliga uppståndelse. Jesus Kristus har åter kallat apostlar och gett dem prästadömsmyndighet. Han inbjuder oss alla att komma till honom och hans kyrka, ta emot den Helige Anden, frälsningens förrättningar och vinna varaktig lycka.

200 år har nu gått sedan denna återställelse inleddes av Gud Fadern och hans älskade Son Jesus Kristus. Miljoner människor i världen har omfamnat kunskapen om dessa av profeter förutsagda händelser.

Vi förkunnar med glädje att den utlovade återställelsen fortskrider genom fortlöpande uppenbarelse. Jordan kommer aldrig igen att bli densamma, då Gud samlar allt till ett i Kristus (se Ef. 1:10; L&F 27:13).

I vördnad och tacksamhet inbjuder vi som hans apostlar alla att veta – liksom vi gör – att himlarna är öppna. Vi bekräftar att Gud tillkännager sin vilja för sina älskade söner och döttrar. Vi vittnar om att de som under bön studerar återställelsens budskap och handlar i tro välsignas med att få ett eget vittnesbörd om dess gudomlighet och dess syfte att förbereda världen för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi

utlovade återkomst.”¹⁵

Älskade bröder och systrar, detta är vårt tillkännagivande till världen vid 200-årsjubileet av återställelsen av Jesu Kristi evangeliums i dess fullhet. Det har översatts till 12 språk. Andra språk följer snart. Det kommer genast att vara tillgängligt på kyrkans webbplats, där ni kan hämta ett exemplar. Studera det enskilt och med familj, släkt och vänner. Begrunda sanningarna och tänk på den inverkan dessa sanningar kommer att ha på era liv om ni hör dem, lyssnar till dem och ger akt på de bud och förbund som tillhör dem.

Jag vet att Joseph Smith är den förutorderade profet som Herren utsåg att öppna denna sista tidsutdelning. Genom honom återställdes Herr-ens kyrka till jorden. Joseph beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod. Å, vad jag älskar och hedrar honom!

Gud lever! Jesus är Kristus! Hans kyrka har återupprättats! Han och hans Fader, vår himmelske Fader, vakar över oss. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 121:28.
2. 1 Ne. 14:14.
3. L&F 121:28.
4. Se 1 Ne. 22:23.
5. Eth. 12:5.
6. Se L&F 123:12.
7. Se Jes. 5:20; 2 Ne. 15:20.
8. Se 2 Ne. 25:4; Alma 5:43.
9. Mark. 9:7; Luk. 9:35.
10. 3 Ne. 11:7.
11. JS-H 1:17.
12. Se L&F 1:1.
13. I Gamla testamentet översätts ordet *lyssna/hör* från det hebreiska ordet *shama* – ett starkt verb som betyder ”lyssna med avsikt att lyda”. *Hör* är ett återkommande ord som finns i 53 kapitel i Läran och förbunden.
14. Se 2 Kor. 3:3.
15. Det här en tillfällig översättning. Den officiella översättningen av tillkännagivandet ges ut under kommande månader.

Hosiannaropet

Framlagt av president Russell M. Nelson

President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Nu, mina kära bröder och systrar, när vi firar minnet av Joseph Smiths första syn av Fadern och Sonen, kände vi att det skulle vara lämpligt att fröjdas tillsammans genom att delta i hosiannaropet.

Detta heliga rop framfördes för första gången i den här tidsutdelningen vid invigningen av templet i Kirtland den 27 mars 1836. Det framförs nu vid alla tempelinvigningar. Det är en helig hyllning till Fadern och Sonen, och symboliserar mängdens reaktion när Frälsaren gjorde sitt triumfartade intåg i Jerusalem. Det bekräftar också på nytt det den unge Joseph upplevde i den heliga lunden – nämligen att Fadern och Sonen är två förhålligade varelser som vi tillber och prisar.

Nu ska jag visa hur hosiannaropet utförs. När jag gör det ber jag våra kolleger i medierna att behandla denna mycket heliga handling med värdighet och respekt.

Var och en som deltar tar en ren, vit näsduk, håller den i ena hörnet och viftar med den, medan alla unisont säger: ”Hosianna, hosianna, hosianna till Gud och Lammet”, upprepat tre gånger, följt av ”amen, amen, och amen”. Om ni inte har någon vit näsduk kan ni bara vinka med handen.

Bröder och systrar, jag ber er nu att ställa er upp och delta i hosiannaropet, och efter det sjungs Hosiannahymnen och ”Den himmelska elden”¹.

På körledarens tecken sjunger de församlade tillsammans med kören ”Den himmelska elden”.

*Hosianna, hosianna, hosianna till Gud och Lammet.
Hosianna, hosianna, hosianna till Gud och Lammet.
Hosianna, hosianna, hosianna till Gud och Lammet.
Amen, amen och amen.* ■

SLUTNOT

1. *Psalmer*, nr 2.

Bountiful, Utah, USA

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Den stora planen

Vi som känner till Guds plan och som har slutit förbund att delta i den har ett klart ansvar att undervisa om dessa sanningar.

Även mitt i unika prövningar och utmaningar är vi sannerligen välsignade! Den här generalkonferensen har i rikt mått gett oss de rikedomar och den glädje som kommer av Jesu Kristi evangeliums återställelse. Vi har jublat över synen av Fadern och Sonen som inledde återställelsen. Vi har blivit påmind om Mormons boks mirakulösa framkomst, vars huvudsakliga syfte är att vittna om Jesus Kristus och hans lära. Vi har fått förnyad insikt om uppenbarelsens glädjefulla verklighet – för profeter och för oss personligen. Vi har hört dyrbara vittnesbörd om Jesu Kristi obegränsade försoning och om hans bokstavliga uppståndelse. Och vi har blivit undervisade om andra sanningar i hans evangeliums

fullhet som uppenbarats för Joseph Smith efter att Gud Fadern förkunnat för denne nyligen kallade profet: ”Denne är min älskade Son. Hör honom!” (JS–H 1:17).

Vi har stärkts i vår kunskap om återställelsen av prästadömet och dess nycklar. Vi har förnyats i vår beslutsamhet att låta kyrkan vara känd vid sitt rätta namn: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Och vi har inbjudits att tillsammans fasta och be för att minska pågående och framtida effekter av en fruktansvärd världsomspännande pandemi. I morse inspirerades vi när Herrens levande profet presenterade ett historiskt tillkännagivande om återställelsen. Vi bekräftar dess förkunnelse att ”de som

under bön studerar återställens budskap och handlar i tro välsignas med att få ett eget vittnesbörd om dess gudomlighet och dess syfte att förbereda världen för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi utlovade återkomst”¹.

Planen

Allt detta är en del av en gudomlig plan vars syfte är att göra det möjligt för Guds barn att upphöjas och bli som han. Denna plan som i skrifterna kallas ”den stora lycksalighetsplanen”, ”återlösningsplanen” och ”frälsningsplanen” (Alma 42:8, 11, 5) – och som uppenbarades genom återställelsen – började med ett råd i himlen. Som andar önskade vi uppnå det eviga liv som åtnjöts av våra himmelska föräldrar. Vi hade utvecklats så långt vi kunde utan upplevelsen av jordelivet i en fysisk kropp. För att ge oss den upplevelsen planerade Gud Fadern skapelsen av denna jord. Under det planerade jordelivet skulle vi befläckas av synd när vi stod inför det motstånd som behövdes för vår andliga tillväxt. Vi skulle också underkastas den fysiska döden. För att ta oss tillbaka från döden och synden skulle vår himmelske Faders plan ge oss en Frälsare. Hans uppståndelse skulle återlösa alla från döden, och hans försoningsoffer skulle betala det nödvändiga priset för att alla skulle kunna renas från synden på de villkor som föreskrivits för att främja vår tillväxt. Jesu Kristi försoning är det centrala i Faderns plan.

Under rådet i himlen presenterades Faderns plan för alla Guds andebarn, tillsammans med dess jordiska konsekvenser och prövningar, dess himmelska hjälp och dess härliga bestämmelse. Vi såg slutet redan från början. Alla de myriader människor som fötts till denna jord valde Faderns plan och stred för den i den himmelska kamp som följde. Många ingick också förbund med Fadern om vad de skulle göra under jordelivet. På sätt som inte uppenbarats påverkade våra handlingar i andevärlden våra omständigheter i jordelivet.

Provo, Utah, USA

Jordelivet och andevärlden

Jag ska nu sammanfatta några av de huvudsakliga delarna i Faderns plan, och hur de påverkar oss under vårt jordeliv och i andevärlden därefter.

Syftet med jordelivet och den efterjordiska tillväxt som kan följa på det är att Guds avkomma ska kunna bli som han är. Det här är vår himmelske Faderns önskan för alla sina barn. För att uppnå den här glädjerika bestämmelsen kräver eviga lagar att vi måste bli renade varelser genom Jesu Kristi försoning, så att vi kan vistas i Faderns och Sonens närhet och åtnjuta upphöjelsens välsignelser. Som Mormons bok lär inbjuder han "alla att komma till honom och ta del av hans godhet. Och han avvisar ingen som kommer till honom, varken svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna. Och han kommer ihåg hedningen, och alla är lika inför Gud" (2 Ne. 26:33; se även Alma 5:49).

Den gudomliga planen för att vi ska kunna bli det vi är bestämda att bli kräver att vi väljer att förkasta det onda motstånd som frestar dödliga att handla i motsats till Guds bud och hans plan. Den kräver också att vi underkastas annat motstånd under jordelivet, såsom andras synder eller medfödda brister. Ibland uppnås den tillväxt vi behöver bättre genom lidande och motgångar än genom bekvämlighet och stillhet. Och detta jordelivets motstånd kan inte uppnå sitt eviga syfte om gudomligt ingripande befriade oss från alla jordelivets negativa konsekvenser.

Planen uppenbarar vår eviga bestämmelse, syftet med och omständigheterna under vår resa i jordelivet och den himmelska hjälp vi får. Guds bud varnar oss för att förrira oss in i farliga omständigheter. Inspirerade ledares lärdomar vägleder vår stig och ger den försäkran som främjar vår eviga resa.

Guds plan ger oss stor försäkran på fyra sätt för att hjälpa oss på vår resa genom jordelivet. Alla kommer till oss genom Jesu Kristi försoning, planens mittpunkt. *För det första* försäkras vi att vi, genom hans lidande för de synder vi omvänder oss från, kan bli renade från dessa synder. Sedan kommer den nåderike domaren "inte längre ihåg dem" (L&F 58:42).

För det andra försäkras vi att Frälsaren i sin försoning tog på sig alla andra jordiska skröpligheter. Det gör att vi kan få gudomlig hjälp och styrka att uthärda jordelivets oundvikliga bördor, personliga och allmänna, såsom krig och farsoter. Mormons bok ger oss den tydligaste beskrivningen av försoningens livsviktiga kraft som finns i skrifterna. Frälsaren tog på sig "sitt folks smärta och sjukdomar [och skröpligheter]. ... Han skall ta på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han skall bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter" (Alma 7:11–12).

För det tredje återkallar Frälsaren genom sin obegränsade försoning dödens slutgiltighet och ger oss den glädjerika försäkran att vi alla ska uppstå. Mormons bok lär: "Denna återställelse skall komma till alla, både gammal och ung, både träl och fri, både man och kvinna, både ond och rättfärdig, och inte så mycket som ett hårstrå på deras huvud skall gå förlorat, utan allt skall återställas till sin fullkomliga form" (Alma 11:44).

Vi firar uppståndelsens verklighet denna påsk. Det ger oss perspektiv och styrka att uthärda jordelivets svårigheter som vi alla och de som vi älskar möter, till exempel fysiska, mentala och känslomässiga brister

som vi har med oss från födseln eller får under jordelivet. Tack vare uppståndelsen vet vi att dessa jordiska brister bara är tillfälliga!

Det återställda evangeliet försäkrar oss om att återställelsen kan innefatta möjligheten att vara med våra familjemedlemmar – make, maka, barn och föräldrar. Detta är en kraftfull uppmuntran för oss att uppfylla våra familjeansvar i jordelivet. Den hjälper oss leva tillsammans i kärlek i det här livet i väntan på en glädjefull återförening och umgänge i nästa liv.

För det fjärde, och slutligen, lär oss nutida uppenbarelse att vår utveckling inte behöver ta slut när jordelivet gör det. Det är inte mycket som har uppenbarats om denna viktiga försäkran. Vi har tillsagts att

det här livet är tiden att förbereda oss för att möta Gud och att vi inte ska skjuta upp vår omvändelse (se Alma

34:32–33). Men vi har undervisats om att i andevärlden predikas evangeliet även för ”de ogudaktiga och olydiga som hade förkastat sanningen” (L&F 138:29) och att de som undervisas där kan omvända sig före den yttersta domen (se v. 31–34, 57–59).

Här följer några andra grundprinciper i vår himmelske Faders plan:

Jesu Kristi återställda evangelium ger oss ett unikt perspektiv på ämnen som kyskhet, äktenskap och barnafödande. Det lär oss att äktenskapet enligt Guds plan behövs för att åstadkomma planens ändamål, tillhandahålla de gudomligt fastställda omständigheterna för barns födelse och förbereda familjemedlemmarna för evigt liv. ”Äktenskapet är instiftat av Gud för människan”, säger Herren, ”för att jorden skall kunna uppfylla ändamålet med sin skapelse” (L&F 49:15–16). I detta går hans plans naturligtvis emot vissa starka världsliga krafter i lagar och sedvänjor.

Kraften att skapa liv på jorden är den mest upphöjda kraft Gud gett sina barn. Dess användning påbjöds i den första befallningen till Adam och Eva, men en annan viktig befallning gavs för att förbjuda att den missbrukades. Utanför äktenskapets gränser är all användning av fortplantningsförmågan i någon grad en syndig, förnedrande förvrängning av människans mest gudomliga egenskap. Den tonvikt det återställda

Olmué, Marga Marga, Chile

evangeliet lägger vid denna kyskhetslag beror på fortplantningens syfte vid genomförandet av Guds plan.

Vad mer?

Under detta 200-årsjubileum av den första synen, som inledde återställelsen, känner vi till Guds plan och uppmuntras av de två århundraden av välsignelser vi fått genom hans återställda kyrka. År 2020 har vi perfekt synskärpa när vi ser på händelser i det förflutna.

Men när vi ser till framtiden är synskärpan inte alls lika god. Vi vet att två århundraden efter återställelsen innehåller andevärlden numera många arbetare med jordisk erfarenhet som kan åstadkomma det predikande som sker där. Vi vet också att vi nu har många fler tempel där vi kan utföra evighetens förrättningar för dem som omvänder sig och omfattar Herrens evangelium på endera sidan om dödens slöja. Allt detta främjar vår himmelske Faders plan. Guds kärlek är så stor att han, förutom för det fåtal som avsiktligt blir förtappelsens söner, har förberett en härlig bestämmelse åt alla sina barn (se L&F 76:43).

Vi vet att Frälsaren ska komma tillbaka och att det blir ett årtusende av hans fridfulla regering som ett avslut på den jordiska delen av Guds plan. Vi vet också att olika uppståndelser ska förekomma, för

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kvorum

de rättfärdiga och för de orättfärdiga, och att varje människas yttersta dom alltid följer på hans eller hennes uppståndelse.

Vi blir dömda efter våra handlingar, efter våra hjärtans önskningar och efter vilka slags människor vi har blivit. Denna dom gör att alla Guds barn fortsätter till ett härlighetsrike som deras lydnad har gjort dem värdiga och där de kommer att känna sig väl till mods. Den som slutligen bedömer detta är vår Frälsare Jesus Kristus (se Joh. 5:22; 2 Ne. 9:41). Hans allvetande ger honom fullständig kunskap om alla våra handlingar och önskningar, både dem vi inte har omvänt oss från eller ändrat, och dem vi har omvänt oss från eller som är rättfärdiga. Därför kommer vi alla, efter hans dom, att bekänna "att hans domar är rättvisa" (Mosiah 16:1).

Som avslutning delger jag er den övertygelse som kommit till mig genom många brev och granskningar av många ansökningar om att komma tillbaka till kyrkan efter borttagande av namn eller avfall. Många av våra medlemmar förstår inte helt den här frälsningsplanen, som besvarar de flesta frågorna om den återställda kyrkans lära och inspirerade riktlinjer. Vi som känner till Guds plan och som har slutit förbund att delta i den har ett klart ansvar att undervisa om dessa sanningar och att göra allt vi kan för att främja dem för andra och i våra egna omständigheter i dödligheten. Jag vittnar om Jesus Kristus, vår Frälsare och Återlösare, som gör allt detta möjligt, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOT

1. "Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet", i Russell M. Nelson, "Hör honom", *Liahona*, maj 2020, s. 91.

Välsignelsen av fortlöpande uppenbarelse till profeter och personlig uppenbarelse till vägledning i livet

Fortlöpande uppenbarelse har tagits emot och tas emot genom de kanaler som Herren har upprättat.

I dag ska jag tala om fortlöpande uppenbarelse till profeter och personlig uppenbarelse till vägledning i livet.

IBland får vi uppenbarelse även när vi inte känner till Herrens syften. Strax innan äldste Jeffrey R. Holland

kallades som apostel i juni 1994 fick jag uppleva en vacker uppenbarelse om att han skulle bli kallad. Jag var regionrepresentant och kunde inte se någon anledning till att jag skulle få veta det. Men vi var kamrater när

San Bernardo, Santiago, Chile

vi var unga missionärer i England i början av 1960-talet och jag kände stor kärlek till honom. Jag såg den upplevelsen som en öm barmhärtighet. Under de senaste åren har jag funderat över om Herren förberedde mig inför att bli juniorapostel bland de tolv till en fantastisk missionskamrat som var min juniorkamrat när vi var unga missionärer.¹ Ibland uppmanar jag unga missionärer att vara snälla mot sina juniorkamrater, eftersom de aldrig vet när de kommer att bli deras seniorkamrater.

Jag har ett fast vittnesbörd om att denna återställda kyrka leds av vår Frälsare Jesus Kristus. Han vet vilka han ska kalla som sina apostlar och i vilken ordning han ska kalla dem. Han vet också hur han ska förbereda sin seniorapostel för att bli kyrkans profet och president.

Vi hade förmånen denna morgon att få höra vår älskade profet president Russell M. Nelson läsa upp ett viktigt tillkännagivande för världen vid detta 200-årsjubileum som handlar om återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet.² Detta betydelsefulla tillkännagivande av president Nelson har klargjort att Jesu Kristi kyrkas hela uppkomst, tillvaro och vägledning inför framtiden vilar på principen om fortlöpande uppenbarelse. Det nya tillkännagivandet visar hur en kärleksfull Fader kommunicerar med sina barn.

I tidigare dagar uttryckte president Spencer W. Kimball de känslor jag har i dag. Han sa: "Det vi framför allt bör vara tacksamma för ... är att himlarna sannerligen är öppnade och att Jesu Kristi återupprättade kyrka är grundad på uppenbarelseens klippa. Fortlöpande uppenbarelse är själva hjärteblodet i den levande Herrens och Frälsarens, Jesu Kristi, evangelium."³

Profeten Enok förutsåg den tid vi lever i. Herren beskrev för Enok den stora ogudaktighet som skulle råda och profeterade om de "stora prövningar" som skulle komma. Dock lovade Herren: "Jag skall bevara mitt folk."⁴ "Och jag skall sända rättfärdighet ned från himlen, och sanning skall jag bringa fram ur jorden för att bära vittnesbörd om min Enfödde."⁵

President Ezra Taft Benson lärde med stor kraft att Mormons bok, vår religions slutsten, kom fram ur jorden för att uppfylla Herrens ord till Enok. Fadern och Sonen och änglar och profeter visade sig för profeten Joseph Smith, "ledda av himmelen att återställa de nödvändiga nycklarna till riket"⁶.

Profeten Joseph Smith fick uppenbarelse efter uppenbarelse. En del har nämnts under den här konferensen. Många uppenbarelser som profeten Joseph fick har bevarats för oss i Läran och förbunden. Alla kyrkans standardverk innehåller Herrens sinne och vilja för oss i denna sista tidsutdelning.⁷

Förutom dessa stora grundläggande skrifter har vi välsignats med fortlöpande uppenbarelse till levande profeter. Profeter är "Herrens bemyndigade ombud med rätt att tala i hans ställe"⁸.

En del uppenbarelser är av monumental betydelse och andra stärker vår insikt i viktiga gudomliga sanningar och ger vägledning för vår tid.⁹

Vi är otroligt tacksamma för uppenbarelse till president Spencer W.

Kimball om att erbjuda prästadömet och templets välsignelser till alla värdiga manliga medlemmar i kyrkan i juni 1978.¹⁰

Jag har tjänat med många av de tolv som var med och deltog när denna dyrbara uppenbarelse togs emot. Var och en av dem har under personliga samtal bekräftat den mäktiga och förenande andliga vägledning som president Kimball och de upplevde. Många sa att de inte hade fått någon mäktigare uppenbarelse, varken förr eller senare.¹¹

De av oss som i dag tjänar i de tolv apostlarnas kворum har välsignats i vår tid när betydelsefulla uppenbarelser har kommit till de senaste profeterna.¹² President Russell M. Nelson har varit Herrens bemyndigade ombud, *särskilt* när det gäller uppenbarelserna för att hjälpa familjer göra hemmet till en trons fristad, samla det skingrade Israel på båda sidorna av slöjan och välsigna medlemmar som tagit emot sin begåvning i sådant som rör heliga tempelförrättningar.

När viktiga förändringar ämnade att välsigna våra hem tillkännagavs under generalkonferensen i oktober 2018 vittnade jag om att "under de överläggningar som första presidentskapetets råd och de tolv apostlarnas kворum höll i templet ... efter att vår käre profet vädjat till Herren om

uppenbarelse ... kom en mäktig bekräftelse till alla¹³.

När detta skedde hade andra uppenbarelsen om heliga tempelförrättningar tagits emot men inte tillkännagetts eller genomförts än.¹⁴ Denna vägledning inleddes med personlig profetisk uppenbarelse till president Russell M. Nelson och mild och mäktig bekräftelse till dem som deltog i den processen. President Nelson engagerade särskilt systrarna som presiderar över Hjälpföreningens, Unga kvinnors och Primärs organisationer. Den slutliga vägledningen, i templet, till första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum var djupt andlig och mäktig. Vi visste alla att vi hade tagit emot Herrens sinne, vilja och röst.¹⁵

Jag förkunnar högtidligt att fortlöpande uppenbarelse har tagits emot och tas emot genom de kanaler som Herren har upprättat. Jag vittnar om att det nya tillkännagivandet som president Nelson gav i morse är en uppenbarelse som kan välsigna alla.

Vi ber alla att komma och mätta sig vid Herrens bord

Vi uttrycker också vår helhjärtade önskan att återförenas med dem som

har kämpat med sina vittnesbörd, varit mindre aktiva eller har bett att få sina namn borttagna från kyrkans uppteckningar. Vi vill tillsammans med er mätta oss "med Kristi ord" vid Herrens bord, så att vi kan lära oss allt vi bör göra.¹⁶ Vi behöver er! Kyrkan behöver er! Herren behöver er! Vår innerliga bön är att ni ska förena er med oss för att dyrka världens Frälsare. Vi vet att en del av er har mötts av förolämpningar, ovänlighet eller annat uppförande som inte är kristuslikt. Vi vet också att en del har mött utmaningar i sin tro som inte till fullo har uppfattats, förstått eller bemötts.

En del av våra mest ståndaktiga och trofasta medlemmar har kämpat med sin tro under en tid. Jag älskar den sanna berättelsen om W. W. Phelps, som hade övergett kyrkan och vittnat mot Joseph Smith i en rättegång i Missouri. Efter sin omvändelse skrev han till Joseph: "Jag känner till min situation, du känner till den, och Gud känner till den, och jag vill bli frälst om mina vänner hjälper mig."¹⁷ Joseph förlät honom, gav honom något att göra igen och skrev kärleksfullt: "Vi var en gång vänner och har äntligen blivit det igen."¹⁸

Bröder och systrar, hur er situation

än ser ut, var medvetna om att kyrkan och dess medlemmar kommer att välkomna er tillbaka!

Personlig uppenbarelse till vägledning i livet

Personlig uppenbarelse är tillgänglig för alla som ödmjukt söker Herrens vägledning. Den är lika viktig som profetisk uppenbarelse. Personlig, andlig uppenbarelse från den Helige Anden

har lett till att miljoner fått det vittnesbörd som krävs för att bli döpta och konfirmerade som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Personlig uppenbarelse är den stora välsignelsen som kommer efter dopet när vi blir "heliggjorda genom att ta emot den Helige Anden"¹⁹. Jag minns en särskild andlig uppenbarelse när jag var 15 år. Min älskade bror sökte vägledning från Herren om hur han skulle bemöta vår käre far som inte ville att min bror skulle tjäna som missionär. Jag bad också med ärligt uppsåt och fick personlig uppenbarelse om att evangeliet var sant.

Den Helige Andens roll

Personlig uppenbarelse grundar sig på andliga sanningar som tas emot från den Helige Anden.²⁰ Den Helige Anden är den som uppenbarar och vittnar om all sanning, särskilt om Frälsaren. Utan den Helige Anden kan vi inte i sanning veta att Jesus är Kristus. Hans betydelsefulla roll är att vittna om Fadern och Sonen och deras titlar och deras härlighet.

Den Helige Anden kan påverka alla på ett mäktigt sätt.²¹ Detta inflytande är inte ständigt om man inte har döpt sig och tagit emot den Helige

Andens gåva. Den Helige Anden är också en renande kraft under omvändelse- och förlåtelseprocessen.

Anden kommunicerar på förunderliga sätt. Herren använde denna vackra beskrivning:

”Jag skall tala till ditt förstånd och till ditt hjärta genom den Helige Anden, som skall komma över dig och som skall bo i ditt hjärta.

Och se, detta är uppenbarelsens ande.”²²

Dess inverkan kan vara otroligt kraftfull, men den kommer oftast som en stilla och mild röst.²³ Skrifterna innehåller många exempel på hur Anden påverkar våra sinnen, bland annat genom att tala frid till våra sinnen²⁴, uppta våra sinnen²⁵, upplysa vårt förstånd²⁶ och till och med tala som en röst till våra sinnen²⁷.

Här är en del principer som förbereder oss för att ta emot uppenbarelse:

- Be om andlig vägledning. Vi behöver vördnadsfullt och ödmjukt söka och be²⁸ och vara tålmodiga och undergivna²⁹.
- Förbereda oss för inspiration. Det

kräver att vi är i harmoni med Herrens lära och följer hans bud.

- Värddigt ta del av sakramentet. När vi gör detta vittnar vi och ingår förbund med Gud om att vi tar på oss hans helige Sons namn och att vi minns honom och håller hans bud.

De här principerna förbereder oss för att ta emot, känna igen och följa den Helige Andens meningar och vägledning. Det omfattar ”de fridgivande tingen ... som ger glädje [och] ... evigt liv”³⁰.

Vår andliga förberedelse förstärks storligen när vi regelbundet studerar skrifterna och evangeliets sanningar och begrundar den vägledning vi söker. Men kom ihåg att vara tålmodig och lita på Herrens tidsplan. Vägledning ges av en allvetande

Herre när han ”avsiktligt väljer att undervisa oss”³¹.

Uppenbarelse för våra ämbeten och uppdrag

Den Helige Anden ger oss också uppenbarelse för våra ämbeten och uppdrag. Jag har upplevt att betydelsefull andlig vägledning oftast kommer när vi försöker välsigna andra genom att utföra våra ansvar.

Jag minns hur jag som ung biskop fick ett desperat telefonsamtal från ett par strax innan jag skulle flyga i jobbet. Jag vädjade till Herren innan de kom för att få veta hur jag kunde hjälpa dem. Jag fick uppenbarelse om vilket problem de stod inför och det svar jag skulle ge dem. Denna uppenbarade vägledning gjorde att jag kunde utföra mina heliga ansvar i mitt ämbete som biskop trots min mycket begränsade tid. Biskopar världen över har upplevt samma sak som jag. Som stavs-president fick jag inte bara viktig uppenbarelse utan också den personliga *rättelse* jag behövde för att åstadkomma Herrens syften.

Jag försäkrar er om att uppenbarad vägledning kan komma till var och en av oss när vi ödmjukt arbetar i Herrens vingård. Det mesta av vår vägledning kommer från den Helige Anden. Ibland och av viss anledning kommer den direkt från Herren. Jag vittnar personligen om att det är sant. Vägledning till kyrkan i stort kommer till kyrkans president och profet.

Rexburg, Idaho, USA

Vi, som dagens apostlar, har haft förmånen att få arbeta och resa med vår nuvarande profet president Nelson. Det som Wilford Woodruff sa om profeten Joseph Smith kan också sägas om president Nelson. Jag har sett "hur Guds Ande verkade med honom, och hur Jesus Kristus uppenbarade sig för honom och hur dessa uppenbarelser uppfylldes"³².

Det är min ödmjuka vädjan i dag att var och en av oss ska söka förlöpande uppenbarelse till vägledning i livet och följa Anden när vi dyrkar Gud Fadern i vår Frälsare Jesu Kristi namn, om vilken jag vittnar i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. År 1960, när åldern för missionärstjänst för unga män sänktes från 20 till 19 år, var jag en av de sista 20-åringarna och äldste Jeffrey R. Holland en av de första 19-åringarna.
2. Se "Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet", i Russell M. Nelson, "Hör honom", *Liahona*, maj 2020, s. 91. Det här tillkännagivandet är ett av sex tillkännagivanden som har getts under denna tidsutdelning av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer*

- W Kimball* (2006), s. 246; se även Matt. 16:13–19.
4. Mose 7:61.
 5. Mose 7:62. Herren fortsatte: "Och jag skall låta rättfärdighet och sanning svepa över jorden så som en flod för att samla mina utvalda från jordens fyra hörn" (Mose 7:62; se även Ps. 85:12).
 6. Ezra Taft Benson, "Gåvan av nutida uppenbarelse", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 68.
 7. Se Ezra Taft Benson, "Gåvan av nutida uppenbarelse", s. 69.
 8. Hugh B. Brown, "Joseph Smith among the Prophets" (den 16:e årliga predikan till minne av Joseph Smith, Logans religionsinstitut, 7 dec. 1958), s. 7.
 9. Se Hugh B. Brown, "Joseph Smith among the Prophets", s. 7. Utan undantag är uppenbarelserna i harmoni med det som Herren sagt genom tidigare profeter.
 10. Se OT-2; se även 2 Ne. 26:33. Uppenbarelserna förverkligade läran som beskrivs i Mormons bok om att "alla är lika inför Gud" oavsett man är "svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna" (2 Ne. 26:33). Denna anmärkningsvärda uppenbarelse togs emot och bekräftades i det heliga övre rummet i Salt Lake-templet av första presidentskapets råd och de tolv apostlarnas kворum.
 11. Många av apostlarna uttryckte att uppenbarelserna var så mäktiga och så heliga att alla ord som användes för att beskriva dem var otillräckliga och inte kunde fånga uppenbarelsernas djupa och mäktiga natur.
 12. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145. Detta tillkännagivande upplästes av president Gordon B. Hinckley under Hjälpföreningens möte den 23 september 1995 i Salt Lake City i Utah, USA. Se även Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2012, s. 4–5. President Monson tillkännagav ett lägre ålderskrav för missionärstjänst.
 13. Quentin L. Cook, "Djup och varaktig omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus", *Liahona*, nov. 2018, s. 11.
 14. Uppenbarelserna om heliga tempelförrättningar implementerades i alla tempel den 1 januari 2019. Det är viktigt att förstå att man endast samtalar om specifika delar av templet förrättningar i templet. Men principer lärs ut. Äldste David A. Bednar undervisade på ett vackert sätt om vikten av templet förbund och förrättningar och hur "gudaktighetens kraft kan flöda in i våra liv" genom dem ("Låt bygga detta hus åt mitt namn", *Liahona*, maj 2020, s. 86).
 15. Denna process och dessa möten hölls i Salt Lake-templet i januari, februari, mars och april 2018. Den slutliga uppenbarelserna till första presidentskapet och de tolv kворum gavs den 26 april 2018.
 16. Se 2 Ne. 32:3.
 17. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), s. 418.
 18. *Saints*, 1:418.
 19. 3 Ne. 27:20.
 20. Den Helige Anden är en medlem i gudomen (se 1 Joh 5:7; L&F 20:28). Hans kropp består av ande i en människas form och avbild (se L&F 130:22). Hans inflytande kan vara överallt. Han är ett i syfte med vår himmelske Fader och Jesus Kristus, vår Frälsare.
 21. För en omfattande insikt i Kristi ljus och skillnaden mellan Kristi ljus och den Helige Anden, se 2 Ne. 32; L&F 88:7, 11–13; HFS "Ljus, Kristi ljus". Se även Boyd K. Packer, "Kristi ljus", *Liahona*, apr. 2005, s. 8–14.
 22. L&F 8:2–3.
 23. Se Hel. 5:30; L&F 85:6.
 24. Se L&F 6:23.
 25. Se L&F 128:1.
 26. Se L&F 11:13.
 27. Se Enos 1:10.
 28. Se Matt. 7:7–8.
 29. Se Mosiah 3:19.
 30. L&F 42:61.
 31. Neal A. Maxwell, *All Things Shall Give Thee Experience* (2007), s. 31.
 32. Wilford Woodruff, i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 282.

Äldste Ricardo P. Giménez
i de sjuttios kvorum

Finna tillflykt undan livets stormar

Jesus Kristus och hans försoning är tillflykten som vi alla behöver, oavsett vilka stormar som ansätter våra liv.

När jag gick i college i mitten av 90-talet tillhörde jag fjärde kompaniet i Santiagos brandkår i Chile. Medan jag jobbade där bodde jag på brandstationen under nattvakten. I slutet av året fick jag höra att jag behövde vara på brandstationen på nyårsafton eftersom det nästan alltid uppstod någon slags nödsituation då. Överraskad sa jag: "Åh, verkligen?"

Jag minns att jag väntade med mina medarbetare när fyrverkerierna satte i gång vid midnatt i centrala Santiago. Vi började krama och lyckönska varandra inför det nya året. Plötsligt började brandstationens larm tjuta, vilket tydde på en nödsituation. Vi tog på oss vår utrustning och hoppade på brandbilen. På vägen till platsen passerade vi folksamlingar som firade det nya året och jag lade märke till att de verkade obekymrade och utan problem. De var avslappnade och njöt av den varma sommarkvällen. Men någonstans i närheten var de människor vi skyndade oss för att hjälpa i stor fara.

Den här upplevelsen hjälpte mig inse att även om våra liv ibland är rätt friktionsfria så kommer vi alla någon

gång att möta oväntade prövningar och stormar som tänjer på gränserna för vad vi kan uthärda. Fysiska, mentala, familje- och jobbutmaningar, naturkatastrofer och andra situationer på liv och död är bara några av de stormar som vi kommer att möta i det här livet.

När vi står inför dessa stormar känner vi ofta förtvivlan eller rädsla. President Russell M. Nelson har sagt: "Tro är motgiften mot rädsla – *tro på vår Herre Jesus Kristus* ("Låt din tro synas", *Liahona*, maj 2014, s. 29). När jag har sett de stormar som härjar i människors liv så har jag kommit fram till att oavsett vilken slags storm som ansätter oss, vare sig en lösning existerar eller om slutet är i sikte, så finns det bara en tillflykt och den är densamma för alla sorters stormar. Denna enda tillflykt som ges av vår himmelske Fader är vår Herre Jesus Kristus och hans försoning.

Ingen av oss förskonas från dessa stormar. Helaman, en profet i Mormons bok har lärt oss följande: "Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, ska detta inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippa som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla" (Hel. 5:12).

Äldste Robert D. Hales, som hade egna erfarenheter av att uthärda stormar, sa: "Lidandet är universellt, hur vi reagerar på lidandet är individuellt. Lidandet kan påverka oss på två olika sätt. I kombination med tro kan det stärka och rena oss, men om vi inte har tro på Herrens försoningsoffer blir det lätt en destruktiv kraft" (se "Eder bedrövelse skall vändas i glädje", *Nordstjärnan*, april 1984, s. 118).

För att kunna få glädje av den tillflykt som Jesus Kristus och hans försoning ger måste vi ha tro på honom, en tro som låter oss övervinna

Oslo, Norge

ett begränsat, jordiskt perspektivs plågor. Han har lovat att han lättar våra bördor om vi kommer till honom i allt vi gör.

”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar,

för mitt ok är mildt och min börda är lätt” (Matt. 11:28–30, se även Mosiah. 24:14–15).

Det sägs att ”för den som har tro behövs ingen förklaring. För den som inte har tro är ingen förklaring möjlig.” (Detta uttalande har tillskrivits Thomas av Aquino, men är troligtvis en fri omskrivning av hans lärdomar.) Men vi har en begränsad förståelse för det som händer här på jorden, och många gånger vet vi inte svaret på frågan *varför*. Varför händer det här? Varför händer det *mig*? Vad är det meningen att jag ska lära mig? När vi inte får några svar kan de ord som vår Frälsare sa till profeten Joseph Smith i

Libertyfängelset absolut tillämpas:

”Min son, frid vare med din själ. Dina motgångar och dina lidanden skall endast vara ett ögonblick, och därefter skall Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden” (L&F 121:7–8).

Trots att många människor verkligen tror *på* Jesus Kristus är den viktigaste frågan om vi faktiskt *tror* honom och om vi *tror* på det han lär oss och ber oss göra. Någon kanske tänker: ”Vad vet Jesus Kristus om det som händer mig? Hur vet han vad jag behöver för att vara lycklig?” Det var verkligen vår Frälsare och Medlare som profeten Jesaja talade om när han sa:

”Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande. ...

Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig. ...

Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade” (Jes. 53:3–5).

Aposteln Petrus undervisade också om Frälsaren när han sa: ”Han bar våra synder i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår är ni helade” (1 Petr. 2:24).

Trots att Petrus egen martyrdöd närmade sig var hans ord inte fyllda med rädsla eller pessimism. Snarare rådde han de heliga att vara ”glada” trots att de ”måste utstå olika prövningar”. Petrus rådde oss att minnas att trots att ”äktheten i [vår] tro” skulle ”prövas i eld” skulle det leda till ”lov, pris och ära när Jesus Kristus uppenbarar sig” och till ”[våra] sjäalars frälsning” (1 Petr. 1:6–7, 9).

Petrus fortsatte:

”Mina älskade, var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom för att prövas, som om det var något oväntat som hände er.

Nej, gläd er ju mer ni delar Kristi lidanden. Då ska ni också få jubla och vara glada när han uppenbarar sig i sin härlighet” (1 Petr. 4:12–13).

KRISTUS / GETSEMANE, AV MICHAEL T. MALM

President Russell M. Nelson har sagt att "heliga kan vara glada under alla omständigheter. ... När fokus i vårt liv är på Guds frälsningsplan ... samt på Jesus Kristus och hans evangelium, kan vi känna glädje vad som än händer – eller inte händer – i livet. Glädje kommer från och tack vare honom. Han är källan till all glädje" ("Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 82).

Det är så klart lättare att säga det här när vi inte befinner oss mitt i en storm än att efterleva och tillämpa det under själva stormen. Men som er bror hoppas jag att ni kan känna att jag verkligen vill berätta hur viktigt det är att veta att Jesus Kristus och hans försoning är tillflykten som vi alla behöver, oavsett vilka stormar som ansätter våra liv.

Jag vet att vi är alla Guds barn, att han älskar oss och att vi inte är ensamma. Och jag ber er: kom och se att han kan lätta era bördor och vara den tillflykt ni söker. Kom och hjälp andra hitta den tillflykt de längtar så efter. Kom och stanna med oss i den här tillflykten som hjälper er motstå livets stormar. Det finns ingen tvekan i mitt hjärta att om ni kommer så ser ni, hjälper ni och stannar ni.

Profeten Alma vittnade om följande till sin son Helaman: "Ty jag vet att var och en som sätter sin lit till Gud skall få stöd i sina prövningar och sina bekymmer och sina lidanden och skall bli upphöjd på den yttersta dagen" (Alma 36:3).

Frälsaren själv sa:

"Låt därför era hjärtan bli tröstade ... ty allt kött är i mina händer. Var stilla och vet att jag är Gud. ...

Frukta därför inte ens döden, ty i den här världen är er glädje inte fullkomlig, men i mig är er glädje

fullkomlig" (L&F 101:16, 36).

Psalmen "Min själ dig gläd" som har rört vid mitt hjärta många gånger har ett budskap av tröst till våra själar. Texten lyder:

*Min själ, dig gläd! Gud skall den tid
förkorta
då mörkret rår. Kom till hans öppna
famn.
När synd och död och jordisk sorg är
borta,
i kärlek stor han viskar ömt ditt namn.
Min själ, dig gläd! Vid himmelrikets
grind*

*han torkar alla tårar från din kind.
(Psalmer, nr 203)*

När vi möter livets stormar och gör vårt bästa och litar på att Jesus Kristus och hans försoning är vår tillflykt, så vet jag att vi blir välsignade med den lättnad, tröst, styrka, självbehärskning och frid som vi söker, övertygade om att vi i slutet av vår tid på jorden kommer att få höra Mästarens ord: "Bra, du gode och trogne tjänare! ... Gå in i din herres glädje" (Matt. 25:21). I Jesu Kristi namn, amen. ■

Olmué, Marga Marga, Chile

Äldste Dieter F. Uchtdorf
i de tolv apostlarnas kворum

Kom och känn dig hemma

Vi inbjuder alla Guds barn över hela världen att förena sig med oss i detta stora arbete.

Mina kära bröder och systrar, mina kära vänner, varje vecka tillber medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga världen över vår älskade himmelske Fader, universums Gud och Kung, och hans älskade Son Jesus Kristus. Vi begrundar Jesus Kristus liv och lärdomar – som den enda syndfria själ som någonsin levte, Guds obefläckade Lamm. Så ofta vi kan tar vi del av sakramentet till minne av hans offer och tillkännager att han är centrum i våra liv.

Vi älskar honom och vi ärar honom. Tack vare sin djupa och eviga kärlek led och dog Jesus Kristus för dig och mig. Han öppnade dödens portar, krossade de barriärer som åtskilde vänner och nära och kära¹ och gav hopp till de som var utan hopp, helande till den sjuke och befrielse för den fångne.²

Honom tillägnar vi våra hjärtan, våra liv och vår dagliga tillbedjan. Därför "talar [vi] om Kristus, vi gläds i Kristus [och] vi predikar om Kristus ... så att våra barn skall kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder".³

Utöva lärjungeskap

Men att vara en Jesu Kristi lärjunge innebär mycket mer än att bara tala och predika om Kristus.

Frälsaren själv återställde sin kyrka för att hjälpa oss in på vägen till att bli mer som han. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är utformad för att ge tillfällen att utöva lärjungeskapets grunder. Genom att delta i kyrkan lär vi oss känna igen och handla efter den Helige Andens maningar. Vi utvecklar villigheten att räcka ut handen i medkänsla och godhet till andra.

Det är ett arbete för hela livet och det kräver övning.

Framstående idrottsmän lägger hundratals timmar på att träna på sin

idrotts grunder. Sköterskor, datafolk, kärnkraftsingenjörer och till och med jag som aspirerande kock i Harriets kök bygger förmåga och skicklighet enbart genom att envist utöva vår specialitet.

Som flygkapten tränade jag ofta piloter med en flygsimulator – en invecklad maskin som simulerar upplevelsen att flyga. Simulatorens hjälper inte bara piloterna lära sig flygningens grunder. Den låter dem också uppleva och reagera på oväntade händelser som de kan stöta på när de har befälet över ett riktigt flygplan.

Samma principer gäller lärjungar till Jesus Kristus.

Att aktivt arbeta i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och med dess olika uppdrag hjälper oss bli mer redo för livets föränderliga omständigheter, vilka och hur allvarsamma de än må vara. Som medlemmar i kyrkan uppmanas vi att låta oss omslutas av Guds ord genom hans profeter, forntida och nutida. Genom uppriktig och ödmjuk bön till vår himmelske Fader lär vi oss känna igen den Helige Andens röst. Vi tar

Millcreek, Utah, USA

emot kallelser att tjäna, undervisa, planera, stödja och administrera. De här möjligheterna låter oss växa till ande, sinne och karaktär.

De hjälper oss bli redo att ingå och hålla heliga förbund. som väl-signar oss i det här livet och i det kommande livet.

Kom, och förena dig med oss!

Vi inbjuder alla Guds barn över hela världen att förena sig med oss i detta stora arbete. Kom och se! Också under denna svåra tid med covid-19: möt oss online. Träffa våra missionärer online. Ta reda på för egen del vad den här kyrkan handlar om! När den här besvärliga tiden är förbi, möt oss i våra hem och i våra gudstjänstlokaler!

Vi inbjuder er att komma och hjälpa till! Kom och tjäna med oss: hjälp Guds barn, gå i Frälsarens fotspår och gör den här världen till en bättre plats.

Kom och känn dig hemma! Då gör du oss starkare. Och du själv blir bättre, snällare och gladare också. Din tro fördjupas och blir motståndskraftigare – och kan bättre stå emot livets turbulens och oväntade prövningar.

Och hur börjar vi? Det finns många sätt.

Vi inbjuder dig att läsa Mormons bok. Om du inte har en, kan du läsa den på JesuKristiKyrka.org⁴ eller ladda ner Mormons bok-appen. Mormons bok är ännu ett vittne om Jesus Kristus och är ett komplement till Gamla och Nya testamentet. Vi älskar alla de här heliga skrifterna och lär av dem.

Vi inbjuder dig att ägna någon tid på KomtillKristus.org för att få veta vad kyrkas medlemmar lär och tror.

Inbjud missionärerna att besöka dig online eller enskilt i ditt hem där

det är möjligt – de har ett budskap om hopp och helande. De här missionärerna är våra dyrbara söner och döttrar som verkar på många platser runtom i världen och lägger ner egen tid och egna pengar.

I Jesu Kristi kyrka finner du en familj med människor som inte är så olika dig. Du hittar människor som behöver din hjälp och som vill hjälpa dig i din strävan att bli ditt bästa jag – den person som Gud har skapat dig till att bli.

Frälsarens famn är öppen för alla

Du kanske tänker: "Jag har begått misstag i mitt liv. Jag tror inte jag någonsin kan känna mig hemma i Jesu Kristi kyrka. Gud kan inte vara intresserad av någon som jag."

Trots att Jesus Kristus är "kungarnas Kung"⁵, Messias, "den levande Gudens Son"⁶ bryr han sig verkligen om vart och ett av Guds barn. Han bryr sig oavsett en persons ställning – hur fattig eller rik, ofullkomlig eller duglig någon är. Under sitt jordeliv betjänade Frälsaren alla: den lycklige och välbeställda, den nedbrutne och vilsegångne och dem som var utan hopp. Ofta var människorna han betjänade utan hög ställning, skönhet eller rike-dom. Ofta hade de han lyfte upp föga att erbjuda i gengäld utom tacksamhet, ett ödmjukt hjärta och en önskan att tro.

Om Jesus tillbringade sitt jordeliv med att betjäna "dessa [sina] minsta bröder"⁷, skulle han inte älska dem i dag? Finns det inte plats i hans kyrka för alla Guds barn? Också för dem som känner sig ovärdiga, bortglömda eller ensamma?

Det finns ingen nivå av fullkomlighet som måste uppnås för att bli värdig Guds nåd. Dina böner behöver inte vara högljudda, vältaliga eller grammatiskt korrekta för att nå himlen.

Nej, Gud favoriserar ingen⁸ – det som världen värdesätter betyder inget för honom. Han känner ditt hjärta och han älskar dig oavsett titel, ekonomisk ställning och antal följare på Instagram.

När vi vänder hjärtat mot vår himmelske Fader och närmar oss honom känner vi hur han närmar sig oss.⁹

Vi är hans älskade barn.

Också de som förkastar honom.

Också de som, liksom envisa oregerliga barn, blir arga på Gud och hans kyrka. De packar sina väskor och stormar ut genom dörren och förkunnar att de tänker ge sig av och aldrig komma tillbaka.

När ett barn rymmer hemifrån kanske han eller hon inte ser de bekymrade föräldrarna titta ut genom fönstret. Med ömma hjärtan ser de sin son eller dotter gå – och hoppas att deras dyrbara barn ska lära något av denna hjärtslitande upplevelse och

kanske se livet med nya ögon – och till sist återvända hem.

Så är det med vår kärleksfulle himmelske Fader. Han väntar på att vi ska komma hem.

Din Frälsare inväntar med tårfyllda ögon kärleksfullt och förstående din återkomst. Även om du känner dig långt borta från Gud, ser han dig. Han har medlidande med dig och skyndar fram för att omfamna dig.¹⁰

Kom och känn dig hemma.

Gud låter oss lära av våra misstag

Vi är pilgrimer på jordelivets väg i det stora sökandet efter mening och slutgiltig sanning. Ofta ser vi inget utom vägen framför oss – vi ser inte vart krökarna i vägen leder. Vår kärleksfulle himmelske Fader har inte gett oss alla svar. Han förväntar sig att vi ska fundera ut mycket på egen hand. Han förväntar sig att vi ska tro – även när det är svårt att göra det.

Han förväntar sig att vi ska räta på axlarna och visa en smula beslutsamhet – lite ryggrad – och ta ännu ett steg framåt.

Det är så vi lär och tillväxer.

Skulle du ärligt talat vilja ha allt förklarad i detalj? Skulle du ärligt talat vilja ha varje fråga besvarad? Varje mål kartlagt?

Jag tror de flesta av oss mycket snabbt skulle tröttna på sådan himmelsk detaljstyrning. Vi får livets viktigaste lärdomar genom erfarenhet. Vi lär av våra misstag. Genom att omvända oss och själva inse att ogudaktighet aldrig har inneburit lycka.¹¹

Jesus Kristus, Guds Son, dog för att våra misstag inte skulle fördöma oss och för evigt hindra vår utveckling. Tack vare honom kan vi omvända oss, och våra misstag kan bli trappsteg mot större härlighet.

Du behöver inte gå den här vägen ensam. Vår himmelske Fader har inte lämnat oss att vandra i mörker.

Våren 1820 visade Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus sig därför för en ung man, Joseph Smith.

Tänk på det ett ögonblick! Universums Gud visade sig för människan!

Det här var den första av många gånger som Joseph såg Gud och andra himmelska varelser. Många av de ord dessa gudomliga varelser talade till honom finns nedtecknade i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas heliga skrifter. De är lätt tillgängliga. Vem som helst kan läsa dem och på egen hand få de budskap som Gud har till oss i vår tid.

Vi uppmanar dig att själv studera dem.

Joseph Smith var ganska ung när han fick de här uppenbarelserna. De flesta av dem kom innan han var 30 år gammal.¹² Han hade ingen erfarenhet, och för en del människor verkade han troligen inte kvalificerad till att vara Herrens profet.

Men Herren kallade honom ändå – enligt det mönster som vi finner i de heliga skrifterna.

Gud väntade inte tills han fann en fullkomlig person som kunde återställa hans evangelium.

Om han hade gjort det, skulle han fortfarande vänta.

Joseph var ungefär som du och jag. Fastän Joseph gjorde misstag använde Gud honom till att utföra sina stora avsikter.

President Thomas S. Monson upprepade ofta dessa ord: ”Den Herren kallar, den dugliggör Herren.”¹³

Aposteln Paulus sa till de heliga i Korint: ”Bröder [och systrar], se på er egen kallelse. Inte många av er var visa på världens sätt, inte många var mäktiga, inte många förnäma.”¹⁴

Gud använder de svaga och enkla för att utföra sitt verk. Den sanningen står som vittnesbörd om att det är Guds makt och inte människors som utför hans verk på jorden.¹⁵

Hör honom, följ honom

När Gud visade sig för Joseph Smith pekade han på sin Son Jesus Kristus och sa: ”Hör honom!”¹⁶

Joseph ägnade resten av sitt liv åt att höra honom och följa honom.

Liksom för Joseph börjar vårt lärjungeskap med vårt beslut att höra och följa Frälsaren Jesus Kristus.

Om du önskar följa honom, uppåt då din tro och ta på dig hans kors.

Du kommer att finna att du *hör hemma* i hans kyrka – en plats med värme och välkomnande där du kan ta del i den härliga strävan mot lärjungeskap och glädje.

Det är min förhoppning att vi nu, under tvåhundraårsjubileet av den första synen, när vi begrunder och lär mer om Jesu Kristi kyrkas återställelse, ska inse att det inte bara är

Oslo, Norge

Äldste L. Whitney Clayton
i de sjuttios presidentskap

en historisk händelse. Du och jag spelar en avgörande roll i denna stora, fortlöpande händelse.

Vilken är då din och min del?

Den är att lära mer om Jesus Kristus. Att studera hans ord. Att höra honom och att följa honom genom att aktivt delta i det här stora arbetet. Jag inbjuder dig att komma och känna dig hemma!

Du behöver inte vara fullkomlig. Du behöver bara ha en önskan att utveckla din tro och komma närmare honom varje dag.

Vår del är att älska och tjäna Gud, och att älska och tjäna Guds barn.

När vi gör det omsluter Gud oss med sin kärlek, glädje och säkra ledning genom livet, även under de svåraste omständigheter, till och med bortom detta livet.

Det vittnar jag om och ger er min välsignelse med innerlig tacksamhet och kärlek till var och en av er i Jesu Kristi heliga namn, vår Mästare – i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Ef. 2:13–14.
2. Se Luk. 4:18.
3. 2 Ne. 25:26.
4. Se Mormons bok på Skrifterna. JesuKristiKyrka.org.
5. 1 Tim. 6:15.
6. Se Matt. 16:15–17.
7. Matt 25:40.
8. Se Apg. 10:34.
9. Se L&F 88:63.
10. Se faderns reaktion när han ser sin förlorade son komma tillbaka i Luk. 15:20.
11. Alma 41:10.
12. Som exempel: Av de 138 kapitlen av Läran och förbunden är mer än 100 uppenbarelser som Joseph Smith tog emot före sin 30:e födelsedag, den 23 december 1835.
13. Thomas S. Monson, "Plikten kallar", *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 46.
14. 1 Kor. 1:26.
15. Se 1 Kor. 1:28–29; 2 Kor. 4:7.
16. JS–H 1:17.

De finaste hemmen

Frälsaren är den fullkomlige ingenjören, byggaren och inredaren. Hans projekt är våra sjäalars fullkomning och eviga glädje.

Nyligen fångade en reklamskylt min uppmärksamhet. Den gjorde reklam för ett möbel- och inredningsföretag. Texten lydde: "Vi betjänar de finaste hemmen i Salt Lake City."

Budskapet var effektivt – vad är ett "fint hem"? Jag kom på mig själv med att fundera över den frågan, särskilt med tanke på de barn som min fru Kathy och jag fostrade och de barn som de fostrar i dag. Precis som föräldrar överallt oroade vi oss och bad för vår familj. Det gör vi fortfarande. Vi vill verkligen deras allra bästa. Hur kan de och deras barn bo i de finaste hemmen? Jag har funderat över de medlemmars hem vilka Kathy och jag har haft

förmånen att besöka. Vi har blivit inbjudna till hem i Korea och Kenya, i Filippinerna och Peru, i Laos och Lettland. Låt mig berätta om fyra saker med fina hem som jag lagt märke till.

För det första har skapandet av de finaste hemmen, ur Herrens perspektiv, allt att göra med de personliga egenskaperna hos dem som bor där. Dessa hem görs inte fina på något viktigt eller varaktigt sätt genom möblemanget eller genom nettovärdet eller den sociala ställningen hos dem som bor där. Det finaste kännetecknet på vilket hem som helst är Kristi avbild, återspeglad i de som bor i hemmet. Det

som har betydelse är inredningen i själen hos dess invånare, inte själva byggnaden.

Kristi egenskaper förvärvas ”med tiden”¹ genom avsiktligt framåtskridande på förbundsstigen. Kristuslika egenskaper dekorerar deras liv vilka strävar efter att leva i godhet. De fyller hem med evangelieljus, vare sig golvet består av jord eller marmor. Även om du är den enda i ditt hushåll som följer uppmaningen att söka efter detta², kan du bidra till den andliga inredningen i din familjs hem.

Vi följer Herrens befallning att vi ska ”organisera [oss], förbereda allt som behövs och upprätta ett hus” genom att organisera, förbereda och inrätta våra andliga liv, inte vår fastighet. När vi tålmodigt följer Frälsarens förbundsstig blir vårt hem ”ett hus för härlighet, ett ordningens hus [och] ett Guds hus”.³

För det andra tar sig invånarna i de finaste hemmen tid att studera skrifterna och de levande profeternas ord varje dag. President Russell M. Nelson har uppmanat oss att ”förvandla” och omdana våra hem genom evangeliestudier.⁴ Uppmaningen gavs med avseende på att fina hem inhyser det finstämda, viktiga verket av personlig tillväxt och omdaning av våra svagheter. Daglig omvändelse är ett omvandlande verktyg som gör det möjligt för oss att bli lite vänligare, kärleksfullare och mer förstående. Genom skriftstudier kommer vi närmare Frälsaren, vars generösa kärlek och nåd bistår oss i vår tillväxt.

Bibeln, Mormons bok och Den kostbara pärlan återger berättelser om familjer, så det är inte förvånande att dessa gudomliga skrifter är enastående handböcker för hur man bygger de finaste hemmen. De skildrar

föräldrars oro, frestelsens faror, rättfärdighetens seger, hungersnödens och överflödets prövningar, krigets fasor och fridens belöningar. Om och om igen visar skrifterna oss hur familjer får framgång genom rättfärdigt leverne och hur de misslyckas när andra vägar följs.

För det tredje följer fina hem den ritning som skapades av Herren för hans finaste hem: templet. Ett tempelbygge påbörjas med grundläggande steg – röjning av vegetation och utjämning av mark. Dessa första åtgärder för att förbereda marken kan jämföras med att hålla de grundläggande buden. Buden utgör grunden på vilken lärjungeskabet byggs. Stabil lärjungeskap får oss att stå fasta, ståndaktiga och orubbliga⁵, likt stommen av stål i ett tempel. Denna stadiga stomme gör att Herren kan sända sin Ande att förändra våra hjärtan.⁶ Att uppleva en mäktig förändring i hjärtat är som att lägga till vacker inredning i templet.

När vi går framåt i tro förändrar Herren oss gradvis. Vi får hans bild i vårt ansikte och börjar avspegla kärleken och skönheten i hans personlighet.⁷ Allteftersom vi blir mer som han känner vi oss hemma i hans hus och han känner sig hemma i vårt.

Vi kan upprätthålla vårt hems nära anknytning till hans hem genom att vara värdiga och använda en tempelrekommendation så ofta som omständigheterna medger. När vi gör det vilar heligheten i Herrens hus även över vårt hus.

Det storslagna Salt Lake-templet står här i närheten. Pionjärer med enkla verktyg, lokala material och outhärligt hårt arbete byggde detta tempel mellan 1853 och 1893. Det bästa de tidiga medlemmarna i kyrkan kunde uppåta av

ingenjörskonst, arkitektur och inredning skapade ett mästerverk som beundras av miljoner människor.

Nästan 130 år har gått sedan templet invigdes. Som äldste Gary E. Stevenson sa i går har de byggnadsprinciper som tillämpades för att formge templet ersatts av nyare, säkrare normer. Om vi lät bli att förstärka templets konstruktion och reparera strukturella svagheter skulle vi svika de pionjärens förtroende som gjorde allt de förmådde och lämnade templet i efterföljande generationers vård.

Kyrkan har påbörjat ett fyraårigt restaureringsprojekt för att förbättra templets strukturella och seismologiska säkerhet.⁸ Grunden, golven och väggarna ska förstärkas. Med våra dagars bästa ingenjörskonst kommer templet att uppdateras till modern standard. Vi kommer inte att kunna se de strukturella förändringarna, men följderna av dem blir påtagliga och viktiga. I allt detta arbete kommer templets vackra inredningsdetaljer att bevaras.

Vi bör följa det exempel vi får genom renoveringen av Salt Lake-templet och ta oss tid att utvärdera vår egen andliga jordbävningssäkrade konstruktion för att försäkra oss om att den är uppdaterad. Regelbundna självutvärderingar i kombination med att vi frågar Herren ”Vad är det då jag saknar?”⁹ kan hjälpa var och en av oss att bygga ett hem av finaste slag.

För det fjärde utgör de finaste hemmen en tillflykt undan livets stormar. Herren har lovat att de som håller Guds bud ska ”få framgång i landet”¹⁰. Guds framgång är kraften att sträva framåt trots livets problem.

År 2002 lärde jag mig en viktig läxa om problem. När jag var i Asunción i Paraguay träffade jag stadens stavspremier. På den tiden var Paraguay

drabbat av en hemsk ekonomisk kris och många av kyrkans medlemmar led och fick inte pengarna att räcka. Jag hade inte varit i Sydamerika sedan min mission och hade aldrig varit i Paraguay. Jag hade bara verkat i områdespresidentskapet där i några veckor. Jag kände mig oförmögen att ge vägledning åt de här stavsprezidenterna, så jag bad dem att enbart berätta för mig vad som fungerade bra i deras stavar. Den förste stavsprezidenten berättade för mig om sådant som gick bra. Den nästföljande nämnde saker som gick bra, och några problem. När vi kommit till den siste stavsprezidenten nämnde han bara en rad jobbiga svårigheter. Allt eftersom stavsprezidenterna förklarade omfattningen av situationen undrade jag alltmer oroligt, nästan desperat, vad jag skulle säga.

Precis när den siste stavsprezidenten avslutade sina kommentarer kom en tanke till mig: "Äldste Clayton, ställ den här frågan till dem: 'Prezidenter, av alla medlemmar i era stavar som betalar fullt tionde, betalar ett generöst fasteoffer, ärar sina ämbeten i kyrkan, faktiskt besöker sina familjer som hemlärare eller besökslärare¹¹ varje månad, håller familjens hemaf-ton, studerar skrifterna och ber som familj varje dag – hur många av dem har problem de inte själva klarar av att lösa utan att kyrkan måste gå in och lösa problemen åt dem?'"

Jag följde intrycket jag fått och ställde frågan till stavsprezidenterna.

De såg på mig i tysthet och förvåning, och sa sedan "Pues, ninguno", som betyder "faktiskt inga". De berättade sedan för mig att inga av de medlemmar som gjorde allt detta hade problem som de inte själva kunde lösa. Varför? Eftersom de bodde i de finaste hemmen. Deras trofasta

Olmué, Marga Marga, Chile

leverne gav dem styrka, vision och den himmelska hjälp de behövde i den ekonomiska oro som omgav dem.

Det här innebär inte att de rättfärdiga inte blir sjuka, råkar ut för olyckor, bakslag i företaget eller ställs inför många andra svårigheter i livet. Jordelivet medför alltid utmaningar, men om och om igen har jag sett att de som strävar efter att lyda buden välsignas så att de finner sin väg framåt med frid och hopp. Dessa välsignelser finns tillgängliga för alla.¹²

David förkunnade: "Om inte Herren bygger huset bygger arbetarna förgäves."¹³ Var du än bor, hur ditt hus än ser ut och vilken konstellation din familj än har, kan du bygga det finaste hemmet för din familj. Jesu Kristi återställda evangelium erbjuder planritningen till ett sådant hem. Frälsaren är den fullkomliga ingenjören, byggaren och inredaren. Hans projekt är våra själers fullkomning och eviga glädje. Med hans kärleksfulla hjälp kan din själ bli allt han vill att den ska vara och du kan bli den allra bästa versionen av dig själv, förberedd att etablera och bo i det finaste hemmet.

Jag vittnar i tacksamhet om att allas vår Gud och Fader lever. Hans Son Herren Jesus Kristus är hela

mänsklighetens Frälsare och Återlösare. De älskar oss fullkomligt. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Herrens rike på jorden. Levande profeter och apostlar vägleder den i dag. Mormons bok är sann. Jesu Kristi återställda evangelium är den fullkomliga ritningen för att skapa de finaste hemmen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mose 7:21.
2. Se TA 1:13.
3. Se L&F 88:119.
4. Se Russell M. Nelson, "Bli exemplariska sista dagars heliga", *Liahona*, nov. 2018, s. 113.
5. Se 1 Ne. 2:10; Mosiah 5:15; 3 Ne. 6:14.
6. Se Mosiah 5:2; Alma 5:7.
7. Se Alma 5:14, 19.
8. En jordbävning den 18 mars 2020 visade mycket riktigt på behovet av att dra igång projektet.
9. Matt. 19:20.
10. Mosiah 2:22.
11. Hemlärar- och besökslärarundervisningen pensionerades och stödverksamheten infördes 2018 (se Russell M. Nelson, "Stödverksamhet", *Liahona*, maj 2018, s. 100).
12. När vi väljer att inte leva enligt buden dras Herrens välsignelser i viss mån tillbaka. Det här återkommande mönstret som vi ser i Mormons bok kallas ofta för ett kretslopp av rättfärdighet och ogudaktighet (se *Mormons bok – Elevens lektionsbok* [lektionsbok från kyrkans utbildningsverksamhet, 2012], s. 219, ChurchofJesusChrist.org).
13. Ps. 127:1.

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

Sprida budskapet om återställelsen och uppståndelsen

Återställelsen tillhör världen, och dess budskap är särskilt angeläget i dag.

Under hela den här generalkonferensen har vi med glädje talat och sjungit om uppfyllelsen av den forntida förutsägelsen att allt ska återupp-rättas¹, om att allt ska sammanfattas i Kristus² och om återkomsten av evangeliets fullhet, prästadömet och Jesu Kristi kyrka till jorden, vilka alla ryms i titeln "Återställelsen".

Men återställelsen är inte bara till för oss som gläder oss över den i dag. Den första synens uppenbarelser var inte enbart till för Joseph Smith, utan ges som ljus och sanning till alla som "brister i vishet"³. Mormons bok är hela mänsklighetens egendom. Prästadömet frälsande och upphöjande förrättningar förbereddes för varje individ, även de som inte längre lever på jorden. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och dess välsignelser är avsedda för alla som vill ha dem. Den Helige Andens gåva är till för alla. Återställelsen tillhör världen, och dess budskap är särskilt angeläget i dag.

"Hur viktigt är det därför inte att tillkännage dessa sanningar för jordens invånare så att de kan veta

att intet kött kan vistas i Guds närhet utom genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd – han som lägger ned sitt liv i köttet och tar det åter genom Andens kraft så att han, eftersom han är den förste som skall uppstå, kan åstadkomma de dödas uppståndelse."⁴

Från den dag då profetens bror Samuel Smith fyllde sin väska med nytryckta exemplar av Mormons

bok och gav sig av till fots för att sprida den nya skriften, har de heliga arbetat utan uppehåll med "att tillkännage dessa sanningar för jordens invånare".

År 1920 påbörjade dåvarande äldste David O. McKay i de tolv apostlarnas kворum en årslång rundresa till kyrkans missioner. I maj 1921 stod han på en liten kyrkogård i Fagali'i i Samoa framför tre små barns väl-skötta gravar – Thomas och Sarah Hiltons dotter och två söner. Dessa små – den äldsta var bara två år – dog när Thomas och Sarah tjänade som ungt missionärspar i slutet av 1800-talet.

Innan äldste McKay lämnade Utah lovade han Sarah, som nu var änka, att han skulle besöka hennes barns gravar i Samoa eftersom hon inte hade haft möjlighet att återvända dit. Äldste McKay skrev till henne: "Dina tre småbarn, syster Hilton, fortsätter i tysthet och med vältalighet ... att utföra ditt ädla missionsarbete som påbörjades här för nästan trettio år sedan." Sedan lade han till en egenkomponerad dikt:

Bluffdale, Utah, USA

*Kärleksfulla händer slöt döda ögon
små,
kärleksfulla händer lät ett barn till
vila gå.
Främmande händer prydde enkla
gravar små.
Främlingar hedrade och sörjde
barnen så.⁵*

Den här berättelsen är bara en av tusentals, hundratusentals, som vittnar om den tid, de rikedomar och liv som har uppoffrats de senaste 200 åren för att sprida återställelsebudskapet. Vår strävan att nå ut till varje nation, släkte, tungomål och folk är oförminskad i dag, vilket bevisas av de tiotusentals unga män, kvinnor och par som för närvarande utför en heltidsmission, av medlemmar i kyrkan i allmänhet som upprepar Filippus inbjudan att komma och se⁶, samt av de miljontals dollar som spenderas årligen på att stödja det arbetet över hela världen.

Vår inbjudan är utan tvång, men vi hoppas att alla ska fångas av den. För att det ska kunna ske tror jag att åtminstone tre saker krävs: för det första er kärlek, för det andra ert exempel och för det tredje att ni använder Mormons bok.

För det första kan vår inbjudan inte handla om egenintresse utan måste vara ett uttryck för osjälvisk kärlek.⁷ Denna kärlek, även kallad kristlig kärlek eller Kristi rena kärlek, är vår om vi ber om den. Vi inbjuds, ja befalls att "be till Fadern av allt [vårt] hjärta att [vi] må vara fyllda av denna kärlek".⁸

Som ett exempel ska jag berätta om en upplevelse återgiven av syster Lanett Ho Ching, som för närvarande tjänar med sin make Francis Ho Ching, president för Samoamissionen Apia. Syster Ho Ching berättar:

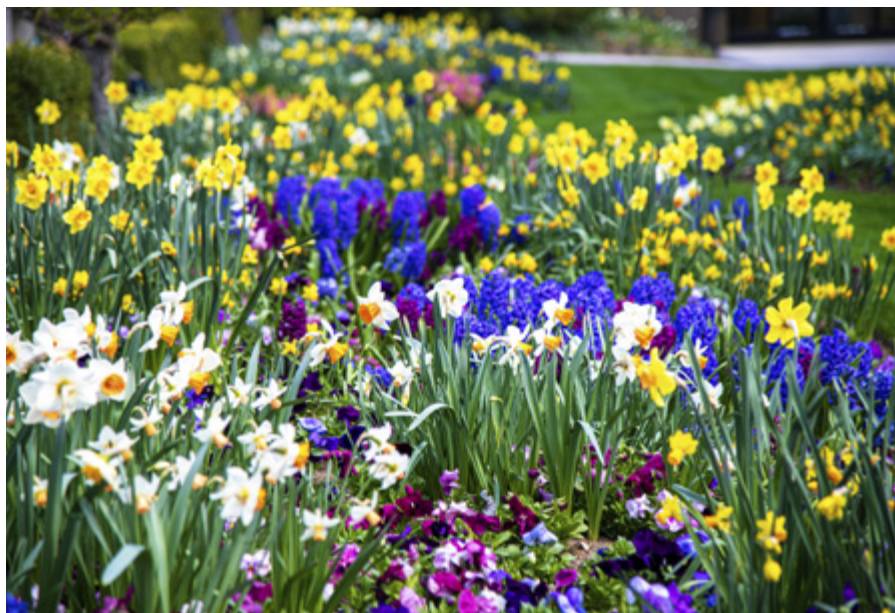
PETRUS, JAKOBS OCH JOHANNES RÖST, AV LINDA CURLEY CHRISTENSEN OCH MICHAEL T. MALM

"För flera år sedan flyttade vi som ung familj till ett litet hus i Laie i Hawaii. Carporten till huset hade byggts om till en liten enrumslägenhet där en man som hette Jonathan bodde. Jonathan hade varit vår granne tidigare på en annan plats. Eftersom det inte kändes som en tillfällighet att Herren hade fört oss samman bestämde vi oss för att vara öppnare med våra aktiviteter och vårt medlemskap i kyrkan. Jonathan var glad över vår vänskap och tyckte om att umgås med vår familj. Han tyckte om att lära sig om evangeliet men var inte intresserad av att gå med i kyrkan.

Med tiden fick Jonathan smeknamnet 'farbror Jonathan' av våra barn. Allteftersom vår familj växte ökade Jonathans intresse för våra aktiviteter. Våra inbjudningar till högtidsfiranden, födelsedagar, skolevenemang och aktiviteter i kyrkan utökades till att inkludera hemaftnar och barnens dop.

En dag fick jag ett telefonsamtal från Jonathan. Han behövde hjälp. Han led av diabetes och hade utvecklat en allvarlig infektion i foten som krävde amputation. Vår familj och andra medlemmar som bodde i närheten stöttade honom genom den prövande tiden. Vi turades om att vara på sjukhuset, och prästadömsvälsignelser gavs. Medan Jonathan var på rehabilitering städade vi hans lägenhet med hjälp av systrar i Hjälpföreningen. Prästadömsbröderna byggde en ramp upp till hans dörr och monterade stödhandtag i badrummet. När Jonathan kom hem igen blev han mycket rörd.

"Jonathan började ha lektioner med missionärerna igen. Veckan före nyår ringde han mig och frågade: 'Vad gör ni på nyårsafton?' Jag påminde honom om vår årliga fest. Men 'kom i stället', svarade han, 'till mitt dop! Jag vill starta det här nya året på rätt sätt.' Efter 20 år av 'kom

och se', 'kom och hjälp till', 'kom och stanna' var den här dyrbara själen redo att döpas.

När vi 2018 kallades att verka som missionspresident och kamrat hade Jonathans hälsa börjat svikta. Vi bönföll honom att hålla sig stark tills vi kom tillbaka. Han höll ut i nästan ett år, men Herren förberedde honom för att komma hem. Han somnade fridfullt in i april 2019. Mina döttrar gick på sin 'farbror Jonathans' begravning och sjöng samma sång som vi hade sjungit vid hans dop."

Jag introducerar nu den andra saken som behövs för att man framgångsrikt ska kunna dela med sig av återställens budskap med den här frågan: Vad är det som gör att din inbjudan blir tilltalande för någon annan? Är det inte du själv, det exempel du visar? Många som har hört och tagit emot återställens budskap drogs ursprungligen till det genom det de lade märke till hos en eller flera medlemmar i Jesu Kristi kyrka. Det kan ha varit hur de behandlade andra, vad de sa eller inte sa, deras styrka i svåra situationer eller helt enkelt deras utstrålning.⁹

Vad det än är kan vi inte undfly det faktum att vi behöver förstå och efterleva det återställda evangeliets principer så gott vi kan för att våra inbjudningar ska vara inbjudande.

Det är något som i dag ofta kallas för autenticitet. Om Kristi kärlek finns i oss kommer andra att veta att vår kärlek till dem är genuin. Om den Helige Andens ljus brinner i oss tänder det på nytt Kristi ljus i dem.¹⁰ Det vi är ger äkthet till vår inbjudan att komma och uppleva glädjen i Jesu Kristi evangeliums fullhet.

Det tredje som behövs är att vi generöst använder det omvändelseverktyg som Gud utformade för denna sista evangelieutdelning: Mormons bok. Den är ett påtagligt bevis på Joseph Smiths profetiska kallelse och ett övertygande bevis på att Jesus Kristus är gudomlig och uppstånden. Dess utförliga förklaring av vår himmelske Faders återlösningsplan saknar motstycke. När vi ger någon en Mormons bok delar vi med oss av återställens.

När Jason Olson var tonåring blev han ofta varnad av släkt och andra från att bli kristen. Men han hade två goda vänner som var medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och de pratade ofta om religion. Hans vänner Shea och Dave bemötte respektfullt de argument som andra hade gett Jason emot tron på Jesus Kristus. Till slut gav de honom ett exemplar av Mormons bok och sa: "Den här boken kommer att besvara dina frågor. Snälla, läs den." Han tog

motvilligt emot boken och lade den i sin ryggsäck där den blev liggande i flera månader. Han ville inte lämna den hemma där hans familj kunde råka se den och han ville inte göra Shea och Dave besvikna genom att lämna tillbaka den. Till slut bestämde han sig för att bränna boken.

En kväll stod han med en tändare i ena handen och Mormons bok i den andra och skulle precis tända eld på boken när han höra en röst i sinnet som sa: "Bränn inte min bok." Överraskad hejdade han sig. Sedan tänkte han att han bara hade inbillat sig rösten och började tända tändaren igen. Igen kom rösten till sinnet: "Gå till ditt rum och läs min bok."

Jason stoppade undan tändaren och gick tillbaka till sitt sovrum, öppnade Mormons bok och började läsa. Han fortsatte varje dag, ofta till långt in på natten. När Jason hade läst ända till slutet bad han och, skrev han senare, "jag fylldes från toppen av huvudet ända till fotsulorna med Anden. ... Jag kände mig fylld av ljus. ... Det var den lyckligaste upplevelsen jag någonsin haft." Han önskade bli döpt och blev senare missionär själv.

Det kanske säger sig självt att många, om inte de flesta, av våra inbjudningar om att dela med oss av återställens budskap blir avvisade, trots genuin kärlek och uppriktighet. Men kom ihåg detta: Alla är värda en sådan inbjudan – "alla är lika inför Gud".¹¹ Herren är tillfreds med varje ansträngning vi gör, oavsett resultat. En avvisad inbjudan gör inte att vi bör avsluta vårt umgänge, och en brist på intresse i dag kan mycket väl vändas till intresse i morgon. Oavsett vilket förblir vår kärlek konstant.

Låt oss aldrig glömma att återställens är ett resultat av svåra

prövningar och uppoffringar. Det är ett ämne för en annan dag. I dag gläds vi över återställens frukter, varav en av de mest enastående är makten att återigen binda på jorden och i himlen.¹² Som president Gordon B. Hinckley sa för många år sedan: "Även om vi inte såg något annat resultat av återställens sorg, möda och smärta än det heliga prästadsörets beseglingsmakt att binda samman familjer för evighet, skulle det ha varit värt allt det har kostat."¹³

Återställens yttersta löfte är återlösning genom Jesus Kristus. Jesu Kristi uppståndelse är beviset på att han faktiskt har makten att återlösa alla som kommer till honom – att återlösa dem från sorg, orättvisa, ånger, synd och till och med död. I dag är det påsken och om en vecka är det påsk. Vi minns, vi minns alltid, att Kristus led och dog för våra synder, och vi firar den söndagen – den underbaraste av alla, Herrens dag – då han uppstod från de döda. Tack vare Jesu Kristi

uppståndelse finns det en mening med återställens, en mening med våra jordiska liv och slutligen en mening med vår självaste existens.

Joseph Smith, återställens store profet, ger ett övergripande vittnesbörd för vår tid om den uppståndne Kristus: "Han lever! Ty vi såg honom, ja, på Guds högsta sida."¹⁴ Jag tillfogar ödmjukt mitt vittnesbörd till Josephs, och till vittnesbörden från apostlarna och profeterna före honom och apostlarna och profeterna efter honom, om att Jesus från Nasaret är den utlovade Messias, Guds enfödde Son och människosläktets uppståndne Återlösare.

"Vi vittnar om att de som under bön studerar återställens budskap och handlar i tro välsignas med att få ett eget vittnesbörd

om dess gudomlighet och dess syfte att förbereda världen för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi utlovade återkomst."¹⁵ Kristi uppståndelse gör att hans löften är säkra. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Apg. 3:21.
2. Se Ef. 1:10.
3. Jak. 1:5.
4. 2 Ne. 2:8.
5. Brev från David O. McKay till Sarah M. Hilton, 3 juni 1921, kyrkans historiska bibliotek.
6. Joh. 1:46.
7. Se 1 Joh. 4:18.
8. Moro. 7:48.
9. President David O. McKay sa: "Varje person som lever i den här världen har ett inflytande, antingen gott eller ont. Det är inte enbart vad han säger, det är inte enbart vad han gör. Det är vad han är. Varje människa, varje person, utstrålar vad han eller hon är" (*Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* [2003], s. 230).
10. Se Joh. 1:9; L&F 88:6–13; 93:2.
11. 2 Ne. 26:33.
12. Se Matt. 16:19; 18:18; L&F 110:14–16; 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, "As One Who Loves the Prophet", i *Joseph Smith: The Prophet, the Man* (1993), utg. av Susan Easton Black och Charles D. Tate jr, s. 6.
14. Se L&F 76:22–24.
15. "Återställens av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet", 5 apr. 2020, i Russell M. Nelson, "Hör honom", *Liahona*, maj 2020, s. 91.

Sandy, Utah, USA

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Gå framåt i tro

Jag välsignar er med frid och ökad tro på Herren.

Mina älskade bröder och systrar, när vi nu kommer till slutet av den här historiska konferensen uttrycker vi vårt tack till Herren. Musiken har varit utsökt och budskapen inspirerande.

Under den här konferensen har vi upplevt många höjdpunkter. Vid detta 200-årsjubileum har vi framlagt ett tillkännagivande för världen som förkunnar att återställelsen av Jesu Kristi evangelium i dess fullhet är verklig.

Vi firade återställelsen med hosiannaropet.

Vi introducerade en ny symbol för vår tro på Herren Jesus Kristus som visuellt ska känneteckna officiell information och annat material från kyrkan.

Vi har uppmanat till en global dag för fasta och bön för att den nuvarande pandemin ska komma under kontroll, vårdgivare beskyddas, ekonomin stärkas och livet normaliseras. Denna fasta hålls på långfredagen den 10 april. Och vilken härlig fredag det blir!

Nästa söndag är påskdagen, då vi åter minns Herren Jesu Kristi försoning och uppståndelse. Tack vare hans försoning kommer uppståndelsens gåva till alla som någonsin levat. Och det eviga livets gåva kommer till alla som gjort sig värdiga det genom trohet till förrättningar och förbund som ingåtts i hans heliga tempel.

Alla inspirerande beståndsdelar i den här generalkonferensen i april 2020 – och den heliga vecka vi nu går in i – kan sammanfattas i två gudomligt påbjudna ord: "Hör honom."¹ Vi ber att ert fokus på vår himmelske Fader, som uttalade dessa ord, och på hans älskade Son Jesus Kristus ska stå främst i era minnen av allt som skett. Vi ber att ni *i sanning* på nytt börjar höra, lyssna och ge akt på Frälsarens ord.² Jag lovar att minskad fruktan och ökad tro följer på detta.

Tack för er önskan att göra era hem till trons sanna fristäder, där Herrens Ande kan vistas. Vårt studiekursmaterial *Kom och följ mig* kommer att vara till fortsatt välsignelse för er. Era konsekventa ansträngningar i denna strävan – även under

de stunder då ni känner att ni inte är särskilt framgångsrika – kommer att förändra era liv, era familjers liv och världen. Vi stärks när vi blir allt mer ståndaktiga lärjungar till Herren och står upp för honom och talar för honom var vi än är.

Låt oss nu prata om tempel. Vi har 168 invigda tempel världen över. Andra är i olika planerings- och byggstadier. När vi tillkännager planer på att bygga ett nytt tempel blir det en del av vår heliga historia.

Det kan verka konstigt att tillkännage nya tempel när alla våra tempel för närvarande är stängda.

För över ett århundrade sedan förutsåg president Wilford Woodruff omständigheter som våra i dag, vilket upptecknats i invigningsbönen för Salt Lake-templet, som uppsändes 1893. Några av er kanske nyligen har sett utdrag ur denna anmärkningsvärda bön på sociala medier.

Hör denna vädjan från en mäktig Guds profet: "När ditt folk *inte* har möjlighet att stiga in i detta heliga hus ... och de är förtryckta och i fara, omgivna av svårigheter ... och vänder sina ansikten mot detta ditt

heliga hus och ber dig om befrielse, om hjälp, om att din makt ska utsträckas å deras vägnar, ber vi dig att se ner från din heliga boning i nåd ... och lyssna till deras rop. Eller när ditt folks barn under kommande år åtskiljs, av någon anledning, från denna plats ... och de ropar till dig ur djupet av sitt lidande och sin sorg om att du må skänka dem lättnad och befrielse, ber vi dig ödmjukt att ... lyssna på deras rop och ge dem de välsignelser de ber om.”³

Bröder och systrar, i *vår* tid av prövning då templen *är* stängda kan ni fortfarande nyttja kraften i era tempelförbund och er tempelbegåvning när ni hedrar era förbund. Jag ber er använda den här tiden då templen är stängda till att fortsätta leva ett tempelvärdigt liv eller till att bli tempelvärdiga.

Prata om templet med familj, släkt och vänner. Eftersom Jesus Kristus är i centrum för allt vi gör i templet kommer ni att tänka mer på honom när ni tänker mer på templet. Studera och be för att lära er mer om den kraft och kunskap ni har begåvats med – eller som ni kommer att begåvas med.

I dag har vi glädjen att tillkännage planer på att bygga åtta nya tempel på följande platser: Bahía Blanca, Argentina; Tallahassee, Florida, USA; Lubumbashi, Demokratiska republiken Kongo; Pittsburgh, Pennsylvania, USA; Benin City, Nigeria; Syracuse, Utah, USA; Dubai, Förenade Arabemiraten och Shanghai, Folkrepubliken Kina.

På alla åtta platser kommer kyrkans arkitekter att arbeta tillsammans med lokala tjänstemän så att templet harmonierar med och blir ett vackert bidrag till vart och ett av dessa samhällen.

LJUSETS OCH MÖRKRETS KRAFT, AV WARREN LUCH, MED TILLSTÅND AV KYRKANS HISTORISKA MUSEUM

Planen på ett tempel i Dubai är ett svar på deras vänliga inbjudan, som vi tacksamt tar emot.

Kontexten kring planen för Shanghai är mycket viktig. Under mer än två decennier har tempelvärdiga medlemmar i Folkrepubliken Kina besökt templet i Hongkong. Men i juli 2019 stängdes detta tempel för en sedan länge planerad och välbehövlig renovering.

I Shanghai kommer en blygsam mötesplats med flera användningsområden att ge kinesiska medlemmar möjlighet att fortsätta delta i templets förrättningar – i Folkrepubliken Kina – för sig själva och sina förfäder.⁴

I varje land lär denna kyrka sina medlemmar att ära, lyda och upprätthålla lagen.⁵ Vi undervisar om familjens betydelse, om att vara goda föräldrar och exemplariska medborgare. Eftersom vi respekterar lagar och regler i

Folkrepubliken Kina skickar kyrkan *inte* proselyterande missionärer dit, och det kommer vi inte heller att göra nu.

Församlingar för utlandsstationerade och kinesiska församlingar fortsätter att mötas var för sig. Kyrkans lagliga status där förblir *oförändrad*. I en inledningsfas för användningen av lokalerna kommer besök endast att ske efter att tid bokats. Templet i Shanghai kommer *inte* att vara ett tempel för turister från andra länder.

Dessa åtta nya tempel kommer att välsigna många på båda sidor om dödens slöja. Templen är kronan i återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet. I sin godhet

New Taipei City, Taiwan

och generositet för Gud templets välsignelser närmare sina barn *överallt*.

Allt eftersom återställelsen fortlöper vet jag att Gud kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike här på jorden.⁶ Det riket *är* Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Kära bröder och systrar, jag vill uttrycka min kärlek till er. Under denna spända och osäkra tid, och med den myndighet jag förlänats, vill jag ge er en apostolisk välsignelse.

Jag välsignar er med frid och ökad tro på Herren.⁷

Jag välsignar er med en önskan att omvända er och bli lite mer som han för varje dag.⁸

Jag välsignar er med att veta att profeten Joseph Smith var profeten för återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet.

Om det förekommer sjukdom bland er eller dem ni älskar lämnar jag en helande välsignelse, i enlighet med Herrens vilja.

Jag välsignar er med detta och uttrycker åter min kärlek till er alla i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. JS-H 1:17; se även Luk. 9:35.
2. Se Joh. 10:27; Upp. 3:20; Mosiah 26:21, 28; L&F 29:7.
3. Wilford Woodruff, invigningsbön för Salt Lake-templet, 6 apr. 1893, ChurchofJesusChrist.org; betoning tillagd.
4. Under tusentals år har det kinesiska folket fört klanhistorik och släktuppteckningar. Traditionella kinesiska ceremonier visar respekt för förfäderna, som till exempel Qingming-festen (清明节). Detta års Qingming-fest (清明节) föll på 4–5 april i kalendern.
5. Se TA 1:12.
6. Se TA 1:9.
7. Se Joh. 14:27.
8. Se 3 Ne. 27:27.

Statistisk rapport för år 2019

Första presidentskapet har för kyrkans medlemmars information utfärdat följande statistiska rapport om kyrkans tillväxt och ställning för året som avslutades den 31 december 2019.

ENHETER I KYRKAN

Stavar	3 437
Missioner	399
Distrikt	542
Församlingar och grenar	30 940

KYRKANS MEDLEMSANTAL

Medlemmar totalt	16 565 036
Nyttillkomna barn med matrikelkort	94 266
Döpta nyomvända	248 835

MISSIONÄRER

Heltidsmissionärer	67 021
Kyrkservicemissionärer	31 333

TEMPEL

Tempel invigda under 2019 (Rom, Italien; Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo; Fortaleza, Brasilien; Port-au-Prince, Haiti; Lissabon, Portugal och Arequipa, Peru)	6
Tempel återinvigda under 2019 (Memphis, Tennessee; Oklahoma City, Oklahoma; Oakland, Kalifornien; Raleigh, North Carolina; Frankfurt, Tyskland; Asunción, Paraguay och Baton Rouge, Louisiana)	7
Tempel i verksamhet vid årets slut	167

Äldste Jorge T. Becerra

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Jorge T. Becerra var blyg och tystlåten när han växte upp, men hans missionspresident gav honom möjligheter att leda. Jorge återvände hem från Kalifornienmissionen Arcadia med en önskan att vara engagerad i Herrens verk under resten av sitt liv.

Fler ledartillfällen kom fortare än väntat. Vid 27 års ålder kallades han att verka i ett biskopsråd. Vid 32 års ålder kallades han som biskop. Först kände han sig otillräcklig när medlemmar kom till honom med sina utmaningar.

”Jag har ingen aning om vad jag håller på med”, sa han till sin far.

Fadern svar lärde honom något viktigt, påminde honom om missionspresidentens tilltro till honom och hjälpte honom förbereda sig för framtida ledarämbeten, däribland hans kallelse att verka som stavspresident vid 37 års ålder.

”Fadern sa: ’Min son, hur gammal är den Helige Anden?’” minns äldste Becerra. ”Det var ett betydelsefullt undervisande ögonblick då jag insåg att jag kunde göra allt som Herren bad mig om.”

Den insikten har stannat kvar hos äldste Becerra under många år av hängivet tjänande i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Jorge Eduardo Torres Becerra, som är son till Juan C. Becerra och Celia T. Becerra, föddes den 18 december 1962 i Salt Lake City, Utah, där han växte upp.

Efter att ha verkat som heltidsmissionär gifte han sig med Debbie Ilene Schneberger i Salt Lake-templet den 10 augusti 1984. De har fem barn.

Äldste Becerra tog examen i allmänna studier vid University of Utah och en examen i redovisning vid Salt Lake Community College. Han studerade också företagsadministration vid University of Phoenix. År 1998 blev han delägare i Allegis Advisor Group, ett företag som sysslar med ekonomisk rådgivning. När han kallades som generalauktoritetssjuttio arbetade han som investeringskonsult vid Intermountain Financial Partners.

Äldste Becerra har verkat som Unga mäns president i en församling, rådgivare i ett missionspresidentskap, rådgivare i ett grenspresidentskap, seminarielärare, rådgivare i ett biskopsråd, biskop, stavspresident och president för Kalifornienmissionen Arcadia. Vid tiden för sin kallelse verkade han som områdessjuttio. ■

Äldste Matthew S. Holland

Generalauktoritetssjuttio

För äldste Holland är generalauktoriteter och generalkonferenser inte något nytt.

Många sista dagars vet att han är son till äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum. Andra kanske känner igen honom som en 17-årig talare på prästadsösmötet under generalkonferensen i april 1983.

”Det har varit en underbar välsignelse att under hela mitt liv ha kunnat se hur mamma och pappa har levt, vad de var hängivna till och vad de har ombetts göra”, säger äldste Holland som för närvarande presiderar över North Carolina-missionen Raleigh.

”Men på grund av allt vi har sett på nära håll vet vi alltför mycket om det här ämbetet för att tro att vi är tillräckligt rustade för det”, tillägger han. ”Som väl är har vi också insett att Herren dugliggör den han kallar, och det ger oss stor tro och tröst.”

Äldste Holland minns hur skrämmande det var att tala under en generalkonferens. Hans förberedelser för talet som så småningom kom ”rad på rad, bud på bud” (2 Ne. 28:30) blev ”en tidig lugnande välsignelse av vetskap om att när vi tackar ja till uppdrag från Herren så hjälper han oss och ger oss de tankar och intryck som vi behöver delge”.

Matthew Scott Holland föddes den 7 juni 1966 i Provo, Utah och är son till Jeffrey R. och Patricia Holland. Han gifte sig med Paige Bateman den 30 maj 1996 i S:t George-templet, Utah. De har fyra barn.

Äldste Hollands utbildningsmässiga bedrifter inbegriper tre examina i statsvetenskap – en kandidatexamen från Brigham Young University 1991 och en master- och doktors-examen,, båda från Duke University, 1997 respektive 2001.

När han arbetade som lärare i statsvetenskap vid BYU (2001–2009) utnämndes han till rektor för Utah Valley University 2009 där han arbetade fram till 2018, då han kallades som missionspresident.

Han har verkat som biskop, högrådsmedlem, rådgivare i ett biskopsråd, rådgivande för unga män i en församling, missionsledare i en församling, söndagsskollärare och heltidsmissionär i Skottlandmissionen Edinburgh. ■

Äldste William K. Jackson

Generalauktoritetssjuttio

Efter 23 år som regionläkare inom U.S. Foreign Service blev William K. Jackson ombedd att berätta om de 20 bästa upplevelserna han hade haft när han arbetade i världens mest avlägsna regioner.

När han funderade över detta före sin avtackningsceremoni insåg han att "alla 20 hade att göra med kyrkan och familjen", säger han.

William King Jackson föddes den 29 mars 1956 i Washington, D.C. och är son till E. William och Lois Andrey Jackson. Han växte upp i Ojai, Kalifornien, men på grund av föräldrarnas volontärarbete gick han också i skolan i Honduras, Algeriet och Afghanistan.

Efter att ha tjänat i Boliviamissionen La Paz träffade äldste Jackson Ann Kesler sommaren 1977.

"Det var kärlek vid första ögonkastet för mig", säger han. "Jag ägnade resten av sommaren åt att försöka övertyga henne om att jag var den rätte för henne."

De gifte sig den 29 december 1977 i Los Angeles tempel. De är föräldrar till åtta barn varav tre är adopterade – från Indien, Nepal och Kambodja.

Äldste Jackson studerade vid Brigham Young University, tog kandidatexamen vid University of California i Berkley och doktorsexamen i medicin vid University of California i San Francisco 1983.

Efter sin specialittjänstgöring arbetade han utomlands i 26 år. Nu senast arbetade han som läkare vid Valley Family Health Care, där han tjänstgjorde i Idaho och Oregon.

När han och syster Jackson bodde utomlands tillbringade de större delen av sin tid bland första generationens medlemmar i kyrkan.

"En av de största delarna av mitt vittnesbörd om evangeliet har varit att se vad evangeliet har gjort för dessa människor som vi älskar", säger han. "Det förändrar dem."

Äldste Jackson har verkat som områdessjuttio, president för Indienmissionen New Delhi, Unga mäns president i en gren, institutlärare och lärare i kursen Evangeliets lära. När han kallades som generalauktoritetssjuttio verkade han som biskop. ■

Äldste Jeremy R. Jaggi

Generalauktoritetssjuttio

När äldste Jeremy R. Jaggi var tonåring drabbades hans sjuåriga syster Kristen av en bakterie som angrep hjärnan. Läkarna sa att hon inte skulle överleva.

Unge Jeremy knäböjde vid sin säng i familjens hem i Salt Lake City och vädjade till Herren om att få veta varför hon behövde dö så ung. Men hans syster fick en prästadömsvälsignelse och överlevde.

Det här var en katalysator för 17-årige Jeremy att "komma tillrätta med Gud" och ledde till att han läste Mormons bok på allvar för första gången. Senare verkade han som heltidsmissionär i Ohiomissionen Cleveland.

Jeremy föll åter ner på knä i innerlig bön årtal senare när hans fru Amy fick värkar i förtid med deras tredje barn. "I det ögonblicket kände jag en överväldigande frid – en frid som bara kan beskrivas som att min himmelske Faders kärleksfulla armar omfamnade mig med den Helige Andens värme", säger han.

Den friden hjälpte honom igenom den korta tid som barnet levde och månaderna av sorg efter ännu ett missfall. "Alla prövas vi på vårt eget sätt", säger han, "men vi kan fortfarande 'räkna det som ren glädje' [Jak. 1:2] att Frälsaren har berett ett sätt för oss att känna frid och glädje."

Jeremy Robert Jaggi föddes i Salt Lake City, Utah den 23 mars 1973 och är son till Robert Stanley Jaggi och Judy Anne Roos. Han gifte sig med Amy Anne Stewart i Salt Lake-templet den 12 juni 1995. De har fem barn.

Äldste Jaggi tog kandidatexamen i beteendevetenskap och hälsa vid University of Utah och masterexamen i företagsadministration vid Pepperdine University. Han var chef för den regionala försäljningen vid Alkermes och ansvarig för företagsfastigheter vid HCA Investments vid tiden för sin kallelse.

Äldste Jaggi har verkat som områdessjuttio, president för Utahmissionen Ogden, assisterande verkställande sekreterare i en stav, biskop, äldstekvorumpresident, seminarie-lärare, rådgivare i ett presidentskap för Unga män på församlingsnivå, lärare i en förberedelsekurs för missionärer på stavnivå och missionsledare i en församling. ■

Äldste Kelly R. Johnson

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Kelly R. Johnson minns tydligt dagen han kallades som biskop vid 31 års ålder. Samma dag hade han fått veta att han hade Bells pares – ett tillstånd där musklerna på ena halvan av ansiktet blir förlamade eller försvagade.

Det var en svår tid, inte bara på grund av obehaget och förlägenheten som tillståndet orsakade utan också på grund av alla nya ansvar. Men den svåra tiden blev en välsignelse.

”Då jag inte visste hur situationen skulle se ut i det långa loppet utvecklade jag en medkänsla för andra som har varit med mig under resten av mitt liv”, säger han. ”Jag insåg verkligen att andra går igenom svåra och sorgliga saker de inte kan kontrollera som påverkar deras förmågor, känslor och självförtroende.”

Ibland är det inte bekvämt att tjäna i Herrens kyrka. Men på samma sätt som Frälsarens lärjungar ”genast lämnade ... näten” (Matt. 4:20) och följde honom, ”är vi villiga att göra allt vi ombeds att göra”, säger äldste Johnson.

Vart Herren än kallar honom och hans familj beger de sig dit med villiga hjärtan och sinnen och söker efter det goda oavsett omständigheterna.

Kelly Ray Johnson föddes i Pleasant View, Utah, den 16 januari 1963 och är son till Harold Raymond Johnson jr och Helen Cragaun Johnson. Han växte upp i Ogden, Utah och gifte sig med Teresa Lynn Bartrum i Salt Lake-templet den 27 mars 1986. De har fem barn.

Äldste Johnson avslutade sina studier vid Weber State University 1987 med en kandidatexamen i redovisning, och tog masterexamen i företagsadministration vid Brigham Young University 1989. Han har arbetat som forensisk revisor för KPMG International Cooperative och nu senast som forensisk revisor och delägare i Norman, Townsend, and Johnson.

Äldste Johnson, som verkade som områdessjuttio vid tiden för sin kallelse, har verkat som president för Thailandmissionen Bangkok, där han hade varit heltidsmissionär, samt som stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, högrådsmedlem, biskop, äldstekvorumpresident, missionsledare i en församling och lärare i en förberedelsekurs för missionärer på stavsnivå. ■

Äldste Thierry K. Mutombo

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Thierry K. Mutombo hade ett starkt vittnesbörd om evangeliet när han fick sin missionskallelse som ung man. Han döptes tillsammans med sin familj som tioåring och såg den mäktiga förändring som evangeliet åstadkom hos familjen.

Men när han förberedde sig för att verka som missionär i Elfenbenskustenmissionen Abidjan hade han ännu inte fått ett starkt vittnesbörd om Mormons bok. Han hade aldrig läst den.

Thierrys inspirerade biskop gav honom utmaningen att läsa i Mormons bok varje dag innan han åkte iväg som missionär. Han gav honom även en nyckel till det lokala möteshuset så att han kunde studera i fred.

Thierry läste varje dag i tre månader. När han kom ut på missionsfältet hade han inte bara fått ett starkt vittnesbörd om Mormons bok utan också utvecklat studievänor som hjälpte honom som missionär.

”Det bästa redskapet vi har för att föra andra till evangeliets ljus och samla det skingrade Israel är Mormons bok”, säger han.

Thierry Kasuangi Mutombo föddes i Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo, den 31 januari 1976 och är son till Antoine Kasuangi Mutombo och Marie Therese Matsanga Mutombo. Han gifte sig borgerligt med Tshayi Nathalie Sinda den 29 november 2002. De beseglades senare i Johannesburgs tempel i Sydafrika den 19 november 2004. De har sex barn.

Äldste Mutombo utexaminerades från University of Cepromad 2010 med en examen i företagsadministration och 2012 med en kandidatexamen i personaladministration. Han arbetade för kyrkan i Demokratiska republiken Kongo som chef inom släktforsknings- och personalavdelningen samt som ansvarig inom materialförvaltningsavdelningen.

När äldste Mutombo kallades som generalauktoritetssjuttio var han president för Marylandmissionen Baltimore. Tidigare har han verkat som stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, missionsledare i en församling, söndagsskollärare och verkställande sekreterare på stavsnivå. ■

Äldste Adeyinka A. Ojediran

Generalauktoritetssjuttio

Generalkonferensen i april 2020 var "en oförglömlig helg" för äldste Adeyinka A. Ojediran.

Som konvertit till kyrkan inröstades han som generalauktoritetssjuttio – första gången för en nigerian och sista dagars helig från Västafrika. Hans överväldigande tacksamhet och glädje stärktes ytterligare när president Russell M. Nelson tillkännagav att Nigerias tredje tempel skulle byggas i Benin City.

"Det förväntade jag mig inte", säger äldste Ojediran och ler brett. "Att höra profeten säga att ännu ett tempel ska byggas i Nigeria var verkligen, verkligen underbart. För mig var det en bekräftelse på att Herrens verk går framåt i snabb takt. Vi har alla mycket att göra för att förbereda Guds barn för hans Sons andra ankomst."

Adeyinka Ayodeji Ojediran föddes i Ibadan, Nigeria den 5 april 1967 och är son till Amos Adeniyi och Caroline Anike Ojediran. Han tog kandidatexamen i botanik vid University of Ilorin 1991 innan han tog masterexamen i företagsadministration vid Ladoko Akintola University of Technology. Han arbetade med ekonomi och företagsadministration som auktoriserad revisor. Han var ekonomichef vid Shell Nigeria innan kallades som generalauktoritet.

Tre år efter sitt dop träffade han Olufunmilayo Omolola Akinbebije under en social sammankomst. De började dejta så småningom, men anställningar i olika städer innebar att "vi bara höll kontakten via telefon".

Paret gifte sig så småningom i Nigeria 1998 och beseglades i Johannesburgs tempel i Sydafrika den 14 november 2002. De har en dotter.

Äldste Ojediran är tacksam för alla ämbeten han har haft sedan han blev medlem i kyrkan 1990 som 23-åring. Varje kyrkligt uppdrag har hjälpt honom växa och har gett honom heliga möjligheter att hjälpa andra utvecklas i sina respektive ämbeten och plikter.

Äldste Ojediran, som var områdessjuttio vid tiden för sin kallelse, har också verkat som rådgivare i ett missionspresidentskap, stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop, rådgivare i ett biskopsråd och grenspresident. ■

Äldste Ciro Schmeil

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Ciro Schmeil har alltid strävat efter att lyda Herren även när han inte förstod anledningen till ett visst bud. "När vi är lydiga, när vi håller buden", har han lärt sig, "välsignar Herren oss alltid."

När han har tjänat i sina ämbeten har han sett välsignelserna som kommer genom lydnad. När han verkade som biskop och stavspresident hade han många värdefulla möjligheter att "se människor förändra sitt liv på grund av sitt vittnesbörd om Frälsaren och om Mormons bok".

Äldste Schmeil föddes den 16 april 1971 i Ponta Grossa, Paraná, Brasilien och är son till Bruno och Erica Schmeil, båda konvertiter till kyrkan. Han växte upp i Curitiba, Brasilien, och ungefär när hans föräldrar kallades att presidera över Brasilienmissionen Campinas åkte han ut för att verka som heltidsmissionär i Utahmissionen Ogden.

När äldste Schmeil studerade vid University of Utah träffade han Alessandra Machado Louza, som studerade vid Brigham Young University, under en andakt. "När vi träffades för första gången under en andakt ignorerade hon mig totalt", säger han. Men för honom var det kärlek vid första ögonkastet.

De gifte sig i São Paulo tempel i Brasilien i juli 1994 och avslutade sina studier i USA. De återvände och bodde i Brasilien i 20 år varefter de flyttade till Colorado, och senare till Florida, i USA. Äldste och syster Schmeil har två barn.

Äldste Schmeil tog kandidatexamen i arkitektur vid University of Utah 1995 och masterexamen i företagsadministration vid Ohio University 2010. Han har arbetat vid Walmart Brasil som vice vd och chef för fastighetsutveckling, som driftschef för Scopel, som vd för Cia City och nu senast som ansvarig för fastigheter vid JBS S.A.

Äldste Schmeil har verkat som områdessjuttio, stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop, äldstekvorumspresident och grenspresident. ■

Äldste Moisés Villanueva

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Moisés Villanueva var bara tio år, men han kommer aldrig att glömma hur det kändes när missionärerna under visade honom och hans familj om evangeliet i Oaxaca, Mexiko.

”Jag minns Anden som de lämnade efter sig, friden jag kände i hjärtat”, säger han.

När Moisés döptes tillsammans med fyra av sina syskon blev hans mor aktiv i kyrkan igen. Som ensamstående förälder fostrade hon Moisés och hans sju syskon under svåra omständigheter.

Senare, när 18-årige Moisés förberedde sig för sin mission, fortsatte familjen att ställas inför timliga utmaningar. Han började få tvivel angående beslutet att åka iväg och sa till sin mor att han ville stanna hemma och hjälpa henne.

”Om du verkligen vill hjälpa mig”, sa hon”, ”ska du åka iväg och tjäna Herren.”

När Moisés knäböjde vid sängen i slutet av första dagen i Mexikokommissionen Hermosillo kände han att Herren var nöjd med hans beslut. Han tillskriver missionen äran för tillväxten av hans vittnesbörd om det återställda evangeliet.

”Den här kyrkan leds av vår Frälsare Jesus Kristus”, säger äldste Villanueva. ”Han vet vad var och en av oss heter. Han vet vilka behov, utmaningar och bekymmer vi har. Han vet också vilka styrkor vi har och även vårt hjärtas önskningar.”

Moisés Villanueva López föddes den 31 december 1966 i Oaxaca, Mexiko och är son till Rubén Villanueva Platas och Delfina López Domínguez. Han gifte sig med Leticia Ávalos Lozano i Mexico City tempel den 30 juni 1995. De har tre barn.

Äldste Villanueva tog kandidatexamen i företagsadministration vid Southeast Regional University 1997 och masterexamen i innovationer för förbättring av företag vid Tecnológico de Monterrey 2011. Nu senast arbetade han som verkställande chef för Sertexa, ett transportföretag.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Villanueva som områdessjuttio i Mexiko. Han har också verkat som president för Kalifornienmissionen Arcadia och som högrådsmedlem, rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop och informationstjänstchef. ■

Steven J. Lund

Unga mäns generalpresident

Som ny generalpresident för Unga män har Steven J. Lund tackat ja till ett heligt uppdrag att vägleda hundratusentals unga män som har åldern inne för aronska prästadömet i en global kyrka.

Om det var möjligt att träffa var och en av dem personligen vet han precis vad han skulle säga: ”Att lyckas som medlem i Guds rike är inte komplicerat. Din himmelske Fader älskar dig. Du behöver bara älska honom i gengäld. Och om vi gör det är vi trygga och glada. ... Våra liv betyder något.”

Det är inte bara på söndagar som vi ska ta kyrkan på allvar. Det är något vi gör varje dag, enligt advokaten som blev företagsledare.

”Att läsa skrifterna, gå i kyrkan, omvända oss när vi har spårat ur, öppna våra munnar och vara föredömen i fråga om evangeliet – det är vår himmelske Faders plan”, säger han.

Broder Lund föddes den 30 oktober 1953. Han är son till Jay och Toy Ellen Lund och växte upp både i norra Kalifornien (Santa Rosa) och i södra Kalifornien (Long Beach). Hans tjänstgöring i USA:s armé tog honom tillbaka till Europa, en kontinent han hade lärt sig älska som missionär i Nederländernamissionen Amsterdam.

Efter militärtjänstgöringen började han studera vid Brigham Young University där han återknöt kontakten med Kalleen Kirk, en ung kvinna han blev bekant med när han var stationerad i Tyskland. Steven och Kalleen gifte sig så småningom i Salt Lake-templet den 8 augusti 1980. De har fyra barn.

Efter att ha tagit examen i juridik vid BYU arbetade broder Lund som advokat tills han så småningom blev president och vd för Nu Skin Enterprises. Han är för närvarande företagets styrelseordförande. Han är också medlem i styrelsen för Utah System of Higher Education.

Broder Lund har verkat som president för Georgiamissionen Atlanta och som samordnare vid invigningskommittén för Provo City Centers tempel. Han har också verkat som medlem i Unga mäns generalkommitté och som områdessjuttio. ■

Ahmad S. Corbitt

*förste rådgivare i Unga mäns
generalpresidentskap*

Ahmad S. Corbitt, 57, föddes i augusti 1962 och är son till James Earl Corbitt och Amelia Corbitt. Familjen var fattig och bodde i områden i Philadelphia, Pennsylvania där de var omgivna av kriminalitet och gängvåld. Det var inte säkert att åka från grannskap till grannskap.

Men hans mors andliga intryck vägledde de tio barnen och höll dem i säkerhet. Hon visste instinktivt när barnen kunde leka ute och när de inte borde göra det.

Det var en andlig lyhörddhet som senare ledde till att hon bjöd in missionärerna från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i sitt hem. Under en stor del av sin barndom hade Ahmad och hans familj tillhört Nation of Islam och han döptes senare som protestant. Men nu kände han sig älskad av den lokala församlingen i Jesu Kristi kyrka.

Hans mor och några syskon döptes påföljande månad. Den 16 augusti 1980, på sin 18:e födelsedag, gick också Ahmad ner i dopets vatten. Hans styvfar Henry Brandford Campbell blev medlem i kyrkan året därpå.

”Det handlade egentligen inte om oss”, säger han. ”Det handlade om Gud och vad han ville att vi skulle göra. Vi var villiga att vara ödmjuka och öppna. Han ledde oss längs vägen.”

Efter att ha studerat vid Ricks College och tjänat i Puerto Ricomissionen San Juan från 1982 till 1984 träffade han Jayne Joslin under en tempelresa för unga ensamstående vuxna. De gifte sig den 24 augusti 1985 i Washington D.C. tempel och är föräldrar till sex barn.

Under de nästkommande nio åren arbetade han dagtid och studerade kvällstid varefter han tog examen vid Richard Stockton College i New Jersey och vid Rutgers University Law School.

Han har verkat som rådgivare i ett stavspresidentskap, stavspresident, högrådsmedlem och som president för Dominikanska Republikenmissionen Santo Domingo Öst.

Broder Corbitt har arbetat som rättegångsadvokat, inom public relations och som chef för kyrkans informationstjänst i New York. Han är för närvarande anställd vid kyrkans missionärsavdelning. ■

Bradley R. Wilcox

*andre rådgivare i Unga mäns
generalpresidentskap*

När Bradley (Brad) R. Wilcox var på en ungdomskonferens i Kalifornien träffade han en ung man som inte ville vara där. Han satte sig bredvid tonåringen i skuggan av ett träd och snart började de prata om ungdomens favoritämne – skateboarding.

Broder Wilcox bad tonåringen visa honom några fintar med skateboarden. Imponerad bad han ungdomen att demonstrera sina kunskaper vid en EFY-konferens den sommaren. Den unge mannen var motsträvig men gick till slut med på det. Vid EFY upplevde han något som helt förändrade hans liv och fann sitt vittnesbörd om evangeliet.

”Han kom till EFY på en skateboard men åkte därifrån som en missionär”, säger broder Wilcox.

”Jag har tillbringat mitt liv med barn och tonåringar”, säger broder Wilcox, ”och jag älskar ungdomarna.”

Bradley Ray Wilcox föddes i Provo, Utah, den 25 december 1959 och är son till Ray T. Wilcox och Val C. Wilcox. Han växte upp i Provo utom några år under barndomen som han tillbringade i Etiopien.

Efter att ha verkat som heltidsmissionär i Chilemissionen Viña del Mar gifte han sig med Deborah Gunnell i Provo tempel den 7 oktober 1982. De har fyra barn.

Broder Wilcox tog kandidat- och masterexamen vid Brigham Young University och doktorsexamen i pedagogik vid University of Wyoming. Broder Wilcox har förärats flera utmärkelser för sitt arbete inom utbildningsväsendet, har ägnat över 30 år åt BYU:s program Especially for Youth och med glädje undervisat under BYU:s utbildningsvecka.

Broder Wilcox och hans familj har bott i Nya Zeeland och Spanien när han ledde BYU:s program för studier utomlands. Han har skrivit flera böcker och är för närvarande lärare vid avdelningen för forntida skrifter vid BYU.

Broder Wilcox har verkat som president för Chilemissionen Santiago Öst och som medlem i Söndagsskolans generalkommitté, rådgivare i ett stavspresidentskap och biskop för en församling för unga ensamstående vuxna. Vid tiden för sin kallelse verkade han som högrådsmedlem och som president för Unga män på stavsnivå. ■

Minnesvärda ögonblick under konferensen

Som president Russell M. Nelson lovade var den här generalkonferensen oförglömlig på många sätt.¹ Här är några minnesvärda konferensögonblick.

Ny symbol

President Nelson introducerade en ny symbol för kyrkan (se s. 73). Den här symbolen innefattar kyrkans namn i en rektangel som representerar en hörnsten. Ovanför står en kristusstaty under ett valv – en påminnelse om Frälsaren och hans tomma grav.

Tillkännagivande vid 200-årsjubileet av återställelsen

President Nelson läste "Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet" som uppmanar människor överallt att upptäcka att det Jesu Kristi evangelium som Nya testamentet talar om finns på jorden i dag. Den officiella översättningen finns på insidan av omslagets framsida på 12 språk. Medlemmar som fortfarande väntar på en officiell översättning

hittar en tillfällig översättning av tillkännagivandet i president Nelsons tal (se s. 91).

Högtidlig församling

En "högtidlig församling" hölls på söndagsförmiddagen som en del av 200-årsjubileet av den första synen. Under det här heliga mötet ledde president Nelson de heliga i hosianaropet, ett enat uttryck för vördnad under speciella händelser som till exempel tempelinvigningar (se s. 92).

En andra världsomfattande fasta

För andra gången på nio dagar inbjöd president Nelson världen att fasta och be för "att den här pandemin må komma under kontroll, vårdpersonal skyddas, ekonomin stärkas och livet normaliseras" (s. 74). Den andra globala fastan ägde rum på långfredagen den 10 april 2020.

Nya tempel

President Nelson tillkännagav planer på att bygga åtta nya tempel runtom i världen (se s. 115). Det finns

168 invigda tempel världen över, varav 7 är under renovering.

Ungdomstalare

Under lördagens kvällsmöte talade två tonåringar, Laudy Ruth Kaouk och Enzo Serge Petelo, om hur prästadömet välsignar ungdomar (se s. 56 och 58). Det har gått över 20 år sedan ungdomar talade under en generalkonferens.

Mäktig musik

Konferensens musiknummer hade spelats in i förväg. Heliga från hela världen avslutade konferensen genom att sjunga "Tack, Gud, att profeter du sänder" med körer från Ghana, Nya Zeeland, Mexiko, Sydkorea, Tyskland och Brasilien (se s. 2). ■

SLUTNOT

1. Se Russell M. Nelson, "Avslutande ord", *Liahona*, nov. 2019, s. 122.

Covid-19: Budskap om vägledning, helande och hopp

Medlemmar vittnar om att de sett Herrens hand också under denna tid av förändring, oro och förlust.

Redaktionens anmärkning: När generalkonferensen började den 4 april var bilderna av det folktomma konferenscentret påminnelser om pandemin som omger oss, men budskapen från våra ledare fokuserade på optimism och hopp. Under de senaste veckorna har vi fått liknande berättelser om tro från kyrkans medlemmar runtom i världen. Följande sidor innehåller utdrag från några av era berättelser och information om fler artiklar på internet. Med kristuslik medkänsla kan vi fortsätta hjälpa varandra att bli helade från pandemins inverkan.

Han var med mig då, han är med mig nu

När jag satt hemma och försökte låta bli att oroa mig över det som pågår i världen slog jag upp min dagbok på måfå och såg följande: ”Det är så många rädslor som är förknippade med att vakna upp varje dag i den här världen, men med tro på evangeliets lärdomar kan vi sätta den ena foten framför den andra. ... Tro besegrar alltid rädsla.”

Jag insåg att jag just hade fått en mäktig personlig uppenbarelse och att min himmelske Fader gav den till mig genom mina egna dagboksanteckningar från fler år tidigare. Jag

välsignades med en ögonblicks frid och vetskapen att min himmelske Fader var med mig då, och han är med mig nu.

Danette Gray, Utah, USA

Den Helige Anden kan verka genom internet

Jag kände mig inspirerad att börja hålla seminarielktioner via gruppvideochattar. Två dagar innan vår stad sattes i karantän hade vi vår första lektion över internet.

Några av föräldrarna var också med på lektionerna, även de som inte är medlemmar. Jag höll tillbaka tårna

när vi studerade kapitel 2 i Mosiah tillsammans. Vi kände alla Anden då vi läste att när vi tjänar andra, tjänar vi också Gud. Jag lärde mig mycket om att ta emot och känna igen personlig uppenbarelse. Den Helige Anden bekräftar sanningen om evangeliet genom många förmedlingskanaler. Trots det som händer i världen kan inget stoppa vår himmelske Faders arbete att frälsa sina barn.

Marites Pineda, Mindanao, Filippinerna

Vi har inte missat en enda dag av seminariet

Trots allt som händer med coronaviruset är jag glad att kunna säga att vi inte har missat en enda dag av seminariet! Att hålla lektionerna via videochatt har inneburit en del utmaningar, men jag älskar att se när föräldrar och yngre syskon också lyssnar. Jag tycker om att det ger en känsla av stabilitet och rutin för våra familjer, och jag är särskilt glad att vi kan fortsätta vittna för varandra om Jesus Kristus och hans kärlek till oss.

Mandi Crandell, Yigo, Guam

Tjäna människor på båda sidor om slöjan

Jag verkade som äldre systemmissionär i Missouri-missionen Independence när kyrkans möten ställdes in och vi började isolera oss i våra lägenheter. Vi använder våra telefoner och datorer för att hålla kontakt med medlemmarna och nå ut till dem vi arbetade med som inte kom till kyrkan regelbundet.

För att hålla mig sysselsatt bestämde jag mig för att släktforska lite, även om det ganska länge har varit svårt för mig att hitta nya namn. När jag loggade in på FamilySearch

hittade jag en avisering om en upp-
teckning som väntade på att bli tillagd.
Den upp-teckningen gjorde att jag
hittade omkring 70 personer i min
släktlinje. Men efter fem dagar hittade
jag inga fler namn. Senare samma dag
fick jag veta att vi alla skulle bli avlösta
och åka hem. Jag är ledsen över att
åka hem, men glad att jag kunde tjäna
släktingar på andra sidan slöjan under
den här svåra tiden.

Kim Nielson, Oregon, USA

Göra vår del för att hålla igång Herrens verk

Eftersom missionärerna i vårt
område har fått rådet att stanna i sina
lägenheter har vi försökt göra vår
del genom att inbjuda en vän att lära
sig om kyrkan. Missionärerna håller
lektionerna över telefonen med vår
vän. Vi känner Andens styrka i vårt
hem tack vare den teknik vi har i dag.
Det har varit underbart att se att Herr-
ens verk fortfarande går framåt trots
utmaningarna i världen.

Elaina Reich, Washington, USA

Frälsaren hör vår sång

Jag verkar som servicemissionär för
programmet PathwayConnect i Kiev
stav i Ukraina. Ledarna för program-
met bestämde sig för att utbilda alla
som leder möten på plats, så att vi kan
hålla dem virtuellt. Redan nästa dag
tillkännagav staten karantänåtgärder i
Kiev.

Jag är glad för möjligheten att
kunna samlas för PathwayConnect.
Och jag är glad för möjligheten vi har
att samlas för gudsdyrkan och sång
hemma på söndagar. Jag är tacksam
för vetskapen att där två eller tre sam-
las i Herrens namn, där är han. Ingen
vet hur länge vi är kvar i karantän i
Kiev, men vi vet att Frälsaren hör
vår sång.

Kateryna Serdyuk, Kiev, Ukraina

”Det är dags att föra din familj tillbaka”

När det började pratas om covid-19
på nyheterna kändes det väldigt över-
dramatiserat. Men allteftersom dagarna
gick började jag känna mig illa till
mods och oroa mig för framtiden i
vår värld.

En morgon kunde jag inte somna
om utan satt och funderade på varför
allt det här hände. Då kom friden.
Anden sa att Herren hade gett mig en
gåva. ”Det är dags att föra din familj
tillbaka”, sa han.

Livet blir så hektiskt. Den här
pandemin har gett mig och min familj
möjligheten att fokusera på det som
verkligen betyder något: Jesu Kristi

evangelium. Jag kan döva några av
de giftiga inflytandena i världen och
fokusera på att lära mina barn att se
till Kristus. Vår Fader i himlen tänker
alltid på oss. Jag känner det nu mer än
någonsin.

Mary Ostler, Nebraska, USA

Herren har förberett oss för det här

När jag fick veta att kyrkans möten
tills vidare skulle ställas in blev jag lite
ängslig. Men nu kan jag se hur Herren
har förberett oss för det här genom
sina profeter. Hemcentrerade evan-
geliestudier kan hjälpa oss igenom
svåra tider. Jag är tacksam för att jag
fortfarande kan ta del av sakramentet
på söndagarna och har tillgång till
profeternas ord. Det känns trösterikt
att veta att vi, i väntan på att kunna
samlas igen, kan känna samma Ande.

Emma van As, Gauteng, Sydafrika

Vi har lärt oss hur man dyrkar Herren

När min man och jag tog del av
sakramentets förrättning i vårt hem
för första gången kände jag Anden
så starkt att jag hade svårt att sjunga
psalmen vi hade valt. Under de drygt
70 år som jag har närvarat vid våra
möten minns jag inte att jag i så hög
grad har uppskattat välsignelserna vi
har fått genom vårt medlemskap och
deltagande i Jesu Kristi Kyrka av Sista
Dagars Heliga.

Vi har lärt oss hur vi dyrkar och
vem vi dyrkar. Ja, vi saknar samvaron
med våra medsyskon och ser fram
emot att gå tillbaka till det ”normala”
så fort som möjligt, men till dess jag
är tacksam för det vi får lära oss när vi
följer profetens råd i vår ”hemcentrer-
ade dyrkan, med stöd från kyrkan”.

Susan Preator, Montana, USA

Vi fann frid och enighet

Hemmafton är något som min son
och jag ser fram emot varje vecka.

Vi brukade ofta ha medlemmar, vänner och missionärer hemma hos oss. Sedan ändrades saker och ting drastiskt i och med pandemin. Nu har vi hemaftnar med våra vänner via telefon. Under den här tiden tillsammans har vi kunnat göra mycket som har fört oss närmare varandra.

Jag är mycket tacksam för vår käre profet som inbjöd oss att fasta. Många av oss kunde känna kraften i enighet och frid genom den upplevelsen. I tider som dessa kommer friden vi behöver från Frälsaren Jesus Kristus.

Roshene McKenzie, Kingston, Jamaica

Gud styr

Jag började verka som heltidsmissionär för bara två och en halv månad sedan. Jag hade fått i uppdrag att verka i Hermosillo, Mexiko. Varje dag fick jag möjlighet att träffa underbara människor som var redo att ta emot det återställda evangeliet. Jag kände att jag precis hade börjat fylla mitt syfte när covid-19 avbröt min mission.

Det gjorde ont att lämna människor som jag älskar så mycket, men jag har också känt stor frid och trygghet, för jag vet att det är Gud som styr. Jag är tacksam för att vi har en profet och apostlar som vägleder oss under den här tiden. Liksom många andra missionärer i världen är jag övertygad om att det här inte är slutet på min mission. Snart kan jag återigen hjälpa till att föra Herrens verk framåt och fortsätta vara ett redskap i hans händer för att föra fler själar till omvändelse. ■

Carolina Roman, Puerto Rico

Fortsätt utforska på internet

Läs fler berättelser om hur medlemmar har hanterat den inverkan pandemin har haft på deras liv med tro och hopp.

Behöver du hopp?

- Ta reda på hur medlemmar runtom i världen har fått starkare hopp om att Gud vakar över oss.
- Läs om hur medlemmar har gått vidare under andra perioder i kyrkans historia när sakramentsmötena ställdes in.

Behöver du hjälp?

- Lär dig hur du känner igen sorg hos dig själv och hur du sörjer med dem som sörjer.
- Ta reda på hur andra har anpassat sig till att ha gudstjänst hemma.

Behöver du förslag?

- Hitta förslag på hur du kan fortsätta tjäna i dessa unika omständigheter.
- Ta reda på hur andra heltidsmissionärer har anpassat sig till förändringar i sina uppdrag. För att läsa de här berättelserna och mer, gå till "Covid-19: Budskap om tro", en särskild del i det här numret av *Liahona*. Hitta delen genom att gå till tidningarna i appen Evangeliebiblioteket eller på JesuKristiKyrka.org.

Fler bra resurser för föräldrar

- Majnumret av tidningen *Friend* innehåller berättelser om barn som lär och tjänar.
- Öppna appen Gospel Living [Evangeliet i vardagen] och de senaste numren av *New Era* för att se berättelser om ungdomar som går framåt i tro och hittar unika sätt att tjäna.
- Att vara instängda tillsammans tätt inpå varandra kan vara en utmaning. För förslag på hur man stärker relationerna med sin äkta hälft och sina barn, se följande artiklar:
 - "Att förlora kärleken ... och ta den tillbaka", *Liahona*, jan. 2005.
 - "Vårda bestående kärlek", *Liahona*, maj 2000.
 - "Frid i hemmet", *Liahona*, maj 2013.
 - "Flitigare och mer omtänksamma hemma", *Liahona*, nov. 2009.
 - Tragiskt nog reagerar vissa på den här stressfyllda tiden genom att göra andra illa. Om du behandlas illa, gå till de här resurserna på abuse.ChurchofJesusChrist.org och be om hjälp. Du förtjänar trygghet och respekt.

Upptäck mer

- För de senaste uppdateringarna från kyrkan om effekterna av covid-19, gå till ChurchofJesusChrist.org.

Aktivitetsförslag

Det finns många sätt att hjälpa medlemmarna hämta lärdom från generalkonferenstal. Här är några exempel. Du kanske har andra förslag som fungerar bättre i ditt kворum eller i Hjälpföreningen.

- **Samtala i grupper.**

Dela in medlemmarna i små grupper och ge varje grupp var sin del av konferenstalet att läsa och samtala om. Be sedan varje grupp berätta om en sanning de har lärt sig. Alternativt kan du bilda grupper med medlemmar som har studerat olika delar och låta dem berätta för varandra vad de har lärt sig.

- **Svara på frågor.**

Be medlemmarna svara på frågor som dessa om konferenstalet: Vilka evangeliesanningar kan vi hitta i det här talet? Hur kan vi tillämpa de här sanningarna? Vilka uppmaningar och utlovade välsignelser gavs? Vad lär det här talet oss om det arbete Gud vill att vi ska utföra?

- **Återge citat.**

Ge medlemmarna möjlighet att läsa upp citat ur konferenstalet som inspirerar dem att fullgöra sina ansvar i frälsningsarbetet. Be dem fundera över hur de kan dela med sig av citaten för att hjälpa någon, däribland närstående och någon de är stöbroder eller stödsyster till.

- **Använda åskådningsundervisning.**

Be i förväg några medlemmar att ta med sig föremål hemifrån som de kan använda för att undervisa om konferenstalet. Under mötet ber du medlemmarna förklara hur föremålen har med talet att göra.

- **Förbereda en lektion att hålla hemma.**

Be medlemmarna dela upp sig i par och planera en hemaftonslektion utifrån konferenstalet. Hur kan vi göra talet relevant för våra familjer? Hur kan vi dela med oss av det här talet till dem vi är stöbroder eller stödsyster för?

- **Berätta om upplevelser.**

Läs tillsammans flera meningar ur konferenstalet. Be medlemmarna berätta om exempel ur skrifterna och sina liv som förklarar eller förstärker den lära som de här meningarna undervisar om.

- **Lär er om ett skriftställe.**

Be medlemmarna läsa ett skriftställe som det hänvisas till i konferenstalet. Be dem samtala om hur undervisningen i talet hjälper dem att bättre förstå skriftstället.

- **Hitta ett svar.**

Innan lektionen skriver du ner några frågor som kan besvaras med hjälp av konferenstalet. Fokusera på frågor som manar till eftertanke eller tillämpar evangelieprinciper (se *Undervisa på Frälsarens sätt*, s. 31–32). Ge sedan medlemmarna möjlighet att välja en fråga och sedan hitta svar i talet. Be dem samtala om sina svar i mindre grupper.

- **Hitta ett budskap.**

Be medlemmarna att söka i konferenstalet och titta efter budskap som är betydelsefulla för dem. Be dem återge budskapen och berätta vad de kan lära sig av dem. Hur kan de här lärdomarna hjälpa oss att utföra Herrens verk?

- **Skapa något.**

Be medlemmarna göra en affisch eller ett bokmärke som innehåller ett kort, inspirerande budskap från konferenstalet. Ge dem möjligheten att visa vad de har gjort. ■

Frälsarens centrala plats

President Russell M. Nelson tillkännagav en ny symbol som identifierar Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga (se s. 73). Emblemet betonar Jesu Kristi namn och hans centrala roll i allt kyrkan gör. Kyrkans namn står i en rektangel som representerar en hörnsten. Jesus Kristus är hörnstenen som kyrkan är byggd på (se Ef. 2:19–21). I mitten av symbolen finns en representation av Thorvaldsens marmorstaty Kristus. Bilden porträtterar den uppståndne, levande Herren stående under ett valv som en påminnelse om när han kom ut ur graven tre dagar efter sin död.

För att respektera dess heliga natur och bevara juridiskt skydd får kyrkans officiella symbol endast användas efter godkännande från första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum.

“Vad innebär det för just dig att Jesu Kristi evangelium har återställt till jorden?” frågade president Russell M. Nelson under kyrkans 190:e årliga generalkonferens.

“Det innebär att du och din familj kan beseglas tillsammans för evigt! Det innebär att du, eftersom du har döpts av någon som har myndighet från Jesus Kristus och har konfirmerats som medlem i hans kyrka, kan åtnjuta den Helige Andens ständiga sällskap. ... Det innebär att du aldrig lämnas utan tröst eller utan möjlighet till att få hjälp av Guds kraft. Det innebär att prästadörets kraft kan välsigna dig när du tar emot nödvändiga förrättningar och ingår förbund med Gud och håller dem. Vilket ankare för själen dessa sanningar är, särskilt i dessa tider då det stormar.”

